

การวิเคราะห์ปัญหา เพื่อการคุ้มครองสัตว์ป่า ใน 55 ขั้นตอน

A.M. Lemieux
R.S.A. Pickles
D. Weekers
2022

เครดิต: กองทุนเพื่อการอนุรักษ์สัตว์ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพภาคแอนด

เหยี่ยวดินแดงหรือเหยี่ยวอินทรีที่พาดขวางอ่างเก็บน้ำดูยางในภาคแอนด ทางตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดีย ทุกปีเหยี่ยวดินแดงจะอพยพจากแอฟริกามารวมตัวกันที่อ่างเก็บน้ำแห่งนี้เพื่อผสมพันธุ์ก่อนจะเดินทางต่อไป นกเหล่านี้เป็นชาวบ้านในหมู่บ้านใช้ดาบจับปลาและจับพวกมันเพื่อเอาเนื้อไปขายในราคาถูก คาดการณ์ว่ามีเหยี่ยวมากกว่า 120,000 ตัว ถูกสังหารในปี 2012 เพียงปีเดียว นักแก้ปัญหาจากภาคส่วนต่าง ๆ รวมตัวกันพัฒนาวิธีการตอบสนองปัญหาขึ้นมา ผู้นำศาสนาพากันส่งสารว่าการบริโภคเนื้อเหยี่ยวขัดกับหลักคำสอนของคริสเตียน เจ้าหน้าที่จากกรมป่าไม้ภาคแอนดยึดดาบและวางกำลังรอบอ่างเก็บน้ำดูยาง จัดทำโครงการสนับสนุนให้ชาวบ้านเข้ามาเป็นไกด์นำเที่ยวและร่วมทีมคุ้มครองเหยี่ยว ขณะเดียวกันมีการก่อตั้งกลุ่มอนุรักษ์หลายกลุ่ม กระตุ้นให้เกิดวัฒนธรรมที่ภูมิใจในการมีเหยี่ยวเป็นสัญลักษณ์ของชุมชน การรับมือกับปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ประสบความสำเร็จอย่างมาก การดักจับเหยี่ยวดินแดงลดลงเหลือเป็นศูนย์ในปี 2013 และปีต่อ ๆ มา

การวิเคราะห์ปัญหาเพื่อการคุ้มครองสัตว์ป่าใน 55 ขั้นตอน

A.M. Lemieux, R.S.A. Pickles & D. Weekers

ทรศร

ศูนย์ป้องกันและปราบปราม
อาชญากรรม โดยมุ่งเน้น
ปัญหา

สถาบันเพื่อการศึกษา
อาชญากรรมและการ บังคับใช้
กฎหมายแห่งเนเธอร์แลนด์

องค์กรแพนเทอรา

เลขที่ 8 ถนนสายที่ 40 ตะวัน
ตกชั้นที่ 18 นิวยอร์ก 10018
ประเทศสหรัฐอเมริกา

คณะอาชญาวิทยาและความ
ยุติธรรมทางอาญา

ตู้ ป.ณ. 71304

มหาวิทยาลัยแห่งรัฐแอริโซนา

1008 กรุงอัมสเตอร์ดัม

ประเทศเนเธอร์แลนด์

411 นอร์ท เซ็นทรัลเวนิว ห้อง
ชุดเลขที่ 600

รหัสไปรษณีย์ 4420 เมืองฟินิกซ์

รัฐแอริโซนา 85004 ประเทศ
สหรัฐอเมริกา

เอกสารอ้างอิงที่แนะนำ

Lemieux, A.M., Pickles, R.S.A., & Weekers, D. (2022). Problem Analysis for Wildlife Protection in 55 Steps. Phoenix, AZ: Center for Problem-Oriented Policing, Arizona State University.

© 2022 A.M. Lemieux, R.S.A. Pickles & D. Weekers. เอ.เอ็ม. เลอมีเออ, อาร์ เอส พิคเกิลส์ และ ดี. วีคเกอร์ส เป็นผู้เขียนและครอบครองลิขสิทธิ์คู่มือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ ค.ศ. 1976 (สหรัฐอเมริกา)

ความเห็นของผู้เขียนในคู่มือเล่มนี้เป็นของผู้เขียนเท่านั้น ไม่ได้สะท้อนถึงความเห็นของสำนักพิมพ์ ภาพปกโดย จอห์น กูดริช

เครดิต: ลิขสิทธิ์ Comm-S. Lemm

เจ้าหน้าที่พิทักษ์อุทยานเตรียมเรือก่อนจะออกลาดตระเวนในอุทยานแห่งชาติทางทะเลเกรท แบร์เอร์ รีฟ ในออสเตรเลีย ข้อมูลจากการวิเคราะห์การทำประมงผิดกฎหมายในเขตห้ามล่าทางทะเลพบการกระทำผิดหนาแน่นในพื้นที่ไม่กี่แห่ง เป็นการกระทำผิดตามฤดูกาล และเฉพาะในช่วงเวลาที่สภาพทะเลเอื้ออำนวย การกำหนดโครงสร้างของโอกาสในการจับปลาอย่างผิดกฎหมายทำให้ทีมวิเคราะห์สามารถพัฒนาแผนที่ความเสี่ยงเพื่อให้เจ้าหน้าที่พิทักษ์อุทยานใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการลาดตระเวนและช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพของทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับกฎหมาย

Illegal fishing and compliance management in marine protected areas: a situational approach | Weekers, Petrossian & Thiault (2021)

เกี่ยวกับคู่มือเล่มนี้

คู่มือเล่มนี้ประยุกต์มาจาก การวิเคราะห์ อาชญากรรมสำหรับนักแก้ปัญหาใน 60 ขั้นตอนง่าย ๆ ของโรนัลด์ คลาร์ก และ จอห์น เอค ซึ่งพวกเขาพิมพ์ครั้งแรกในปี 2003 ใช้ชื่อว่า เป็นนักวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมได้ด้วย 55 ขั้นตอนง่าย ๆ เพียงไม่กี่ปีมันก็กลายมาเป็นหนังสือที่ได้รับความนิยมและมีอิทธิพลทั้งต่อผู้ปฏิบัติและนักวิชาการ คลาร์กและเอคเขียนคู่มือเล่มนี้เพื่อสนับสนุนการทำงานของนักวิเคราะห์ที่ทำงานในหน่วยงานต่าง ๆ ของตำรวจ พวกเขาเชื่อว่าบุคลากรเหล่านั้นคือองค์ประกอบสำคัญในการหาวิธีที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นในการใช้ทรัพยากรของตำรวจที่มีจำกัด ที่สำคัญที่สุดคือพวกเขาต้องการให้ความสำคัญกับคุณค่าของการทำให้อาชญากรรมเป็นปัญหาเฉพาะ ที่ต้องหาทางออกที่นอกเหนือไปการจับกุมตัวผู้กระทำผิด และการตัดโอกาสไม่ให้อาชญากรสามารถทำความผิดได้อีก พวกเราเองก็ผ่านการฝึกอบรมด้วยคู่มือของพวกเขา และได้ใช้คู่มือนี้ในโครงการศึกษาที่พวกเขาจัดให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัย องค์กรภาคประชาสังคม และผู้บังคับใช้กฎหมาย คลาร์กและเอคเขียนคู่มือฉบับนี้เพื่อเติมเต็มความต้องการในการทำงานของตำรวจ ซึ่งฮอร์มาน โกลด์สไตน์ กล่าวถึงไว้อย่างดีเยี่ยมในบทนำของคู่มือฉบับตีพิมพ์ในปี 2016

คู่มือของคลาร์กและเอคเล่มนี้ เป็นความพยายามช่วยนักวิเคราะห์ให้พัฒนาความเข้าใจของตนเองในการมุ่งเน้นไปที่การแก้ไขปัญหา ขณะเดียวกันก็ให้คำแนะนำพวกเขาเกี่ยวกับบทบาทของตนเองในการทำงานกับองค์กรตำรวจ เราเขียนคู่มือฉบับประยุกต์นี้ขึ้นมาเพราะเรารู้สึกว่าผู้ที่ทำงานด้านการคุ้มครองสัตว์ป่า รวมถึงองค์กรที่สนับสนุนการทำงานของพวกเขากำลังเผชิญกับความท้าทายคล้ายกัน มีนักวิเคราะห์ทำงานในด้านการคุ้มครองสัตว์ป่าน้อยมาก ส่วนใหญ่แล้วฝ่ายงานที่มีความสามารถในการวิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะเป็นฝ่ายการเฝ้าระวังทางชีววิทยา ไม่ใช่ฝ่ายบังคับใช้กฎหมาย อีกทั้งเมื่อมีการนำเสนอรายงานวิเคราะห์ที่พวกเขาทำมันใกล้เคียงกับที่โกลด์สไตน์บรรยายไว้อย่างน่าทึ่งใจ

ขณะที่ศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยมุ่งเน้นปัญหา (POP) รวบรวมเอกสารหลักฐานการทำงานของตำรวจที่เน้นไปที่ประเด็นปัญหาและการทำงานที่ประสบความสำเร็จหลายร้อยกรณี อุตสาหกรรมสำคัญของการทำให้แนวคิดในการทำงานก้าวหน้าไปมากยิ่งขึ้น คือการที่หน่วยงานของตำรวจเองขาดศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ หน่วยงานของตำรวจหลายแห่งจ้างนักวิเคราะห์อาชญากรรม 1 คน หรือมากกว่า แต่หน่วยงานตำรวจที่มีขนาดใหญ่และก้าวหน้าหลายแห่งก็ไม่จ้าง และงานของนักวิเคราะห์อาชญากรรมที่ได้รับการจ้างมาส่วนใหญ่มักถูกจำกัดอยู่แค่การจัดทำตารางการเกิดอาชญากรรม บางกรณีอาจมีการขยายเนื้อหาไปถึงการอธิบายรูปแบบการเกิดอาชญากรรมโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อระบุตัวผู้กระทำผิด เพื่อให้ผู้นำถูกจับกุม ในกรณีที่มีความทะเยอทะยานมากกว่านั้น งานของนักวิเคราะห์อาชญากรรมอาจรวมถึงการค้นหาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อแบบอาชญากรรม แต่หน้าที่ในการตัดสินใจว่าจะตอบสนองต่อปัจจัยเหล่านั้นอย่างไรก็มักจะถูกส่งต่อไปยังบุคลากรฝ่ายปฏิบัติการ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะใช้วิธีการแบบเดิม ๆ ในการจัดการกับมัน – ฮอร์มาน โกลด์สไตน์

เป้าหมายของพวกเราในการจัดทำคู่มือเล่มนี้คือ การทำให้งานการวิเคราะห์เกี่ยวกับการคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งเป็นงานที่เพิ่งเกิดใหม่ได้เติบโตอย่างรวดเร็ว เช่นเดียวกับคลาร์กและเอค เรามองว่าการวิเคราะห์ปัญหาเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดขององค์กร จำเป็นต้องมีการพัฒนาทางออกอย่างเป็นองค์รวมและสร้างสรรค์หลักฐานที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับ “สิ่งที่ใช้ได้ผล” เรายังมองเห็นความจำเป็นที่ต้องมีการแนะนำและความเข้าใจที่มากขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่นักวิเคราะห์ควรทำ และการทำให้พวกเขายู่กับโครงสร้างและการดำเนินงานขององค์กรได้อย่างลงตัว

ยุทธศาสตร์ในการตีพิมพ์ของเราคือการทำคู่มือเล่มนี้เป็นเอกสารที่มีชีวิต สามารถรวบรวมตัวอย่างใหม่ ๆ ของหลักฐานและการปฏิบัติเมื่อมันมีปรากฏให้เห็น ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคู่มือเล่มนี้ ดูได้ที่ขั้นตอนที่ 55 - นำความเห็นและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงงานของตัวเอง

เกี่ยวกับคู่มือเล่มนี้.....	5
บทที่ 1 เลือกที่จะเป็นนักแก้ปัญหา.....	7
ขั้นตอนที่ 1 อ่านตรงนี้ก่อน	10
ขั้นตอนที่ 2 ทำความรู้จัก POP & SARA.....	12
ขั้นตอนที่ 3 ให้ SARA นำทางคุณ	14
ขั้นตอนที่ 4 ตั้งทีมแก้ไขปัญหา.....	16
ขั้นตอนที่ 5 เริ่มต้นด้วยการสำรวจปัญหา.....	18
บทที่ 2: ทำให้การวิเคราะห์สอดคล้อง กับงานที่ทำอยู่.....	20
ขั้นตอนที่ 6 เริ่มกระบวนการวิเคราะห์	22
ขั้นตอนที่ 7 สนับสนุนการจัดลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ขององค์กร	24
ขั้นตอนที่ 8 จัดทำแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล	26
ขั้นตอนที่ 9 สร้างกรอบการจัดการข้อมูล	28
ขั้นตอนที่ 10 เข้าใจบทบาทของตนเองในฐานะนักวิเคราะห์ด้านอาชญากรรมสัตว์ป่า	30
ขั้นตอนที่ 11 พัฒนาศาสตร์การสื่อสาร	32
ขั้นตอนที่ 12 สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	34
บทที่ 3: ใครควรแก้ปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย.....	36
ขั้นตอนที่ 13 หลักการ 10 ประการ ของทฤษฎีโอกาสในการก่ออาชญากรรม	38
ขั้นตอนที่ 14 ใช้สามเหลี่ยมวิเคราะห์ปัญหา	42
ขั้นตอนที่ 15 ตอบคำถาม 5Ws และ 1HH.....	46
ขั้นตอนที่ 16 คิดให้ตลอดเส้นทางอาชญากรรมสัตว์ป่าที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกัน.....	48
ขั้นตอนที่ 17 เขียนสคริปต์อาชญากรรม.....	50
ขั้นตอนที่ 18 ค้นหาข้อผิดพลาดของคุณ.....	54
ขั้นตอนที่ 19 พิจารณากฎ 80:20	58
ขั้นตอนที่ 20 พึงระลึกว่าต่างสถานที่ ต่างเหตุการณ์	62
ขั้นตอนที่ 21 ศึกษาวิธีการทำความรู้จักกับพื้นที่.....	64
ขั้นตอนที่ 22 พิจารณาการเดินทางเข้าและออกพื้นที่อาชญากรรม.....	66
ขั้นตอนที่ 23 มองหาผลิตภัณฑ์สัตว์ป่า “ยอดนิยม”	68
ขั้นตอนที่ 24 ศึกษาแรงจูงใจของผู้กระทำผิด	70
ขั้นตอนที่ 25 พิจารณาขีดความสามารถในการก่ออาชญากรรม	72

บทที่ 4: เสนอ วางแผน และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ.....	76
ขั้นตอนที่ 26 สร้างแผนที่กรอบความคิดแสดงการทำงานของปัญหา.....	78
ขั้นตอนที่ 27 พิจารณาถึงกฎหมายหลาย ๆ ฉบับที่มีอยู่.....	82
ขั้นตอนที่ 28 ให้ความสำคัญกับงานป้องกัน.....	84
ขั้นตอนที่ 29 นึกถึงการปิดโอกาส	86
ขั้นตอนที่ 30 พยายามให้มากขึ้นเพื่อให้ประสบความสำเร็จ	88
ขั้นตอนที่ 31 เพิ่มความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดทุกอย่าง	90
ขั้นตอนที่ 32 ลดมูลค่าผลตอบแทนจากการทำอาชญากรรมสำเร็จ	92
ขั้นตอนที่ 33 ลดการย้ายที่กระตุ้นให้เกิดปัญหา.....	94
ขั้นตอนที่ 34 ปิดข้อแก้ตัวของการไม่ทำตามกฎหมาย.....	96
ขั้นตอนที่ 35 ควบคุมสถานที่ที่เอื้อให้เกิดปัญหา	98
ขั้นตอนที่ 36 ทำความรู้จักการย้ายที่ของอาชญากรรม.....	102
ขั้นตอนที่ 37 ทำลายความชอบธรรมและการป้องกันการย้ายที่และการปรับตัว.....	106
ขั้นตอนที่ 38 กำหนดเป้าหมาย SMART	108
ขั้นตอนที่ 39 ใช้แผนที่ตัวบ่งชี้เป็นเครื่องมืออธิบายวิธีการบรรลุเป้าหมาย	110
ขั้นตอนที่ 40 หาทางชนะให้เร็วและเตรียมพร้อมสำหรับปรับเปลี่ยนข้อเสนอของตนเอง.....	114
ขั้นตอนที่ 41 เตรียมเปลี่ยนจุดสมมูลของปัญหาเรื่องจริง	116
ขั้นตอนที่ 42 เตรียมการรักษาระดับปัญหาที่ลดลงและหลีกเลี่ยงการฟื้นคืนของปัญหา.....	118
บทที่ 5: สิ่งที่ทำแล้วได้ผล.....	122
ขั้นตอนที่ 43 กำหนดตัวแปรการประเมิน	124
ขั้นตอนที่ 44 วัดตัวชี้วัดข้อมูลที่มีความหมายมากขึ้น	128
ขั้นตอนที่ 45 ประเมินผลกระบวนการ	130
ขั้นตอนที่ 46 ทดสอบก่อนและหลัง	132
ขั้นตอนที่ 47 หากล้มเหลว	136
ขั้นตอนที่ 48 หาตัวควบคุมการตอบสนอง	140
ขั้นตอนที่ 49 ตรวจสอบการย้ายที่และประโยชน์ที่เกินความคาดหมาย	142
ขั้นตอนที่ 50 ตัดเหตุผลอื่นออกไป	144
บทที่ 6: สื่อสารสิ่งที่เกิดขึ้น.....	146
ขั้นตอนที่ 51 สื่อสารกับทีมปฏิบัติงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างสม่ำเสมอ	148
ขั้นตอนที่ 52 เล่าให้ชัดเจน	150
ขั้นตอนที่ 53 ใช้แผนภาพบอกเล่าเรื่องราวของคุณ.....	152
ขั้นตอนที่ 54 ใช้กรณีศึกษาเพื่อการเรียนรู้	154
ขั้นตอนที่ 55 นำความเห็นและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงงานของตัวเอง	156
ข้อมูลผู้แต่ง	158
กิตติกรรมประกาศ.....	158

เครดิต: อภิเชค ฮาริฮาร์, แพนเทอร์รา

เครดิต: โรอัน สก็อต, แพนเทอร์รา

บทที่ 1 | เลือกที่จะเป็นนักแก้ปัญหา

ผู้จัดการทีมคุ้มครองสัตว์ป่ากำลังพิจารณาทางเลือกในการตอบสนองต่อปัญหาที่นักวิเคราะห์เสนอมา ระหว่างการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านยุทธศาสตร์ในประเทศไทย ความสัมพันธ์ระหว่างนักวิเคราะห์กับผู้จัดการทีมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการแก้ปัญหาอย่างเข้มแข็ง แต่มักจะเป็นจุดอ่อนในวงจรการตัดสินใจ นักวิเคราะห์ที่ตั้งเป้าสนับสนุนผู้จัดการของตนเองให้ตัดสินใจได้เหมาะสมที่สุดด้วยการอธิบายสถานการณ์และระบุทางเลือกที่มีอย่างชัดเจนที่สุด ขณะที่ผู้จัดการจะตัดสินใจทางเทคนิคและการจัดการทรัพยากร รวมทั้งกำหนดงานในอนาคตของนักวิเคราะห์ด้วยการถามคำถามและขอข้อมูลการวิเคราะห์เพิ่มเติม

การแก้ปัญหาหนึ่งปัญหาต้องทำงานเป็นทีม ทีมที่ประกอบด้วยสมาชิกจากหลายหน่วยงาน หลายองค์กร จะช่วยเพิ่มความเข้าใจภาพรวมของปัญหา และทำให้มีทางเลือกที่กว้างมากขึ้นในการทำงานป้องกัน

ขั้นตอนที่ 1 อ่านตรงนีก่อน

คู่มือเล่มนี้เขียนขึ้นเพื่อทุกคนที่สนใจการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการคุ้มครองสัตว์ป่า คุณอาจเป็นนักวิเคราะห์ที่ทำงานกับกรมป่าไม้ เป็นผู้จัดการที่มีหน้าที่พัฒนายุทธศาสตร์ หรือเป็นผู้บริจาคที่กำลังพิจารณาว่าควรทุ่มทรัพยากรไปได้หรือไม่สำคัญว่าคุณวิเคราะห์ปัญหาอย่างไร ขอแค่คุณมองเห็นคุณค่าในกระบวนการวิเคราะห์และต้องการทำมันให้ดีขึ้น

เพื่อช่วยให้คุณคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหาในมุมที่ต่างออกไป เราขอให้คุณสวมบทบาทเป็นนักวิเคราะห์ สมมติว่าคุณได้รับการว่าจ้างให้เป็นนักวิเคราะห์และตอนนี้ก็ถูกคาดหวังให้ช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนกลยุทธ์และการลงมือปฏิบัติ สำหรับนักวิเคราะห์ที่กำลังอ่านข้อความนี้...คุณแค่เป็นตัวของตัวเอง

55 ขั้นตอนในคู่มือเล่มนี้จะนำคุณสู่กระบวนการวิเคราะห์ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีคิดในการแก้ปัญหา การทำวิจัย และท้ายที่สุดให้คุณได้พัฒนาข้อเสนอแนะเพื่อยุทธศาสตร์การป้องกัน ขั้นตอนต่าง ๆ มุ่งเน้นไปที่การทำให้นักวิเคราะห์สามารถทำงานได้อย่างลงตัวกับโครงสร้างองค์กร และทำให้คุณในฐานะนักวิเคราะห์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของทีม

ขั้นตอนต่าง ๆ เป็นการสรุปหัวข้อและแนวคิดอย่างกระชับเพื่อให้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เราตระหนักดีว่าหัวข้อของเราไม่สมบูรณ์ แต่เราก็ทำดีที่สุดเพื่อเน้นแนวคิดพื้นฐาน

เราไม่ได้คาดหวังว่าคุณจะย่อหรือนำคู่มือทั้งเล่มนี้ไปใช้ทั้งหมด และมันก็ไม่ใช่อะไรที่สมบูรณ์แบบ “สาว ๆ” แต่มันถูกออกแบบมาเพื่อจุดประกายให้เกิดการคิดเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับเนื้อหาและโครงสร้างของงานคุณ มีการแนะนำแนวคิดใหม่ ๆ แต่มันขึ้นอยู่กับตัวคุณที่จะพิจารณาอย่างต่อเนื่องว่าจะนำไปใช้ให้เข้ากับบริบทของตัวเองอย่างไร ตัวอย่างจะไม่ครอบคลุมทั้งหมด และเราท้าทายให้คุณคิดถึงตัวอย่างที่คล้ายกันในพื้นที่ที่คุณทำงาน

ในที่สุดเราก็มีนักวิเคราะห์!

**เย้!
ว่าแต่ พวกเขาทำอะไรล่ะ?**

ฉันก็ไม่รู้....สงสัยนั่งวาดกราฟกับเขียนรายงานมั่ง?

**บทที่ 1
เลือกที่จะเป็นนักแก้ปัญหา
ขั้นตอนที่ 1-5**

**บทที่ 2
วิเคราะห์สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน
ขั้นตอนที่ 6-12**

**บทที่ 3
มองปัญหาด้วยมุมมองที่หลากหลาย
ขั้นตอนที่ 13-25**

**บทที่ 4
เสนอตัวบุคคล วางแผน และปรับใช้กลยุทธ์
การตอบสนอง
ขั้นตอนที่ 26-42**

**บทที่ 5
จำแนกสิ่งที่ใช้ได้ผล สิ่งที่ใช้ไม่ได้ผล พร้อม
ทั้งเหตุผล
ขั้นตอนที่ 43-50**

**บทที่ 6
บอกทุกคนถึงสิ่งที่เกิดขึ้น
ขั้นตอนที่ 51-55**

เราหวังว่าคู่มือเล่มนี้จะช่วยให้คุณได้เรียนรู้พื้นฐานของการวิเคราะห์ การทำให้มันเหมาะสมกับการนำไปปฏิบัติ และวิธีที่นักวิเคราะห์สามารถช่วยออกแบบการตอบสนอง อย่างเป็นองค์รวมและการวัดผลกระทบของมัน

นี่คือขั้นตอนที่ 1.... เป็นไง มันไม่เลวเลยใช่ไหม

คู่มือเล่มนี้สำหรับใคร...

เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทำงานด้านสัตว์ป่า	เจ้าหน้าที่นักวิเคราะห์ และผู้มีอำนาจตัดสินใจในองค์กรเหล่านี้จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการนำการวิเคราะห์ไปใช้ในการวางแผนและติดตามโครงการป้องกัน
หน่วยงานราชการอื่นๆ	หน่วยงานอื่น ๆ ที่มีหน้าที่คุ้มครองสัตว์ป่าจะได้เรียนรู้ว่าหน่วยงานของตนเองจะสามารถวิเคราะห์ปัญหาและทำงานกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาตามห่วงโซ่การดำเนินงานได้อย่างไร
องค์กรภาคประชาสังคม	องค์กรพัฒนาเอกชนด้านการอนุรักษ์ และองค์กรอื่นที่สนับสนุนการคุ้มครองสัตว์ป่าจะได้เรียนรู้ว่าจะสามารถนำการวิเคราะห์มาใช้ระบุวิธีการแก้ปัญหาแบบองค์รวมที่ภาคประชาสังคมมีส่วนร่วมได้อย่างไร
ผู้บริจาค	ผู้บริจาคจะได้เรียนรู้ถึงเหตุผลที่นักวิเคราะห์เข้ามามีบทบาทสำคัญในองค์กร และวิธีการติดตามและประเมินผลมาใช้สร้างหลักฐานเกี่ยวกับ “สิ่งที่ใช้ได้ผล”
ผู้อ่านทั่วไป	ผู้อ่านทั่วไปที่สนใจการคุ้มครองสัตว์ป่าจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับงานของนักวิเคราะห์ภายในองค์กร และเรียนรู้เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายว่าสามารถแก้ไขปัญหาได้แตกต่างกันอย่างไร

ประเด็นที่ครอบคลุมในคู่มือเล่มนี้...

บทบาทและความรับผิดชอบของนักวิเคราะห์	นักวิเคราะห์ค่อนข้างจะเป็นบุคลากรกลุ่มใหม่ของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายหลายหน่วยงาน คู่มือเล่มนี้ให้แนวทางการบูรณาการนักวิเคราะห์ให้มีบทบาทช่วยเหลือผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ
ใช้การวิเคราะห์สร้างการตัดสินใจอย่างมียุทธศาสตร์	นักวิเคราะห์มีบทบาทสำคัญในการพัฒนายุทธศาสตร์ คู่มือเล่มนี้อธิบายวิธีการที่ผู้มีอำนาจตัดสินใจจะสามารถใช้นักวิเคราะห์ในการพัฒนายุทธศาสตร์เชิงรุก
การวางแผนและติดตามโครงการ	การวัดผลกระทบของมาตรการต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญในการพิจารณาว่ามาตรการใดใช้ได้ผล คู่มือเล่มนี้อธิบายว่านักวิเคราะห์สามารถแยกแยะปัญหาและติดตามการเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร

ประเด็นที่ไม่อยู่ในคู่มือเล่มนี้...

การใช้ซอฟต์แวร์ในการวิเคราะห์	นักวิเคราะห์ถูกคาดหวังให้ใช้ซอฟต์แวร์ที่หลากหลาย ตามบทบาทและความรับผิดชอบของตนเอง คู่มือเล่มนี้ไม่ได้ให้คำแนะนำทางเทคนิคเกี่ยวกับวิธีการใช้ซอฟต์แวร์
การใช้การวิเคราะห์เพื่อการสืบสวนสอบสวน	นักวิเคราะห์มักต้องสนับสนุนการทำงานของเจ้าหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนคดีต่าง ๆ คู่มือเล่มนี้ไม่ได้พูดถึงวิธีการที่นักวิเคราะห์จะสามารถช่วยให้คดีแข็งขึ้นเพื่อต่อสู้กับผู้ต้องสงสัยหรือให้คำชี้แจง
วิธีการวิเคราะห์ด้วยรูปแบบเฉพาะต่าง ๆ	นักวิเคราะห์จะใช้การวิเคราะห์หลากหลายเทคนิคเพื่อเปลี่ยนข้อมูลดิบให้กลายเป็นข้อค้นพบหรือคำแนะนำที่มีความหมาย คู่มือเล่มนี้ไม่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการวิเคราะห์ด้วยรูปแบบเฉพาะ

ขั้นตอนที่ 2 ทำความเข้าใจ POP & SARA

สำหรับนักวิเคราะห์สิ่งสำคัญคือต้องรู้จักวิธีวิเคราะห์ข้อมูล... อันนี้ค่อนข้างชัดเจน แต่ในฐานะนักวิเคราะห์ที่ทำงานเกี่ยวกับปัญหา ด้านการคุ้มครองสัตว์ป่า การจะนำทักษะของคุณไปใช้สนับสนุนและ พัฒนาปฏิบัติการต่าง ๆ ได้อย่างไรนั้นอาจมีความชัดเจนน้อยกว่ามาก คุณต้องมีอิทธิพลเหนือผู้มีอำนาจตัดสินใจ แต่การวิเคราะห์ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาทางยุทธศาสตร์มาก่อน... ข้อมูลมีไว้เพียงเพื่อ รายงาน.... ประสพการณ์ก็เพียงเพื่อให้แนวทางการปฏิบัติ

เพื่อขยายประสิทธิภาพในการเป็นนักวิเคราะห์ให้สูงสุด องค์กรของคุณ ควรต้องจัดอุปสรรคที่ั้นระหว่างกรวิเคราะห์กับการปฏิบัติงาน และ ควรเปิดรับการทำงานอย่างมีโครงสร้างในการรวบรวม การใช้ และการเผยแพร่ข้อมูล; ดูขั้นตอนที่ 6 – 12

คุณเองก็ควรต้องรู้วิธีทำให้การวิเคราะห์เข้ากับยุทธศาสตร์การ คุ้มครองรูปแบบต่าง ๆ ยุทธศาสตร์เชิงรับมีแนวโน้มให้ความสำคัญกับการตอบสนองเหตุ ดังนั้นการวิเคราะห์ก็จะไม่มีบทบาทสำคัญ ขณะที่ ยุทธศาสตร์เชิงรุกจะตรงข้าม มันต้องการการวิเคราะห์เพราะองค์กร ต้องการป้องกันอาชญากรรมไม่ใช่ออกโต้

เราไม่มีรายงานของหน่วยสกัดอาชญากรรมของผู้ลี้ภัยรื้อนาคัด อย่าง Minority Report การเฝ้าระวังและการคาดการณ์การเกิด อาชญากรรมจึงเป็นหน้าที่ของนักวิเคราะห์อย่างคุณ หากองค์กรของคุณมียุทธศาสตร์เชิงรับก็มีความเห็นว่าคุณจะมีหน้าที่แค่จัดการฐาน ข้อมูลและเขียนรายงาน แต่หากเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกสิ่งที่คุณควร ทำคือการนำเสนอข้อมูลการวิเคราะห์ให้ผู้จัดการและฝ่ายปฏิบัติ ซึ่งไม่ เพียงจะช่วยให้พวกเขาติดตามปัญหา แต่ยังช่วยแนะนำมาตรการตอบ สอนงใหม่ ๆ หรือการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ที่กำลังใช้อยู่ได้ด้วย

มีความเป็นไปได้สูงที่คุณจะต้องทำงานเพื่อ หรือสนับสนุนหน่วยงานรัฐในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ ที่มีหน้าที่ตามกฎหมายในการ คุ้มครองสัตว์ป่าและพื้นที่ป่า เมื่อการบังคับใช้กฎหมายเป็นเพียง ทางเลือกหนึ่งหรือถูกมองว่าเป็นทางเลือกเดียว คุณควรทำตัวเอง ให้คุ้นเคยกับ “สิ่งที่ใช้ได้ผล” ในการทำงานของตำรวจ หรือที่เรียกกัน ว่าการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมด้วยพยานหลักฐาน ขณะที่การ คุ้มครองสัตว์ป่าและความปลอดภัยของสาธารณะเป็นปีศาจร้าย 2 คน ที่สามารถมองเป็น “ปัญหาชั่วร้าย” ได้ทั้งคู่ และต่างต้องการความคิด ที่สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหา

ศูนย์นโยบายอาชญากรรมตามหลักฐานจอร์จมาสัน (George Mason Center for Evidence-Based Crime Policy) พิจารณารายงานทาง วิทยาศาสตร์ในการปราบปรามอาชญากรรมที่แตกต่างกัน รวมถึง โครงการเฉพาะว่าด้วยการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมด้วยการ ใช้พยานหลักฐาน เมื่อมองที่การลดอาชญากรรมที่นำโดยหน่วยงาน บังคับใช้กฎหมาย มีหลักฐานซึ่งชัดเจนว่ายุทธศาสตร์ที่ใช้ได้ผลมี แนวโน้มจะเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกที่เน้นไปที่ปัญหา สถานที่ และบุคคล เป็นการเฉพาะกรณี

การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ด้วยพยานหลักฐาน

อะไรที่ได้ผล?

ในการลดอาชญากรรมและความ ผิดปกติ

- การบริหารจุดเสี่ยง
- การแก้ปัญหาที่ต้นเหตุของปัญหา
- ยุทธศาสตร์ที่เน้นการป้องกันเพื่อ ลดความรุนแรงจากอาวุธปืน
- ลาดตระเวนเพื่อสอดส่องความ รุนแรงจากอาวุธปืน

อะไรที่ใช้ไม่ได้ผล?

ในการลดอาชญากรรมและเพิ่ม ประสิทธิภาพ

- เทคนิคที่เป็น “รูปแบบมาตรฐาน” (การสุ่มลาดตระเวนเพื่อป้องกัน เหตุร้าย การตอบสนองอย่างทันที เมื่อได้รับการแจ้งเหตุทาง 911 การ เพิ่มจำนวนการจับกุม)

อะไรที่น่าสนใจ?

ในการลดอาชญากรรมต่อทรัพย์สิน

- กล้องวงจรปิด

สิ่งที่คุณต้องรู้มากขึ้น?

ในการลดอาชญากรรมรุนแรง

- ยุทธการกระจกหน้าต่างแตกเพื่อ ลดอาชญากรรม
- เพิ่มขนาดองค์กรเพื่อปิดคดีและลด จำนวนอาชญากรรม
- สืบสวนสอบสวนโดยนักสืบเพื่อลด อาชญากรรมและเพิ่มประสิทธิภาพ
- เทคโนโลยีในการป้องกันและปราบ ปราม (เช่น เซอร์ตรวจจับเสียงปืน: ShotSpotter, โดรน เครื่องอ่าน ป้ายทะเบียน)

ดัดแปลงจาก

What Works in Policing? ศูนย์ นโยบายอาชญากรรมตามหลักฐาน (n.d.)

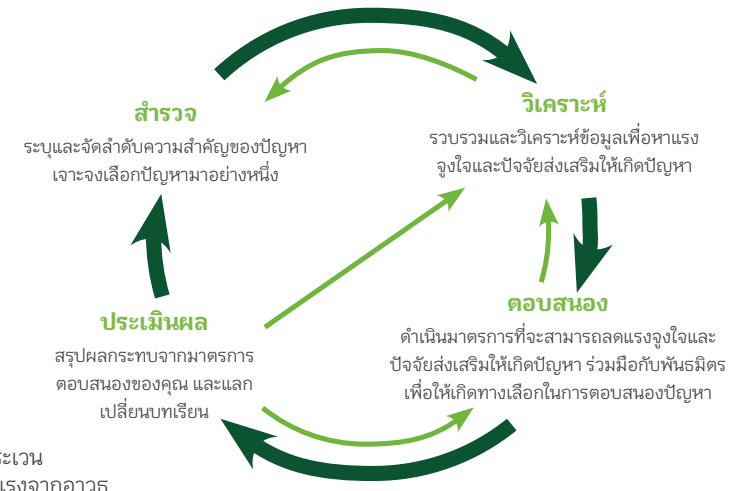
ยุทธศาสตร์การ ป้องกันและ ปราบปราม อาชญากรรมที่ ได้ผล เช่น การ บริหารพื้นที่ เสี่ยง การป้องกัน และปราบปราม อาชญากรรมโดย มุ่งเน้นปัญหา (POP) ยุทธศาสตร์ที่เน้นการ ป้องกันและการลาดตระเวน เพื่อสอดส่องความรุนแรงจากอาวุธ ปืน ทั้งหมดนี้มีพื้นฐานร่วมกันประการ หนึ่ง... ต้องการการวิเคราะห์

ยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามที่ใช้ไม่ได้ ผล เช่น การสุ่มลาดตระเวนเพื่อป้องกัน การตอบ สนองอย่างทันทีเมื่อได้รับแจ้งเหตุ และการเพิ่ม การจับกุม ก็มีพื้นฐานร่วมกันประการหนึ่ง... การ วิเคราะห์ไม่ใช่สิ่งจำเป็น

คู่มือเล่มนี้ใช้ POP เป็นฐานสำคัญในการทำให้นักวิเคราะห์ที่ทำงานด้านการคุ้มครองสัตว์ป่า สามารถจัดโครงสร้างความคิดเกี่ยวกับปัญหา ในบทที่ 4 เราจะดูว่าจะนำยุทธศาสตร์อื่น ๆ ที่มีประสิทธิภาพ เช่น การใช้มาตรการหรือการ แทรกแซงอย่างมีเป้าหมาย หรือการป้องกัน ปราบปราม ที่มุ่งเน้น มาใช้กับ POP ได้อย่างไร (ดูขั้นตอนที่ 26 – 42)

POP นำโดยกระบวนการ SARA คือ สืบสวน - วิเคราะห์ - ตอบสนอง - ประเมินผล SARA เป็น กรอบทั่วไปสำหรับแก้ไขปัญหา เคยถูกนำมาใช้ลด อาชญากรรมและความผิดปกติรูปแบบต่าง ๆ ใน บริษัทที่แตกต่างกันได้ผลมาแล้ว

ในฐานะนักวิเคราะห์ คุณจำเป็นต้องเข้าใจวิธี การนำ POP และ SARA มาใช้ในการจัดการปัญหา อาชญากรรมและประเด็นความปลอดภัยของ สาธารณะในอดีต มันอาจจะไม่เหมือนกับปัญหา ที่คุณกำลังรับมืออยู่ อย่างไรก็ตามคุณค่าของ กรณีศึกษาเหล่านี้ในการแก้ปัญหา สิ่งเหล่านี้มี ประโยชน์ในการคิดเกี่ยวกับวิธีการวัดผลกระทบ สร้างกลุ่มควบคุม และกระจายข้อมูลที่รวบรวม เกี่ยวกับปัญหา

สำหรับตัวอย่างการแก้ปัญหาและการป้องกัน อาชญากรรมโดยหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย ดู :

- Herman Goldstein Awards
- Situational Crime Prevention Database

POP เป็นยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปราม อาชญากรรมที่มีลักษณะเชิงรุกสูงมาก และต้องการ หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่คิดต่างและเน้นสร้าง ความร่วมมือ หัวใจสำคัญของยุทธศาสตร์นี้คือการ ป้องกัน ที่มักต้องการให้หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย มอบอำนาจในการควบคุมหรือความรับผิดชอบให้ หน่วยงานอื่นหรือพันธมิตร ที่สามารถเข้าถึงรากของ ปัญหาได้ดีกว่า

POP บรรลุผลน้อยลง 34% เมื่อถูกนำไปใช้กับ อาชญากรรมหรือความผิดปกติที่เฉพาะเจาะจง POP สามารถใช้ควบคู่ไปกับการปฏิบัติที่กำลั้งดำเนินอยู่และ มักจะเป็นเรื่องของการรวมหน่วยงานใหม่ให้ทีมงานเดิม ที่มีอยู่แล้ว ไม่ใช้การจ้างบุคลากรใหม่

อ่านเพิ่มเติม

Problem-Oriented Wildlife Protection | Lemieux & Pickles (2020).

คู่มือเล่มนี้ให้คำอธิบายที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับวิธีการเริ่มต้นโครงการคุ้มครองสัตว์ป่าโดยใช้การป้องกันและ ปราบปรามอาชญากรรมโดยมุ่งเน้นปัญหาเน้นไปที่ กรณีศึกษา 4 กรณี ที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาเฉพาะ หน้า ที่แสดงให้เห็นว่าวิธีการนี้ลดอาชญากรรม สัตว์ป่า หรือประเด็นที่สอดส่องกัน

* มีฉบับแปลภาษาไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฝรั่งเศส ไทย และสเปน

ขั้นตอนที่ 3 ให้ SARA นำทางคุณ

การแก้ปัญหาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตทั้งที่บ้านและที่ทำงาน ในทั้ง 2 กรณี คุณต้องหาปัญหาให้พบ คิดหาวิธีแก้ไข พิจารณาว่าคุณสามารถใช้ทางออกนั้นจัดการกับปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยมือคุณเองหรือไม่ จากมุมมองของการคุ้มครองสัตว์ป่า การใช้วิธีการที่มีโครงสร้างในการแก้ไขปัญหาจะช่วยให้องค์กรสามารถระบุและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ศึกษาปัญหาอย่างละเอียดและติดตามแนวทางการแก้ไข

จากประสบการณ์ของพวกเขาในการทำงานกับโครงการต่าง ๆ ที่แก้ปัญหาโดยใช้ปัญหาเป็นตัวตั้งในสหรัฐอเมริกา จอห์น เอก และ บอล สเปลแมน ได้ใช้ SARA อธิบายกระบวนการแก้ไขปัญหาที่หน่วยงานต่าง ๆ ใช้อยู่:

- สำรวจ (Scanning)
- วิเคราะห์ (Analysis)
- ตอบสนอง (Response)
- ประเมินผล (Assessment)

แต่ละขั้นตอนแสดงถึงแง่มุมที่แตกต่างกันของการแก้ปัญหา แต่ขั้นตอนทั้งสี่นั้นเชื่อมโยงถึงกัน ดังแสดงในรูปแบบในขั้นตอนที่ 2

การนำกระบวนการ SARA มาใช้ช่วยให้องค์กรสามารถแก้ไขปัญหาผ่านกรอบการทำงานตามลำดับเพื่อหลีกเลี่ยงการพัฒนาวิธีแก้ไขก่อนที่จะเข้าใจธรรมชาติที่แท้จริงของปัญหา นอกจากนี้ยังเน้นถึงความจำเป็นในการประเมินที่ออกแบบอย่างเหมาะสมเพื่อติดตามแนวทางแก้ไข (ดูบทที่ 5)

กระบวนการ SARA ไม่ได้เป็นเส้นตรง มันตระหนักว่าเมื่อมีข้อมูลใหม่ องค์กรอาจจำเป็นต้องย้อนกลับไปขั้นตอนแรก ๆ และปรับยุทธศาสตร์ใหม่

สำรวจ

ขั้นตอนนี้ใช้ในการระบุและจัดลำดับความสำคัญของปัญหา เป็นช่วงเวลาที่คุณและทีมพิจารณาว่าปัญหาใดก่อให้เกิดความเสียหายมากที่สุด และหากมีสถานที่เฉพาะ คุณก็ควรให้ความสำคัญ คุณอาจทำขั้นตอนนี้โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่มีในมือเพื่อกำหนดแนวโน้มและความเข้มข้นของปัญหาในอดีต หากมีปัญหามากมายก็จำเป็นที่คุณจะต้องจัดลำดับความสำคัญและเลือกมาวิเคราะห์ 1 ปัญหา

คุณอาจต้องเริ่มจำแนกประเภทของปัญหากลุ่มใหญ่ ๆ เช่น “การล่าสัตว์” ให้เล็กลง มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น หากเป็นไปได้ปัญหาหนึ่ง ๆ ควรมีความเฉพาะเจาะจงทั้งในด้านรูปแบบของกิจกรรม เวลา และสถานที่ เช่น “การวางกับดักล่าสัตว์เวลากลางคืนในช่วงเทศกาล ในภูมิภาคเอ” ดูขั้นตอนที่ 5 - เริ่มต้นด้วยการสำรวจปัญหา

วิเคราะห์

เมื่อเลือกปัญหาที่จะแก้ได้แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการวิเคราะห์ปัญหาให้ละเอียดที่สุดเท่าที่จะทำได้ การพิจารณารวมถึงรูปแบบเชิงพื้นที่/เวลา ข้อมูลผู้กระทำความผิด วิธีการดำเนินการของผู้กระทำผิด ความตั้งใจของผู้กระทำความผิด และกลยุทธ์ปัจจุบันที่ใช้ในการแก้ไขปัญหา (ดูขั้นตอนที่ 8 - จัดทำแผนการรวบรวมข้อมูล)

ในระหว่างขั้นตอนการวิเคราะห์ เป็นไปได้ว่าคุณจะพบช่องว่างของข้อมูลหลายอย่างในการทำความเข้าใจปัญหาของคุณ การปิดช่องว่างเหล่านี้จะต้องมีการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานประจำขององค์กรของคุณ และ/หรือการขอข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากองค์กรอื่น

การวิเคราะห์ของคุณยังควรรวมถึงการระบุผู้ที่สามารถเข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับคุณ โดยเป็นคนที่สามารถช่วยออกแบบและดำเนินการตอบสนองต่าง ๆ

ขณะวิเคราะห์อย่ามองข้ามคุณค่าของข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์สมาชิกในชุมชน และ/หรือผู้กระทำผิด ชักถามทีมลาดตระเวน และภาพถ่าย/วิดีโอที่บันทึกพื้นที่เกิดเหตุ อีกทั้งอย่าลืมใช้ประโยชน์จากข้อมูลมหาศาลที่ทีมลาดตระเวนมีเกี่ยวกับปัญหาเฉพาะ ข้อมูลและความเห็นของผู้คนที่อยู่แนวหน้าไม่เพียงช่วยให้คุณเข้าใจปัญหาได้ดีขึ้น แต่ยังช่วยให้คุณนึกถึงความเป็นไปได้ของทางเลือกอื่นในการตอบสนองปัญหา

ตอบสนอง

ขั้นตอนของการตอบสนอง คือเวลาของการใช้ผลการวิเคราะห์ของคุณ มาออกแบบมาตรการที่จะนำมาใช้ พิจารณาว่าการแก้ปัญหาควรต้องถูกมองเป็นกระบวนการที่ยืดหยุ่น โดยคุณพิจารณาตัวเลือกที่หลากหลาย รวมถึงตัวเลือกที่นอกเหนือไปจากการเพิ่มความพยายามในการบังคับใช้กฎหมาย

วัตถุประสงค์ของขั้นตอนนี้คือเพื่อเลือกเครื่องมือที่เหมาะสมกับงาน แทนที่จะเป็นการตอบสนองมาตรฐาน เช่น การลาดตระเวนให้มากขึ้น จับกุมผู้กระทำผิดมากขึ้น และมีการดำเนินคดีมากขึ้น ต้องตระหนักเสมอว่าอาชญากรรมเป็นทั้งแรงจูงใจในการกระทำผิดทางอาญา และเป็นโอกาสในการกระทำผิด คุณอาจพบว่าการลดโอกาสในการก่ออาชญากรรมส่งผลดีกว่าการพุ่งเป้าหมายไปที่พฤติกรรมของผู้กระทำผิด ที่มักจะเปลี่ยนแปลงยาก หรือเป็นเรื่องที่ยู่นอกเหนือองค์กรคุณ

สุดท้าย ส่วนสำคัญของขั้นตอนในการตอบสนองคือการออกแบบมาตรการที่จะช่วยให้คุณติดตามปัญหาทั้งก่อนและหลังจากการที่คุณลงมือตอบสนองมัน

ประเมินผล

ขั้นตอนการประเมินผลจะช่วยให้คุณทราบว่า การตอบสนองที่ลงมือทำไปได้ผลตามที่ตั้งใจหรือไม่ ปัญหาหายไปแล้วหรือไม่ มีสัญญาณของการเคลื่อนไหวของปัญหาหรือไม่ การตอบสนองนั้นจะยั่งยืนหรือไม่

หากเป็นไปได้ จัดให้มีพื้นที่ควบคุมเพื่อเปรียบเทียบกับพื้นที่ทดลองเพื่อช่วยประเมินประสิทธิภาพของมาตรการตอบสนองได้ดีขึ้น (ขั้นตอนที่ 47) เช่น จะเป็นการดีหากเราพบว่าปัญหาในพื้นที่ทดลองหมดไป แต่ปัญหายังคงอยู่ในพื้นที่ควบคุม ซึ่งจะช่วยยืนยันได้ว่าวิธีการที่ปัญหาหมด หรือเปลี่ยนแปลงไปไม่ได้เกิดจากสาเหตุอื่น

การวัดผลก่อนและหลังการใช้มาตรการตอบสนอง มีประโยชน์ด้วยเหตุผลเดียวกัน เช่น คุณสามารถระบุได้ว่ายุทธศาสตร์ในการลาดตระเวนแบบใหม่ทำให้การรับรู้โอกาสในการก่ออาชญากรรมหรือการบังคับใช้กฎหมายในชุมชนเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรเมื่อเวลาผ่านไป

หมายเหตุสั้นๆ เกี่ยวกับ SARA และมาตรฐานการอนุรักษ์

SARA เป็นวงจรการจัดการแบบปรับตัวที่สามารถบูรณาการเข้ากับวงจรอื่น เช่น มาตรฐานการอนุรักษ์ได้ดี ทั้ง 2 กระบวนการมีจุดเน้นที่แตกต่างกันเล็กน้อย แต่ต่างก็มีหลักการของการใช้หลักฐานเป็นแนวทางในการตัดสินใจ

ดูรายละเอียดภาพรวมมาตรฐานการอนุรักษ์ได้ที่: www.conservationstandards.org

ขั้นตอนที่ 4 ตั้งทีมแก้ไขปัญหา

การแก้ไขปัญหามุ่งเน้นไปที่ตัวปัญหา คุณจำเป็นต้องมีทีม อาจเริ่มจากกลุ่มเล็ก ๆ ในองค์กรตัวเอง แต่ก็สามารถรวมคนนอกเข้ามาด้วยได้ขึ้นอยู่กับปัญหา ไม่ว่าโครงสร้างทีมจะเป็นอย่างไร โมเดล 3i ของ Ratcliffe แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่านักวิเคราะห์จะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของทีมอย่างลงตัวได้อย่างไร

ในฐานะนักวิเคราะห์ด้านการคุ้มครองสัตว์ป่า สภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดอาชญากรรมและสภาพแวดล้อมที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดที่คุณต้องตีความ อาจหมายถึงพื้นที่คุ้มครองที่มีการล่าสัตว์ป่า หรือทางข้ามพรมแดนที่มีการลักลอบขนสินค้าผิดกฎหมาย หรือตลาดในประเทศที่มีการซื้อขายผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า

ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจที่คุณต้องโน้มน้าวใจให้ได้อาจหมายถึงหัวหน้าอุทยาน ผู้วางแผนการลาดตระเวน หรือแม้แต่เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายเอง เช่น เจ้าหน้าที่รักษาแนวชายแดน หรือเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่า เป้าหมายของคุณในฐานะนักวิเคราะห์คือช่วยบุคคลเหล่านี้ให้สร้างผลกระทบเชิงบวกต่อปัญหาที่อยู่ในมือ

แล้วทีมแก้ไขปัญหาคงควรมีลักษณะอย่างไร ขึ้นกับปัญหาของคุณเอง ถามตัวเองด้วยคำถามต่อไปนี้ แล้วพยายามสร้างทีมที่ประกอบไปด้วยบุคคลเหล่านี้

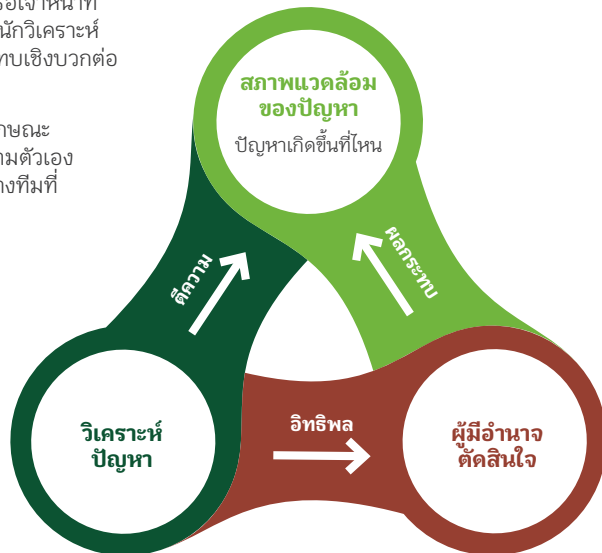
- ใครได้รับผลกระทบจากปัญหา
- ใครที่คิดว่าจะแก้ปัญหาได้
- ใครที่กำลังพยายามแก้ปัญหาอยู่ตอนนี้
- ใครเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา
- ใครต้องการแก้ปัญหา

เช่น ปัญหาการล่าสัตว์ป่าเพื่อเอาเนื้อเป็นอาหาร คุณต้องสร้างทีมที่เชื่อมโยงประเด็นความมั่นคง การศึกษา การติดตามตรวจสอบทางชีวภาพ เข้ากับชุมชนและการดำรงชีวิต

การสร้างทีมทำงานร่วมกันที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้นไม่เพียงทำให้คุณมีข้อมูลที่หลากหลายมากขึ้นเกี่ยวกับปัญหาการล่าสัตว์ป่าเท่านั้น ... หากยังทำให้คุณมีทางเลือกในการตอบสนองต่อปัญหามากขึ้นด้วย ยิ่งกว่านั้น หากนี่เป็นทีมภายในองค์กรของคุณเองที่รวมคนจากต่างแผนกเข้าด้วยกัน คุณต้องหลีกเลี่ยง “การเสียเวลาทำสิ่งที่มีคนทำไปแล้ว” และการรวบรวมข้อมูลซ้ำซ้อน

การสร้างทีมไม่ใช่งานของนักวิเคราะห์ แต่นักวิเคราะห์สามารถให้คำแนะนำได้ว่าคนไหนเหมาะกับการเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของทีมในแต่ละปัญหา

การทำงานเป็นทีมมีความสำคัญต่อการแก้ปัญหา ในฐานะนักวิเคราะห์ที่คุณจำเป็นต้องสร้างความไว้วางใจกับผู้ที่มีข้อมูล รวมถึงผู้ใช้ข้อมูลด้วย พิจารณาหลักเกณฑ์ต่อไปนี้เพื่อช่วยส่งเสริมสภาพแวดล้อมการทำงานร่วมกัน

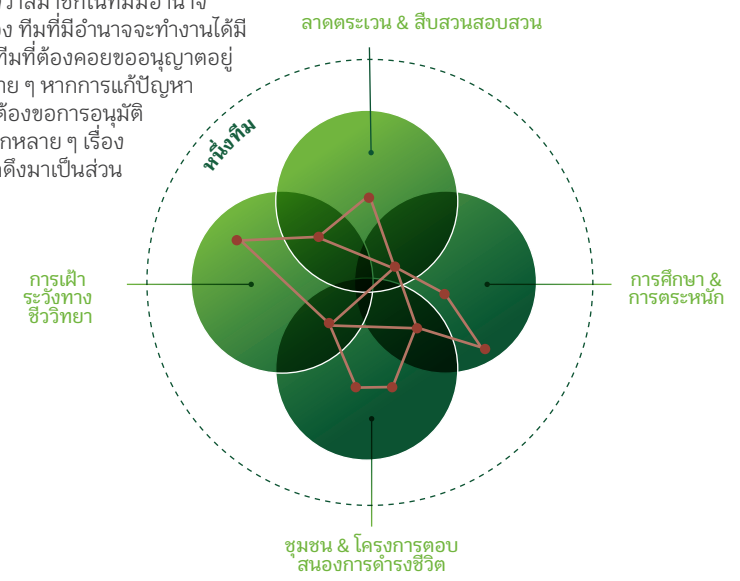

โมเดลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมโดยใช้ข่าวกรอง 3i ของ Jerry Ratcliffe

- **มีความรู้สึกร่วมในการกิจ** เมื่อทุกคนในทีมมีความรู้สึกร่วมกันในการทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน ก็จะเอาชนะความยากลำบากได้ มันเป็นเรื่องง่ายมากที่แต่ละคนจะหลุดไปสู่งานคนเดียวและสร้างอุโมงค์ความคิดขึ้นมาครอบตัวเองในขณะที่กำลังมุ่งมั่นกับงานตัวเอง แต่สิ่งที่ตามมาคือคุณจะไม่เห็นภาพใหญ่ของงาน ในทำนองเดียวกันการมีภารกิจร่วมกันเป็นสิ่งที่ให้ผู้คนมารวมตัวกัน เพื่อเอาชนะข้อแตกต่างที่แต่ละคนมี
- **มีความชัดเจนในสิ่งที่แต่ละคนทำ** เมื่อไม่มีความชัดเจนว่าใครทำอะไร และใครรับผิดชอบอะไร อาจทำให้เกิดการแข่งขันกัน จนกลายเป็นการทำงานซ้อนทับกัน หรือเกิดความคิดแคบ ๆ บนสมมติฐานว่ามันเป็น “เรื่องของคนอื่น” ที่น่าวิตกคือคุณอาจพลาดข้อมูลที่มีความสำคัญต่อบทบาทหน้าที่ตนเอง สิ่งเหล่านี้สามารถหลีกเลี่ยงได้ด้วยการพูดคุยกันบ่อย ๆ และเขียนบันทึกรายการหน้าที่ของแต่ละคน พึงตระหนักว่าข้อมูลใดอยู่ที่ไหน และการจะถึงข้อมูลต้องติดต่อสื่อสารกับใคร ต้องไม่ลืมว่าต้องพูดคุยกันให้มากเข้าไว้
- **สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการแก้ปัญหา** ตรวจสอบให้แน่ใจว่าสมาชิกในทีมมีอำนาจตัดสินใจด้วยตัวเอง ทีมที่มีอำนาจจะทำงานได้มีประสิทธิภาพกว่าทีมที่ต้องคอยขออนุญาตอยู่เรื่อย ๆ หลักการง่าย ๆ หากการแก้ปัญหาเรื่องนั้น ๆ จำเป็นต้องขอการอนุมัติจากบุคคลภายนอกหลาย ๆ เรื่อง บุคคลผู้นั้นควรถูกดึงมาเป็นส่วนหนึ่งของทีม

- **สร้างพื้นที่สำหรับแบ่งปันความรู้อย่างสม่ำเสมอ** คุณมีข้อมูลสำคัญที่ช่วยให้สมาชิกในทีมเอาชนะอุปสรรคได้ไหม คุณกำลังมองหาข้อมูลอยู่หรือไม่ จัดตารางเวลาให้สมาชิกในทีมได้ช่วยกันเอาชนะอุปสรรคเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอ จัดเวลาให้คนได้พบปะกับทีมอย่างสม่ำเสมอแต่ไม่ต้องเป็นทางการ อัปเดตการทำงานของคุณ แจ้งข้อมูลที่คุณต้องการเพื่อดูว่ามีอะไรที่ซ้ำกันบ้าง จะได้ไม่พลาดมัน
- **ทำงานร่วมกัน** โครงการร่วมที่มีความชัดเจน ช่วยส่งเสริมความร่วมมือ จัดการประชุมวางแผนลาดตระเวนร่วมกันระหว่างนักวิเคราะห์กับทีมเชี่ยวชาญลาดตระเวนทุกสัปดาห์ เพื่อให้มั่นใจว่าจะมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน สิ่งเหล่านี้ช่วยให้มั่นใจได้ว่าทีมจะได้ยินเสียงของทุกคน

อ่านเพิ่มเติม
Intelligence-led Policing | Ratcliffe (2016)
One Mission: How leaders build a team of teams | Fussell (2017)

ชุมชน & โครงการตอบสนองการดำรงชีวิต

ขั้นตอนที่ 5 เริ่มต้นด้วยการสำรวจ ปัญหา

กระบวนการ SARA เริ่มต้นด้วยการสำรวจปัญหา เป็นขั้นตอนสำคัญที่คุณและทีมแก้ปัญหาจะกำหนดว่าปัญหาใดมีอยู่ และปัญหาใดสำคัญที่สุด เป็นที่ทราบกันดีว่าภัยคุกคามสัตว์ป่าและพื้นที่ป่ามีมากมาย งานของคุณคือจัดทำรายการปัญหาที่สำคัญที่สุดและเลือกมาหนึ่งปัญหาที่จะลงมือแก้ไข (ดูขั้นตอนที่ 7 – สนับสนุนการจัดลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ขององค์กร)

การจะทำให้การแก้ปัญหาที่มุ่งเน้นตัวปัญหาทำงานได้ดี คุณต้องมีเหตุการณ์เฉพาะ ลองดูตัวอย่างปัญหาการล่าสัตว์ป่าอย่างผิดกฎหมายริมทะเลสาบเอ็ดเวิร์ดในอูกันดา และสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก คำว่า “การลักลอบล่าสัตว์ป่า” เป็นคำใหญ่ที่มองข้ามแรงจูงใจต่าง ๆ ที่ซับซ้อนพฤติกรรมผู้ล่า รวมถึง:

- การล่าสัตว์ป่าเพื่อเป็นแหล่งโปรตีนราคาถูก
- การล่าสัตว์ป่าเพื่อนำเนื้อไปใช้ตามความเชื่อทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับความอุดมสมบูรณ์
- การล่าสัตว์ป่าเพื่อนำเนื้อไปขายในเชิงพาณิชย์เพื่อเป็นรายได้เสริม

ปัญหาเหล่านี้ยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ด้วยการเติมตัวละครกลุ่มอื่น ๆ ที่แตกต่างกันเข้ามา เช่น

- ประชาชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่
- บุคคลภายนอกที่เดินทางเข้ามาในพื้นที่
- กลุ่มติดอาวุธปฏิบัติการในพื้นที่

จากมุมมองของการแก้ปัญหา ในการสำรวจปัญหาคุณจำเป็นต้องมองสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหาที่แยกกัน เช่น แม้ทุกคนที่ล่าสัตว์ป่าจะทำไปเพื่อเป็นรายได้เสริม แต่การล่าโดยกลุ่มติดอาวุธเพื่อหารายได้ให้กับสมาชิกในกลุ่มและเพื่อปฏิบัติการของกลุ่มนั้นแตกต่างจากการกระทำของนักล่าสัตว์ในชุมชน แม้จะทำความเข้าใจอย่างเดียวกัน

ปัญหาเฉพาะเจาะจงแก้ไขและ วัดผลง่ายกว่า

เช่น ทางออกสำหรับการหารายได้เสริมให้กับนักล่าสัตว์ในท้องถิ่นที่ล่าสัตว์ป่าเพราะเก็บเกี่ยวผลผลิตได้น้อยจะแตกต่างอย่างมากกับทางออกสำหรับกลุ่มติดอาวุธที่ล่าสัตว์ป่าเพราะต้องการเพิ่มรายได้อย่างรวดเร็วตลอดทั้งปี

การระบุปัญหา

การบรรยายถึงปัญหาควรระบุว่าจะเมื่อไรที่จะเกิดปัญหา ระบุพฤติกรรม เวลา และสถานที่อย่างเฉพาะเจาะจง
การบรรยายถึงปัญหาแบบไม่มีรายละเอียด การฆ่าสัตว์ป่าตามแนวฝั่งทะเลสาบเอ็ดเวิร์ด
การบรรยายปัญหาแบบมีรายละเอียดมากขึ้น การฆ่าสัตว์ป่าตามแนวฝั่งทะเลสาบเอ็ดเวิร์ดใกล้ชุมชน A B และ C
การบรรยายปัญหาแบบมีรายละเอียด การฆ่าสัตว์ป่าตามแนวฝั่งทะเลสาบเอ็ดเวิร์ดในเวลากลางคืนโดยกลุ่มติดอาวุธ ใกล้ชุมชน A B และ C โดยใช้ปืน เพื่อนำเนื้อไปขายในเชิงพาณิชย์

เมื่อเริ่มทำบัญชีรายการปัญหาที่มีการระบุรายละเอียดแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการจัดลำดับความสำคัญ คุณจะไม่สามารถแก้ทุกปัญหาได้ในเวลาเดียวกัน มันจึงสำคัญที่คุณจะต้องเลือกปัญหาที่เร่งด่วนหรือเกี่ยวข้องมากที่สุด

เหตุผลที่คุณอาจจัดให้ปัญหาหนึ่งมีความสำคัญกว่าปัญหาอื่น อาจเป็นดังต่อไปนี้:

- ผู้บริหารระดับสูงระบุว่าปัญหาที่มีความสำคัญสูงสุด...ไม่ว่าคุณจะทำอย่างไร
- สมาชิกในทีมโหวตปัญหาที่สำคัญที่สุด “5 อันดับแรก” แสดงให้เห็นว่ามีปัญหาหนึ่งสำคัญกว่าปัญหาอื่น ๆ
- เสียงวิพากษ์ของสังคมต่อเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้น กลายเป็น “จุดเปลี่ยน” ในการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นและดำรงอยู่มานานแล้ว
- ข้อมูลจากการเฝ้าระวังทางชีวภาพแสดงให้เห็นว่าการลดลงอย่างน่าอันตรายของประชากรสัตว์ป่ามีความเกี่ยวข้องกับปัญหา
- ปัญหานั้นถูกมองว่าเป็นต้นเหตุหรือเป็นปัจจัยสนับสนุนให้เกิดปัญหาอื่น ๆ อีกมากมายในบริเวณนั้น
- ปัญหานั้นเป็นประเด็นใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้น และคุณต้องการจัดการมันก่อนที่มันจะฝังรากลึก

การทดสอบ CHEERS เป็นวิธีที่ดีในการตรวจสอบซ้ำอีกครั้งว่าปัญหาที่คุณเลือกขึ้นมาเหมาะสมสำหรับารแก้ปัญหาแบบที่มุ่งเน้นไปที่ตัวปัญหาหรือไม่ รายการตรวจสอบนี้จะช่วยให้คุณรู้ได้ว่าปัญหานั้นอันตรายหรือมีความคาดหวังเพียงพอที่จะหยิบมาให้ความสำคัญหรือไม่ อีกทั้งปัญหานั้นยังเป็นการรวบรวมเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำและมีความเกี่ยวข้องกัน ระวังไว้เสมอว่าคุณต้องพยายามเดินหน้าเข้าหาปัญหา หมายความว่า คุณต้องพุ่งตรงไปที่ปัญหา ที่ยังคงกำลังเกิดขึ้นเพื่อป้องกันเหตุการณ์ในอนาคต

โดยเฉพาะเมื่อไม่มีความคาดหวังให้คุณแก้ปัญหา หากผู้คนไม่คาดหวังให้คุณแก้ปัญหา มันก็ยากที่คุณจะทำให้เกิดความก้าวหน้าในการแก้ปัญหา ตัวอย่างที่เห็นนี้แสดงให้เห็นว่าปัญหาการคุ้มครองสัตว์ป่าสามารถซ้อนทับกับอันตรายที่จับต้องได้ต่อชุมชนมนุษย์ได้อย่างไร

การประยุกต์ใช้การทดสอบ CHEERS ตามสมมติฐานในการลักลอบล่าสัตว์ป่าในทะเลสาบเอ็ดเวิร์ด*		
องค์ประกอบ CHEERS	คำอธิบาย	การฆ่าสัตว์ป่าอย่างผิดกฎหมาย
C ชุมชน	สมาชิกของสังคม องค์กรประชาสังคม ภาครัฐกิจ หน่วยงานรัฐ และ/หรือ สัตว์ป่าที่ได้รับอันตรายจากปัญหานั้น	ประชากรสัตว์ป่าเป็นชุมชนที่ไม่ใช่มนุษย์ที่ได้รับอันตราย ชาวประมงริมทะเลสาบ เป็นชุมชนมนุษย์ที่ได้รับอันตรายจากการลดลงของสัตว์ป่า
H อันตราย	อันตรายส่งผลโดยตรงต่อผู้คน สัตว์ป่า หรือสถาบัน ทำให้เกิดความเสียหาย การบาดเจ็บ ภาวะเครียดเกินควร หรือเสียชีวิต	การล่าสัตว์ป่าอย่างผิดกฎหมายทำให้ประชากรสัตว์ป่าลดลง สัตว์ป่าเป็นสายพันธุ์สัตว์ที่สำคัญในระบบนิเวศประมง เมื่อสัตว์ป่าลดลง ปริมาณปลาในทะเลสาบก็ลดลง ก่อให้เกิดความเสียหายทางการเงินแก่ชุมชนชาวประมงในท้องถิ่น
E ความคาดหวัง	มีความคาดหวังจากสมาชิกในชุมชน บางคนว่าหน่วยงานด้านสัตว์ป่าควรเข้ามาช่วยแก้ไขปัญหานี้	นักอนุรักษ์ท้องถิ่นกังวลว่าประชากรสัตว์ป่ากำลังลดลงอย่างรวดเร็วเกินไป ชาวประมงในท้องถิ่นก็กังวลว่าการล่าสัตว์ป่ามากเกินไปจะส่งผลต่อปริมาณปลาในทะเลสาบ ทั้งสองกลุ่มต่างรอทางออกจากองค์กรของคุณที่ทำงานด้านสัตว์ป่า
E เหตุการณ์	ปัญหาประกอบด้วยเหตุการณ์เฉพาะที่สามารถอธิบายและบันทึกไว้ได้	ทีมลาดตระเวนพบซากสัตว์ป่าและบันทึกภาพไว้ได้ มีการบันทึกรายงานการยิงในพื้นที่ที่พบซากด้วย มักพบเห็นการขยายเนื้อสัตว์ป่าที่ตลาดในชุมชน
R การเกิดขึ้นซ้ำ	เหตุการณ์เกิดขึ้นมากกว่า 1 ครั้ง มันสามารถเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เกิดซ้ำเป็นปี ๆ หรือเกิดขึ้นอย่างฉับพลันทันทีหรือเป็นปัญหาใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้น	การล่าสัตว์ป่าเป็นปัญหาเรื้อรัง เกิดขึ้นมาหลายปีแล้ว
S ความคล้ายคลึง	เหตุการณ์ต่าง ๆ เชื่อมโยงกันตามเวลาและสถานที่ที่เกิดเหตุ คนที่ตกเป็นเหยื่อ ผู้กระทำความผิด และกลุ่มองค์กรที่เกี่ยวข้อง หรือวิธีดำเนินการ	การล่าสัตว์ป่ามีความเชื่อมโยงกันของพื้นที่ที่พบซาก ช่วงเวลาของวันที่ได้ยินเสียงปืน และการขนส่งเนื้อไปตลาดในท้องถิ่นอย่างรวดเร็ว

*หมายเหตุ: เป็นตัวอย่างสมมติเพื่อจุดประสงค์ในการศึกษาเท่านั้น

เครดิต: Aditya Malgaonkar, แพนเทอร์

เครดิต: กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชแซมเบีย และ แพนเทอร์

บทที่ 2 | ทำให้การวิเคราะห์ สอดคล้อง กับงานที่ทำอยู่

หัวหน้าทีมบรรยายสรุปแผนการลาดตระเวนประจำวันให้ลูกทีมฟัง โดยใช้ข้อมูลล่าสุดจากนักวิเคราะห์มาสนับสนุนการตัดสินใจ หัวหน้าทีมตัดสินใจว่าจะลาดตระเวนในพื้นที่ใด ด้วยเทคนิคใด เพื่อตอบโต้ปัญหาการล่าสัตว์ที่มีความสำคัญสูง นักวิเคราะห์ทำงานใกล้ชิดกับหัวหน้าทีมลาดตระเวน และร่วมลาดตระเวนไปกับทีมในบางเส้นทางเพื่อให้มั่นใจว่างานของตัวเองจะสอดคล้องกับความต้องการของหัวหน้าทีมลาดตระเวน

ซากหมูป่าที่ถูกฆ่าเพื่อเอาเนื้อเป็นอาหารกำลังถูกรมควันบนตะแกรงไม้ในเขตพื้นที่คุ้มครอง ประเทศแซมเบีย ปัญหาการล่าสัตว์เพื่อเอาเนื้อเป็นอาหารเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั่วโลก แตกต่างกันไปตามธรรมชาติของความต้องการ ในกรณีนี้ปริมาณของเนื้อที่กำลังถูกแปรรูปซึ่งเป็นการล่าเพื่อการพาณิชย์ การทำที่สำหรับอย่างสัตว์ได้มีผลล่าต้องอยู่ในพื้นที่ตรงนั้นเป็นเวลาหลายวัน เป็นเป้าหมายให้ทีมลาดตระเวน ช่วยเพิ่มโอกาสในการตรวจพบและจับกุม การตั้งคำถามถึงตลาดที่ขายเนื้อสัตว์ป่าที่ถูกล่าและเหตุผลที่คนบริโภคมันจะทำให้คุณได้ข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกในการลดการล่า เนื้อพวกนี้คือแหล่งโปรตีนราคาถูกที่สุดที่สามารถหาแหล่งอื่นมาทดแทนได้หรือไม่ หรือมันเป็นสินค้าราคาแพงสำหรับชนชั้นสูง ซึ่งต้องการการจัดการปัญหาที่แตกต่างออกไป มันมีสถานที่ขายเป็นการเฉพาะที่สามารถควบคุมได้ หรือหน่วยงานด้านสุขภาพสามารถเข้ามาเกี่ยวข้องกับของเพื่อลดการมีเนื้อเช่นนี้ขายโดยใช้มาตรการป้องกันโรคได้หรือไม่

ขั้นตอนที่ 6 เริ่มกระบวนการวิเคราะห์

ตัว A ตัวแรกในกระบวนการ SARA มาจากคำว่า analysis - การวิเคราะห์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการแก้ปัญหาและเป็นจุดเน้นของคู่มือเล่มนี้ การวิเคราะห์ไม่ได้เป็นเพียงเรื่องของการทำรายงานเพื่อเสนอผู้จัดการ แต่ควรต้องถูกมองเป็นกระบวนการที่มุ่งเพิ่มความรู้เกี่ยวกับปัญหา อาชญากรรมสัตว์ป่า เพื่อช่วยให้ข้อมูลและหวังว่าจะช่วยปรับปรุงการตัดสินใจในทุกระดับ

ให้คิดว่า การวิเคราะห์เป็นกระบวนการแบบวนซ้ำ หรือเป็นชุดของขั้นตอนการทำงานที่จำเป็นต้องทำให้การแก้ปัญหาของคุณสมบูรณ์

1. ค้นหาโครงการที่สนับสนุนงานตามลำดับความสำคัญขององค์กรตัวเอง
2. ออกแบบแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. พัฒนารอบการจัดการข้อมูล
4. วิเคราะห์ข้อมูล
5. สื่อสารผลการวิเคราะห์

การนำกระบวนการวิเคราะห์มาใช้ทำให้โครงการเกี่ยวกับอาชญากรรมสัตว์ป่าของคุณมีโครงสร้างขึ้นมา และทำให้มั่นใจได้ว่า สิ่งเหล่านี้จะสอดคล้องกับลำดับความสำคัญของงานและความต้องการขององค์กร และจะช่วยตอบคำถามที่สำคัญที่สุดต่อกลยุทธ์ในการตัดสินใจขององค์กร

ใช้กระบวนการวิเคราะห์เป็นแนวทางในการกำหนดวาระการวิจัย และการรวบรวมข้อมูลและข่าวสารที่เกี่ยวข้อง วิธีการที่ข้อมูลและข่าวสารเหล่านี้ถูกนำมารวมและบูรณาการเข้าด้วยกันจะส่งผลโดยตรงต่อประเภทของการวิเคราะห์ที่สามารถดำเนินการได้ และท้ายที่สุดจะส่งผลให้งานของคุณมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของฝ่ายบริหาร

แผนภูมิในหน้าถัดไปแสดงตัวอย่างกระบวนการวิเคราะห์และวิธีที่ทำให้การวิเคราะห์สอดคล้องกับวงจรการตัดสินใจของฝ่ายบริหารในพื้นที่คุ้มครอง

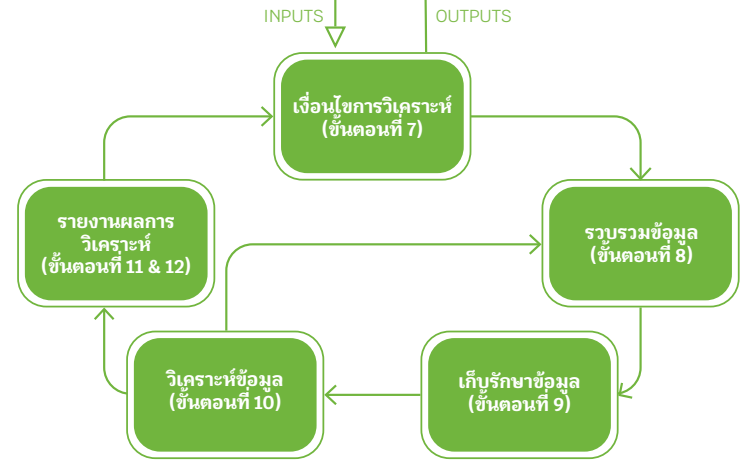
กระบวนการซึ่งเกิดมาจากวงจรข่าวกรองนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับพื้นที่ที่ไม่ใช่พื้นที่คุ้มครอง เช่น สนามบิน เครื่องบินในเขตประเทศ และพื้นที่เมืองได้ สถานที่เหล่านี้อยู่ภายใต้กฎหมาย และได้รับการคุ้มครองโดยพันธกิจและยุทธศาสตร์ของตนเอง

การวิเคราะห์ของคุณทำให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจมีความเข้าใจที่จำเป็นในการจัดการปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การเป็นนักวิเคราะห์อาชญากรรมสัตว์ป่าที่ประสบความสำเร็จ คุณต้องจัดโปรแกรมของตัวเองให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กร โปรดจำไว้ว่ากระบวนการวิเคราะห์มีไว้เพื่อวัตถุประสงค์เดียวเท่านั้น คือ - เพื่อตอบคำถามที่ผู้จัดการถามเพื่อให้พวกเขาสามารถตัดสินใจได้อย่างมีข้อมูลดีขึ้น

ใครคือผู้มีอำนาจตัดสินใจ?

ทุกคนในองค์กรของคุณจำเป็นต้องตัดสินใจ หมายความว่าทุกคนคือผู้มีอำนาจตัดสินใจ ในฐานะนักวิเคราะห์ด้านการคุ้มครองสัตว์ป่า คุณจำเป็นต้องระบุตัวผู้มีอำนาจตัดสินใจในประเด็นที่เกี่ยวข้อง คนเหล่านี้เป็นบุคคลและกลุ่มที่คุณจะต้องมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของเขา ด้วยงานวิเคราะห์ของคุณ พวกเขาอาจเป็นเจ้าของพื้นที่พิทักษ์ป่า หัวหน้าหน่วยลาดตระเวน หรือผู้จัดการอาวุโส ผู้มีอำนาจตัดสินใจแต่ละคนจะมีความต้องการเฉพาะแตกต่างกันไป คุณต้องระบุและจัดการความต้องการเหล่านี้ โดยกำหนดให้เป็นงานที่สำคัญที่สุดของคุณ

อ่านเพิ่มเติม

Law Enforcement Intelligence: A Guide for State, Local, and Tribal Law Enforcement Agencies | Carter (2009)

OSCE Guidebook: Intelligence-Led Policing | Organization for Security and Co-operation in Europe (2017)

Integrating the National Intelligence Model with a 'Problem Solving' Approach | Kirby (2004)

ขั้นตอนที่ 7 สนับสนุนการจัดลำดับ ความสำคัญเชิง กลยุทธ์ขององค์กร

ในฐานะนักวิเคราะห์ สิ่งสำคัญอย่างยิ่งคือโปรแกรม
งานของคุณต้องสอดคล้องกับการจัดลำดับความ
สำคัญขององค์กร โดยควรเรียงจากเป้าหมายเชิง
ยุทธศาสตร์ขององค์กรลงไปสู่โปรแกรมการทำงาน
ส่วนบุคคล ไปสู่การทำงานประจำวันของหน่วย
ปฏิบัติการต่าง ๆ

ตามหลักเหตุผล ปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าใน
ประเด็นที่คุณได้รับมอบหมายควรต้องสนับสนุน
ความรับผิดชอบทางกฎหมาย หรือวัตถุประสงค์
ในการอนุรักษ์ขององค์กรที่คุณทำงานด้วย ลำดับ
ความสำคัญของงานจะมาจากตารางแผน
ยุทธศาสตร์และยุทธวิธีที่ทำได้โดยผู้มีอำนาจตัดสินใจ
ไม่ว่าคุณจะเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวางแผน
หรือไม่ คำถามที่ผู้จัดการต้องการคำตอบควรต้อง
เป็นแนวทางการวิเคราะห์ของคุณ

จำไว้ว่าผู้มีอำนาจตัดสินใจเป็นทั้งผู้รับผลการ
วิเคราะห์และผู้กำหนดลำดับความสำคัญในการ
วิเคราะห์ของคุณ การดำรงความเป็นอิสระและ
ความเป็นกลางตลอดวงจรของการวิเคราะห์ บาง
ครั้งรวมถึงการทำนายมุมมองที่ครอบคลุมจะทำให้
การวิเคราะห์ของคุณมีคุณภาพความน่าเชื่อถือเพิ่ม
มากขึ้น และการคิดเชิงวิพากษ์จะช่วยให้คุณหลีกเลี่ยง
“การคิดแบบกลุ่ม” ได้ (ดูขั้นตอนที่ 10)

ใช้ลำดับความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ขององค์กรคุณ
สร้างรากฐานที่มั่นคงสำหรับการวิเคราะห์ปัญหา

อาชญากรรมสัตว์ป่า การจัดลำดับความสำคัญ
ขององค์กรสามารถนำมาใช้กำหนดกรอบการ
ทำงานของคุณโดยระบุปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า
ตัวอย่าง ในบริบทของพื้นที่คุ้มครอง ให้ถามคำถาม
ต่อไปนี้

- พื้นที่คุ้มครองนี้ตั้งขึ้นมาเพื่ออะไร
- อะไรคือวัตถุประสงค์ในการอนุรักษ์
- วัตถุประสงค์การอนุรักษ์ขององค์กรคุณคืออะไร
- มีสัตว์สายพันธุ์ใดหรือถิ่นอาศัยใดที่ต้องให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกหรือไม่
- เครื่องมือและทรัพยากรใดที่องค์กรของคุณมีเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาบ้าง
- ปัจจุบันคุณแก้ปัญหาการอนุรักษ์อย่างไรบ้าง
- อะไรคือปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าที่บั่นทอนลำดับความสำคัญของการอนุรักษ์

คำถามเหล่านี้สามารถนำไปปรับใช้กับพื้นที่อื่น
ที่มีปัญหาเกี่ยวกับสัตว์ป่าได้ เช่น ตลาต หรือ
ศูนย์กลางการขนส่ง หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบ
พื้นที่เหล่านั้นอาจไม่ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์
แต่เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายที่สามารถ
ลดความรุนแรงของปัญหาได้

บางกรณีการระบุลำดับความสำคัญอาจถูกกำหนด
ไว้อย่างชัดเจนผ่านทางกระบวนการประเมินภัย
คุกคามอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะตอบคำถามเหล่านี้
แต่ละข้อ และจัดทำรายการลำดับความสำคัญ
ของกิจกรรม ในกรณีที่ไม่มีการระบุลำดับความ
สำคัญก็เริ่มเองเลย ใช้คำถามเหล่านี้ทำงานกับคนอื่น
ในองค์กรเพื่อทำการประเมินของตัวเอง ระบบ
โครงการวิเคราะห์ลำดับความสำคัญและเริ่มวาง
โครงสร้างโครงการทำงานของคุณรอบคำถามเหล่านี้

ให้ลำดับความสำคัญเชิง ยุทธศาสตร์ขององค์กรกำหนด ทิศทางการวิเคราะห์ และทำให้ งานของคุณสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์

การตระหนักถึงลำดับความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์
และการดำเนินงานขององค์กร จะช่วยให้มอง
เห็นทิศทางที่จำเป็นต่อการวิเคราะห์ของคุณ ช่วย
ป้องกันคุณไม่ให้เดลิติดออกจนกลายเป็นโครงการ
ส่วนตัว ซึ่งนั่นอาจทำให้มันออกนอกกรอบ
วัตถุประสงค์ด้านการอนุรักษ์ขององค์กร

การทำงานตามลำดับความสำคัญขององค์กรจะ
ทำให้แน่ใจได้ว่าการวิเคราะห์ของคุณยังคงตอบ
สนองความต้องการของผู้มีอำนาจตัดสินใจ การ
ออกแบบผลการวิเคราะห์ให้ตอบสนองความต้องการ
เหล่านั้นจะช่วยทำให้การทำงานของเรามีผล
กระทบเพิ่มมากขึ้น

การมีความเกี่ยวข้องกันจะทำให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจ
เชื่อมั่นในการวิเคราะห์ของคุณ และจะสร้างให้เกิด
การสนับสนุนสำหรับงานที่มุ่งตรงไปที่ปัญหาภายใน
องค์กร

หมายเหตุเกี่ยวกับการใช้วาทกรรม “ข่าวกรอง” ในการบังคับใช้กฎหมายอาชญากรรมสัตว์ป่า

เป็นที่น่าเสียดายที่แนวคิด “ข่าวกรอง” ไม่ได้ถูกนิยามไว้อย่างชัดเจน และคนภายนอก (บ่อยครั้งภายใน)
มักเข้าใจการรักษาความปลอดภัยและการควบคุมแบบดั้งเดิมของมัมมิด จึงทำให้การตีความ “ข่าว
กรอง” มีแนวโน้มมุ่งไปสู่กระบวนการที่เป็นความลับในการได้มาซึ่งข้อมูลที่สามารถใช้เป็นแนวทางใน
การบังคับใช้กฎหมายโดยตรงได้

“ข่าวกรอง” อาจเป็นคำที่น่าสนใจที่องค์กรต่าง ๆ นำมาใช้ในแถลงการณ์พันธกิจขององค์กร เพื่อจัดทำ
โครงการระดับก้าวหน้า เช่น “โครงการอนุรักษ์ของเราเป็นโครงการที่ดำเนินการบนฐานความเสี่ยงและ
ใช้กระบวนการข่าวกรองเป็นเครื่องมือหลัก” บ่อยครั้งที่การกล่าวอ้างดังกล่าวเป็นเพียงกระบวนการ
ง่าย ๆ ใช้ข้อมูลเพียงชิ้นเดียวรายงานให้เกิดการบังคับใช้กฎหมาย น้อยครั้งมากที่จะมีการอ้างถึง
โครงการที่มีนักวิเคราะห์เป็นศูนย์กลางการตัดสินใจ และที่พบได้น้อยกว่านั้นคือโครงการที่สร้างขึ้นจาก
กระบวนการวิเคราะห์ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในปฏิบัติการที่ใช้กระบวนการข่าวกรองเป็นเครื่องมือหลัก
จริง ๆ การใช้คำว่า “ข่าวกรอง” อย่างไม่เหมาะสมน่าสู่การบังคับใช้เชิงตั้งรับ ซึ่งมักจะขาดจุดโฟกัสและ
ความเข้าใจที่ถูกต้องต่อปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า

อย่างไรก็ตาม หากมีการใช้อย่างถูกต้อง การใช้ “วงจรถูข่าวกรอง” (หรือกระบวนการวิเคราะห์ที่ปรากฏ
ในคู่มือเล่มนี้) ในงานจัดการด้านอนุรักษ์จะเป็นกรอบการทำงานที่มีประสิทธิภาพสำหรับกรวิเคราะห์
อาชญากรรมสัตว์ป่าที่เน้นการป้องกัน

อ่านเพิ่มเติม

Intelligence Analysis for Problem
Solvers | Eck, Clarke & Petrossian
(2013)

ขั้นตอนที่ 8 จัดทำแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล

องค์ประกอบสำคัญของกระบวนการวิเคราะห์คือการเก็บรวบรวมข้อมูล (information) และข้อมูลดิบ (data) กระบวนการเก็บข้อมูลอย่างมีโครงสร้างสามารถนำไปใช้กับการเก็บข้อมูลปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่ารายกรณี และช่วยให้มองเห็นช่องโหว่ของความรู้ที่มีอยู่

การจัดการกระบวนการเก็บข้อมูลที่ดีย่อมมีการทำแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล ตอนที่ออกแบบแผนเหล่านี้ คุณควรต้องพิจารณาถึงปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าที่คุณกำลังวิเคราะห์อย่างระมัดระวังที่สุด

จัดทำแผนการรวบรวมข้อมูลที่มุ่งเป้าไปที่ปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าเป็นรายกรณีปัญหาเพื่อให้มั่นใจว่าการวิเคราะห์ของคุณยังคงเป็นการวิเคราะห์พื้นฐานของปัญหาอยู่

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบมาตรฐาน VS แบบมุ่งตรงที่ตัวปัญหา	
แบบมาตรฐาน	แบบมุ่งตรงที่ตัวปัญหา
เน้นข้อมูล	เน้นการวิเคราะห์
สำรวจ	เจาะจงอาชญากรรม
เข้าใจอาชญากรรมผ่านตัวบุคคล	ระบุตัวผู้ต้องสงสัยด้วยการวิเคราะห์อาชญากรรม
ศึกษาภาพกว้าง	มุ่งตรงที่เป้าหมาย
ศึกษารูปแบบข้อมูลเพื่อระบุอาชญากรรม	เน้นตามความต้องการของฝ่ายจัดการ
เขียนรายงานผลงานสุดท้ายแบบพรรณนา	ผลผลิตของการวิเคราะห์ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ

การทำงานกับทีมแก้ปัญหาก็เพื่อพัฒนาสมมติฐานของปัญหาเฉพาะนั้นอาจมีประโยชน์ (ดูขั้นตอนที่ 4) ใช้สมมติฐานเหล่านี้คิดนอกกรอบและกำหนดความพยายามในการรวบรวมข้อมูล

โปรดจำไว้ว่าปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรมสัตว์ป่ามันซับซ้อนและมักซ่อนอยู่ภายใต้กิจกรรมที่ถูกกฎหมาย วิธีหนึ่งที่จะช่วยให้หลีกเลี่ยงผลลัพธ์ที่คลาดเคลื่อน คือการระบุตัวบุคคลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับปัญหาแล้วใช้ข้อมูลนี้เป็นยุทธศาสตร์กว้าง ๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

จัดทำแผนรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนต่อไปนี้แสดงตัวอย่างของกระบวนการที่คุณในฐานะนักวิเคราะห์อาชญากรรมสัตว์ป่าสามารถนำไปประยุกต์เพื่อพัฒนาแผนรวบรวมข้อมูลได้ เราวางโครงสร้างแผนการง่าย ๆ สำหรับจัดการกับการล่าสัตว์ในพื้นที่คุ้มครอง (PA) เพื่อเอาเนื้อขายในประเทศ

ขั้นตอนที่ 1 – ระบุปัญหา

- ระบุอาชญากรรมเฉพาะ – ในที่นี้เราจะพัฒนาแผนสำหรับปัญหาการล่าสัตว์ในพื้นที่คุ้มครองเพื่อเอาเนื้อขายในประเทศ

ขั้นตอนที่ 2 – กำหนดเป้าหมายการวิเคราะห์

- คุณกำลังสนับสนุนการตัดสินใจในประเด็นใด – เพื่อลดปัญหาการล่าสัตว์ในพื้นที่คุ้มครองเพื่อเอาเนื้อ (การวิเคราะห์ของคุณควรรวมมาตรการการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ SCP)
- สร้างสมมติฐาน – สถานการณ์ใดที่คุณต้องการทดสอบ
- ข้อมูลใดที่คุณต้องการเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์การวิเคราะห์ของคุณ

ขั้นตอนที่ 3 – ออกแบบยุทธศาสตร์การวิเคราะห์

- ควรใช้เทคนิคการวิเคราะห์แบบใด เช่น การวิเคราะห์แนวโน้มเชิงพื้นที่ / เวลา และรูปแบบกิจกรรมการล่าสัตว์

ขั้นตอนที่ 4 – ระบุแหล่งข้อมูลข่าวสาร

- วิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (แหล่งข้อมูล)
- ระบุแหล่งข้อมูลทั้งภายในและภายนอก (ตัวข้อมูล)

ขั้นตอนที่ 5 – ดำเนินการตามแผนรวบรวมข้อมูล

- ลงมือตามแผน (ทำตามขั้นตอนที่ 1 – 4)

ปัญหา:

การล่าสัตว์ในพื้นที่คุ้มครองเพื่อเอาเนื้อขายในตลาดในพื้นที่

สรุปข้อมูล

การล่าสัตว์ป่าเพื่อเอาเนื้อเป็นปัญหาเรื้อรังยาวนานในพื้นที่คุ้มครอง ผู้จัดการพื้นที่ฯ สังเกตเห็นจำนวนประชากรสายพันธุ์ที่เป็นเป้าหมายมีจำนวนน้อย จึงต้องการดำเนินยุทธศาสตร์ป้องกัน

คำถามการจัดการ

ยุทธศาสตร์การป้องกันใดที่องค์กรสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อลดการล่าสัตว์ในพื้นที่คุ้มครองเพื่อเอาเนื้อ

คำถามวิเคราะห์	แหล่งข้อมูล						ความเห็น
	การวิเคราะห์ข้อมูลตามระยะเวลา	สัมภาษณ์ในพื้นที่	สัมภาษณ์ - ผู้ที่กำกับ	ผู้นำชุมชน	กลุ่มชุมชน	การสังเกตตลาด	
ใครคือนักล่าและพวกเขาจากไหน							
นักล่าสัตว์เข้าไปในพื้นที่คุ้มครองได้อย่างไร							
มีรูปแบบเชิงพื้นที่และเวลาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมหรือไม่							มีรายงานว่ามีการตั้งอยู่ใกล้ถนนและแอ่งน้ำ
ใช้วิธีใดในการล่าสัตว์ (อาวุธ / กับดัก)							นักล่าสัตว์มีฝีมือดีมาก
เนื้อสัตว์ถูกขนส่งออกไปด้วยวิธีการใด							
เนื้อสัตว์ถูกขายที่ไหน							
ใครเป็นคนขายเนื้อสัตว์นั้น							เป็นไปได้ที่จะเชื่อมโยงกับกลุ่มอาชญากรรม
ใครคือลูกค้า							สินค้าถูกขายให้กลุ่มคนเมืองรายได้สูงที่แสวงหาเนื้อสัตว์ราคาแพง

ตารางด้านล่างแสดงตัวอย่างแผนการรวบรวมข้อมูลสำหรับการล่าสัตว์เอาเนื้อ และอาจนำไปพัฒนาเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์อาชญากรรม (ดูขั้นตอนที่ 17 - พัฒนาการวิเคราะห์อาชญากรรม)

ขั้นตอนที่ 9 สร้างกรอบการจัดการข้อมูล

มองว่าข้อมูลและข่าวสารเป็นทรัพย์สินมีค่า เช่นเดียวกับสิ่งอื่น ๆ ในยุทธศาสตร์การป้องกันของคุณ อย่าลืมว่าบริษัทสื่อโซเชียลทำรายได้เป็นพันล้านจากข้อมูล

การจัดการข้อมูลที่มีประสิทธิภาพเป็นองค์ประกอบสำคัญของกระบวนการวิเคราะห์ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การเข้าถึงอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในวงกว้าง และการมีระบบฐานข้อมูลแบบมีโครงสร้างให้ใช้งาน ทำให้เกิดการปฏิวัติการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมสมัยใหม่ที่ส่งต่อมาถึงการคุ้มครองสัตว์ป่า

ความสามารถในการจัดเก็บข้อมูลและข่าวสารจากหลายแหล่ง และในบางกรณีเชื่อมโยงกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (บุคคล สถานที่ หรือกิจกรรม เป็นต้น) ทำให้เกิดรากฐานที่แข็งแกร่งในการวิเคราะห์ปัญหา

แยกส่วน “ยุ่งฉาง” ข้อมูล: นำข้อมูลมารวมกัน

งานหนึ่งของการบริหารจัดการข้อมูลเป็นเรื่องของการระบุแหล่งข้อมูลที่เป็นไปได้ แหล่งข้อมูลเหล่านี้มักจะอยู่แยกกันและเก็บข้อมูลใน “ยุ่งฉาง” ของตัวเอง

ทุกองค์กรมีแนวโน้มจะสร้าง “ยุ่งฉาง” ของข้อมูลตลอดเวลา การไม่ตระหนักหรือไม่สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลเหล่านี้สามารถจำกัดการวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าของคุณ เมื่อคุณนำข้อมูลเหล่านี้มารวมเข้ากัน จะทำให้เกิดระดับการรับรู้ที่ทรงพลัง และเพิ่มความสามารถในการวิเคราะห์แนวโน้มและวางแผนตอบสนองที่เหมาะสมที่สุด ความสำคัญของการบูรณาการข้อมูลไม่ควรถูกให้ความสำคัญมากเกินไป

คำนึงถึงยุ่งฉางข้อมูลต่าง ๆ ในใจตลอดเวลา และพยายามหาหนทางให้เจอในองค์กรของคุณ หรือระหว่างองค์กร หากยังมองข้อมูลที่ไม่เคยรู้จักให้เจอ โดยการคิดใคร่ครวญว่าแต่ละทีมทำอะไรและพวกเขาควรจะมีข้อมูลอะไรอยู่

แนวโน้มของการหวงไม่ให้ข้อมูล มักเกิดจากการขาดความไว้วางใจระหว่างบุคคล ระหว่างทีม หรือระหว่างองค์กร การสร้างความสัมพันธ์และเปิดเผยข้อมูลของตัวเองกับผลการวิเคราะห์ให้ผู้อื่นเข้าถึงได้สามารถช่วยทำลายอุปสรรคของข้อมูลได้

กรอบการจัดการข้อมูลจะช่วยเชื่อมต่อ “ยุ่งฉาง” ข้อมูลเข้าด้วยกัน และทำให้คุณวิเคราะห์ได้เร็วขึ้น

พัฒนากรอบการจัดการข้อมูล

ใช้กรอบการจัดการข้อมูลที่ชัดเจนเพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้มีความสมบูรณ์ ปลอดภัยและทุกคนที่ต้องการใช้สามารถเข้าถึงได้

กรอบการจัดการเป็นเพียงชุดของนโยบายและขั้นตอนที่เห็นพ้องกัน ซึ่งเป็นตัวกำหนดแนวทางการจัดเก็บและใช้ประโยชน์ข้อมูลภายในทีม หรือองค์กรของคุณ การมีกรอบการจัดการข้อมูลที่เป็นเอกสารจะช่วยสร้างรากฐานให้กับแผนยุทธศาสตร์และสอดคล้องกับกฎระเบียบภายในประเทศ ฟังจำไว้ว่าข้อมูลคือทรัพยากรสำคัญ การบริหารจัดการมันให้มีประสิทธิภาพจะเสริมความแข็งแกร่งให้กับผลการวิเคราะห์ของคุณ

เมื่อพัฒนากรอบการจัดการข้อมูลและการออกแบบฐานข้อมูล ให้พิจารณาถึงเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวของศักยภาพการวิเคราะห์ในองค์กรตัวเองด้วย ใช้เป้าหมายต่าง ๆ เหล่านี้พัฒนาแผนยุทธศาสตร์ (1 – 5 ปี) หรือโรดแมปสำหรับเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) ที่กำหนดเส้นทางการปฏิบัติ การมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนเกี่ยวกับข้อกำหนดของระบบข้อมูลในอนาคตจะช่วยสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านไอทีที่มีประสิทธิภาพ สรุปคือ คิดให้ใหญ่ แต่เริ่มต้นลงมือทำจากจุดเล็ก ๆ

การออกแบบระบบการจัดการข้อมูลขององค์กรควรมีโครงสร้างที่เหมาะสมเพื่อจัดเก็บข้อมูลที่รวบรวมมาได้ มีช่องทางให้สามารถรวมข้อมูลจากหลายแหล่งเข้าด้วยกัน และมีช่องทางในการเข้าถึงข้อมูลในรูปแบบที่เหมาะสมกับโครงการวิเคราะห์ของคุณ

หากฐานข้อมูลของคุณเชื่อมต่อกับเครือข่ายระบบข้อมูลภายในองค์กรตัวเอง คุณจำเป็นต้องทำงานร่วมมือกับทีมไอทีของคุณเพื่อออกแบบกรอบการจัดการร่วมกัน หรืออีกทางหนึ่งคุณต้องร่วมมือกับทีมภายในของคุณเองพัฒนาชุดขั้นตอนสำหรับวิธีการจัดการข้อมูลของคุณขึ้นมา

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของกรอบการจัดการข้อมูลอย่างง่าย – ลองพิจารณาว่าจะสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับข้อกำหนดเฉพาะของทีมหรือองค์กรของคุณได้อย่างไร

การกำกับดูแล – หมายถึงการกำกับดูแลข้อมูลและฐานข้อมูล รวมถึง (แต่ไม่จำกัดเพียงเท่านี้) เมื่อความเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์ หน่วยงานที่รับผิดชอบ ข้อกำหนดด้านความปลอดภัย และกรอบเวลาสำหรับตรวจสอบ

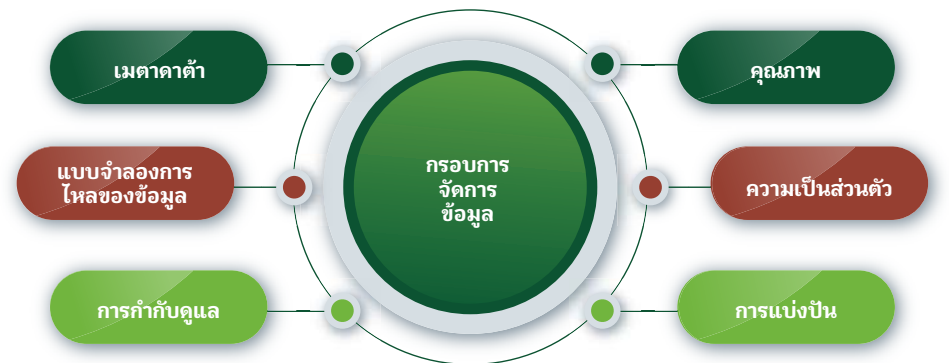
แบบจำลองการไหลของข้อมูล – หมายถึงคำอธิบายข้อมูลนำเข้า (input) และผลลัพธ์ (output) ทั้งในปัจจุบันและอนาคต และความต้องการของระบบ (การจัดเก็บ การประมวลผล เป็นต้น) ให้พิมพ์เขียวเกี่ยวกับวิธีการเดินทางของข้อมูลภายในแผนก หรือภายในองค์กรของคุณ แบบจำลองการไหลของข้อมูลมักแสดงในรูปแบบแผนภาพ (คำแนะนำ – เสรีชกเกิลหาคำว่า “แบบจำลองการไหลของข้อมูล” (data flow model))

คำอธิบายชุดข้อมูล (เมตาดาต้า) – หมายถึงรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลของคุณ และการจัดระบบหมวดหมู่และจัดระเบียบข้อมูล เมตาดาต้าช่วยให้ข้อมูลของคุณเข้าได้ง่าย และอาจรวมถึงคุณลักษณะต่าง ๆ เช่น กิจกรรม แหล่งที่มา วันที่ และสถานที่

คุณภาพ – หมายถึงการทำให้แน่ใจว่าการป้อนข้อมูลต้นฉบับมีความสอดคล้องและได้มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการวิเคราะห์ ซึ่งสามารถทำได้โดยการพัฒนาขั้นตอนปฏิบัติการป้องกันการป้อนข้อมูล พัฒนามาตรฐานเมตาดาต้า จัดฝึกอบรมการเก็บรวบรวมข้อมูล และกำหนดให้บางหมวดหมู่ของเมตาดาต้าเป็นข้อบังคับที่ต้องทำ

ความเป็นส่วนตัว – การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายมักเกี่ยวข้องกับการบันทึกข้อมูลรายละเอียดส่วนบุคคล องค์กรของคุณต้องมีข้อกำหนดทางกฎหมายที่คุ้มครองความเป็นส่วนตัวของคุณ คุณต้องทำความเข้าใจประเด็นเหล่านี้ในพื้นที่อำนาจตามกฎหมายของคุณและตรวจสอบให้แน่ใจว่ากรอบการจัดการข้อมูลของคุณได้ระบุประเด็นเหล่านี้ไว้

การแบ่งปัน – เช่นเดียวกับความเป็นส่วนตัวของข้อมูล กล่าวคืออาจมีข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีที่คุณสามารถใช้ข้อมูล และบุคคลที่คุณสามารถแบ่งปันข้อมูลด้วย ใช้พื้นที่ส่วนนี้อธิบายทั้งข้อจำกัดในการแบ่งปันข้อมูล และโอกาสในการป้องกันการเกิดยุ่งฉางข้อมูลให้ชัดเจน

ขั้นตอนที่ 11 พัฒนายุทธศาสตร์การ สื่อสาร

ในฐานะนักวิเคราะห์ คุณคือผู้ดูแลองค์ความรู้ที่สำคัญขององค์กร โปรดจำไว้ว่าข้อมูลที่คุณรับผิดชอบในการรวบรวม จัดเก็บ และวิเคราะห์เป็นทรัพยากรที่มีค่า คุณควรเพิ่มคุณค่าของทรัพยากรนี้ให้สูงสุดด้วยการวางยุทธศาสตร์การสื่อสารที่กำหนดให้ความต้องการของผู้ใช้ปลายทางเป็นเป้าหมายที่ต้องทำ

วัตถุประสงค์หลักของยุทธศาสตร์การสื่อสารควรเป็นการเพิ่มคุณค่าของการวิเคราะห์ของคุณในกระบวนการตัดสินใจขององค์กรให้สูงสุด การวิเคราะห์ของคุณจะมีอิทธิพลมากเพียงใดขึ้นอยู่กับว่ามันสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ปลายทางเพียงใด และคุณสามารถสื่อสารการวิเคราะห์ไปให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจได้ดีเพียงไร การสื่อสารเป็นขั้นตอนที่สำคัญในวงจรการวิเคราะห์และเป็นงานที่ต้องมีเป้าประสงค์และการวางแผน

คุณสามารถทำให้การวิเคราะห์ของตัวเองเกิดผลกระทบที่สูงสุดด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การสื่อสารแบบกำหนดเป้าหมายที่ระบุข้อมูลต่อไปนี้

- ผู้ใช้ปลายทางของการวิเคราะห์ของคุณ (ผู้ฟังหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)
- ประเด็นเฉพาะที่พวกเขาต้องตัดสินใจตามแผนการทำงาน และเป็นประเด็นที่ต้องการข้อมูลสนับสนุน
- ข้อมูลและการวิเคราะห์ที่จำเป็นเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเหล่านั้น
- วิธีที่ดีที่สุดในการนำเสนอการวิเคราะห์ของคุณ เช่น การบรรยายสรุป การรายงาน

วิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นเทคนิคง่าย ๆ ในการทำให้เห็นภาพผู้ที่จะเป็นผู้ใช้ปลายทางของผลการวิเคราะห์แต่ละรายการของคุณ ผู้ใช้ปลายทางเหล่านี้นี้อาจรวมถึงบุคคลหรือทีมที่ยอยู่นอกองค์กรของคุณด้วย คิดถึงกลุ่มเป้าหมายของคุณอย่างมียุทธศาสตร์และทำความเข้าใจข้อมูลเฉพาะและ/หรือการวิเคราะห์ที่คนเหล่านั้นต้องการจะช่วยให้คุณผลิตผลการวิเคราะห์ได้ดีขึ้น และป้องกันไม่ให้คุณเหล่านั้นได้รับข้อมูลที่พวกเขาไม่ต้องการด้วย

คุณยังสามารถทำงานร่วมกับกลุ่มผู้ใช้ปลายทางของคุณให้สามารถตัดสินใจประเด็นเฉพาะซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานที่พวกเขาจำเป็นต้องทำได้ด้วย ซึ่งรวมถึงการตั้งคำถาม เช่น คำถามอะไรที่พวกเขาจะต้องตอบ พวกเขาต้องการข้อมูลอะไรเพื่อประกอบการตอบคำถาม มีใครอีกบ้างที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจ ความถี่ของการต้องตัดสินใจ และสิ่งที่พวกเขาพยายามบรรลุ

การเข้าใจความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลของคุณจะช่วยให้คุณปรับแต่งวิธีการสื่อสารผลการวิเคราะห์ และนั่นจะทำให้การทำงานของพวกเขากลับมาเกิดผลกระทบสูงสุด

เข้าใจผู้ใช้ข้อมูลของคุณ

ความต้องการของผู้ใช้ข้อมูลของคุณจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับบทบาทของแต่ละคน ตัวอย่างต่อไปนี้เน้นขอบเขตในการรายงานที่คุณต้องมีในฐานะนักวิเคราะห์ ตัวอย่างเช่น เจ้าหน้าที่ภาคสนามที่วางแผนการลาดตระเวนอาจต้องการการบรรยายสรุปเกี่ยวกับกิจกรรมล่าสุดที่พบเห็นในพื้นที่ รายงานที่เพิ่งทำขึ้นไม่นาน และแผนที่ระบุตำแหน่งที่มีความเสี่ยงสูงหัวหน้าทีมลาดตระเวนที่ต้องตัดสินใจว่าจะกระจายกำลังคนลาดตระเวนให้กินพื้นที่กว้างขึ้นได้อย่างไร อาจต้องการให้คุณช่วยวิเคราะห์การกระทำที่ผิดกฎหมายที่เกิดขึ้นทั้งในเชิงพื้นที่และเวลา เพื่อช่วยให้พวกเขากำหนดการลาดตระเวน

ในพื้นที่ได้ดีขึ้น กระจายตัวไปถูกพื้นที่ ถูกเวลา และสุดท้าย ผู้จัดการพื้นที่ที่ต้องพัฒนายุทธศาสตร์เพื่อป้องกันการกระทำที่ผิดกฎหมายอาจต้องการการวิเคราะห์ทางเลือกและคำแนะนำที่ไม่จำกัดอยู่เพียงแค่ว่าต้องมีการบังคับใช้กฎหมาย (ดูบทที่ 4 - เสนอชื่อ วางแผนและปฏิบัติการตอบสนอง) ตัวอย่างเหล่านี้เน้นขอบเขตความรับผิดชอบในการรายงานที่คุณต้องมีในฐานะนักวิเคราะห์

การออกแบบกรอบสำหรับการรายงานอย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อคำนึงถึงเป้าหมายที่จะเป็นผู้ใช้ข้อมูลของคุณแล้ว ให้จัดชุดประเภทรายงานพร้อมทั้งเทมเพลตเพื่อช่วยจัดโครงสร้างโปรแกรมงานของคุณ และเพื่อให้แน่ใจว่าการรวบรวม จัดเก็บ และวิเคราะห์ข้อมูลของคุณดำเนินไปเพื่อวัตถุประสงค์การทำรายงานด้านใดด้านหนึ่งเป็นการเฉพาะ ในระดับพื้นฐานรายงานการวิเคราะห์สามารถแบ่งเป็นรายงานเชิงยุทธศาสตร์ ยุทธวิธี หรือเชิงปฏิบัติการได้อย่างใดอย่างหนึ่ง

ประเภทของรายงาน	ระยะเวลา	วัตถุประสงค์	ผู้ใช้รายงาน
เชิงยุทธศาสตร์	1-5 ปี	นำเสนอการประเมินผลระยะยาวของปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าแก่ผู้มีอำนาจตัดสินใจ เพื่อช่วยในการวางยุทธศาสตร์องค์กร (เช่น แผนยุทธศาสตร์ประจำปี / 5 ปี)	ผู้บริหารระดับสูงและระดับกลาง
เชิงยุทธวิธี	3-12 เดือน	นำเสนอการประเมินระยะสั้นต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจเพื่อช่วยในการจัดลำดับความสำคัญของทรัพยากรและดำเนินการตามยุทธวิธีเชิงป้องกัน เช่น เพิ่มเจ้าหน้าที่ลาดตระเวนในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง)	ผู้บริหารระดับกลางและบุคลากรภาคสนามระดับอาวุโส
เชิงปฏิบัติการ	0-3 เดือน (ให้เป็นปัจจุบัน)	นำเสนอแผนปฏิบัติการในแต่ละวันเพื่อให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจใช้ในการวางแผนปฏิบัติการภาคสนาม (เช่น ให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันเกี่ยวกับสถานที่และเป้าหมายที่นำสนใจ)	บุคลากรภาคสนามระดับอาวุโส และผู้พิทักษ์ป่า / เจ้าหน้าที่

ผู้ใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ของคุณจะแตกต่างกันไปในแต่ละระดับ และต้องการข้อมูลเฉพาะที่ต่างกัน โดยทั่วไปแล้ว รายงานเชิงยุทธศาสตร์จะเขียนด้วยมุมมอง 5 ปี และจะถูกใช้โดยผู้บริหารระดับสูงเพื่อการตัดสินใจระดับองค์กรในระยะยาว

รายงานเชิงยุทธวิธี จะเป็นผลการประเมินระยะสั้นระหว่าง 3 - 12 เดือน รายงานประเภทนี้อาจมีรายละเอียดมากยิ่งขึ้น เช่น รูปแบบหรือแนวโน้มที่มีการเปลี่ยนแปลงตามเวลา ผู้อ่านรายงานเชิงยุทธวิธีอาจเป็นผู้บริหารระดับกลางที่รับผิดชอบในการจัดลำดับความสำคัญและจัดสรรทรัพยากร

สุดท้าย รายงานเชิงปฏิบัติการ ควรต้องออกแบบเพื่อให้เจ้าหน้าที่ภาคสนามได้รับข้อมูลและผลการวิเคราะห์ที่ทันสมัย ที่จะช่วยในการวางแผนการปฏิบัติงานภาคสนามในแต่ละวัน

อ่านเพิ่มเติม

Managing Intelligence: The Art of Influence | Quarmby (2010)

ขั้นตอนที่ 12

สื่อสารอย่างมีเป้าหมาย

แม้แก่นสารของการวิเคราะห์ของคุณจะสำคัญ แต่คุณภาพการสื่อสารที่คุณสื่อสารตัวเองออกไปถึงผู้มีอำนาจตัดสินใจคือบททดสอบขั้นสุดท้ายของโครงการวิเคราะห์ใด ๆ คุณอาจวิเคราะห์เก่ง แต่การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะทำให้คุณเป็นนักวิเคราะห์ที่ยอดเยี่ยม

การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ทุกอย่างอย่างชัดเจน จะช่วยกำหนดแนวทางการวิเคราะห์ให้คุณ และยังช่วยให้กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้อ่านรายงานการวิเคราะห์ของคุณ (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย) มีกรอบแนวคิดสำหรับวิธีใช้หรือประยุกต์ใช้การวิเคราะห์ของคุณ คำแนะนำ – เขียนบทนำสำหรับรายงานฉบับสมบูรณ์แต่ละฉบับเพื่อให้แนวทางแก่ผู้อ่าน

การทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ของรายงานการวิเคราะห์ที่แตกต่างหลากหลายจะทำให้มั่นใจว่าคุณกำลังให้ข้อมูลในระดับที่เหมาะสมกับผู้อ่าน

พึงระลึกว่าการไม่แบ่งปันข้อมูลสามารถก่อให้เกิดปัญหาได้ เช่น กรณียุ่งจางของข้อมูล ในขณะที่เดียวกันการแบ่งปันข้อมูลมากเกินไปก็จะทำให้ผู้ใช้ปลายทางได้รับข้อมูลที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมและความรับผิดชอบของตัวเอง

ในขั้นตอนที่ 11 (พัฒนายุทธศาสตร์การสื่อสาร) เราพูดถึงการทำรายงานการวิเคราะห์ประเภทต่าง ๆ ทั้งเชิงยุทธวิธี เชิงปฏิบัติการ และเชิงยุทธศาสตร์ โดยทั่วไปรายงานทั้งหมดนี้จะแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ได้แก่ รายงานสถานการณ์ และการวิเคราะห์ปัญหา

การสื่อสารผลการวิเคราะห์ของรายงานสถานการณ์สามารถใช้เพื่อเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ที่ได้รับมาจากเป้าหมายหรือกิจกรรมเฉพาะ และมีแนวโน้มว่าจะดำเนินการในลักษณะดังกล่าว

รายงานนี้จะเป็นตัวข้อมูลมากกว่าผลการวิเคราะห์สามารถนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานประจำวันของเจ้าหน้าที่ภาคสนาม เป็นการสรุปผลการลาดตระเวนได้ อีกทั้งยังเป็นข้อมูลที่ส่งต่อให้แผนกอื่นในองค์กร หรือพันธมิตรของคุณได้เป็นอย่างดี

เช่น รายงานสถานการณ์อาจมีแผนที่ของพื้นที่ที่รับรู้กันว่ามีกรล่าสัตว์ และการรวบรวมรายงานการกระทำที่ผิดกฎหมายที่เกิดขึ้นในพื้นที่เมื่อไม่นานมานี้ ผู้ที่อ่านรายงานประเภทนี้โดยทั่วไปจะเป็นเจ้าหน้าที่ภาคสนาม ตัวอย่างรายงานสถานการณ์มีดังนี้

- การสรุปผลการลาดตระเวน
- “ข่าวกรองสำคัญ” ประจำสัปดาห์
- รายงานอื่น ๆ ที่รวบรวมสถานการณ์ต่าง ๆ ในองค์กรหรือกับพันธมิตร

การเผยแพร่รายงานสถานการณ์ เช่น “ข่าวกรองสำคัญ” กับผู้ใช้ปลายทางทั้งภายในและภายนอก เป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการทำลายอุปสรรคเชิงโครงสร้างที่ขัดขวางการเข้าถึงข้อมูล

เขียนบรรยายสรุปและรายงานฉบับเต็มอย่างเที่ยงตรง (accurate) กระชับ (brief) ชัดเจน (clear): ABC

การสื่อสารรายงานการวิเคราะห์ปัญหา เป็นการรายงานข้อมูลการวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรม สัตว์ป่า ดังที่คุณได้เรียนรู้จากคู่มือฉบับนี้ว่า วิทยาศาสตร์อาชญากรรม (crime science) เป็นการประยุกต์เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในการเปิดเผยโครงสร้างของกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย โดยเน้นที่ความรู้ที่ใช้เพื่อการลดหรือแม้แต่ป้องกันไม่ให้อาชญากรรมสัตว์ป่าเกิดขึ้น รายงานกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะเน้นไปที่ยุทธศาสตร์และยุทธวิธีมากกว่า ผู้ที่อ่านรายงานกลุ่มนี้ในเบื้องต้นได้แก่ พนักงานและผู้จัดการอาวุโสที่ทำหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดลำดับความสำคัญระดับองค์กรและการจัดสรรทรัพยากร ตัวอย่างรายงานการวิเคราะห์ปัญหา ได้แก่

- ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา – การวิเคราะห์รูปแบบและแนวโน้มของปัญหาเฉพาะของพื้นที่
- ข้อมูลบุคคล – การวิเคราะห์กลุ่มหรือบุคคลผู้กระทำผิด ที่เกี่ยวข้องกัปัญหาเฉพาะของพื้นที่

รู้จัก ABC ของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

โดยทั่วไปแล้วการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ คือ การนำเสนองานเขียนรายงานผลการวิเคราะห์หรือการบรรยายสรุปด้วยวาจาและการนำเสนอ กฎเหล่านี้สามารถสรุปง่าย ๆ ได้เป็น กฎ ABC โดย

- **A ย่อมาจาก Accuracy หมายถึงความเที่ยงตรง** – การวิเคราะห์ของคุณควรเที่ยงตรงและยึดตามข้อเท็จจริง การมีข้อผิดพลาดจะทำลายชื่อเสียงและความไว้วางใจ (อิทธิพล) ที่งานของคุณจะมีต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจ
- **B มาจาก Brevity หมายถึงกระชับ** – การวิเคราะห์ของคุณควรสั้นและตรงประเด็น
- **C มาจาก Clarity ความชัดเจน** – ทำให้ผู้อ่านหรือฟังการวิเคราะห์ของคุณเข้าใจง่าย รวมถึงทำให้การวิเคราะห์ของคุณสอดคล้องกับความต้องการของฝ่ายบริหาร ต้องมั่นใจว่าการวิเคราะห์ของคุณจะสามารถตอบคำถาม “แล้วไง” ได้

ศึกษาวิธีสื่อสารสิ่งที่ไม่แน่ใจให้ชัดเจน

อ่านรายงานอาชญากรรม/ ข่าวกรองให้มากขึ้น แล้วคุณคงสังเกตเห็นการเขียนที่มีเอกลักษณ์ มีโครงสร้าง และรูปแบบการใช้ภาษา สื่อสารผลการวิเคราะห์ให้ชัดเจนและสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้รับโลกข้อมูลของคุณประเมินระดับความไม่แน่ใจที่คุณมีต่องานวิเคราะห์ของตัวเองได้

เพื่อสื่อสารสิ่งที่ยังไม่แน่ใจให้ดียิ่งขึ้น ผู้ปฏิบัติงานด้านการวิเคราะห์ได้คิดถ้อยคำเพื่อประเมินความน่าจะเป็น ซึ่งเป็นการใส่ความหมายให้คำทั่วไปให้กลายเป็นคำที่บ่งบอกช่วงระยะของความน่าจะเป็น เช่น ไม่น่าจะเป็นไปได้เลย ไม่น่าจะเป็น มีแนวโน้ม หรือเกือบจะแน่นอน การใช้คำเหล่านี้ในการประเมินของคุณจะช่วยสร้างความชัดเจนให้กับผู้จัดการที่จะต้องตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลการวิเคราะห์ของคุณ

อ่านเพิ่มเติม

[Intelligence management: Delivering effective analysis](#) | College of Policing (2020)

[Words of estimative probability](#) | Kent (1993)

เครดิตภาพ: มาสวาบี ลิสซันดู แพนเทอร์รา

เครดิต: ฮอลลีบี บูธ

บทที่ 3 | ใคร่ครวญปัญหาของคุณ ด้วยมุมมองที่หลากหลาย

สมาชิกในชุมชนกำลังตรวจสอบหนังแมวป่าเซอร์วัลลิ่งเคราะห์ ซึ่งจะถูกนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของชุดชนสัตว์ตามประเพณี พวกเขาบอกเล่าถึงพิธีกรรมที่ทำให้ได้หนังเสือดาวและแมวป่าเซอร์วัลมา รวมถึงความเชื่อในวัฒนธรรมที่สำคัญของพวกเขา การสัมภาษณ์ทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สำคัญเกี่ยวกับบรรทัดฐานของปัญหา และเหตุผลที่ผู้คนเข้าไปเกี่ยวข้องกับ การแก้ไขปัญหาตามบริบทของวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญและจะช่วยให้สามารถพัฒนาการตอบสนองต่อปัญหาที่ถูกต้องได้ ในประเทศแซมเบีย ราชวงศ์บาร์โอสต์ (Barotse) สถาบันที่ดำรงอยู่อย่างยาวนานสนับสนุนการใช้ชุดตามประเพณีที่มีในการฉลองประเพณีทุกอย่างของชนเผ่าโลซี ทั้งเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมของชนเผ่าโลซี และปกป้องประชากรแมวป่าที่กำลังลดน้อยลง

กระเบนราหูในมหาสมุทรกำลังมุ่งหน้าไปยัง "สถานีทำความสะอาด" (ผิวน้ำเหนือแนวปะการังที่จะมีปลาตัวเล็ก ๆ มากมายทำความสะอาดร่างกายให้มันด้วยการกินแพลงตอนหรือแบคทีเรียที่เกาะตามร่างกายมัน-ผู้แปล) ทางตะวันออกของอินโดนีเซีย ช่วงต้นทศวรรษ 2000 เหงือกของกระเบนราหูถูกนิยมนำไปทำยาจีนแผนโบราณเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีการล่ากระเบนชนิดนี้ในเชิงการค้ามากขึ้น โดยนักล่าผู้เชี่ยวชาญในหมู่บ้านลามากเรา (Lamakera) จากการวิเคราะห์ของบูธและคณะ (2021) พบว่าการล่ากระดูกตัวอยู่เป็นพื้นที่และเป็นเวลา เนื่องจากกระเบนราหูจะรวมกลุ่มกันที่ผิวน้ำบริเวณสถานีทำความสะอาดระหว่างเดือนมีนาคมถึงตุลาคม โดยจะหนาแน่นมากที่สุดในคืนเดือนดับที่พระจันทร์มืดสนิท การซื้อขายเหงือกปลากะเบนในตลาดทำโดยพ่อค้าเหงือกปลากะเบน 4 คน แต่ประมาณ 50 % ของครัวเรือนในหมู่บ้านมีส่วนเกี่ยวข้องและมีรายได้จากการล่ากระเบน ไม่ว่าจะเป็นการเป็นนักล่าเองหรือการแปรรูปเหงือก ข้อมูลเหล่านี้ทำให้เกิดปฏิบัติการตอบสนองที่เป็นความร่วมมือกันอย่างรอบคอบขององค์กรพันธมิตร ซึ่งรวมถึงสำนักงานประมงพลเรสตะวันออก (East Flores Fisheries Agency) มูลนิธิมิซูล (Misool Foundation) และตำรวจน้ำ มาตรการต่าง ๆ หลายมาตรการเกิดขึ้นพร้อมกัน โดยการลาดตระเวนอย่างมีเป้าหมายในคืนและบริเวณที่กระเบนราหูรวมตัวกันหนาแน่นที่สุด มีการจับกุมและดำเนินคดีพ่อค้า และมีการดำเนินโครงการเพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตที่หนักล่า ผู้แปรรูปเนื้อสัตว์และชุมชนในวงกว้าง ผลการดำเนินงานพบว่ากระล่าประชากรปลากะเบนราหูลดลงถึง 86 % ในปี 2017 เมื่อเทียบกับสถิติการล่าในปี 2013

An integrated approach to tackling wildlife crime: Impact and lessons learned from the world's largest targeted manta ray fishery | Booth et al. (2021)

ขั้นตอนที่ 13

หลักการ 10 ประการของทฤษฎีโอกาสในการก่ออาชญากรรม

เนื้อหาในส่วนนี้จะช่วยคุณหาวิธีวิเคราะห์ปัญหาหลาย ๆ วิธี เพื่อหาแรงจูงใจและปัจจัยสนับสนุนคุณต้องคำนึงถึงบทบาทของโอกาสในการก่ออาชญากรรม รวมถึงสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้ก่ออาชญากรรม ในหนังสือ โอกาสสร้างขโมย (Opportunity Makes the Thief) มาร์คัส เฟลสัน และ รอน คลาร์ก ได้กำหนดหลัก 10 ประการของทฤษฎีโอกาสในการก่ออาชญากรรมไว้ ใช้หลักทั้ง 10 ประการนี้คิดและแก้ปัญหาคำถามของคุณ

#1 โอกาสสามารถทำให้เกิดอาชญากรรมทุกอย่างได้

หากไม่มีโอกาสที่จะก่ออาชญากรรม อาชญากรรมก็จะไม่เกิด หมายความว่าแม้ผู้กระทำผิดที่มีแรงจูงใจสูงก็ไม่สามารถทำอาชญากรรมสำเร็จ แต่หากมีโอกาสก่ออาชญากรรมหลายครั้ง คนที่มีแรงจูงใจในระดับต่ำก็อาจถูกยั่วยวนให้ลงมือกระทำผิด

#2 โอกาสในการก่ออาชญากรรมมีความเฉพาะเจาะจงสูง

อย่าลืมว่าประเภทของอาชญากรรมสัตว์ป่ามีความสำคัญ โอกาสขึ้นอยู่กับชนิดพันธุ์ วิธีการล่า และตลาด โอกาสต่าง ๆ เหล่านี้มักจะเปลี่ยนจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง แม้จะอยู่ในพื้นที่คุ้มครองก็ตาม นี่คือเหตุผลที่ควรต้องระบุปัญหาเฉพาะกรณี

#3 โอกาสในการก่ออาชญากรรมจะกระจุกตัวในพื้นที่และเวลาเฉพาะ

สถานที่บางแห่งมีโอกาสเกิดอาชญากรรมสูงกว่าที่อื่น (เช่น มีความหนาแน่นของประชากรเรดสูง มีการขนส่งสินค้ามากกว่าที่อื่น เวลาในช่วงนี้เหมาะสมกับการก่ออาชญากรรมมากกว่าเวลาช่วงอื่น ๆ (เช่น การล่าเรดตอนกลางคืน หรือการขนส่งทางอากาศมักจะลงเครื่องตอนดึก)

#4 โอกาสในการก่ออาชญากรรมขึ้นอยู่กับกิจกรรมในแต่ละวัน

กิจวัตรประจำวันของคนและสัตว์ป่าจะเป็นตัวกำหนดโอกาสในการก่ออาชญากรรม นี่เป็นเหตุผลที่ผู้ล่าจะมุ่งไปที่เส้นทางเดินของสัตว์ป่า แหล่งน้ำ และการอพยพตามฤดูกาล

#5 อาชญากรรมหนึ่ง สร้างโอกาสให้เกิดอาชญากรรมอื่น

เมื่อมีการล่าสัตว์ป่านั้นหมายถึงจุดเริ่มต้นของชุดอาชญากรรมที่คนมากมายเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง กฎหมายระดับประเทศส่วนใหญ่ห้ามการล่าครอบครอง และบริโภค ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่าคุ้มครอง และต้องไม่ลืมว่ารายได้จากการค้าสัตว์ป่าผิดกฎหมายอาจถูกนำไปใช้ในการกระทำผิดกฎหมายอื่น ๆ เช่น ยาเสพติดหรือการพนัน

#6 ผลิตภัณฑ์บางอย่างทำให้เกิดโอกาสในการก่ออาชญากรรมมากกว่า

ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่าที่แตกต่างกันจะดึงดูดให้เกิดการกระทำผิดที่แตกต่างกัน ทั้งการล่า การขาย และการบริโภค ผลิตภัณฑ์บางอย่างต้องใช้ความพยายามมากในการได้มาแต่ผลตอบแทนก็มหาศาล ขณะที่บางอย่างไม่ได้มีมูลค่าสูงมาก แต่มันก็ล่าและขายได้ง่าย ทำให้เป็นการสร้างรายได้ที่คุ้มค่า ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่อธิบายถึงเหตุผลที่สัตว์สายพันธุ์หนึ่งตกเป็นเป้าหมายมากกว่าสายพันธุ์อื่น

#7 การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีทำให้เกิดโอกาสใหม่ ๆ ในการก่ออาชญากรรม

อินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดีย ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการซื้อขายผลิตภัณฑ์สัตว์ป่า เทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น กล้องถ่ายภาพความร้อนและบันทึกภาพถ่ายในเวลากลางคืน เปิดโอกาสในการกระทำผิดความผิดให้กับนักล่าสัตว์มากขึ้น หรือการถ่ายภาพเรดแล้วติดแท็กสถานที่ถ่ายแล้วแพร่ทางโซเชียลมีเดีย กลายเป็นการใช้เทคโนโลยีเปิดโอกาสให้เกิดอาชญากรรมโดยไม่ตั้งใจ

#8 อาชญากรรมสามารถป้องกันได้ด้วยการลดโอกาสในการก่ออาชญากรรม มินางวิวิจัยแสดงให้เห็นว่าความพยายามก่ออาชญากรรมลดลงเมื่อปิดโอกาสในการก่ออาชญากรรมได้สำเร็จ

แม้จะไม่ได้ดำเนินการใด ๆ เพื่อจัดการกับแรงจูงใจในการกระทำผิดเลยก็ตาม แนวทางนี้เรียกว่า การป้องกันการเกิดอาชญากรรมตามสถานการณ์ (ดูขั้นตอนที่ 29)

#9 การลดโอกาสไม่ได้หมายถึงการทำให้อาชญากรรมหมดไปเสมอ ข้อวิพากษ์วิจารณ์ทั่วไปของการใช้ยุทธศาสตร์ลดโอกาสในการก่ออาชญากรรมก็คือปัญหามันเพียงแค่อ้ายจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง

ที่เรียกกันว่า การเคลื่อนตัว (ดูขั้นตอนที่ 36) แม้จะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ แต่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ามันไม่ได้เป็นเช่นนั้นเสมอ โดยเฉพาะเมื่อไม่มีสถานที่อื่นที่เหมาะสมกับการก่ออาชญากรรมอยู่ใกล้บริเวณนั้น

#10 การมุ่งเน้นลดโอกาสในการก่ออาชญากรรมสามารถลดปัญหาอาชญากรรมในวงกว้างได้

โดยพบว่ามี “การกระจายตัวของประโยชน์” อยู่บ้างในการพยายามลดโอกาสในการก่ออาชญากรรม โดยเฉพาะเมื่อผู้กระทำผิดประเมินค่าของการดำเนินการสูงเกินไป อีกทั้งยังเป็นไปได้ที่ปัญหาอื่นที่เกี่ยวข้องจะลดน้อยลง เพราะผู้กระทำผิดจะให้ความสนใจกับพื้นที่นั้น ๆ ลดน้อยลง

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

ทฤษฎีโอกาสในการก่ออาชญากรรม - การฆ่าตัวตายในอังกฤษและเวลส์

ตัวอย่าง	ปัญหา	การเปลี่ยนแปลง	ผลลัพธ์
การฆ่าตัวตายในอังกฤษและเวลส์	ในทศวรรษ 1950 เกือบครึ่งหนึ่งของการฆ่าตัวตายเกิดขึ้นโดยการใช้ก๊าซหุงต้มในครัวเรือน ผู้ที่ฆ่าตัวตายเอาสิริระงะใส่ไปในเตาอบเปิดก๊าซ และรอเวลาจนเสียชีวิตด้วยพิษจากก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์	ทศวรรษที่ 1960 และ 1970 วิธีการผลิตก๊าซหุงต้มในครัวเรือนมีการเปลี่ยนแปลง ส่งผลให้ส่วนผสมของก๊าซเปลี่ยนแปลงไป มีก๊าซคาร์บอนมอนนอกไซด์ลดลงหรือไม่มีเลย	เปอร์เซ็นต์การฆ่าตัวตายโดยใช้ก๊าซหุงต้มในครัวเรือนลดน้อยลงมาก จากที่เคยสูงถึง 49.8 % ในปี 1958 ลดลงเหลือ 21.6 % ในปี 1968 และเหลือเพียง 0.4 % ในปี 1976

การตีความ

การฆ่าตัวตายซึ่งเป็นการกระทำที่ต้องการแรงจูงใจสูงมาก ได้แสดงให้เห็นว่าอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางโอกาส เมื่อวิธีการฆ่าตัวตายที่ง่าย เข้าถึงได้ และ “สะดวก” ไม่มีอีกต่อไป อัตราการฆ่าตัวตายทั่วประเทศก็ลดลงถึง 38 % ในระหว่างปี 1958 – 1976 หมายความว่ากรณีโอกาสสามารถทำได้ แม้กับเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ที่ซับซ้อนโดยบุคคลที่มีแรงจูงใจสูง

ทฤษฎีโอกาสในการก่ออาชญากรรม - การตัดไม้เรียดในสหรัฐอเมริกา

ตัวอย่าง	ปัญหา	การเปลี่ยนแปลง	ผลลัพธ์
การตัดไม้เรียดในสหรัฐอเมริกา	ต้นเรียดบางต้นจะมีส่วนที่เรียกว่า “ตาไม้” ซึ่งเป็นเนื้อไม้ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะและมีมูลค่าสูง เหมาะกับการใช้แกะสลักหรือทำเฟอร์นิเจอร์	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในอุทยานแห่งชาติเรียดเพื่อการท่องเที่ยวและการตัดไม้เพิ่มปริมาณถนนให้มากขึ้น ตลอดหลายปี รวมถึงเพิ่มจำนวนร้านค้าที่ขายตาไม้	มีการตัดเอาตาไม้ อย่างหนาแน่นบริเวณรอบถนนและร้านค้า

การตีความ

แม้ต้นเรียดและตาไม้จะมีอยู่ทั่วไปในอุทยาน แต่การตัดเอาตาไม้จะเกิดขึ้นมากตามแนวถนน โดยเฉพาะที่ใกล้กับร้านรับซื้อ เพราะร้านค้าเหล่านั้นไม่ต้องมานั่งเสียเวลาพิสูจน์ว่าตาไม้นั้นตัดมาอย่างถูกกฎหมาย นี่เป็นการเพิ่มโอกาสทางการตลาดให้กับผู้ตัดตาไม้ ถนนทำให้เข้าถึงพื้นที่ป่าด้วยรถได้ง่ายขึ้น ขณะเดียวกันก็ทำให้การหาตาไม้ง่ายขึ้น รวมถึงการเคลื่อนย้ายอุปกรณ์รวมถึงตาไม้ได้ง่ายขึ้น เพราะทั้งสองอย่างมีน้ำหนักมาก

ทฤษฎีโอกาสในการก่ออาชญากรรม - การทำประมงอย่างผิดกฎหมายในเขตห้ามจับสัตว์น้ำในอุทยานแห่งชาติทางทะเลเกรทแบริเออร์ รีฟ (GBR)

ตัวอย่าง	ปัญหา	การเปลี่ยนแปลง	ผลลัพธ์
การทำประมงอย่างผิดกฎหมายในเขตห้ามจับสัตว์น้ำในอุทยานแห่งชาติทางทะเลเกรทแบริเออร์ รีฟ (GBR)	เขตห้ามจับมีปลาที่เป็นเป้าหมายของการทำประมงหลายชนิดมากกว่าในเขตที่เปิดให้จับปลา เช่น ปลาเทราต์ ปะการัง	การจัด “โซนนิ่งใหม่” ใน GBR ในปี 2004 ขยายพื้นที่สงวนไว้สำหรับเป็นเขตห้ามจับสัตว์น้ำจากร้อยละ 4.5 เป็นร้อยละ 33 จำนวนเรือจับปลาเพื่อการพักผ่อนก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตั้งแต่ปี 2004 กิจกรรมประมงก็เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ	การประมงที่ผิดกฎหมายส่วนใหญ่เกิดขึ้นในเขตห้ามจับสัตว์น้ำซึ่งอยู่ติดกับจุดจอดเรือที่มีผู้ใช้งานจำนวนมาก (จุดที่เอาเรือเข้าจอด) ในสภาพธรรมชาติที่ความเร็วลมต่ำกว่า 10 น็อต

การตีความ

แม้จะเพิ่มจำนวนเขตห้ามจับสัตว์น้ำและจำนวนเรือที่ขึ้นทะเบียน การจับสัตว์น้ำอย่างผิดกฎหมายยังคงเกิดขึ้นอย่างหนาแน่นในพื้นที่ไม่กี่แห่ง และอยู่ติดกับจุดจอดเรือที่มีการใช้งานมาก การทำผิดลักษณะนี้เป็นรูปแบบชั่วคราวในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์และวันหยุดยาว ตำแหน่งของเขตห้ามจับสัตว์น้ำดึงดูดให้ผู้ประกอบการเรือขนาดเล็กเอาเรือเข้าไปในช่วงเวลาว่าง แต่โครงสร้างของโอกาสเช่นนี้ก็ถูกจำกัดด้วยสภาพทางธรรมชาติของทะเลที่มีผลต่อความปลอดภัย ในที่นี้คือความเร็วลมน้อยกว่า 10 น็อตและคลื่นต่ำกว่า 1 เมตร การเข้าใจโครงสร้างทางโอกาสในการทำการประมงผิดกฎหมายสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการวางยุทธศาสตร์การป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพได้

อ่านเพิ่มเติม

[Opportunity Makes the Thief](#) | Felson & Clarke (1998)

[The spatial pattern of redwood burl poaching and implications for prevention](#) | Kurland et al. (2018)

[Illegal fishing and compliance management in marine protected areas: a situational approach](#) | Weekers et al. (2021)

ขั้นตอนที่ 14 ใช้สามเหลี่ยมวิเคราะห์ปัญหา

สามเหลี่ยมวิเคราะห์ปัญหาเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่จะช่วยให้คุณนึกถึงผู้คนและสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า ด้านในของสามเหลี่ยมหรือที่เรียกว่าสามเหลี่ยมอาชญากรรม ประกอบด้วย ผู้กระทำผิด เป้าหมาย และสถานที่ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของอาชญากรรมใด ๆ ก็ตาม

สามเหลี่ยมด้านนอกประกอบด้วย ผู้พิทักษ์ ผู้ควบคุม และผู้จัดการสถานที่ องค์ประกอบเหล่านี้มีศักยภาพในการป้องกันอาชญากรรม ความสัมพันธ์ระหว่างสามเหลี่ยมทั้งสองเรียบง่ายไม่ซับซ้อน ผู้พิทักษ์คอยปกป้องเป้าหมาย ผู้จัดการสถานที่คอยควบคุมดูแลสถานที่ และผู้ควบคุมคอยควบคุมผู้กระทำผิด

ในการทำงานวิเคราะห์ ใช้สามเหลี่ยมวิเคราะห์ปัญหาเพื่อเริ่มหาตัวผู้ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม และดูว่าการกระทำนั้นเกิดขึ้นที่ไหน หลังจากนั้นเพิ่มข้อมูลขั้นที่ 2 ดูว่าใครหรือโครงสร้างใดที่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรมได้บ้าง สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้คุณวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ดีได้เพื่อศึกษาปัญหาในรายละเอียด (ขั้นตอนที่ 8)

คุณสามารถเริ่มใช้เหตุการณ์ทั่วไป เช่น ตัวอย่างที่แสดงในหน้านี้ หรือเน้นไปที่เหตุการณ์ที่มีความเฉพาะเจาะจงเมื่อคุณมีข้อมูลเกี่ยวกับคนและสถานที่ที่เกี่ยวข้องมากขึ้น ตัวอย่างในหน้าถัดไปแสดงให้เห็นว่ากลุ่มคนที่แตกต่างกันมีบทบาทที่แตกต่างกันในการปกป้องเหยี่ยวดินแดงได้อย่างไร

องค์ประกอบในสามเหลี่ยมวิเคราะห์ปัญหา	
เป้าหมาย	หมายถึงเหยื่อของอาชญากรรม เช่น บุคคลหรือทรัพย์สินของพวกเขา สำหรับอาชญากรรมสัตว์ป่า เป้าหมายมักเป็นพืชหรือสัตว์ที่กำลังถูกล่า และผลิตภัณฑ์ที่มีในระหว่างการลักลอบค้าของผิดกฎหมาย
ผู้กระทำผิด	คือบุคคลที่ก่ออาชญากรรม ในพื้นที่คุ้มครองมักหมายถึงคนอย่างผู้ล่าสัตว์ คนตัดฟัน ชาวประมง หรือคนเลี้ยงปศุสัตว์ ถ้าเป็นปัญหาการลักลอบค้าของผิดกฎหมายจะหมายถึงพ่อค้า ผู้ที่ลักลอบนำเข้า หรือผู้บริโภค
สถานที่	คือสถานที่ที่เกิดเหตุ สามารถนึกถึงสถานที่ระดับต่าง ๆ ได้ เช่น พิกัด GPS จุดสังเกตที่เป็นที่รู้จัก พื้นที่ลาดตระเวน หรือพื้นที่คุ้มครอง สำหรับปัญหาการลักลอบค้าของผิดกฎหมาย สถานที่อาจหมายถึงศูนย์การค้า ถนน หรือสนามบิน
ผู้พิทักษ์	อาจหมายถึงบุคคลหรืออุปกรณ์รักษาความปลอดภัยที่คอยให้การคุ้มครองเป้าหมาย ผู้พิทักษ์ในพื้นที่คุ้มครองสัตว์ป่ามักหมายถึงเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่า หน่วยสอดแนมในชุมชน และตำรวจ แต่ประชาชนทั่วไปก็สามารถเป็นผู้พิทักษ์ได้ด้วย ผู้พิทักษ์ที่อยู่ตามเส้นทางการลักลอบทำการค้ามักจะรวมถึงตำรวจ เจ้าหน้าที่ศุลกากร และผู้ขนส่งภาระ ผู้พิทักษ์ที่เป็นทางการหมายถึงผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย ส่วนผู้พิทักษ์ที่ไม่เป็นทางการหมายถึงประชาชนทั่วไปที่มองเห็นปัญหาจากการทำงานตามปกติของตน และสามารถเข้ามามีส่วนร่วม
ผู้ควบคุม	คือบุคคลที่สามารถโน้มน้าวใจผู้กระทำผิดและกระตุ้นให้พวกเขาหยุดการกระทำที่ผิดกฎหมายนั้น เช่น สมาชิกในครอบครัว ภรรยา ผู้นำศาสนา ผู้อาวุโสในชุมชน นายจ้าง และเพื่อน
ผู้จัดการสถานที่	คือบุคคลที่รับผิดชอบควบคุมเหตุการณ์ที่เกิดในสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง เช่น พคต เจ้าของที่ดิน เจ้าของที่พัก เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่เฝ้าประตู สำหรับการลักลอบทำการค้าที่ผิดกฎหมายอาจหมายถึงผู้จัดการสถานที่ต่าง ๆ ที่อยู่ตลอดแนวเส้นทางการค้า เช่น ตำรวจจราจร ผู้จัดการท่าเรือ/สนามบิน และผู้จัดการตลาดหรือร้านค้า

อ่านเพิ่มเติม
 A Naga village's journey from hunting ground to safe haven for the Amur falcon | Ghosh (2018).
 How three Indian villages saved the Amur falcon: A new grassroots conservation model takes root | Rao (2013)

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 15

ตอบคำถาม 5Ws และ 1H

หลังจากสร้างสามเหลี่ยมวิเคราะห์ปัญหา ให้พยายามตอบคำถาม 5Ws 1H ที่มีอยู่ในปัญหาของคุณ ซึ่งจะเป็นการเติมรายละเอียดของบริบทให้ครบสามเหลี่ยมของคุณ ซึ่งรวมถึงองค์ประกอบด้านเวลา แรงจูงใจ และวิธีปฏิบัติ 5Ws 1H ได้แก่:

- **What อะไร** - อะไรคือปัญหาที่คุณต้องแก้ไข
- **Who ใคร** - ใครเป็นผู้ก่อหรือก่อให้เกิด
- **Where ที่ไหน** - ปัญหาเกิดขึ้นที่ไหน
- **When เมื่อไร** - ปัญหาเกิดขึ้นเมื่อไร

คำถามที่ช่วยคลี่คลาย 5Ws และ 1H	
ใคร	คนที่เกี่ยวข้องกับปัญหาลงมือทำคนเดียวหรือทำเป็นกลุ่ม พวกเขาตั้งกลุ่มอย่างไรและสื่อสารกันอย่างไร ตัวละครที่เกี่ยวข้องกระจายตัวไปตามกิจกรรมที่ต่อเนื่องกับอาชญากรรมสัตว์ป่าอย่างไร (ดูขั้นตอนที่ 16)
อะไร	ปัญหานี้ต่างจากปัญหาอื่น ๆ ในพื้นที่อย่างไร มันทับซ้อนกับปัญหาอื่นหรือไม่
เมื่อไร	ปัญหาเกิดขึ้นในช่วงใดของวัน ปี หรือฤดูกาล มีความเกี่ยวข้องกันกับวันหยุดหรือเหตุการณ์ใดเป็นการเฉพาะเจาะจงหรือไม่ ใช้เวลานานแค่ไหนในการก่ออาชญากรรม เป็นปัญหาใหม่ หรือปัญหาเรื้อรังที่เกิดขึ้นมาหลายปีแล้ว
ที่ไหน	มันเกิดขึ้นในสถานที่เฉพาะเจาะจงหรือเกิดขึ้นได้ทั่วไป ปัญหากระจุกตัวในพื้นที่ใดเป็นการเฉพาะ หรือในสถานที่แบบใดแบบหนึ่งหรือไม่ ขั้นตอนหรือกิจกรรมอื่นของอาชญากรรมนี้เกิดขึ้นที่ไหนอีก
ทำไม	อะไรคือแรงจูงใจที่ทำให้คนก่อปัญหาหรือเอื้ออำนวยให้ปัญหาเกิดขึ้น เป็นการทำผิดเพราะมีโอกาสทำโดยไม่ตั้งใจไว้ก่อน หรือมีแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการใดเป็นการเฉพาะ พฤติกรรมนั้นเป็นที่ (ไม่) ยอมรับของชุมชนหรือไม่
อย่างไร	ปัญหาเกิดขึ้นได้อย่างไร มีขั้นตอนใดบ้างที่เกิดขึ้นเพื่อทำให้การกระทำสำเร็จ จำเป็นต้องใช้เครื่องมือ อาวุธ ทักษะ การติดต่อ หรือข้อมูลใดบ้างในการกระทำผิด คนที่เกี่ยวข้องหลบหลีกการตรวจพบได้อย่างไร

• **Why ทำไม** - ทำไมผู้คนจึงเลือกเข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมไม่พึงประสงค์

• **How อย่างไร** - พวกเขาทำมันอย่างไร คำถามง่าย ๆ เหล่านี้ เป็นวิธีที่ดีมากในการเริ่มต้นแก้ปัญหอาชญากรรมสัตว์ป่า ในขณะที่พยายามตอบคำถามเหล่านี้ คุณจะเริ่มคิดถึงแหล่งข้อมูลที่คุณต้องการ คุณอาจตระหนักด้วยว่าปัญหาของคุณเกิดจากแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นข้อพิจารณาที่สำคัญในการสร้างแผนยุทธศาสตร์เพื่อตอบสนองต่อปัญหา (ดูบทที่ 4)

ริบหาให้เจอว่ายังขาดข้อมูลความรู้อะไร ด้วยการพยายามตอบคำถาม 5Ws และ 1H ตั้งแต่ช่วงแรก ๆ ของการวิเคราะห์ปัญหา ซึ่งจะช่วยให้คุณวางแผนการเก็บข้อมูลที่คุณต้องการได้เร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการทำให้อ่านข้อมูลเบื้องต้นที่คุณรู้เกี่ยวกับปัญหา ตารางด้านล่างนำเสนอตัวอย่างคำถามที่จะช่วยให้คุณคิดเกี่ยวกับ 5Ws และ 1H ของปัญหาของคุณ

ในบทที่ 3, 4 และ 5 ของคู่มือเล่มนี้ เราใช้ตัวอย่าง 4 สถานการณ์เพื่อช่วยแกะกระบวนการแก้ปัญหา ตัวอย่างทั้ง 4 แสดงให้เห็นว่าวิธีการนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับปัญหาที่แตกต่างกันที่เกิดขึ้นในพื้นที่ป่าได้อย่างไร และยังรวมถึงนำไปใช้กับปัญหาการลักลอบขนส่งสินค้าโดยผิดกฎหมาย ตัวอย่าง

ทั้งหมดไม่ได้อิงมาจากเหตุการณ์จริง แต่ก็มีควมสมจริงพอที่จะฉายให้เห็นแนวคิดหลักของการวิเคราะห์ปัญหาและการวัดประสิทธิภาพ ตารางด้านล่างตอบคำถาม 5Ws และ 1H ของสมมติฐานที่ใช้ในคู่มือนี้

5WS และ 1H ของสถานการณ์สมมติ

	การเก็บไข่เต่า	การลักลอบขนสินค้ามูลค่าสูงผ่านสนามบิน	การทำเหมืองทองผิดกฎหมายภายในพื้นที่อุทยาน	การล่าสัตว์เอาเนื้อ
ใคร	คนงานในฟาร์มขายให้คนในท้องถิ่น	การลักลอบขนสินค้าระหว่างประเทศ	คนงานเหมืองในท้องถิ่น	พรานในท้องถิ่น
อะไร	เก็บไข่เต่า	ขนย้ายนอแรดผ่านสนามบิน	ทำเหมืองทองคำ	ฆ่ากวางโดยใช้กับดัก
เมื่อไร	2 เดือนใน 1 ปี (พฤษภาคม/มิถุนายน) ปัญหาเรื้อรัง	ตลอดทั้งปี: ปัญหาใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้น	ตลอดทั้งปี: ปัญหาใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้น	ตลอดทั้งปี: ปัญหาใหม่ที่เพิ่งเกิดขึ้น
ที่ไหน	ตลอดแม่น้ำ A และ B	อาคารคลังสินค้าระหว่างประเทศ	ทางตอนเหนือของพื้นที่คุ้มครอง	ในพื้นที่บริเวณ A ติดกับชุมชนของนายพราน
ทำไม	เพื่อสร้างรายได้ที่รวดเร็วและตามโอกาส	รายได้เป็นกอบเป็นกำที่ "เสริมเติม" รายได้จากธุรกิจถูกกฎหมาย	เพื่อให้มีรายได้ต่อเนื่องในฐานะคนทำเหมือง	ให้ได้เงินเร็ว ไว้ซื้อขายเสพติด
อย่างไร	หียบแล้วคว่าไป	ทำเอกสารปลอม	เครื่องฉีดน้ำพลังสูง	กับดักบ่วงทำจากลวด

บทที่ 3 ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่ หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 16 คิดให้ตลอดเส้นทาง อาชญากรรมสัตว์ป่าที่ เกิดขึ้นต่อเนื่องกัน

ขณะที่กำลังคลี่คลายปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า ต้องไม่ลืมหลักสำคัญประการหนึ่งของทฤษฎีโอกาส ในการก่ออาชญากรรม นั่นคือ การก่ออาชญากรรมที่ประสบความสำเร็จ เปิดโอกาสให้การก่ออาชญากรรมอื่น ๆ (ดูขั้นตอนที่ 13) สำหรับปัญหา การค้าสัตว์ป่าผิดกฎหมาย อาชญากรรมสัตว์ป่าที่เกิดขึ้นต่อเนื่องกันให้กรอบการทำงานที่จะช่วยคุณ เชื่อมโยงการกระทำผิดแรกเข้ากับการกระทำที่ ต่อเนื่องมา รวมถึงการครอบครองและการค้า ผลิตภัณฑ์สัตว์ป่า

เมื่อนึกถึงปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า พยายาม ระบุขั้นของปัญหาและตัวละครที่เกี่ยวข้องให้ได้ เช่น ง่ายง่ายป่าต้องผ่านขั้นตอนต่าง ๆ ก่อนจะเป็น ผลิตภัณฑ์ที่มีคนซื้อ ขบวนการอาชญากรรมสัตว์ป่า เช่นนี้ สามารถแบ่งได้เป็น ขั้นตอนของการล่า การแปรรูป การขนส่ง การค้า และการบริโภค ขั้นตอน ต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องเกิดเรียงลำดับเสมอไป ดังนั้น คิดให้รอบคอบเกี่ยวกับปัญหาที่คุณกำลังคลี่คลาย

STAGES AND ACTORS OF THE WILDLIFE CRIME CONTINUUM

ขั้นตอนคือประเภทของกิจกรรมที่แตกต่างกันซึ่ง สร้างและรักษาตลาดขายผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า		ตัวละครคือบุคคลผู้รับผิดชอบกิจกรรมส่วนต่าง ๆ ในวงจรการค้าผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า	
ขั้นตอน	คำอธิบาย	ตัวละคร	คำอธิบาย
ล่าสัตว์	จับสัตว์ป่าออกจากธรรมชาติ	นักล่าสัตว์	ผู้ที่นำสัตว์ป่าออกจากธรรมชาติ
แปรรูป	ทำให้สัตว์ป่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้ ประโยชน์ได้เพื่อให้อยู่ได้	คนกลาง	ผู้ทำหน้าที่ขนส่ง และ/หรือค้า ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า
ขนส่ง	เคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า	ผู้บริโภค	ผู้ซื้อและใช้ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ป่า อย่างมีวัตถุประสงค์ เช่น เป็นอาหาร ไซ หรือทำเป็น สัตว์เลี้ยง
ค้าขาย	ขายผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า		
บริโภค	ใช้ประโยชน์ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่า		

เช่น ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับบางชิ้นที่มีอายุการใช้งานนาน อาจถูกซื้อ แล้วขายต่อ แล้วมีการซื้ออีก ครั้งหนึ่งตลอดระยะเวลาอันยาวนานของมัน

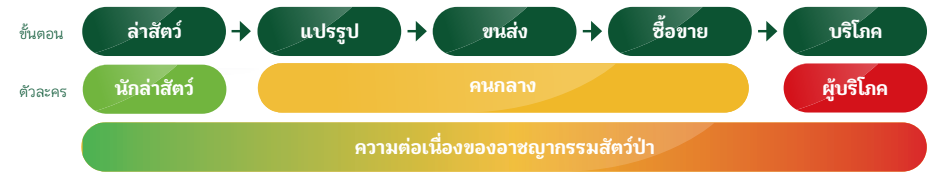
ในฐานะนักวิเคราะห์คุณต้องระบุให้ได้ว่าใครมีส่วน เกี่ยวข้องในขั้นตอนใดบ้าง คนหนึ่งอาจเกี่ยวข้องกับ หลายขั้นตอน หรือทุกขั้นตอนก็ได้ ในขบวนการ อาชญากรรมสัตว์ป่า แบ่งตัวละครที่เกี่ยวข้องเป็น 3 ประเภท นักล่าสัตว์ คนกลาง และผู้บริโภค

การทำให้เห็นภาพความต่อเนื่องของอาชญากรรม สัตว์ป่าสำหรับปัญหาเฉพาะของคุณ จะช่วยให้คุณ เริ่มเห็นความเชื่อมโยงของตัวละครในแต่ละขั้นตอน และพิจารณาได้ว่าคนไหนที่จะโน้มน้าวใจได้ง่ายกว่า ขณะที่กำลังร่างภาพขบวนการนั้นให้เริ่มคิดเลยว่า ใครหรือองค์กรใดจะมีข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ และตัวละครที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการ ลาดตระเวนและการจับกุม อาจบอกคุณเกี่ยวกับ ตัวผู้ลงมือกับสัตว์ป่า แต่ไม่ได้บอกอะไรเกี่ยวกับ คนกลาง และผู้บริโภค แล้วจะไปหาข้อมูลได้จากใคร พวกเขาสนใจที่จะช่วยแก้ปัญหาหรือไม่

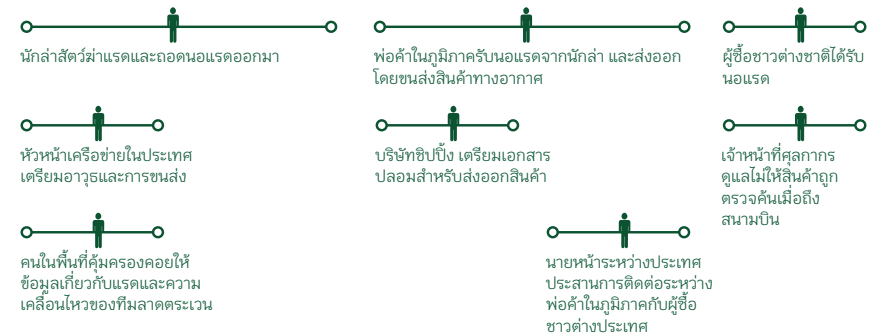
พึงระลึกว่าอาชญากรรมสัตว์ป่าบางประเภท ซับซ้อนกว่าอาชญากรรมอื่น ปัญหาที่คุณวิเคราะห์ อาจมีการกระทำผิดหลายขั้นตอน แต่ละขั้นตอนมีผู้ ร่วมกันกระทำหลายคน ใช้ขบวนการอาชญากรรม สัตว์ป่าในหน้าถัดไป เป็นตัวอย่างเพื่อให้คุณจัดทำ ของคุณเองขึ้นมา

อ่านเพิ่มเติม

Tools and terms for understanding the illegal wildlife trade | Phelps et al. (2016)
The relative ineffectiveness of criminal network disruption | Duijn et al. (2014)

ผลิตภัณฑ์เดินทางจากนักล่าสัตว์ไปถึงผู้บริโภคได้อย่างไร

คุณสามารถค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สถานที่ดำเนินการ และวิธีการของพวกเขาได้จากที่ใด

บทบาทสำคัญ: บางคนสามารถหาคนมาแทนที่ ได้ง่ายกว่าอีกหลายๆ คน

สิ่งทีแต่ละคนทำในขบวนการอาชญากรรมสัตว์ ป่ามีความสำคัญ เครือข่ายส่วนบุคคลเชื่อมโยง นักล่าสัตว์เข้ากับผู้บริโภคคนสุดท้าย แม้พวกเขา จะไม่เชื่อมถึงกันโดยตรง แต่ละคนในเครือข่ายจะ มีคุณค่าแตกต่างกัน บางคนเป็นผู้ที่มีความ เชื่อใจและเป็นผู้เชื่อมต่อกันคนอื่นได้อย่างดี เช่น นายหน้าระหว่างประเทศตามที่ระบุด้านบน บาง คนมีคุณค่าจากสิ่งที่ทำ เช่น พนักงานในบริษัท

ขนส่งที่คอยปลอมแปลงเอกสาร ถ้านายหน้าหรือ คนที่ปลอมเอกสารตัดสินใจออกจากเครือข่าย นี้ หรือไม่สามารถทำงานของตนเองได้ ก็จะทำให้ เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อขบวนการ พิจารณากำหนดเป้าหมายการทำงานของ คุณ ฟุ่งไปที่บทบาทการทำงานที่หาคนมาแทนได้ยาก เพราะต้องการทักษะพิเศษ เป็นตำแหน่งที่มีอำนาจ พิเศษ หรือต้องการความไว้วางใจระดับสูงที่เกิด ขึ้นตามกาลเวลา

บทที่ 3 ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่ หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 17 เขียนสคริปต์อาชีพการกรม

ในฐานะนักวิเคราะห์ สิ่งสำคัญต้องเตือนตนเองว่า เหตุอาชีพการกรมไม่ได้เกิดปิ๊บปิ๊บเหมือนการเป็นลมแดด แต่ละคนที่เกี่ยวข้องต้องมีการเตรียมตัวหลายขั้นตอน เพื่อให้อาชีพการกรมนั้นประสบความสำเร็จ และหลีกเลี่ยงการถูกจับในภายหลัง เมื่อสามารถระบุขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านั้นได้ การวิเคราะห์จุดอ่อนในกระบวนการก็จะง่ายขึ้น

การเขียนสคริปต์อาชีพการกรมเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์สำหรับจัดโครงสร้างความคิดของคุณเกี่ยวกับการก่ออาชีพการกรมตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงที่สุด วิธีการนี้ช่วยให้คุณทำรายละเอียดของขั้นตอนที่จำเป็นต่อการก่ออาชีพการกรมเฉพาะในสภาพแวดล้อมที่มีความจำเพาะได้

การเขียนสคริปต์อาชีพการกรมสามารถแตกย่อยได้หลายแบบ แต่โครงสร้างพื้นฐานจะประกอบด้วย การเตรียมการ ก่อนก่อเหตุ ขณะก่อเหตุ และหลังก่อเหตุ แต่ละขั้นตอนจะมีการกระทำที่ต้องทำเพื่อให้สำเร็จ

ควรมองข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการเขียนสคริปต์ แหล่งข้อมูลหลักคือ ข้อมูลจากการสังเกต และเรื่องเล่าของผู้เห็นหรือประสบเหตุโดยตรง เช่น ผู้บังคับใช้กฎหมาย เหยื่อ หรือผู้กระทำผิด แหล่งข้อมูลรองคือ แหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่บรรยายถึงเหตุการณ์ เช่น รายงานข่าว หรือแหล่งข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตที่เข้าถึงได้ฟรี

การสัมภาษณ์จะช่วยให้คุณเข้าใจ:

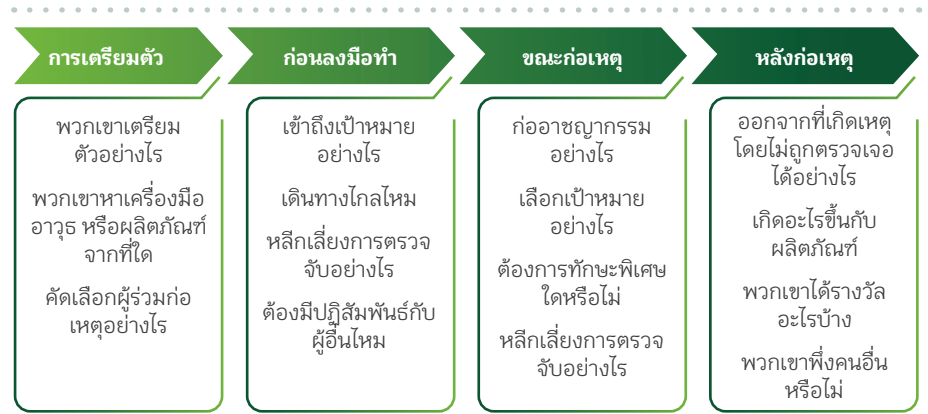
- วิธีเลือกสถานที่ก่อเหตุ
- วิธีเลือกเป้าหมาย/ เหยื่อ
- เครื่องมือ/ อุปกรณ์/ การเงิน ที่จำเป็น
- ทักษะและความพยายามที่จำเป็น
- การมองโอกาสในการก่ออาชีพการกรม
- อุปสรรคที่มองเห็น
- ลักษณะทั่วไปของผู้กระทำผิด

บุคคลที่อาจสัมภาษณ์ ได้แก่

- ผู้คุมเกม
- มัคคุเทศก์
- นักโทษ
- ผู้กระทำผิดที่ยังคงอยู่ในวงการ
- เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย
- นักวิจัย
- สมาชิกในชุมชน
- ผู้บริโภคผลิตภัณฑ์

แหล่งข้อมูลรองของข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ได้แก่

- สำนักข่าวและบันทึกของศาล
- การวิเคราะห์อาชีพการกรมภายใน
- ภาพจากกล้องดักถ่าย
- ข้อมูลการตรวจสอบทางชีวภาพ
- งานเขียนทางวิชาการ
- เอกสารข้อมูลที่เผยแพร่เฉพาะกลุ่ม
- โซเชียลมีเดีย
- ข้อมูลที่ไม่เสียเงินในการเข้าถึง

หาช่องโหว่ของความรู้
ในแต่ละขั้นตอนมีข้อมูลใดที่คุณยังไม่รู้

อธิบายเหตุอาชีพการกรมตั้งแต่ต้นจนจบจะช่วยระบุว่าใครหรือองค์กรใดต้องกระทำสิ่งใด เจ้าหน้าที่พิทักษ์สามารถจับกุมผู้คนในเขตอุทยานได้ แต่เราควรติดต่อใครหลังเกิดการบุกรุกล่าสัตว์ เช่นเดียวกับการพยายามตอบคำถาม 5Ws 1H ขั้นตอนนี้จะช่วยให้คุณเห็นว่าข้อมูลใดที่ยังขาดอยู่

ลงเขียนสคริปต์อาชีพการกรมจากผลิตภัณฑ์ที่จับได้ การเขียนสคริปต์โดยใช้ผลิตภัณฑ์ของกลางเป็นพื้นฐานจะไล่เรียงตั้งแต่การที่สัตว์ถูกล่าไปจนถึงมือผู้ซื้อ แทนที่จะดูที่การกระทำของคนที่เกี่ยวข้อง สคริปต์แบบนี้จะช่วยคลี่คลายตั้งแต่การจัดการ การแปรรูป การซื้อขาย และการบริโภคผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะทำให้สามารถระบุสถานที่และตัวละครที่เกี่ยวข้องตลอดกระบวนการ

ทำความเข้าใจข้อจำกัดของสคริปต์ สคริปต์อาชีพการกรมจะดีได้ต่อเมื่อมีข้อมูลดี สคริปต์ที่เขียนจากข้อมูลประสพการณ์ของคนคนเดียวมีน้ำหนักน้อยกว่าที่เขียนขึ้นโดยใช้ข้อมูลหลายแหล่งอย่าหลงทางอยู่กับข้อมูลที่ไม่วางใจ ใช้การประชุมเชิงปฏิบัติการและแหล่งข้อมูลหลายแหล่งเพื่อสร้างสคริปต์อาชีพการกรมที่มีน้ำหนัก

อย่าขยายความออกนอกบริบท ตระหนักเสมอว่า คุณทำงานกับปัญหาเฉพาะในพื้นที่เฉพาะ สคริปต์อาชีพการกรมที่คุณเขียนขึ้นมาไม่สามารถใช้กับที่อื่นได้ ถึงแม้ปัญหาจะคล้ายกัน พยายามเขียนสคริปต์สำหรับปัญหาในประเทศแล้วลองเปรียบเทียบกับที่อื่น หากจุดเหมือนจุดต่างในระดับภูมิภาค

เริ่มคิดเกี่ยวกับมาตรการตอบสนองทันที เมื่อลงมือเขียนสคริปต์ ให้พิจารณาว่าขั้นตอนใดสามารถถูกแทรกแซงได้บ้าง ควรคิดถึงสิ่งที่คุณหรือองค์กรอื่น ๆ ทำอยู่ในปัจจุบันสามารถขัดขวางการทำอาชีพการกรมตามสคริปต์ได้บ้าง และควรคำนึงถึงตัวเลือกอื่น ๆ ให้กว้างขึ้นด้วย

อัปเดตสคริปต์สม่ำเสมอ เพื่อเติมข้อมูลใหม่ ๆ ที่ได้อ่านและยังช่วยให้คุณปรับเปลี่ยนแผนได้หากมีการเปลี่ยนแปลง เช่น คุณอาจพบว่ารั้วที่สร้างขึ้นใหม่ผลึกให้การข้ามเข้าเขตแดนถอยร่นไปตามแนวรั้ว แต่เมื่อนักล่าสัตว์เข้ามาพวกเขา ก็พากันไปยิงเส้นทางที่รู้จักดี (ดูตัวอย่าง ขั้นตอนที่ 22)

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

ตารางด้านล่างแสดงขั้นตอนการเตรียมตัวของการทำเหมืองทองคำผิดกฎหมายแห่งหนึ่ง ตัวอย่างรายละเอียดของสคริปต์อาชญากรรมคือ

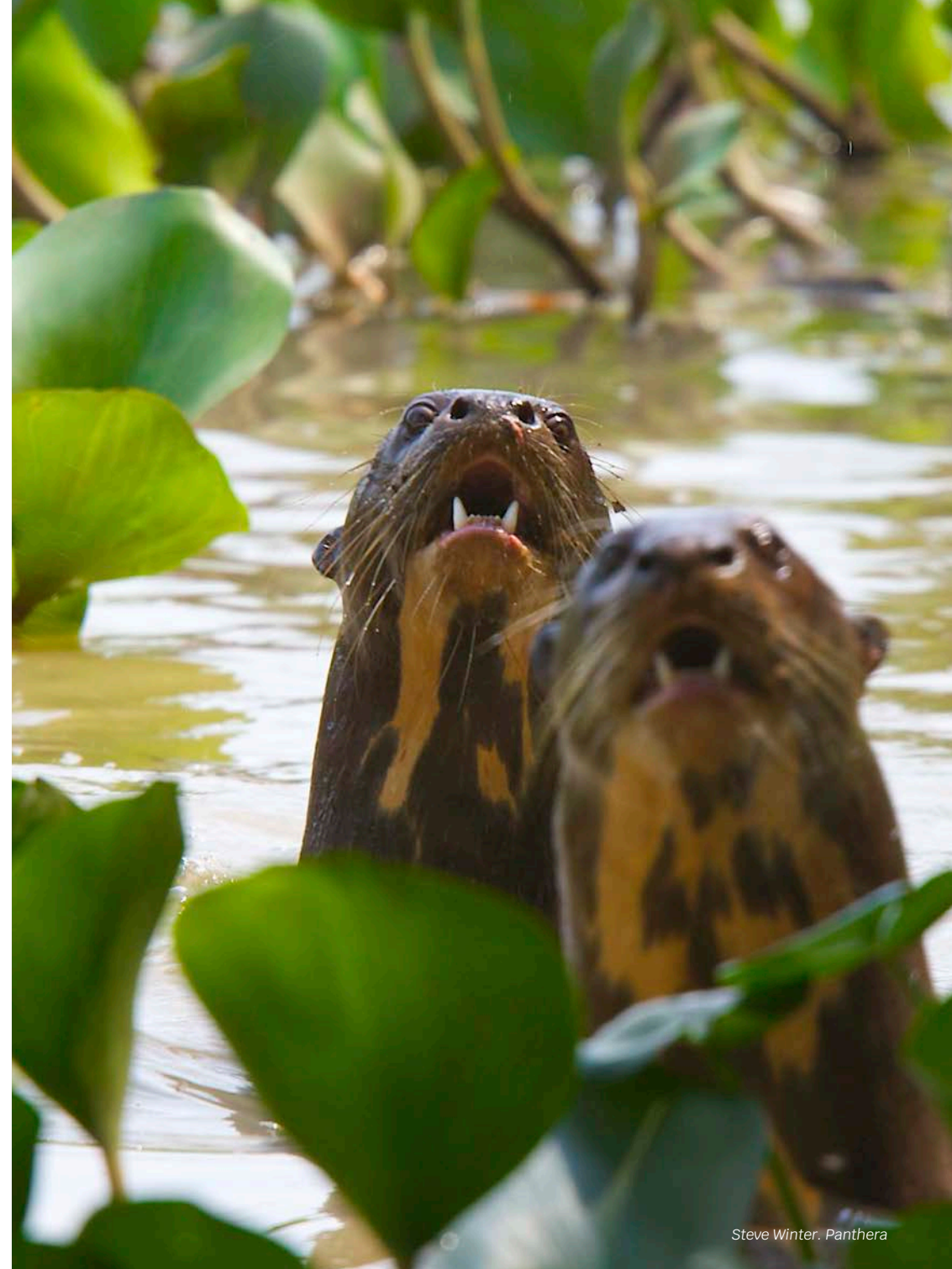
The Poaching Diaries: Crime Scripting for Wilderness Problems

ข้อมูลชุดนี้ประกอบด้วยสคริปต์อาชญากรรมของปัญหาในพื้นที่ป่า 12 ปัญหา และคู่มือ “ฮาว ทู” ในภาคผนวก ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเชื่อมโยงสคริปต์ที่เขียนจากผลิตภัณฑ์ กับสคริปต์ที่เขียนจากตัวละครคือ

The production of jaguar paste in Suriname: A product-based crime script | Lemieux & Bruschi (2019)

ตัวอย่างสคริปต์อาชญากรรม: ขั้นตอนแรกในสคริปต์อาชญากรรมที่เขียนจากตัวละคร ในการทำเหมืองทองคำผิดกฎหมาย

ขั้นตอน	รายละเอียดและทางเลือก	สถานที่	ระยะเวลา	ผู้เกี่ยวข้อง	มาตรการเพื่อการพิจารณา
การเตรียมตัวติดต่อโกด์	หัวหน้าทีมของกลุ่มทำเหมืองติดต่อโกด์ท้องถิ่น คือชาวประมงที่อาศัยอยู่ใกล้อุทยานและมักไปจับปลาและล่าสัตว์ในเขตอุทยาน โกด์ผู้นี้มีผู้แนะนำมาเป็นส่วนตัว หรือเคยทำงานกับหัวหน้าทีมมาก่อน	หมู่บ้านใกล้แนวเขตอุทยาน	ไม่เกิน 1 เดือน ก่อนเริ่มดำเนินการ	หัวหน้าทีมโกด์ในประเทศ	<p>เน้นการเข้าหาชุมชนและการปราบปราม ใช้หลาย ๆ วิธีผสมกัน เพื่อให้โกด์ที่รู้จักว่าทำงานให้กับเหมืองยอมทำตาม</p> <p>ดึงผู้นำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ลองหาวิธีการที่จะเพิ่มมาตรการติดตามทางสังคม ที่ทำให้คนที่ทำงานกับเหมืองเป็นที่น่ารังเกียจ เพราะทำให้แหล่งน้ำในชุมชนเป็นพิษ</p>

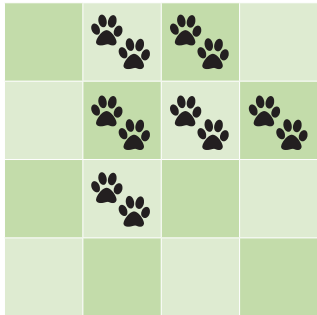
Steve Winter. Panthera

ขั้นตอนที่ 18
ค้นหาอคติในข้อมูลของคุณ

ส่วนหนึ่งของงานในฐานะนักวิเคราะห์คือการทำความเข้าใจข้อจำกัดของข้อมูลที่ใช้ “เหยื่อที่พูดไม่ได้” หมายถึงข้อเท็จจริงที่ว่าสัตว์ป่าไม่สามารถ “แจ้งตำรวจ” ได้ หมายความว่ารายงานอาชญากรรมที่เป็นทางการจะขึ้นอยู่กับความพยายามที่ฝ่ายบังคับใช้กฎหมายทุ่มเทให้กับการค้นหาอาชญากรรม รวมถึงพวกเขาสามารถหามันได้ดีเพียงใด

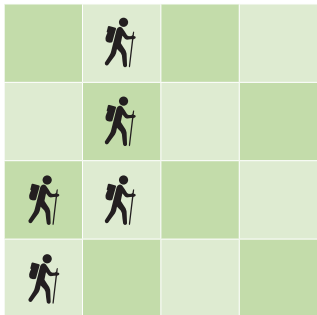
สัตว์ป่าเดินหาอาหาร

สัตว์ป่ามองหาที่อยู่อาศัยที่เหมาะสมและแหล่งอาหารในพื้นที่

เจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าเดินค้นหาหมีล่าสัตว์

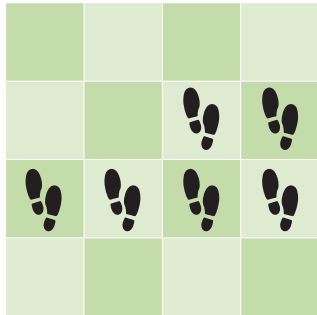
เจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่ามองหาหมีล่าสัตว์ และพบสัญญาณของการมีหมีล่าในพื้นที่

ในบริบทของพื้นที่คุ้มครอง อาจถือว่าเป็นกระบวนการ การเดินทางของคนสามกลุ่ม (triple foraging) ที่เกิดขึ้นในทีเดียวกัน สัตว์ป่า คนล่าสัตว์ และเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่า ต่างมีเส้นทางการเดินของตัวเอง สร้างโอกาสให้ก่ออาชญากรรม... หรือการป้องกัน แตกต่างกัน สิ่งนี้ส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่รวบรวมโดยทีมพิทักษ์ป่า เพราะการเดินทางของเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่ากับทีมล่าสัตว์ซ้อนทับกันอย่างสมบูรณ์

นักล่าสัตว์เดินหาสัตว์ป่า

นักล่าสัตว์หาโอกาสที่จะล่าสัตว์ได้ในพื้นที่

การเดินทางของทั้ง 3 ฝ่าย

การซ้อนทับกันของสัตว์ป่า นักล่าสัตว์ และเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่า

	พิทักษ์ป่าเดินฝ่ายเดียว ไม่พบสัตว์ป่าหรือกิจกรรมการล่าสัตว์	ความเสี่ยงต่อสัตว์ป่า ต่ำ	อคติของข้อมูลลาดตระเวน ไม่มี พิกษ์ป่าไปที่พื้นที่นั้นมาแล้ว
	สัตว์ป่าเดินฝ่ายเดียว พิทักษ์ป่าและนักล่าไม่ได้ไปในพื้นที่นั้น	ความเสี่ยงต่อสัตว์ป่า ต่ำ	อคติของข้อมูลลาดตระเวน สัตว์ป่าบริเวณนี้ไม่อยู่ในข้อมูลของพิทักษ์ป่า การกระจายตัวสัตว์ป่าถูกประเมินต่ำกว่าความเป็นจริง
	นักล่าสัตว์เดินฝ่ายเดียว นักล่าสัตว์ไม่ประสบความสำเร็จเพราะไม่มีโอกาส	ความเสี่ยงต่อสัตว์ป่า ต่ำ	อคติของข้อมูลลาดตระเวน การล่าสัตว์บริเวณนี้ไม่ถูกรวมในข้อมูลของพิทักษ์ป่า การกระจายตัวของการล่าสัตว์ถูกประเมินต่ำกว่าความเป็นจริง
	สัตว์ป่าและนักล่าสัตว์เดิน นักล่าสัตว์ประสบความสำเร็จมากกว่า และไม่เจอกับพิทักษ์ป่า	ความเสี่ยงต่อสัตว์ป่า สูง	อคติของข้อมูลลาดตระเวน การล่าสัตว์ประสบความสำเร็จและไม่อยู่ในข้อมูลของพิทักษ์ป่า; การล่าสัตว์มีความเสี่ยงต่ำ และถูกประเมินต่ำกว่าความเป็นจริง
	พิทักษ์ป่าและสัตว์ป่าเดิน พิทักษ์ป่าบันทึกการพบเห็นสัตว์ป่า	ความเสี่ยงต่อสัตว์ป่า ต่ำ	อคติของข้อมูลลาดตระเวน ไม่มี พิกษ์ป่าไปในพื้นที่นั้นมาแล้วและมีบันทึกการพบเห็นสัตว์ป่า
	พิทักษ์ป่าและนักล่าสัตว์เดิน การล่าสัตว์ไม่ประสบความสำเร็จและกิจกรรมถูกรวบรวมโดยพิทักษ์ป่า	ความเสี่ยงต่อสัตว์ป่า ต่ำ	อคติของข้อมูลลาดตระเวน ไม่มี พิกษ์ป่าไปในพื้นที่นั้นมาแล้วและมีบันทึกการพบเห็นกิจกรรมการล่าสัตว์
	สัตว์ป่า นักล่า และ พิกษ์ป่าเดิน นักล่าสัตว์มีโอกาสประสบความสำเร็จและถูกรวบรวม	ความเสี่ยงต่อสัตว์ป่า ปานกลาง	อคติของข้อมูลลาดตระเวน ไม่มี ข้อมูลของพิทักษ์ป่ามีทั้งการพบเห็นสัตว์ป่าและกิจกรรมของนักล่าสัตว์

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

พิจารณาอคติของข้อมูลจากที่ตลาดตระเวน

รูปด้านบนแสดงให้เห็นการเดินทางของทั้ง 3 ทีมและความเกี่ยวข้องของงานคุ้มครองสัตว์ป่ากับความน่าเชื่อถือของข้อมูล มุ่งสื่อสารให้เห็นสถานที่ที่สัตว์ป่า นักล่าสัตว์ และเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าเดินทางไป แต่ต้องพิจารณาถึงช่วงเวลาที่เราเดินทางผ่านในสถานที่แต่ละแห่งด้วย เช่น หากทีมพิทักษ์ป่าเข้าไปในสถานที่ที่นักล่าสัตว์อยู่ด้วย ก็อาจจบลงด้วยการจับกุม แต่หากไปคนละเวลาพวกเขาก็จะไม่เจออะไรเลย หรือพบแต่เพียงหลักฐานว่านักล่าสัตว์ได้เข้าไปที่นั่น เช่น เห็นกับดักหรือร่องรอยการตัดต้นไม้

เมื่ออ่านข้อมูลการลาดตระเวน พยายามจำแนกพื้นที่ให้เข้า 1 ใน 3 หมวดนี้ :

- ทีมลาดตระเวนเข้าไปในพื้นที่นั้นและไม่พบอะไรเลย (ไม่มีปัญหา)
- ทีมลาดตระเวนเข้าไปในพื้นที่นั้นและพบการล่าสัตว์ (ปัญหาเกิดขึ้นและดำรงอยู่)
- ทีมลาดตระเวนไม่ได้เข้าไปในพื้นที่นั้น (ไม่ทราบ)

นักวิเคราะห์ที่ดีจะพยายามเข้าใจเหตุผลที่ไม่มีผลการลาดตระเวนในพื้นที่ที่ไม่มีคนรู้จัก พื้นที่มันไกลเกินไปหรือเปล่า ยากเกินกว่าจะลาดตระเวน ไม่มีสัตว์ป่า หรือมันถูกจงใจมองข้าม

เหยื่อที่พูดไม่ได้มีอยู่ทุกแห่ง

ปัญหาเหยื่อที่พูดไม่ได้ไม่เพียงนำมาปรับใช้กับพื้นที่คุ้มครอง เมื่อสัตว์ป่าถูกแปลงเป็นผลิตภัณฑ์

กระบวนการที่คล้ายคลึงกันจะเกิดขึ้น พุดอีกอย่างหนึ่งคือ “ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่าไม่สามารถแจ้งตำรวจได้เอง” หมายความว่าจำนวนของผลิตภัณฑ์ที่พบสัมพันธ์กับความพยายาม

สัดส่วนที่มีประโยชน์อาจได้แก่:

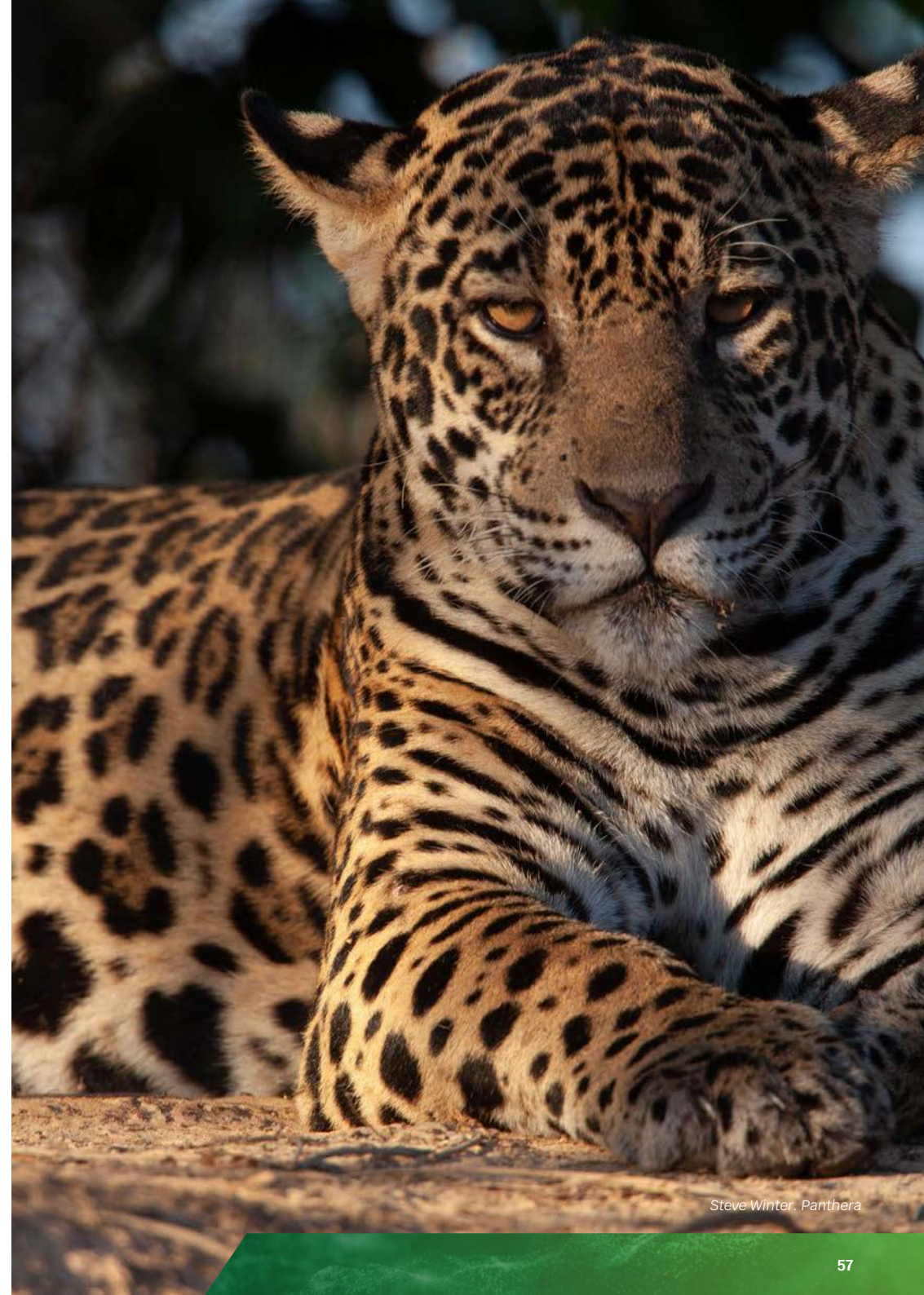
จำนวนถุงของผลิตภัณฑ์ / # จำนวนถุงที่ตรวจค้น / # จำนวนถุงทั้งหมด

จำนวนรถที่มีผลิตภัณฑ์ / # จำนวนรถที่เรียกหยุด / # จำนวนรถทั้งหมด

จำนวนคนขายเนื้อที่มีผลิตภัณฑ์ / # จำนวนคนขายเนื้อที่ถูกตรวจค้น / # จำนวนคนขายเนื้อทั้งหมด

อ่านเพิ่มเติม

Situational prevention of poaching | Lemieux (2014)

Steve Winter. Panthera

ขั้นตอนที่ 19 พิจารณากฎ 80:20

ในฐานะนักวิเคราะห์ พึงระลึกว่าอาชญากรรมไม่ได้กระจายตัวอย่างสม่ำเสมอ มันมีแนวโน้มที่จะกระจุกตัวตามสถานที่และเวลาที่โอกาสเอื้ออำนวย คุณจำเป็นต้องหาความหนาแน่นของการเกิดอาชญากรรม และให้ความสนใจเมื่อปัญหาเกิดขึ้นอย่างกระจุกตัว

กฎทั่วไปอย่างหนึ่งคือ กฎ 80:20 ทำน้อยแต่ได้มาก หรือที่เรียกกันว่า หลักการพาเรโต (Pareto principle) ซึ่งใช้กันหลายวงการไม่เพียงแต่การลดอาชญากรรม กฎนี้บอกว่า 80 % ของผลที่เกิดมาจากเหตุ 20 %

ตัวอย่างในวงการธุรกิจ ประมาณ 80 % ของยอดขายมาจากกลุ่มลูกค้า 20 % สำหรับปัญหาอาชญากรรมคุณอาจพบว่า 80 % ของอาชญากรรม กระทำโดยผู้กระทำผิดเพียงแค่ 20 % ของผู้กระทำผิดทั้งหมด หรืออาชญากรรม 80 % เกิดขึ้นในพื้นที่ 20% ของพื้นที่คุ้มครอง นี่เป็นหลักการที่มีประโยชน์ สำหรับการจัดลำดับความสำคัญ และการเพิ่มผลกระทบของมาตรการต่าง ๆ ให้สูงสุด

กฎ 80:20 ไม่ใช่มาตรการที่เข้มงวด แต่เป็นกฎที่ดีสำหรับเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ แนวคิดคืออาชญากรรมจะเกิดขึ้นอย่างเข้มข้นตามเวลา สถานที่เหยื่อ ผู้กระทำผิด หรือผลิตภัณฑ์ งานของคุณคือพิจารณาว่าอาชญากรรมกระจายตัวตามปัจจัยเหล่านี้อย่างไร และพยายามคิดแยกปัญหาตามสาเหตุ ตารางด้านล่างแสดงตัวอย่างปัจจัยที่ควรพิจารณา

การคำนวณกฎ 80:20 นั้นง่ายมาก ดูตัวอย่างการล่าแรดในแอฟริกาใต้ในปี 2010

การคำนวณการกระจายตัวของการล่าแรดทั่วแอฟริกาใต้ในปี 2010 จำแนกตามจังหวัด
เป็นไปตามกฎ 80:20 หรือไม่?

จังหวัด	จำนวนแรดที่ถูกฆ่า	% ของจำนวนแรดทั้งหมด	%รวมของแรดที่ถูกฆ่า	% ของจังหวัด
KNP*	146	44	44	8
NW	57	17	61	17
LIM	52	16	77	25

หมายเหตุ อุทยานแห่งชาติครูเกอร์ ทางตะวันตกเฉียงเหนือ และจังหวัดลิมโปโป มีการล่าแรดคิดเป็น 77 % ของการล่าทั้งหมด แต่มีเพียง 25 % ของ “จังหวัด” ที่ถูกศึกษา

KZN	38	11	88	33
MP	17	5	93	42
GP	15	5	98	50
EC	4	1	99	58
FS	3	1	100	75
NC	1	0	100	75
MNP*	0	0	100	83
MAP*	0	0	100	92
WC	0	0	100	100

*Data available here

<https://www.poachingfacts.com/poaching-statistics/rhino-poaching-statistics/>

ตัวอย่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเข้มข้นของอาชญากรรม	
ผู้กระทำผิดซ้ำ	ผู้กระทำผิดกลุ่มเล็ก ๆ แต่ก่อปัญหาส่วนใหญ่
ตกเป็นเหยื่อซ้ำซาก	เหยื่อกลุ่มเล็ก ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาส่วนใหญ่ (เช่น เป้าหมายคือสัตว์สายพันธุ์เดิม พื้นที่เป้าหมายคืออุทยานแห่งชาติเดิม ๆ หรือบริเวณเดิมที่เคยเกิดเหตุมาแล้วในอุทยานแห่งชาติ)
จุดเสี่ยง	พื้นที่ทางภูมิศาสตร์แคบ ๆ ที่เป็นที่เกิดเหตุของปัญหาส่วนใหญ่
ผลิตภัณฑ์ยอดนิยม	ประเภทของผลิตภัณฑ์/ ทรัพยากร ไม่ใช่ว่าจะถูกล่าหรือซื้อขายอย่างผิดกฎหมายส่วนใหญ่
เวลาที่มักเกิดเหตุ	อาชญากรรมเกิดขึ้นอย่างเข้มข้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งของวัน ของสัปดาห์ ของเดือน หรือของปี
สถานที่เสี่ยง	มีสถานที่ไม่กี่แห่งที่เอื้อให้เกิดอาชญากรรม แต่เป็นแหล่งที่อาชญากรรมส่วนใหญ่เกิดขึ้น เช่น ตลาด สนามบิน หรือด่านข้ามพรมแดน

บทที่ 3 ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่ หลากหลาย

การติดตามการกระจายตัวตามกฎ 80:20 ตามช่วงเวลา: การล่าแรดในแอฟริกาใต้

— % ของแรดที่ถูกสังหารทั่วประเทศ แยกตามจังหวัด

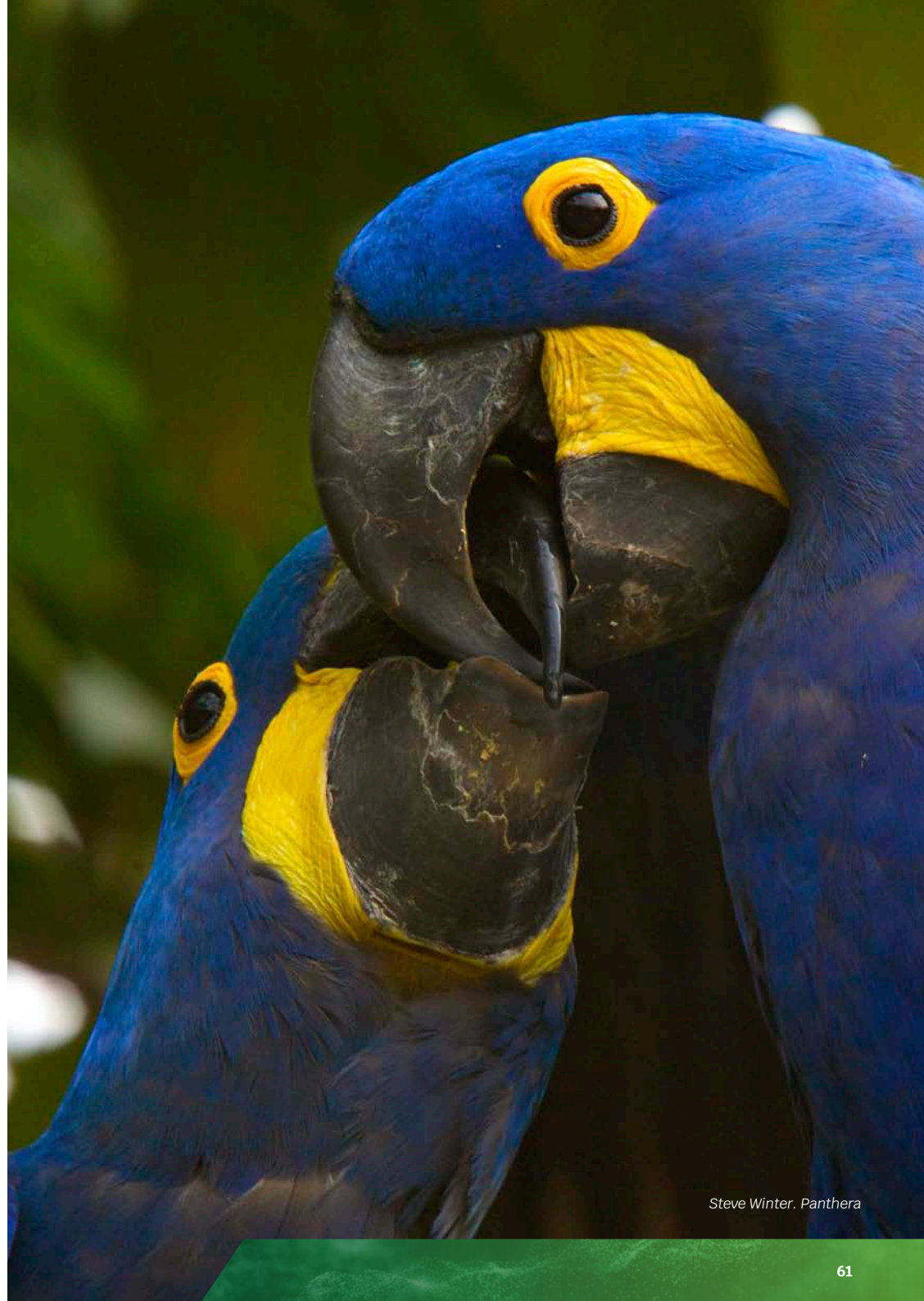
จังหวัด	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2010-2019
KNP	44	56	64	60	68	70	63	49	55	55	60
NW	17	5	12	9	5	4	5	9	8	5	7
LIM	16	17	9	11	9	8	9	8	5	8	9
KZN	11	8	10	8	8	10	15	22	18	22	13
MP	5	7	4	9	7	6	3	5	7	6	6
GP	5	2	0	1	0	0	1	0	0	1	1
EC	1	2	0	1	0	0	1	0	0	1	1
FS	1	1	0	0	0	1	2	4	2	2	1
NC	0	0	0	0	0	0	1	2	2	1	1
MNP (SANParks)	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
MAP (SANParks)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
WC	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0

ข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าการล่าแรดกระจุกตัวอย่างหนาแน่นในอุทยานแห่งชาติครูเกอร์ (KNP) ตลอดเวลา 10 ปี ซึ่งคิดเป็น 60 % ของการเสียชีวิตของแรดระหว่างปี 2010 – 2019 ข้อมูลยังแสดงให้เห็นว่าในช่วงเวลานี้ การล่าแรด 96 % เกิดขึ้นใน 6 “จังหวัด” จาก 12 “จังหวัด” ได้แก่ KNP และ ตะวันตกเฉียงเหนือ ลิมโปโป KZN และ Mpumalamba ครูเกอร์มีสัดส่วนที่แตกต่างจากที่อื่นอย่างชัดเจนและยั่งยืน ขณะที่พื้นที่อื่นจะมีสัดส่วนของแรดที่ถูกสังหารแตกต่างกันไปในแต่ละปี KZN เป็นอีกพื้นที่ที่น่าสนใจ จากตัวเลขแรดที่ถูกสังหารที่นั่นคิดเป็นประมาณ 10 % ของแรดที่ถูกล่าทั่วประเทศในช่วง 6 ปีแรกพุ่งขึ้นไปถึง 20 % ใน 4 ปีหลัง นี่แสดงให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในพื้นที่ที่มีการล่าสัตว์ ทั้งนี้อาจเป็นผลจากการเคลื่อนตัวของอาชญากรรม (ดูขั้นตอนที่ 36)

ในฐานะนักวิเคราะห์ เทคนิคนี้จะช่วยให้คุณหาการกระจายตัวของปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ขณะที่ระบุความเข้มข้นของปัญหา คุณต้องใส่ใจกับสิ่งเหล่านี้อย่างระมัดระวัง ...แต่อย่าลืมเปรียบเทียบข้อมูลกับพื้นที่อื่นที่มีความคล้ายคลึงกันแต่ไม่มีปัญหาเกิดขึ้น เราดูความแตกต่างอะไรบ้าง เป้าหมายของการล่ามีอะไร ระยะทางห่างจากผู้กระทำผิดที่มีแรงจูงใจเท่าไร บริหารจัดการดีกว่าไหม มีข้อไหน (พื้นที่และเวลา) ในการลาดตระเวนที่ต้องแก้ไขไหม

ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเข้มข้นของอาชญากรรมอ่านแนวทาง POP เหล่านี้

- [Understanding Risky Facilities | Clark and Eck \(2007\)](#)
- [Understanding and Responding to Crime and Disorder Hot Spots | Telep & Hibdon \(2019\)](#)
- [Analyzing and Responding to Repeat Offending | Tilley \(2016\)](#)
- [Understanding the Theft of ‘Hot Products’ | Bowers & Johnson \(2016\)](#)
- [Analyzing Repeat Victimization | Weisel \(2005\)](#)

Steve Winter. Panthera

บทที่ 3 ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่ หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 20 พิจารณาว่าต่างสถานที่ ต่างเหตุการณ์

เช่นเดียวกับการที่คนแต่ละคนจะมีบทบาทแตกต่างกันในเครือข่ายเดียวกัน สถานที่ต่าง ๆ ก็ก่อให้เกิดโอกาสต่อแต่ละคนต่างกัน เมื่อคุณติดตามสคริปต์อาชญากรรมที่เขียนขึ้น คุณจะเริ่มมองเห็นว่าสถานที่ต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับความสำเร็จอย่างไร สถานที่ที่บางแห่งเหมาะกับการวางแผนและซ่อนตัวขณะที่บางแห่งมีสภาพแวดล้อมที่มีความเสี่ยงต่ำ

สถานที่ 4 ประเภท ที่เกิดอาชญากรรม

- สถานที่เกิดเหตุอาชญากรรม
- ที่นัดพบ
- พื้นที่ปลอดภัย
- ที่ส่งมอบของ

การหาความเชื่อมโยงของสถานที่ทั้ง 4 แห่งจะช่วยให้ระบุที่ที่มีบทบาทสำคัญในการเอื้อให้เกิดอาชญากรรมได้

สถานที่ 4 ประเภทที่เกิดอาชญากรรม	
ที่เกิดเหตุ	สถานที่ที่เกิดอาชญากรรม
ที่นัดพบ	สถานที่ที่ผู้จะร่วมก่ออาชญากรรมมาพบกันก่อนเกิดเหตุ
พื้นที่ปลอดภัย	สถานที่ที่ผู้กระทำความผิดรู้สึกปลอดภัยและสะดวกสบาย เป็นที่ที่ผู้กระทำความผิดซักซ้อมรับส่งสิ่งของอุปกรณ์ หรือประชุมกัน
ที่ส่งมอบของ	สถานที่สำหรับผู้กระทำความผิดทำธุรกรรม เช่น การแลกเปลี่ยนสิ่งของกับเงิน หรือการให้รางวัล ซึ่งจะกระตุ้นให้กระทำความผิดซ้ำ

มองหาตัวผู้ก่ออาชญากรรม สถานที่บางแห่ง “ก่อ” อาชญากรรมด้วยการรวมเป้าหมายไว้ด้วยกัน ซึ่งมักเกิดจากเหตุผลที่ไม่เกี่ยวกับอาชญากรรม เช่น เป็นแหล่งช้อปปิ้ง หรือมีการแข่งกีฬา มองหาสถานที่หรือเหตุการณ์ เช่น การอพยพ หรือการที่พืชผักให้ผลผลิตมาก ที่จะเพิ่มปฏิสัมพันธ์ที่ไม่อยากให้เกิดระหว่างสัตว์ป่ากับคน

พยายามระบุสิ่งที่เป็แรงดึงดูดให้เกิดอาชญากรรมให้ได้

สภาพแวดล้อมบางอย่าง “ดึงดูด” อาชญากรรม เพราะพวกเขาเห็นว่ามีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จสูงขึ้น เช่น ย่านบาร์ หรือแหล่งค้าประเวณี จะเป็นที่น่าสนใจของพวกเขา ถ้าในพื้นที่คุ้มครอง ตัวอย่างก็จะเป็นตามแหล่งน้ำ หรือเส้นทางอพยพ

หาที่ที่เอื้อให้อาชญากรรมเกิดขึ้นได้ คือสถานที่ที่ไม่มีการควบคุมเมื่อเวลาผ่านไป เช่น ดิกร้างเหมาะมากสำหรับการซ่อนคนหรือยาเสพติด สำหรับงานด้านการคุ้มครองสัตว์ป่า มองหาตลาดที่ไม่มีการควบคุม ซึ่งจะทำให้ขายผลิตภัณฑ์ได้สะดวก พื้นที่ที่ไม่มีการออกตรวจตรา มีถนนเข้าถึงอย่างดี และที่พักรที่ “ดูเป็นอื่น” เมื่อมีกิจกรรมน่าสงสัยเกิดขึ้น

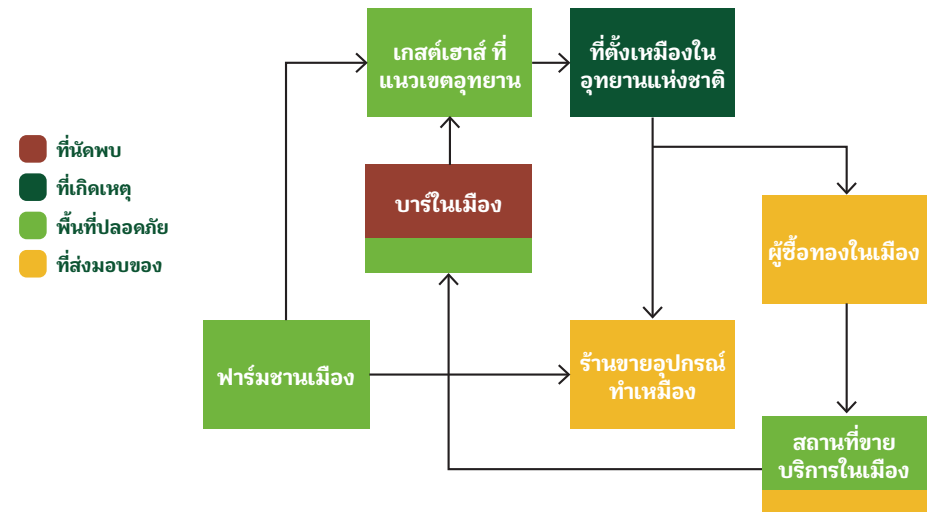
ทำงานกับพันธมิตรเพื่อควบคุมสถานที่เกิดอาชญากรรม

การควบคุมสถานที่ก่ออาชญากรรมทำได้หลายวิธี ตั้งแต่การมีสัมพันธเชิงบวกกับเจ้าของบ้านที่ไม่เข้าข้างฝ่ายใด หรือที่เต็มใจช่วยป้องกันไม่ให้สถานที่นั้นถูกใช้เพื่อก่ออาชญากรรม ไปจนถึงการบังคับให้เจ้าของสถานที่เข้ายึดครองสถานที่ทั้งหมด

สถานการณ์สมมติการทำเหมืองทองคำ: หาสถานที่สำคัญ

ทีมแก้ปัญหาใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หลังการจับกุมและการสืบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อระบุสถานที่สำคัญ 6 แห่ง สิ่งเหล่านี้ทำให้คนทำเหมืองผิดกฎหมายสามารถเตรียมการสำรวจเพื่อทำเหมืองในเขตอุทยานได้ซ้ำแล้วซ้ำอีก แล้วก็ผลิตเพลินกับผลตอบแทนที่ได้ภายหลัง ทีมงานได้ทำงานกับพันธมิตรหลากหลาย รวมถึงตำรวจในท้องที่ เจ้าหน้าที่เทศบาล และผู้ตรวจการณัฐสภาพเพื่อหาวิธีที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมสถานที่แต่ละแห่งอีกครั้ง

ตัวเลขและตารางหน้าถัดไปสรุปผลการค้นพบ

สถานการณ์สมมติ การทำเหมืองทองคำ: ควบคุมสถานที่เพื่อลดปัญหา		
ประเภท	สถานที่	มาตรการที่ใช้ควบคุมสถานที่
สถานที่เกิดเหตุ	ผืนป่าที่ตัดขาดจากพื้นที่อื่น อยู่ตามลำห้วยแคบ ๆ ที่สามารถปีนน้ำได้สะดวก	เจ้าหน้าที่ด้านสัตว์ป่าเดินตรวจตามลำธารที่มีความเสี่ยงสูงให้ถี่ขึ้น
ที่นัดพบ	บาร์ในเมือง ที่คนงานเหมืองหาเพื่อนร่วมทีมใหม่ และที่วางแผนการสำรวจ	ตรวจสอบหากการกระทำผิดของบาร์ และร่วมมือกับเทศบาลปิดบาร์
พื้นที่ปลอดภัย	ฟาร์มตามชานเมือง ที่ใช้เก็บอุปกรณ์ทำเหมือง	ดำเนินคดีกับเจ้าของฟาร์มขอหาสมรู้ร่วมคิดการทำเหมืองผิดกฎหมาย ใช้การปราบปรามเฉพาะจุดเพื่อไม่ให้เจ้าของฟาร์ม ให้มีการเก็บอุปกรณ์ทำเหมืองอีกต่อไป
	เกสต์เฮาส์ใกล้แนวเขตอุทยาน ที่ทีมงานเหมืองใช้ค้างคืนก่อนจะเข้าไปในเขตอุทยาน	ให้คำแนะนำแก่เกสต์เฮาส์และชักชวนให้รายงานเจ้าหน้าที่เมื่อคนงานเหมืองเข้าพัก หากจำเป็นให้ออกหนังสือเตือน ให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขตั้งจุดตรวจเพิ่ม
ที่ส่งมอบของ	ผู้ซื้อทองแปลงทองของเหมืองเป็นเงินสด	การที่เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่โดยไม่คาดคิดอย่างบ่อยครั้ง ทำให้มันเป็นสถานที่ที่คนเหมืองไม่อยากจะไป
	ช่อง เปลี่ยนเงินของคนทำเหมืองให้กลายเป็นบริการทางเพศ	สืบสวนหาการซื้อขายยาเสพติดในช่องนั้น และใช้อำนาจสั่งปิด

อ่านเพิ่มเติม
PIVOT. Place-based Investigations of Violent Offender Territories | Isaac et al. (2017)

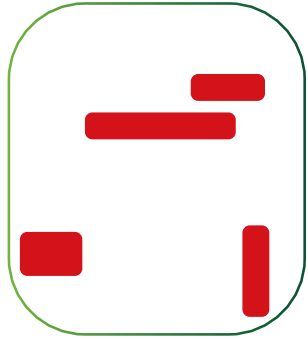
ขั้นตอนที่ 21 ศึกษาวิธีการทำความเข้าใจกับพื้นที่

ในฐานะนักวิเคราะห์ สิ่งสำคัญคือคุณต้องนึกถึงวิธีที่ผู้กระทำการพิจารณาโอกาสในการก่ออาชญากรรม เช่น คุณอาจตั้งคำถามตัวเองว่านักล่ารู้ได้อย่างไรจะเจอสัตว์ได้ทีไหน แล้วพ่อค้ารู้ได้อย่างไรทีไหนปลอดภัยพอที่จะขายสินค้าได้ แนวคิดเกี่ยวกับการทำความเข้าใจพื้นที่มีประโยชน์ในการตอบคำถามเหล่านี้

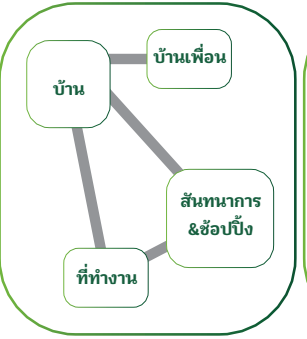
การทำความเข้าใจพื้นที่ หมายถึงการที่บุคคลรู้เกี่ยวกับการกระจายตัวของโอกาสในพื้นที่หนึ่งๆ ซึ่งอาจหมายถึงโอกาสในการก่ออาชญากรรม รวมถึงโอกาสสำหรับการทำสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การซื้อขนมปัง หรือการเติมน้ำมันรถ

เช่น หากคุณต้องการซื้อขนมปังตอนนี้ คุณก็ต้องออกจากตำแหน่งปัจจุบันไปร้านที่คุณรู้จัก ร้านขนมปังที่ใกล้ที่สุดอยู่ที่ไหนนะ มันมีมากกว่า 1 ร้านไหม อยากไปอีกร้านหนึ่งมากกว่าไหม เพราะมันถูกและดีกว่า

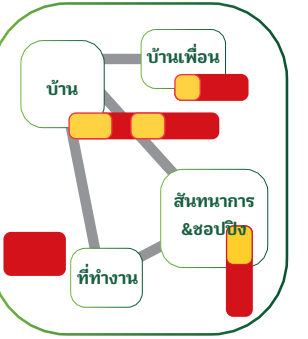
เมื่อผู้กระทำการพิจารณาโอกาสในการก่ออาชญากรรม คำถามในลักษณะเดียวกันจะขึ้นำการตัดสินใจของพวกเขา ทีไหนคือแหล่งสัตว์ป่าที่ใกล้ที่สุด มีมากกว่า 1 แห่งไหม ตรงที่นั่นสนใจกว่าเป็นเพราะมีสัตว์ป่ามากกว่าหรือโอกาสที่ทีมลาดตระเวนจะตรวจเจอมีน้อยกว่า

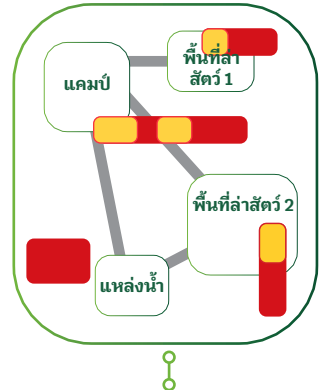
โอกาสในการก่ออาชญากรรม (สีแดง) กระจายตัวอย่างชัดเจนในพื้นที่ที่กำหนด (สีขาว)

การรู้จักพื้นที่ในบริเวณนี้ของคน 1 คน เกิดจากการทำกิจวัตรประจำวัน เช่น ที่ การไปทำงาน พักผ่อน และไปหาเพื่อน การเดินทางจากบ้านไปสถานที่เหล่านี้ (เส้นสีเทา) ทำให้เกิดการรู้จักพื้นที่

ความรู้เกี่ยวกับโอกาสในการเกิดอาชญากรรม หรือโอกาสในการหาเงินเจอ คือ บริเวณที่พื้นที่ที่รู้จักซ้อนทับกับโอกาสในการก่ออาชญากรรม (สีเหลือง)

การรู้จักพื้นที่ของนักล่าสัตว์จะเกิดขึ้นตลอดเวลา กิจกรรม "ประจำวัน" อาจรวมถึงบริเวณแหล่งน้ำ พื้นที่ล่าสัตว์ ที่ตั้งแคมป์ ที่พวกเขาพักผ่อนและแปรรูปสัตว์ที่ล่าได้

การรู้จักพื้นที่ไม่เพียงสำคัญกับผู้ที่มีหน้าที่ล่าสัตว์ป่าเท่านั้น ตัวละครทุกตัวที่อยู่ในขบวนการที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมสัตว์ป่ารวมถึงคนกลางและผู้บริโภคต่างต้องพึ่งการรู้จักพื้นที่ของตนเอง เมื่อต้องตัดสินใจว่าจะกระทำความผิดที่ใด ตัวอย่าง การวิเคราะห์หอยของคุณอาจพิจารณาถึง

- อาชีพใดเป็นประโยชน์สุดในการทำมาหากินในพื้นที่บริเวณที่ปัญหาของคุณเกิดขึ้น
  - o หากเป็นที่สามาบิน คนกลุ่มนี้อาจเป็นเจ้าของที่คลังสินค้า และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เพราะพวกเขาต้องไปมาในพื้นที่ปลอดภัยได้สะดวกกว่าพนักงานทำความสะอาด พนักงานขายตัว หรือพนักงานร้านอาหาร
- โอกาสในการซื้อขาย เชื่อมโยงกับกิจกรรมยามว่าง/ การช้อปปิ้ง อย่างไร
  - o สถานที่ที่พลุกพล่าน เช่น ห้างสรรพสินค้า เหมาะสำหรับการซื้อขายเล็กๆ และเดินสำรวจ รวมถึงตอบโต้ได้โดยคนไม่ทันสังเกต
  - o ผู้บริโภคอาจมีโอกาซื้อผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่าได้ขณะที่นั่งอยู่ที่บาร์หรือเดินซื้อของในตลาด

ทำความเข้าใจพื้นที่ภายในพื้นที่คุ้มครอง

พื้นที่คุ้มครองมีความพิเศษเฉพาะตัวเพราะสามารถควมวิเสและเวลาที่คนจะเข้าถึงได้ อีกทั้งยังมักอยู่ห่างไกล มีสิ่งอำนวยความสะดวกจำกัด ทำให้เข้าถึงและเคลื่อนไหวยาก วิธีการทั้ง 4 ต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงวิธีการทำความเข้าใจพื้นที่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของนักล่าสัตว์ป่า

วิธีที่ 1 - สำรวจเองจริง ๆ — นักล่าเข้าไปในพื้นที่คุ้มครอง และเดินตระเวนมองหาเป้าหมายไปเรื่อย ๆ โดยไม่รู้ว่าจะสัตว์ป่าหรือทีมลาดตระเวนป่าอยู่ตรงไหน ความสำเร็จหรือความล้มเหลวจะขึ้นกับโชคและทักษะในการหาเป้าหมายโดยไม่มีข้อมูลล่วงหน้า

วิธีที่ 2 - สำรวจซ้ำ — นักล่าเข้าไปในเขตพื้นที่คุ้มครองหลายครั้งในช่วงเวลาหนึ่ง ค่อย ๆ เก็บข้อมูลหาตำแหน่งที่ล่าสัตว์ได้ดีที่สุด หาเส้นทางเดินทางที่ดีที่สุด และช่องทางหลบหนีทีมลาดตระเวนที่สะดวกที่สุด

วิธีที่ 3 - ขยายเวลาสำรวจ — นักล่าขยายเวลาการเดินทางเข้าพื้นที่คุ้มครอง อาจเพิ่มเป็นวันหรือสัปดาห์เพื่อให้มีเวลาหาเป้าหมายนานขึ้น การเดินทางเข้าไปบ่อยครั้งขึ้นทำให้มีเวลาปรับแผนการล่าสัตว์ได้มากขึ้น

วิธีที่ 4 - พึ่งข้อมูลคนอื่น — นักล่าพึ่งผู้อื่นที่รู้จักพื้นที่ดีกว่าในการหาเป้าหมายและการหลบหลีกทีมลาดตระเวน ตัวอย่างคลาสสิกคือเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าที่คอยรับช้้นบอกข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่อยู่ของสัตว์ป่าที่มีมูลค่าสูงหรือการเคลื่อนไหวของทีมลาดตระเวน เพื่อเพิ่มโอกาสในการล่าสัตว์ได้สำเร็จ

ขณะแกะรอยปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า พยายามทำความเข้าใจว่าการรู้จักพื้นที่ของแต่ละคนมีบทบาทเพียงใดในการตัดสินใจเลือกที่ก่อเหตุ หากเป็นในพื้นที่คุ้มครอง ควรพิจารณาว่าการรู้จักพื้นที่ที่เกิดขึ้นได้อย่างไร เพราะในทางเทคนิคแล้วพื้นที่คุ้มครองทั้งหมดไม่ควรใช้สำหรับทำ "กิจกรรมประจำ" ; รายละเอียดประเด็นนี้ดูกล่องข้อความในหน้าถัดไป .

บทที่ 3

ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่หลากหลาย

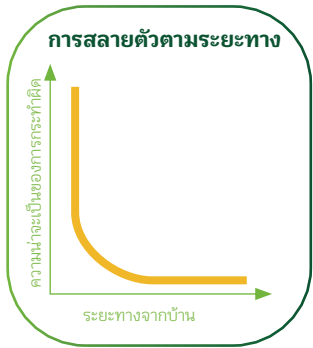
ขั้นตอนที่ 22

พิจารณาการเดินทางเข้าและออกพื้นที่อาศัยกรรม

ในขั้นตอนที่ 17 เราอธิบายการเขียนสคริปต์อาศัยกรรมว่าหมายถึงวิธีคิดเกี่ยวกับเหตุอาศัยกรรมตั้งแต่ต้นจนจบ ในฐานะนักวิเคราะห์คุณยังต้องคิดถึงองค์ประกอบเชิงพื้นที่อย่างรอบคอบ โดยเฉพาะการเดินทางของอาศัยกรรมทั้งไปและกลับ ซึ่งจะได้เป็นประโยชน์เพียงแค่อารคิดหามาตรการป้องกันไม่ให้อาศัยกรรมเกิดขึ้นเท่านั้น แต่ยังสามารถคิดถึงมาตรการรับมือหลังเกิดเหตุ

ผู้กระทำความผิดมักก่อเหตุใกล้บ้าน มีการศึกษามากมายเกี่ยวกับการกระทำผิดที่แสดงให้เห็นว่า ยิ่งออกไปห่างจากบ้านตัวเองมากเท่าไร โอกาสที่จะกระทำผิดก็น้อยลง นี่คือสิ่งที่เรียกกันว่า การสลายตัวตามระยะทาง (distance decay) ดูภาพด้านล่าง การกระทำผิดความคิดใกล้บ้าน หรือพื้นที่อื่นที่รู้จักดี (ดูขั้นตอนที่ 21) มีความสมเหตุสมผลเพราะมันไม่ต้องใช้ความพยายามมาก นอกจากนี้โดยทั่วไปคนมักจะมีข้อมูลเกี่ยวกับการปรากฏตัวของกลุ่มเป้าหมายและมาตรการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ที่พวกเขาใช้เวลาด้วยนาน ๆ

อย่าละเลยการเดินทางหลังเกิดเหตุอาศัยกรรม การวิจัยเกี่ยวกับเส้นทางอาศัยกรรมส่วนใหญ่จะเน้นไปที่วิธีที่บุคคลเดินทางไปที่สถานที่ที่ก่ออาศัยกรรม มีน้อยมากที่จะเน้นศึกษาการเดินทางกลับออกมา การเดินทางหลังก่ออาศัยกรรมเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องทำความเข้าใจ เพราะจะช่วยให้เราเฝ้าระวังเลือกเพิ่มเติมในการแก้ไขปัญหา...หรือแม้แต่ในการตอบสนอง ตัวอย่าง การรู้ว่านักล่าแรดออกมาจากพื้นที่ใดอย่างไรหลังจากได้แรดแล้ว จะช่วยให้คุณคิดออกว่าควรวางตำแหน่งที่ติดตั้งกล้องไหนตามแนวรั้วเมื่อได้ยินเสียงปืน คุณอาจพลาดปล่อยให้เกิดการบุกรุกเข้าไปได้ แต่หากคุณรู้ช่องทางที่พวกนั้นใช้

เดินทางออกเป็นประจำ คุณก็อาจลงมือได้ตอนที่นักล่าสัตว์ออกจากพื้นที่คุ้มครอง ยิ่งไปกว่านั้น หากคุณรู้ว่าถนนสาธารณะที่เชื่อมต่อกับพื้นที่อนุรักษ์เส้นไหนที่คนมักใช้กัน คุณอาจแจ้งให้มีการตั้งจุดตรวจเพื่อเฝ้าระวังรถต้องสงสัยได้

พิจารณาถึงการเดินทางเคลื่อนที่ของคนในแถบนั้น ขณะวิเคราะห์การเดินทางในปัญหาของคุณ ใคร่ครวญให้มากเกี่ยวกับการเดินทางจากบ้านไป

ยังพื้นที่คุ้มครอง รวมถึงการเดินทางภายในพื้นที่คุ้มครองด้วย พวกเขาใช้ยานพาหนะที่จุดไหนบ้างหรือไม่ ถ้ามีการใช้ ยานพาหนะนั้น ๆ สามารถวิ่งบนถนนลักษณะใดเป็นการเฉพาะหรือไม่ หากพวกเขาเดินเท้า ทางเดินนั้นต้องมีลักษณะใดเป็นพิเศษหรือไม่ ตัวอย่าง นักล่าสัตว์อาจพยายามเลี่ยงถนน เพราะมีแนวโน้มที่พวกเขาจะทิ้งรอยเท้าไว้ข้างหลังให้ทีมลาดตระเวนตามได้ ในพื้นที่ที่เป็นภูเขา แนวสันเขาอาจเป็นเส้นทางที่พวกนั้นนิยมใช้ เพราะมันใช้แรงน้อยกว่าการเดินทางขึ้นและลงตามแนวลาดชันของเขา

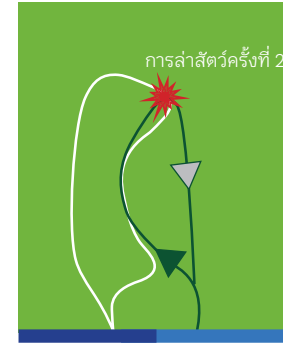
ใช้ข้อมูลการติดตาม เพื่อวาดเส้นทางทางการเดินทางก่ออาศัยกรรม ในบางกรณีทีมลาดตระเวนจะเดินตามรอยที่มีคนใช้เดินทางเข้าพื้นที่ก่อนหน้า เมื่อมีโอกาสให้ทีมเก็บรวบรวมข้อมูลที่จะบอกคุณเมื่อพวกเขากำลัง “อยู่ในเส้นทาง” เพราะสิ่งนี้จะช่วยให้คุณเข้าใจการเดินทางของอาศัยกรรมนั้น ๆ ดีขึ้น การให้สุนัขติดตามสวมปลอกคอ GPS จะช่วยสร้างแบบจำลองการเดินทางในพื้นที่นั้น ๆ ได้สมจริง

ใช้การสัมภาษณ์เพื่อทำความเข้าใจการเดินทางของอาศัยกรรมให้ดีขึ้น การศึกษาเชิงคุณภาพและการสัมภาษณ์ภายหลังการถูกจับกุมเป็นทางเลือกที่มีประโยชน์ในการศึกษาเกี่ยวกับการเดินทางเข้าและออกพื้นที่ที่ก่ออาศัยกรรมได้ดีขึ้น เป็นสิ่งที่ทำให้คุณสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการขนส่งที่พวกเขาใช้ รวมถึงวิธีการตัดสินใจในระหว่างสำรวจภูมิประเทศ สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น เช่น สายไฟถูกใช้เป็นจุดอ้างอิงหรือไม่ หรือองค์ประกอบที่เป็นธรรมชาติมีความสำคัญด้วย หากใช่ คืออะไร เมื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลการติดตาม จะทำให้ได้โมเดลการเดินทางในพื้นที่ที่เป็นประโยชน์สามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานได้

การเดินทางของอาศัยกรรมเข้าในพื้นที่คุ้มครองก่อนมีการติดตั้งรั้วใหม่

การเดินทางของอาศัยกรรมเมื่อรั้วใหม่เสร็จ 1 ใน 3

การเดินทางของอาศัยกรรมเมื่อรั้วใหม่เสร็จ 2 ใน 3

ระวางการเดินทางของอาศัยกรรมที่ปรับเปลี่ยนตามมาตรการแก้ปัญหา

จากการที่การล่าแรดในแอฟริกาได้มีจำนวนเพิ่มขึ้น ทำให้มีการเพิ่มความสำคัญการคุ้มครองตามแนวเขตแดนของพื้นที่คุ้มครอง ทั้งที่เป็นพื้นที่ของรัฐและเอกชน ทางเลือกหนึ่งคือการเอารั้วไฟฟ้ามาตรฐานที่ติดตั้งไว้เพื่อกันไม่ให้สัตว์ป่าออกมาจนบริเวณนอก แล้วแทนที่ด้วยรั้วที่ “ฉลาด” มากขึ้น ที่จะส่งสัญญาณไปยังห้องปฏิบัติการเมื่อถูกตัดหรือฉีกแฉะโดยคนที่พยายามเข้าไปข้างใน สัญญาณเตือนจะดังเฉพาะตำแหน่งที่รั้วถูกตัด ทำให้ทีมตอบโต้สามารถตรงไปยังตำแหน่งที่ถูกบุกรุกได้ทันทีและแม่นยำ

ในระหว่างการฝึกอบรมร่วมกับผู้จัดการของพื้นที่คุ้มครองเหล่านี้ เห็นได้ชัดว่าระหว่างที่กำลัง

สร้างรั้วใหม่นี้ การบุกรุกก็ยังคงมีอยู่ แต่มุ่งไปที่รั้วที่เก่าและไม่ฉลาด เมื่อเส้นทางของนักล่าถูกบ้านก็กโดยทีมลาดตระเวน แทนที่นักล่าจะเปลี่ยนตำแหน่งที่ใช้เดินทางเข้าพื้นที่ พวกเขากลับปรับตรงไปยังเส้นทางที่รู้จักเพื่อหาและยิงแรด (ดูภาพด้านบน) ดังนั้น นักล่าจึงพยายามเลี่ยงกับรั้วให้น้อยที่สุด แล้วใช้เส้นทางที่รู้จักคุ้นเคยพาตัวเองเข้าไปยังแหล่งที่แรดอยู่กันอย่างหนาแน่น สิ่งนี้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของการคิดหามาตรการแทรกแซงที่สามารถกีดกันเส้นทางทางการเดินทางของอาศัยกรรมได้ และยังสามารถคาดการณ์ถึงการปรับเปลี่ยนเส้นทางได้มากขึ้น เมื่อตัวละครที่เกี่ยวข้องและการกระจายตัวของสัตว์ที่เป็นเป้าหมายของการล่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง

การสลายตัวตามระยะทางและการประมงผิดกฎหมาย ตัวอย่างจากเกรท แบริเออร์ รีฟ

การวิเคราะห์รูปแบบการเดินทางของชาวประมงผิดกฎหมายจากบ้านไปฝั่งเขตห้ามจับสัตว์น้ำ ซึ่งพวกเขาถูกเจ้าหน้าที่ของอุทยานแห่งชาติทางทะเล เกรท แบริเออร์ รีฟ ในออสเตรเลีย จับได้ พบว่าการเดินทางก่ออาศัยกรรมทั้งบนบกและทางทะเล สอดคล้องกับแนวคิดการสลายตัวตามระยะทาง การศึกษาแสดงให้เห็นว่าการลักลอบจับสัตว์น้ำเป็นการกระทำในชุมชน โดยผู้กระทำผิดมักขับรถไปท่าเรือที่ใกล้บ้านที่สุด แล้วลงมือกระทำในเขตห้ามจับสัตว์น้ำที่ใกล้ท่าเรือนั้นมากที่สุด

อ่านเพิ่มเติม

Conservation Criminology: Modelling Offender Target Selection for Illegal Fishing in Marine Protected Areas | Weekers et al. (2019)

บทที่ 3 ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่ หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 23 มองหาผลิตภัณฑ์สัตว์ ป่า “ยอดนิยม”

เมื่อพิจารณาแนวโน้มการล่าสัตว์และการถูกจับกุม คุณอาจสังเกตเห็นว่าสัตว์บางสายพันธุ์ตกเป็น เป้ามากกว่าสายพันธุ์อื่น ๆ หรือพฤติกรรมหนึ่ง คือมันดูเหมือนจะมี “สินค้ายอดนิยม” ที่ทั้งนักล่า พ่อค้าคนกลาง และผู้บริโภคต่างอยากได้ ในฐานะ นักวิเคราะห์ สำคัญอย่างยิ่งที่คุณจะต้องพิจารณา อย่างรอบคอบว่าเหตุใดผลิตภัณฑ์บางอย่างถึงถูก ล่าและซื้อขายมากกว่าอื่น ๆ

ทำความเข้าใจว่าเหตุใด “สินค้ายอดนิยม” ถึงต่าง จากสินค้าอื่นการวิเคราะห์เกี่ยวกับการโจรกรรม ในร้านค้าแสดงให้เห็นว่า สินค้าบางประเภท เช่น เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ และนมผงสำหรับเด็ก จะถูกขโมยในอัตราสูงกว่าสินค้าอื่น ๆ ที่มีในร้าน มันไม่ใช่เรื่องปกติที่จะพบว่าสินค้าที่ถูกขโมยส่วนใหญ่จะมีอยู่แค่ไม่กี่อย่าง เป็นไปตามสูตรการ กระจายตัว 80:20 (ขั้นตอนที่ 19) ทำไม่ถึงเป็น แบบนั้น อะไรทำให้ของเหล่านี้ดึงดูดขโมยได้ดี โจร สามารถเอาอะไรไปก็ได้ ทำไม่ถึงพุ่งเป้ามาแต่ที่ของ เหล่านี้

ตั้งร่ำว่าสินค้านั้นเป็น CRAVED หรือ CRAAIVED กรอบวิธีคิดหนึ่งเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยอดนิยม คือ เป็นของที่ ซ่อนได้ (concealable) เคลื่อนย้ายได้ (removable) มีอยู่ทั่วไป (available) เป็นของมี ราคาค่า (valuable) ก่อให้เกิดความสุข (enjoyable) และใช้แล้วทิ้ง (disposable) ที่เรียกย่อ ๆ ว่า CRAVED จะถูกขโมยบ่อย เมื่อนำกรอบคิดนี้มา ประยุกต์ใช้กับการค้าคนกลาง ปิเรข และคัลเลอร์ก็ว่า “มีในร้าน” (available) มาแยกเป็น “เข้าถึงได้” (accessible) และ “มีจำนวนมาก” (abundant) เพื่อให้มองเห็นโอกาสของการล่าได้ดีขึ้น (ทำให้มี a เพิ่มขึ้นมาอีกตัวหนึ่ง กลายเป็น CRAAIVED – ผู้ แปล)

ขนาดเป็นเรื่องสำคัญ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่ามีมา ทุกแบบและทุกขนาด ขึ้นเล็ก ๆ จะซ่อนง่ายและเบา กว่า จึงเคลื่อนย้ายไปมาได้ง่าย เช่น อังติงหรือฟัน ของสิงโตเคลื่อนย้ายง่ายกว่าหนังของมัน พยายาม หาให้ได้ว่าขนาดและน้ำหนักของผลิตภัณฑ์ที่ส่งผล

กระทบต่อความเสี่ยง หรือผลตอบแทนหลังล่าได้ และขายแล้วมากน้อยแค่ไหน การเปรียบเทียบ มูลค่าของผลิตภัณฑ์กับขนาด/น้ำหนัก จะช่วยให้ เข้าใจว่าผลิตภัณฑ์ไหนมีมูลค่าสูงสุดเมื่อเทียบ “กิโล ต่อกิโล” ขนาดและน้ำหนักยังช่วยให้คุณคำนวณได้ ว่าต้องมีคนเข้ามาเกี่ยวข้องกับการขนส่งหรือซ่อน ผลิตภัณฑ์นั้นมากน้อยแค่ไหน

องค์ประกอบ	คำอธิบาย
ซ่อนได้	ของที่ซ่อนง่ายจะน่าดึงดูดใจกว่า เพราะโจรจะไม่ถูกสังเกต
เคลื่อนย้ายได้	ของที่เคลื่อนย้ายง่ายดึงดูดใจกว่า เพราะโจรไม่ต้องใช้ความพยายามมาก
มีอยู่ทั่วไป	ของที่มีอยู่ทั่วไปดึงดูดใจกว่าเพราะ หาเป้าหมายง่าย ไม่ต้องใช้ความ พยายามมาก
มีราคา	ของที่มีมูลค่าดึงดูดใจกว่า เพราะ ผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินสูงกว่า
ก่อให้เกิดความสุข	ของที่ทำให้คนมีความสุขเมื่อใช้ งานจะดึงดูดใจกว่า ผลตอบแทนที่ ไม่ใช่ตัวเงินสูงกว่า
ใช้แล้วทิ้ง	ของที่ขายง่ายดึงดูดใจกว่า ไม่ต้อง ใช้ความพยายามมากในการขาย
CRAAIVED	
มีจำนวนมาก	ของที่มีจำนวนมากน่าสนใจกว่า ไม่ ต้องใช้ความพยายามมากในการ หา การได้มา
เข้าถึงได้	ของที่เข้าถึงง่ายน่าสนใจกว่า การ หาสัตว์เป้าหมายใช้ความพยายาม น้อยกว่า

*ปิเรขและคัลเลอร์แบ่งคำว่า “มีอยู่ทั่วไป” เป็น “มีจำนวนมาก” และ “เข้าถึงได้” เพื่อให้มองเห็นภาพว่ารังนกแก้วที่ตกเป็นเป้าหมายมี ความดึงดูดต่างกันอย่างไรได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น รังนกแก้วที่พบ ตามหน้าผาจะถูกจัดอยู่ในกลุ่ม “เข้าถึงได้บ่อยกว่า” และใช้ประเภท ของนกแก้วเป็นตัวกำหนดจำนวนรังนกสำหรับสายพันธุ์ต่าง ๆ

พิจารณาว่าผลิตภัณฑ์เสียเร็วเพียงใด ผลิตภัณฑ์จาก สัตว์ป่ามีความน่าเบื่อต่างกัน คือ เมื่อสัตว์จะเนาได้ ตัวนิ่มที่เสียชีวิตและหนังสิงโตจะใช้ประโยชน์ไม่ได้ หาก ไม่ได้รับการเก็บรักษาอย่างถูกต้องเหมาะสม ในขณะที่ งามาช้างและนอแรดจะไม่เน่าเสีย ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่าที่ ต้องใช้ความพยายามมากในการเก็บรักษาให้มันยังคง มีมูลค่าสูงหลังถูกล่า ก็อาจมีความน่าดึงดูดใจน้อยกว่า ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ต้องการดูแล ผลิตภัณฑ์ที่ไม่เน่าเสีย อาจมองเป็นการลงทุนหรือการออมที่สามารถเป็นที่พึ่ง ได้เมื่อจำเป็นต้องใช้เงินทันที

จำไว้ว่าสัตว์ 1 ตัว อาจกลายเป็นผลิตภัณฑ์ได้ มากมาย เลือกโครงร่างจะเป็นตัวอย่างที่ดี ขึ้นส่วนทุก ชิ้นของเสือโคร่งมีคุณค่าทางวัฒนธรรมหรือทายา หมายความว่าเมื่อพวกมันถูกฆ่าและขายไปจะมีชิ้นส่วน เหลือทิ้งน้อยมาก ๆ แตกต่างจากช้างและแรด เพราะ นอกจากงาและนอแล้วมีชิ้นส่วนอื่นที่ใช้ประโยชน์ได้ น้อยมาก ๆ ลองนึกถึงสายพันธุ์สัตว์ที่สามารถขายได้ทั้ง 3 ตลาด คือ ทั้งขายตัวเป็น ๆ ขายเนื้อ และขายในตลาด ชิ้นส่วนที่ไม่เน่าเปื่อย (เช่น เต่า หรือตัวนิ่ม)

คุณค่าทางวัฒนธรรมและการเงินมีความสำคัญ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่าต่างจากสิ่งของที่ถูกลักขโมยจาก ร้านค้า ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่ามักจะมีคุณค่าทาง วัฒนธรรมนอกเหนือจากคุณค่าทางเศรษฐกิจ เช่น หนังสัตว์มักถูกใช้ในเสื้อผ้าที่เกี่ยวข้องประเพณี หรือ ชุดพิธีการต่าง ๆ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญทาง วัฒนธรรมของมัน ในการกำหนดมูลค่าของผลิตภัณฑ์ จากสัตว์ป่าต่าง ๆ ในพื้นที่ตัวเอง ให้ระลึกไว้เสมอว่า ต้องไม่เพียงพิจารณาถึงจำนวนเงินที่คนต้องจ่ายเพื่อ ให้ได้มันมา แต่ต้องมองด้วยว่าคุณค่าทางการเงินที่มี (หรือการไม่มีของสิ่งนั้น) มีความเกี่ยวข้องกับคุณค่า ทางวัฒนธรรม ซึ่งอาจเข้ามาแทนที่คุณค่าทั้งหมด อย่างไร

ติดตามตลาดเกิดใหม่อย่างระมัดระวัง สิ่งที่เป็นที่ นิยมในวันนี้อาจไม่ใช่ของที่ต้องการในวันพรุ่งนี้ คอย ติดตามความเปลี่ยนแปลงของประเภทของผลิตภัณฑ์ ที่มีในตลาด เช่น ตลาดผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับสิงโตมีความ หลากหลายมากในช่วงไม่กี่ปีมานี้ ขณะที่หนังของมันมี การซื้อขายมานาน แต่การค้ากระดุก (ทั้งถูกกฎหมาย และผิดกฎหมาย) ก็เติบโตขึ้นอย่างมากในรอบทศวรรษ ที่ผ่านมานี้ และไม่นานมานี้ก็ขยับไปสู่การค้าซื้อขายฟัน อังติง รวมถึงไข่มุก ในตลาด การทำความเข้าใจการ เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้สำคัญ การลดปัญหาที่กำลัง เกิดขึ้นใหม่ทำได้จริงมากกว่าปัญหาที่เกิดขึ้นและ พบเห็นทั่วไปมานาน

รู้จักตลาด
ปี 2013 สื่อให้ความสนใจความเชื่อมโยงระหว่าง การก่อการร้ายกับอาชญากรรมสัตว์ป่าอย่างมาก จากคำ กล่าวอ้างว่า อัล ชาบับ (Al Shabab) มีรายได้จำนวน มหาศาลจากการค้าช้าง งานวิจัยตีพิมพ์โดย Royal United Services Institute ในปี 2015 แสดงให้เห็น ว่าอัล ชาบับ เกี่ยวข้องกับการค้าช้าง เป็นไปได้ว่าทั้ง การค้าที่เขางใจให้มันเกิดขึ้น และที่นำไปเพราะมีจังหวะ พอดี พวกเขาสร้างรายได้มากยิ่งขึ้นจากการเก็บภาษี ถ่านไม้และน้ำตาล เพราะเป็นสินค้าที่มีการซื้อขายใน ชุมชนทุกวัน เป็นปริมาณมาก นี่เป็นเครื่องเตือนใจที่ ดีว่าผลิตภัณฑ์ที่มีตลาดภายในประเทศใหญ่น่าดึงดูด ใจมากกว่า แม้มูลค่าต่อสินค้าจะค่อนข้างต่ำ (การทิ้ง) [An Illusion of Complicity: Terrorism and the Illegal Ivory Trade in East Africa | Macguire & Haenlein \(2015\)](#)

อ่านเพิ่มเติม:
[Are Parrots CRAVED? An Analysis of Parrot Poaching in Mexico | Pires & Clarke \(2011\)](#)
[Explaining and Controlling Illegal Commercial Fishing: An Application of the CRAVED Theft Model | Petrossian and Clarke \(2014\)](#)
[Opportunistic or Non-Random Wildlife Crime? Attractiveness Rather than Abundance in the Wild Leads to Selective Parrot Poaching | Romero-Vidal et al. \(2020\)](#)
[From CRAVED to CAPTURED: Introducing a Product-Based Framework to Examine Illegal Wildlife Markets | Moreto & Lemieux \(2014\)](#)
[The Convergence of CAPTURED Fish and People: Examining the Symbiotic Process of Labor Trafficking and Illegal, Unreported, and Unregulated Fishing | Moreto et al. \(2019\)](#)

บทที่ 3 ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่ หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 24 ศึกษาแรงจูงใจของผู้ กระทำผิด

ทำไมคนถึงกระทำผิดเป็นคำถามสำคัญที่นัก
วิเคราะห์ต้องคำนึงถึง (ขั้นตอนที่ 15) แม้โครงสร้าง
ของโอกาสในการก่ออาชญากรรมจะเอื้อให้ก่อ
อาชญากรรม แต่แรงจูงใจต่างหากที่เป็นตัวกำหนด
ที่แท้จริงว่าใครจะคว่ำหรือไม่คว่ำโอกาสนี้ ดังนั้น
การเข้าใจเหตุผลที่คนเลือกหรือรู้สึกต้องการฝ่าฝืน
กฎหมายจะช่วยให้คุณคลี่คลายความเชื่อมโยง
ระหว่างโอกาสกับแรงจูงใจ

ตัวอย่าง คุณจะก่ออาชญากรรมเพียงเพราะมันง่าย
และโอกาสถูกจับน้อย หรือเพราะผลตอบแทนที่จะ
ได้รับมหาศาล คนจึงหาโอกาสและยอมเสี่ยงเพราะ
พวกเขาเชื่อมั่นว่ามันคุ้มค่าที่จะทำเช่นนั้นหรือ หรือพวกเขา
มีความต้องการทรัพยากรธรรมชาติมาก โดย
มองว่ามันสามารถแทนที่ความต้องการทุกอย่าง
ได้ หรือพวกเขาเชื่อมั่นว่าเป็นสิทธิที่พวกเขาสามารถ
ครอบครองทรัพยากรพวกนั้นได้อยู่แล้ว

ลองเอาตัวเองไปอยู่ในสถานการณ์ของคนอื่น
ลองนึกภาพว่าจะเกิดขึ้นในใจ ตอนที่พวกเขากำลัง
พิจารณาถึงความเสี่ยงและผลตอบแทนที่จะได้รับ
จากการก่ออาชญากรรม แทนที่จะมุ่งความสนใจไป
ที่แรงจูงใจให้กระทำผิดที่ห่างไกลออกไป เช่น การ
ถูกเลี้ยงดูมาอย่างผิด ๆ หรือ ความไม่เท่าเทียมกัน
ในสังคม นึกถึงการตัดสินใจวางแผนหรือลงมือ
กระทำอาชญากรรม รวมถึงสิ่งที่พวกเขาจะได้รับ

พยายามหาเหตุผลที่อธิบายพฤติกรรม ท้ายที่สุด
แล้ว ผู้กระทำผิดจะเชื่อว่าการกระทำของตนเองมี
เหตุผลที่เหมาะสมไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง พยายาม
หาเหตุผลนั้นและคุณอาจพบเหตุผลมากมาย เช่น
ความหิว หรือการขาดโอกาส ซึ่งสามารถแก้ไขได้
ด้วยการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการเสริมโปรตีน
เหตุผลอื่น ๆ เช่น เป็นสิทธิดั้งเดิม และความไม่
ยุติธรรมที่รับรู้ได้ จะต้องการการแก้ไขรูปแบบอื่น
ซึ่งอาจต้องมีการเจรจาไกล่เกลี่ยกัน

**จำไว้ว่าแรงจูงใจแตกต่างกันไปในแต่ละคน
และเมื่อเวลาผ่านไป** ตัวอย่าง คนเก็บฟืนอาจมี
แรงจูงใจจาก (1) ความจำเป็นต้องใช้เชื้อเพลิงหุง
อาหารที่บ้าน (2) การได้เงิน เพราะสามารถขายใน
ตลาดได้ หรือ (3) ทั้ง 2 ข้อ รวมกัน แรงจูงใจเหล่านี้
สามารถเปลี่ยนได้ตลอดเวลา เช่น คนที่ต้องการ
เก็บฟืนเพื่อใช้ทำอาหาร อาจต้องการเงินเพิ่มเพื่อ
เป็นค่าเล่าเรียน หรือค่ารักษาพยาบาล ที่ต้องจ่าย
ในตอนนั้น

เชื่อมโยงแรงจูงใจกับวิธีการทำงาน จำไว้ว่าแรง
จูงใจที่แตกต่างกันอาจต้องการใช้เครื่องมือ หรือ
ระดับของการวางแผนที่แตกต่างกัน เช่น หาก
ต้องการฟืนเพื่อใช้เอง คนที่ลงมือก็อาจจะเข้าไป
ในพื้นที่พร้อมขวานเล็ก ๆ เพียงด้ามเดียว และแบก
ฟืนออกมาด้วยมือ แต่หากต้องการเก็บไปขาย อาจ
ต้องการเครื่องมือสำหรับตัดและลากไม้ที่ต่างออกไป
ดังนั้นปัญหาแบบเดียวกัน แต่เกิดจากบุคคลที่มี
เหตุผลแตกต่างกัน ก็จะขึ้นอยู่กับโครงสร้างของ
โอกาสในการก่ออาชญากรรมแตกต่างกัน

ระบุผลตอบแทนที่ผู้ลงมือจะได้รับ อย่าลืมว่าคน
จะยอมเสี่ยงเพื่อผลประโยชน์ ซึ่งอาจเป็นรูปของ
ตัวเงิน แต่อาจเชื่อมโยงไปถึงการแก้ปัญหาความ
อดอยากของตนเอง หรือการทำตามแนวปฏิบัติใน
สังคม แสวงหาความตื่นเต้น หรือเป็นการแก้แค้น
ซึ่งมักเป็นเหตุผลเมื่อเกิดความขัดแย้งระหว่างคน
กับสัตว์ป่า เมื่อเข้าใจสิ่งที่ผู้กระทำผิดต้องการ
จากการกระทำของตนเอง คุณจะสามารถพิจารณา
เสนอผลประโยชน์ทางเลือกอื่นให้พวกเขาได้ดีกว่า
เดิม ที่จะกระตุ้นให้พวกเขาปฏิบัติตามกฎหมายได้

ลองประเมินความมุ่งมั่น ขณะที่ทำความเข้าใจ
บุคคลที่เป็นผู้ก่อปัญหา ลองดูว่าคุณสามารถ
ประเมินความมุ่งมั่นในการทำผิดกฎหมายของพวกเขา
เขาได้หรือไม่ คนที่เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เร็ว ก็
อาจถอนตัวเร็วเช่นกัน หรือมีโอกาสปรับตัวน้อย
ส่วนคนที่เคยร่วมงานมาระยะหนึ่ง หรือมีประวัติ
ก่อปัญหาอื่น ๆ มาก่อน อาจตรงข้ามกัน ผลการ
วิเคราะห์ของคุณต้องคำนึงถึงระดับของความมุง
มั่นเหล่านี้ด้วย

ระบุเหตุผลที่คนไม่กระทำผิด การได้เห็นว่าการทำ
ผิดไม่ได้แพร่กระจายไปทั่วชุมชนส่วนใหญ่ เราจึง
จำเป็นต้องเข้าใจพฤติกรรมของคนที่ไม่กระทำผิด
ด้วย คนมองว่ามันเป็นเรื่องผิดศีลธรรมหรือเปล่า

พวกเขาสนับสนุนการกระทำผิด เพียงแต่ไม่มีทักษะ
พอที่จะเข้าร่วมหรือไม่ หรือพวกเขาทำอย่างอื่นจน
ไม่มีเวลา พวกเขามีความต้องการที่แตกต่างไปหรือไม่
ไม่ การเข้าใจเหตุผลของคนที่เข้าร่วมจะช่วยให้คุณ
ออกแบบมาตรการตอบสนองที่มีประสิทธิภาพ
มากขึ้น

มีวิธีการเรียนรู้เกี่ยวกับแรงจูงใจของผู้กระทำผิด
หลายวิธี รวมถึง :

สัมภาษณ์ผู้ถูกคุมขัง

- ผู้กระทำผิดที่ถูกขังในเรือนจำเป็นแหล่งข้อมูล
ชั้นดี คนกลุ่มนี้มักชอบเล่าเรื่องราวของ
ตนเองเพราะ (1) พวกเขาถูกตัดสินความผิดแล้ว
(2) การได้พูดคุยกับคนนอกเรือนจำเป็นความ
สบายใจอย่างหนึ่ง
- ขณะสัมภาษณ์ผู้กระทำผิดที่ถูกต้องตัดสินแล้ว
ต้องไม่ลืมว่าอาชญากรรมมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
และสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อหลายปีก่อน อาจไม่
เกี่ยวข้องกับปัจจุบันนี้

การสัมภาษณ์ผู้กระทำผิดที่ยังกระทำผิดอยู่

- อาจจะเป็นการยากที่จะหาผู้ให้ข้อมูลได้ แต่การ
ได้สัมภาษณ์คนที่ยังคงกระทำผิดอยู่เป็น
วิธีที่ดีที่สุดในการเรียนรู้เหตุผลและวิธีการกระทำ
ผิด คนกลุ่มนี้สามารถให้ความกระจ่างว่าเหตุใด
พวกเขาจึงเลือกก่ออาชญากรรมมากกว่าการทำ
ตามกฎหมาย และพวกเขาหลบหนีการตรวจจับ/
ความเสี่ยงได้อย่างไร
- ถามคนกลุ่มนี้เกี่ยวกับอาชญากรรมที่พวกเขา
วางแผนไว้แต่ไม่ได้ลงมือทำ เช่น การก่อเหตุที่
ต้องยกเลิกไป จะช่วยให้คุณเข้าใจสิ่งที่ขัดขวาง
พวกเขา

เครือข่ายผู้ให้ข้อมูล

- หากไม่สามารถเข้าถึงตัวผู้กระทำผิด เครือ
ข่ายผู้ให้ข้อมูลอาจมีประโยชน์ต่อการรวบรวม
ข้อมูลทิวทัศน์ คนกลุ่มนี้มักจะเป็นเพื่อน หรือ
ครอบครัวผู้กระทำผิด หรืออาจเป็นผู้ที่เคย
กระทำผิดมาก่อนก็ได้

การสัมภาษณ์หลังการจับกุม

- เมื่อผู้ต้องสงสัยถูกจับ คุณจะมีความรู้เกี่ยวกับ
แรงจูงใจในการกระทำผิดด้วยการสัมภาษณ์พวกเขา
บางครั้งอาจเป็นการสอบปากคำอย่างเป็นทางการ
แต่บางครั้งก็อาจเป็นการพูดคุยกันนอกรอบโดยไม่
ใช้เป็นหลักฐาน
- คุณอาจสามารถออกหมายเรียกผู้ต้องสงสัยมาให้
ข้อมูลกับคุณได้ ทั้งนี้ ขึ้นกับนโยบายขององค์กรคุณ

สัมภาษณ์ผู้บังคับใช้กฎหมาย

- เจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่ามักมีปฏิสัมพันธ์กับผู้กระทำผิด
เป็นประจำ จึงจะมีข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของผู้
กระทำผิด คนกลุ่มนี้เข้าถึงง่ายและมีการพิสูจน์แล้ว
ว่าเป็นแหล่งข้อมูลที่มีคุณค่า เพราะข้อมูลส่วนใหญ่
ที่คนกลุ่มนี้รู้จะไม่ถูกบันทึกในรายงานที่เป็นทางการ

คำให้การในชั้นศาล

- การอ่านคำให้การของผู้ต้องสงสัยในชั้นศาล เป็นวิธี
ที่ดีในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลทางประวัติศาสตร์
อาจต้องมีการทำงานร่วมกับอัยการเพื่อเข้าถึง
เอกสารเหล่านั้น

การสนทนากลุ่ม และการสำรวจชุมชน

- การเรียนรู้เกี่ยวกับชุมชนและแนวคิดของชุมชนที่
มีต่ออุทยาน ต่อสัตว์ป่า ต่อการบังคับใช้กฎหมาย
รวมถึงแรงกดดันที่พวกเขาต้องเผชิญ สอนคุณได้
ในหลาย ๆ เรื่อง ทำไมคนถึงก่ออาชญากรรม และ
ทำไมคนไม่ก่ออาชญากรรม ทำไมเป็นอาชญากรรม
รูปแบบนี้ไม่ใช่แบบอื่น ความแตกต่างเหล่านี้เป็นสิ่งที่
สำคัญมากจะช่วยให้คุณเข้าใจสาเหตุของปัญหาและ
คิดถึงมาตรการแทรกแซงเพื่อจัดการปัญหาได้

อ่านเพิ่ม

Conservation enforcement: Insights
from people incarcerated for wildlife
crimes in Nepal | Paudel et al. (2019)

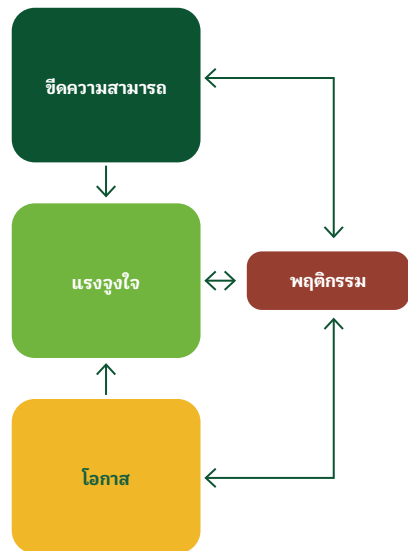
The people behind the poaching:
Interviews with convicted offenders in
South Africa | Moneron et al. (2020)

บทที่ 3 ใคร่ครวญปัญหาของคุณด้วยมุมมองที่ หลากหลาย

ขั้นตอนที่ 25 พิจารณาขีดความสามารถในการก่อ อาชญากรรม

พฤติกรรมบุคคลเป็นผลจากปฏิสัมพันธ์ของปัจจัย 3 ประการ : ความสามารถ โอกาส และแรงจูงใจ แม้วิทยาศาสตร์อาชญากรรมจะให้ความสำคัญกับการลดโอกาสในการก่ออาชญากรรมเป็นหลัก แต่การเข้าใจความสามารถและแรงจูงใจในการก่ออาชญากรรม และรูปแบบความสัมพันธ์ของทั้ง 3 ปัจจัย จะช่วยให้คุณปรับผลการวิเคราะห์และข้อเสนอได้

กรอบการทำงาน COM-B

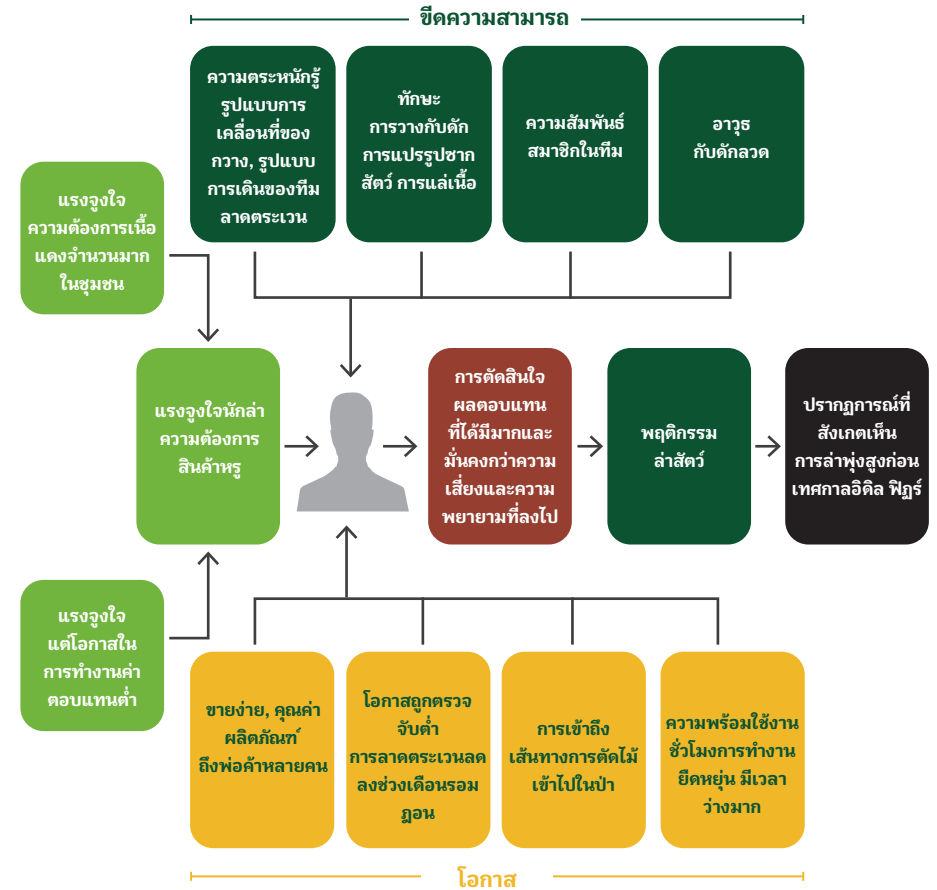
ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ความ สามารถ แรงจูงใจ และโอกาส สร้างให้เกิดพฤติกรรมเฉพาะ

ขีดความสามารถคือความรู้ ทักษะ หรือ ความสามารถทางกายภาพของบุคคล ทักษะและความรู้สามารถส่งต่อหรือเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ การเข้าถึงอุปกรณ์เฉพาะ เช่น อาวุธปืน อุปกรณ์ GPS หรือแว่นสำหรับเวลากลางคืนช่วยเพิ่มขีดความสามารถ ขีดความสามารถของบุคคลสามารถกำหนดความสามารถในการใช้ประโยชน์จากโอกาสในการก่ออาชญากรรม และช่วยอธิบายว่าทำไมโอกาสในการก่ออาชญากรรมบางอย่างจึงเกิดขึ้นกับผู้กระทำผิดเฉพาะคน

ขีดความสามารถของผู้กระทำผิดแต่ละคนแตกต่างกัน คนมีความสามารถแตกต่างกัน ทั้งความสามารถทางกายภาพ ทักษะ และความรู้ ความแตกต่างเหล่านี้ช่วยอธิบายว่าเหตุใดผู้กระทำผิดจึงรับผิดชอบต่ออาชญากรรมที่เกิดขึ้นไม่เท่ากัน คนกลุ่มเล็ก ๆ ที่ทำความผิดซ้ำ มักจะรับผิดชอบต่อการทำความผิดส่วนใหญ่

ขีดความสามารถบางอย่างพัฒนาได้ยาก คนบางคนมีคุณค่าต่ออาชญากรรมบางอย่างและเครือข่ายมากกว่าคนอื่น นักล่าสัตว์ที่มีประสบการณ์ที่รู้จักพื้นที่และวิธีการวางกับดักจะหาคนมาแทนที่ไต่ยากกว่าการหาคนมาทำหน้าที่ขนเนื้อสัตว์

ภาพด้านล่างแสดงให้เห็นว่าโอกาส แรงจูงใจ และความสามารถ ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักล่าสัตว์ในสุมาตรา อินโดนีเซียเพื่อเอาเนื้อมาขายในช่วงสิ้นเดือนรอมฎอนอย่างไร

อ่านเพิ่มเติม

The behaviour change wheel: A new method for characterising and designing behaviour change interventions | Michie et al. (2011)

Examining the shifting patterns of poaching from a long-term law enforcement intervention in Sumatra | Risgianto et al. (2016)

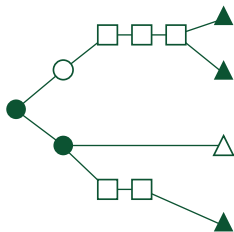
ความสามารถของผู้กระทำผิดและความยืดหยุ่นของเครือข่าย: ข้อสังเกตที่พึงระวัง

ปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าบางอย่างเป็นฝีมือของเครือข่ายที่มีการวางแผนอย่างดี การดำเนินการเพื่อขัดขวางเครือข่ายเหล่านี้มักมุ่งไปที่การกำจัดคนที่มีความสามารถพิเศษที่มีความสำคัญต่อการได้มาหรือการขนย้ายสินค้า สมมติฐานคือความสามารถของบุคคลเหล่านี้ยากที่จะหาคนมาแทน เมื่อถูกกำจัดเครือข่ายก็จะสลายตัวหรือไม่ก็อ่อนแอลง ส่งผลให้ปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าลดลง สิ่งเหล่านี้อาจได้ผลในบางสถานการณ์ การศึกษาจำนวนหนึ่งแสดงให้เห็นว่ามุมมองเรื่องการแทนที่ไม่ได้ (irreplacibility) มักเกิดความผิดพลาด คนที่ถูกจับจะมีคนมาแทนที่ แล้วเครือข่ายก็ปรับตัว ในบางกรณีกลายเป็นเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพและยืดหยุ่นมากขึ้น

ในอุทยานชานดาร์บันส์ บังคลาเทศ กลุ่มโจรสลัดที่เชี่ยวชาญในการลักพาตัวและขูกรรโชกผู้ใช้ประโยชน์จากป่า ยังเป็นกลุ่มอิทธิพลในการล่าเสือโคร่งตลอดทศวรรษ 2000 ด้วย โครงการรณรงค์ของรัฐบาลที่ประสบความสำเร็จ รวมถึงการให้มอบตัวโดยได้รับนิรโทษกรรมและการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีเป้าหมาย ส่งผลให้กำจัดกลุ่มโจรสลัดออกจากชานดาร์บันส์ได้ทั้งหมดในปี 2018 อย่างไรก็ตาม การล่าเสือโคร่งยังคงดำเนินต่อไปและขยายตัวมากขึ้น การสัมภาษณ์ผู้ล่าและผู้ค้าเสือโคร่งในปี 2021 แสดงให้เห็นว่าพ่อค้าเสือโคร่งในพื้นที่ซึ่งเคยซื้อผลิตภัณฑ์เสือโคร่งจากโจรสลัด แก้ปัญหาการขาดแคลนอุปทานด้วยการตั้งทีมผู้เชี่ยวชาญการล่าเสือโคร่งขึ้นมาเอง ทำให้ห่วงโซ่อุปทานสั้นลง และเป็นเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น การวิจัยแสดงให้เห็นว่าพ่อค้าในพื้นที่กลายเป็นผู้มีความสามารถ เช่นเดียวกับโจรสลัดที่ล่าเสือโคร่ง และพ่อค้าในพื้นที่ก็ยังคงติดต่อกับสมาชิกกลุ่มโจรสลัดภายหลังที่พวกนั้นยอมมอบตัว สะสมความรู้ และบิดเบือนระบบจนสามารถดำเนินการเองได้อย่างปลอดภัย

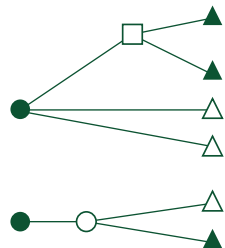
Pirate Era 2000–2018

Tiger-focused Pirate trade model
Restricted Access

Post Pirate Era 2018–2021

Specialist trade model
Short supply chains

LEGEND

- Poacher
- Local Trader
- International Trader
- △ Elite Local Consumer
- ▲ International Consumer

พยายามหาวิธีการที่บุคคลพัฒนาขีดความสามารถให้พบ มันมีวิธีมากมายที่คนจะมีความรู้หรือทักษะ การหาคำตอบเรื่องนี้ให้พบสามารถทำให้การส่งต่อความรู้และทักษะทำได้ลดน้อยลง เช่น ในอินโดนีเซีย นักล่ากวางได้เรียนรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนที่ของกวางจากการทำงานเป็นคนวางกับดักนกในป่า และการพูดคุยกับชาวบ้านที่อยู่รอบต่อป่า

พยายามหาคำตอบว่าความสามารถที่เกิดขึ้นนั้นใช้ได้เฉพาะพื้นที่หรือไม่ ร้านกาแฟในพื้นที่อาจเป็นสถานที่ที่ใช้เรียนรู้เกี่ยวกับการเดินทางเคลื่อนย้าย ขณะที่ร้านดีเหล้าอาจเป็นแหล่งของปืนไรเฟิลทำเอง การควบคุมสถานที่เหล่านี้จะสามารถป้องกันการพัฒนาความสามารถบางอย่างได้

มุ่งเป้าไปที่ขีดความสามารถที่ต้องการจัดการ มองหาวิธีการพัฒนาความสามารถหรือขัดขวางเครือข่ายด้วยการมุ่งไปที่ความสามารถพิเศษบางอย่าง โดยเฉพาะทักษะที่ยาก ความสามารถเหล่านี้อาจทดแทนได้ยาก ซึ่งจะทำให้มาตรการตอบโต้ของคุณมีผลกระทบมากขึ้น และเครือข่ายก็ต้องใช้เวลาในการปรับตัว

อ่านเพิ่ม

เรียนรู้การแทนที่ผู้กระทำผิด เพื่อกำจัดโอกาสในการก่ออาชญากรรม และป้องกันการล่าสัตว์ป่าสายพันธุ์ที่มีคุณค่าสูงในป่าชายเลนผืนใหญ่ที่สุดในโลก | อุดดิน (Uddin) และคณะ (ในรีวิว)

[Examining the shifting patterns of poaching from a long-term law enforcement intervention in Sumatra](#) | Risdianto et al. (2016)

ขั้นตอนที่ 26 สร้างแผนที่กรอบความคิดแสดงการทำงานของปัญหา

เนื้อหาส่วนนี้จะช่วยให้คุณคิดเกี่ยวกับวิธีการพัฒนายุทธศาสตร์ในการตอบสนองปัญหา หลังวิเคราะห์ปัญหาอย่างลึกซึ้งคุณอาจพบว่าปัญหามีปัจจัยหลายอย่างที่แตกต่างกันที่ทำให้ปัญหาเชื่อมโยงกัน การทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเหล่านี้และหาจุดที่ปัจจัยเหล่านี้เสริมกำลังกันจะช่วยให้คุณหาวิธีการตอบสนองได้ การสร้างแผนที่กรอบความคิดของปัญหาจะช่วยจัดโครงสร้างความคิดของคุณ

แผนที่กรอบความคิดจะช่วยคุณคลี่คลายปัญหาที่ซับซ้อน และทำให้พันธมิตรที่มาจากต่างองค์กรกันมองเห็นสถานการณ์เหมือนกัน

เขียนบรรยายอธิบายปัญหา ทำไมปัญหาของคุณจึงดำรงอยู่และมันดำรงอยู่อย่างไร สิ่งนี้จะทำให้คุณตั้งคำถามว่า ทำไม ทำไม ทำไม และทำไม เช่น ทำไมคนถึงตัดไม้อย่างผิดกฎหมาย เพราะพวกเขาต้องการเงินสดจำนวนมากเป็นระยะ ๆ ทำไมล่ะ ก็เพื่อจ่ายค่ารักษามาเลเรียเพราะดอมมันมาเลเรียระบาด แล้วทำไมมาเลเรียระบาด ก็เพราะการตัดไม้ผิดกฎหมายและการทำการเกษตรที่เอื้อต่อการขยายพันธุ์ของยุงเอย การเขียนบรรยายจะช่วยให้คุณเข้าใจว่าปัญหาด้านหนึ่งส่งผลต่ออีกด้านหนึ่งได้อย่างไร และช่วยให้คุณสร้างสมมติฐานที่สามารถทดสอบได้ แผนที่นี้เป็นเครื่องมือสื่อสารที่ทรงประสิทธิภาพในการดึงความสนใจของพันธมิตรที่แตกต่างกันไปยังจุดที่ปัญหาซ้อนทับอยู่ในสิ่งที่พวกเขาสนใจ

เปลี่ยนคำบรรยายให้เป็นแผนที่ ขณะที่คุณตั้งคำถามและปรับแต่งการบรรยายของตัวเอง คุณสามารถพัฒนาแผนที่กรอบความคิดเพื่อแลกเปลี่ยนกับพันธมิตรและผู้มีอำนาจตัดสินใจ ไม่มีกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดและรวดเร็วเกี่ยวกับวิธีการสร้างแผนที่กรอบความคิด แต่มีคำแนะนำบางประการที่จะช่วยเพิ่มผลกระทบของมัน

แผนที่กรอบความคิดควรวาดจากซ้ายไปขวาเสมอ เพราะจะช่วยให้คุณอ่านไปตามห่วงโซ่ของเหตุและผล หลีกเลี่ยงการใช้ตรรกะแบบก้าวกระโดดที่คุณอ่านต้องเติมส่วนที่หายไป จำไว้ว่าผู้มีอำนาจตัดสินใจอาจไม่ตั้งคำถามกับตรรกะของคุณและไม่ใช้แผนที่นั้นตามคุณค่า ดังนั้น ต้องแน่ใจว่าคุณกำลังสื่อสารถึงสิ่งที่คุณมีความมั่นใจ โดยยืนยันให้เห็นในแผนที่ และนำเสนอสมมติฐานของคุณ

พิจารณาให้รอบคอบว่าแผนที่ของคุณควรจะซับซ้อนแค่ไหน...ถ้ามันมากเกินไปก็อาจไม่มีใครอ่านหรือเข้าใจมัน

สถานการณ์สมมติ การล่าสัตว์เพื่อเอาเนื้อ: การวาดแผนที่กรอบความคิด

ในขั้นตอนนี้รวมถึงขั้นตอนอื่นที่จะตามมา เราจะใช้สถานการณ์สมมติปัญหาการล่าสัตว์เพื่อเอาเนื้อ มาอธิบายถึงวิธีที่ทีมแก้ปัญหาอาจใช้วิเคราะห์และตอบสนองปัญหา

ในการเริ่มต้นวิเคราะห์ข้อมูล ทีมแก้ปัญหาสัมภาษณ์นักล่าหลังจากถูกจับ เพื่อทำความเข้าใจธรรมชาติของปัญหามากขึ้น ทีมพบว่านักล่าส่วนใหญ่เป็นชายหนุ่ม อายุไม่มาก ตัดยาบ้า แรงจูงใจในการทำเพื่อเอาเงินไปซื้อยาและสิ่งจำเป็นให้กับครอบครัว ทีมทำงานร่วมกับนักวิจัยของมหาวิทยาลัยในท้องถิ่นสำรวจข้อมูลทางสังคม-เศรษฐกิจด้วยแบบสอบถามในหมู่บ้านต่าง ๆ ผลที่ได้ยืนยันชัดเจนว่าการตัดยาบ้าและการล่าสัตว์เอาเนื้อเพิ่มขึ้นและขยายตัวมากขึ้น ปัญหาถูกทำให้รุนแรงขึ้นด้วยทางเลือกในการจ้างงานต่ำ และความขัดแย้งกับอุทยาน

ทีมระบุว่ากับดักของปัญหาคือความยากจนและการตัดยาซึ่งเพิ่มแรงจูงใจที่กระตุ้นให้ทำ และทำให้ได้เงินเร็วขึ้น ขณะที่การตัดสินใจที่มีเหตุผลลดลง นักวิเคราะห์พบว่ากับดักเกี่ยวข้องกับวงจรสะท้อนกลับ 2 วงจร เริ่มต้นจากการว่างงาน นำสู่การมีเวลาว่างที่มาก แล้วก็พากันแสวงหาวิธีแก้เบื่อด้วยการล่าสัตว์เพื่อหาความตื่นเต้นและเสพยา อัตราการตัดยาเพิ่มมากขึ้น รายได้ก็มากขึ้นถูกจ่ายไปกับการเสพยา ลดความสามารถของชายหนุ่มในการจัดหาสิ่งจำเป็นให้ครอบครัว ความต้องการเงินสดเพิ่มขึ้น 2 เท่า ทำให้ผู้ชายต้องล่าสัตว์มากขึ้น ในขณะที่เดียวกันพ่อค้าจากภายนอกก็มองชุมชนเป็นเป้าหมายและเริ่มขายยาบ้าในราคาต่ำเพื่อเพิ่มความต้องการ เมื่อความต้องการยามากขึ้น พ่อค้าก็ใช้เวลาในหมู่บ้านมากขึ้น แล้วพ่อค้ารายใหม่ก็เพิ่มขึ้น

ทีมนำเสนอแผนที่และหลักฐานสนับสนุนให้กับที่ประชุมที่ประกอบด้วยหลายหน่วยงาน และแลกเปลี่ยนกันถึงวิธีลดปัญหาการลักลอบล่าสัตว์เพื่อเอาเนื้อ ในที่ประชุมนั้นประกอบไปด้วยตำรวจ กรมสรรพากรพัฒนาเอกชน และกระทรวงสาธารณสุข รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

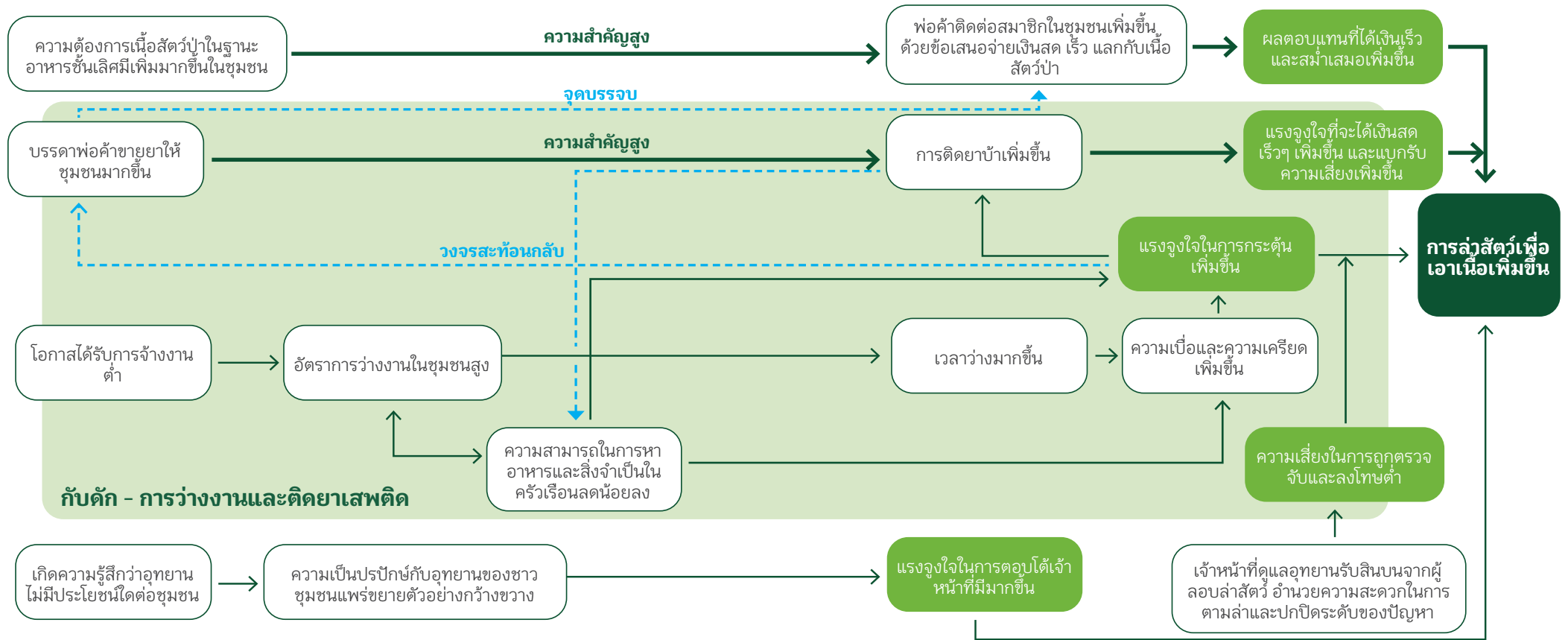
อธิบายความสำคัญ แผนที่กรอบความคิดสามารถแสดงสาเหตุของปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นต้นเหตุของปัญหาได้หลายห่วงโซ่ แต่ไม่ใช่ทุกปัจจัยมีความสำคัญเท่ากัน การแยกความแตกต่างด้วยขนาดของลูกศรหรือทำหมายเหตุประกอบแผนที่จะช่วยดึงความสนใจของผู้อ่านไปสู่ตำแหน่งที่สำคัญ การเขียนบรรยายเพื่ออธิบายความเข้าใจของคุณต่อปัญหาที่จะมีประโยชน์ สร้างความชัดเจนด้วยวิธีการนี้และเชิญให้เพื่อนตั้งคำถามท้าทายสมมติฐานของคุณจะช่วยให้คุณเข้าใจประเด็นมากยิ่งขึ้น

ค้นหากับดักและวงจรสะท้อนกลับ (feedback loops) วงจรสะท้อนกลับช่วยสร้างความเข้มแข็งให้ปัญหา ดักจับมันให้ได้ และทำให้มันเป็นมาตรการแทรกแซงที่มีแรงต้านสูง กรณีการตัดไม้กับมาเลเรียที่กล่าวถึงก่อนหน้านี้เป็นตัวอย่างหนึ่งของกับดัก

ค้นหาจุดบรรจบกับอาชญากรรมและปัญหาอื่น อาชญากรรมหนึ่งสามารถสร้างโอกาสให้กับอาชญากรรมอื่นได้ การทำความเข้าใจว่าโอกาสที่เอื้อให้ปัญหาหลักดำรงอยู่เชื่อมต่อกับปัญหาอื่นได้อย่างไรจะช่วยให้คุณเชื่อมต่อกับพันธมิตรอื่นที่น่าสนใจ

บทที่ 4

เสนอ วางแผน และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

- KEY**
- ปัจจัยเชิงสาเหตุ
  - แรงจูงใจเฉพาะหรือโอกาสในการก่ออาชญากรรม
  - ผลกระทบ

ขั้นตอนที่ 27 พิจารณาถึงกฎหมาย หลายๆ ฉบับที่มีอยู่

ขณะที่การวิเคราะห์ก้าวหน้ามากขึ้น ความเข้าใจปัญหาของคุณก็ชัดเจนขึ้น ในที่สุดคุณก็จะถามตัวเองและคนอื่นว่า “เราควรทำอะไรเพื่อให้ปัญหาหมดไป” คุณกำลังทำงานกับองค์กรที่ทำหน้าที่บังคับใช้กฎหมายหรือหน่วยงานสนับสนุน จึงเป็นไปได้ที่คำแนะนำที่จะได้รับจะออกมาในลักษณะของการพยายามยับยั้งปัญหา สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้ว่าการยับยั้งหรือการทำให้ไม่สามรถก่อกำเนิดได้เป็นเพียงแค่การแก้ปัญหาด้วยกฎระเบียบอย่างหนึ่งที่คุณอาจนำมาพิจารณา

เลือกวิธีการที่มุ่งไปที่ประเภทของบุคคลที่ขับเคลื่อนปัญหาของคุณ พีรามิดการตอบสนองต่อกฎระเบียบของ Braithwaite เป็นเครื่องมือที่ดีที่ช่วยจัดระเบียบความคิดในการหาคำตอบที่จะได้ผล คุณกำลังทำงานกับบุคคลที่ไม่ได้ตระหนักถึงอันตรายที่พวกเขาเป็นต้นเหตุ... หรือแม้แต่ว่ามันเป็นพฤติกรรมผิดกฎหมาย หรือคุณมีผู้กระทำผิดที่ไม่ได้สนใจถึงผลของการถูกลงโทษหรือไม่

พีรามิดควบคุมการตอบสนองของ Braithwaite

เลือกเครื่องมือให้เหมาะกับงาน มัลคอม สแปรโรว์ ส่งเสริมให้มีการใช้กฎหมายแบบช่างฝีมือ แนวคิดง่าย ๆ คือ ช่างไม้ไม่สามารถสร้างเก้าอี้ได้ด้วยเครื่องมือเพียงชิ้นเดียว การลดพฤติกรรมก็ไม่ต่างกัน อย่างไรก็ตามอย่าลืมนึกถึงปัญหาด้วยมุมมองที่แตกต่างกัน คุณอาจพบว่าการผสมผสานการเสริมสร้างขีดความสามารถเข้ากับการเน้นป้องกันประมาทเฉพาะจุดมีประสิทธิภาพมากกว่าก็ได้

จับคู่อำนาจ อำนาจเป็นตัวกำหนดสิ่งที่คุณสามารถทำได้ตามกฎหมาย เช่น NGOs โดยทั่วไปจะไม่มีอำนาจจับกุม ขณะที่หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายก็มักไม่มีอำนาจหรืองบประมาณสำหรับสร้างเสริมขีดความสามารถให้ชุมชน การผสมอำนาจเข้าด้วยกันจะช่วยให้จัดการปัญหาได้ในมุมมองที่แตกต่างกัน

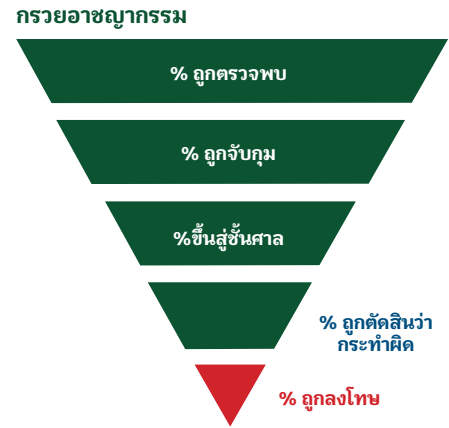
ใช้วิธีการกำจัดขีดความสามารถเป็นรายการ เรือนจำและห้องขังมีไว้สำหรับกำจัดขีดความสามารถของคน พวกเขาออกจากสังคมเพื่อไม่ให้ก่ออันตรายได้ การกำจัดความสามารถซึ่งรวมถึงโทษประหารชีวิตในบางประเทศ เป็นรูปแบบที่รุนแรงที่สุดของการลงโทษ มีอยู่ในระบบยุติธรรมทางอาญา การใช้ต้องเป็นไปอย่างระมัดระวังสำหรับบางปัญหาอันตรายที่เกิดขึ้นอาจไม่ได้สัดส่วนกันเพราะโทษนั้นเป็นผลจากการกระทำผิดที่มีโทษรุนแรงของคนเพียงไม่กี่คน หากผู้กระทำผิดไม่มีเหตุผลและไม่ตอบสนองต่อการป้องกันหรือความพยายามสร้างเสริมขีดความสามารถ คุณอาจเลือกใช้วิธีกำจัดขีดความสามารถ การกำจัดขีดความสามารถควรเป็นเครื่องมือสุดท้ายที่จะถูกนำมาใช้หลังจากทางเลือกอื่น ๆ ล้มเหลวหมดแล้ว

คำนึงถึงผลที่ตามมาหลังจากถูกกำจัดขีดความสามารถ เมื่อคนต้องใช้ชีวิตในห้องขังมันมีผลตามมามากมาย บางครั้งกระทบกับตัวผู้กระทำผิดเอง บางครั้งกระทบต่อคนใกล้ชิด ครอบครัวต้องสูญเสียผู้หารายได้หลักหรือขาดผู้ปกครอง ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบด้านลบต่อโครงสร้างครอบครัวและเพิ่มความเครียดทางการเงิน เมื่อได้รับการปล่อยตัวผู้กระทำผิดมักพบว่าการหางานเป็นเรื่องยาก โดยเฉพาะการถูกมองว่าเป็น “อาชญากร”

*ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับบุคคลที่เป็นต้นเหตุของปัญหา

จำไว้ว่าเมื่อเดินขึ้นปีรามิดสูงไปเรื่อย ๆ ต้นทุนเพิ่มขึ้น จากมุมมองด้านเศรษฐศาสตร์ การกำจัดขีดความสามารถของใครสักคนเป็นวิธีที่แพงที่สุดในการจัดการปัญหา ต้องมีรายจ่ายให้กับผู้บังคับใช้กฎหมาย อัยการ ผู้พิพากษา รวมถึงค่าใช้จ่ายในเรือนจำ เมื่อต้องรับโทษระยะยาว รัฐบาลก็ต้องแบกรับภาระของคนคนหนึ่งเป็นเวลาหลายปี

รู้จักกรวยอาชญากรรม ขณะที่กระบวนการยุติธรรมดำเนินไป บทลงโทษอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ นี่เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการใช้แนวทางกฎหมายที่ป้องกันการประมาทและการจำกัดขีดความสามารถ คิดในศาลอาจถูกยกฟ้องได้ เป็นไปได้ที่จะไม่มีการตัดสินว่ามีผู้กระทำผิด หรือแม้แต่ว่าคำตัดสินของผู้พิพากษาอาจไม่มีผลลงโทษจริง (เช่น ไม่มีการเสียค่าปรับ หรือไม่ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษา) หากมีคนที่เพียงไม่กี่เปอร์เซ็นต์ถูกจับได้และลงโทษ มันก็ดูเหมือนแนวทางด้านกฎหมายจะไม่ค่อยได้ผล ขั้นตอนต่อไปจะให้ข้อมูลมากขึ้นว่าการป้องกันประมาทการกระทำผิดได้ผลอย่างไร

พิจารณาถึงการมอบหมายให้ผู้อื่นรับผิดชอบสถานที่ที่ปัญหาของคุณเกิดขึ้น บางครั้งคุณอาจพบว่าสมาชิกในชุมชน เช่น เจ้าของธุรกิจ อาจเหมาะสมกับการจัดการปัญหามากกว่าตัวคุณ ข้อนี้เป็นจริงอย่างยิ่งในกรณีที่ดินที่เฉพาะนั้น เป็นส่วนหนึ่งของปัญหา ลำดับขั้นของการแทรกแซงปัญหาของโกลด์สไตน์ (Goldstein's hierarchy of interventions) ตามแผนภาพด้านล่าง แสดงให้เห็นวิธีการต่าง ๆ ในการส่งมอบความรับผิดชอบของคุณไปยังผู้จัดการสถานที่ เช่นเดียวกับพีรามิด Braithwaite ที่เน้นว่าปฏิบัติการทางการของตำรวจนั้นเป็นการบังคับและมีค่าใช้จ่ายสูง จึงควรเป็นทางเลือกสุดท้ายมากกว่าเป็นตัวเลือกแรก

Goldstein's Hierarchy of Interventions

อ่านเพิ่มเติม

- [Methods for Shifting and Sharing Responsibility for Public Safety Problems](#) | Scott & Goldstein (2011)
- [Understanding Crime-Place Networks](#) | Herold & Madensen (2017)
- [Responsive Regulation](#) | Braithwaite (n.d.)
- [Fundamentals of Regulatory Design](#) | Sparrow (2020)

ขั้นตอนที่ 28 ให้ความสำคัญกับงาน ป้องปราม

การป้องปรามเป็นการใช้กฎหมายที่พบเห็นมากที่สุดของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาถึงจุดแข็งจุดอ่อนของวิธีการนี้ ในบางกรณีคุณอาจถูกบังคับด้วยความรับผิดชอบตามกฎหมายให้ใช้อำนาจบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้งานป้องปรามได้สำเร็จ การใคร่ครวญถึงเหตุปัจจัยที่ทำให้การป้องปรามล้มเหลวหรือได้ผลดีขึ้น จะทำให้วิธีการนี้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การป้องปรามฝั่งรากอยู่ในการลงโทษและเป็นตัวเลือกที่มีเหตุผล ดังกล่าวก่อนหน้าว่าการป้องปรามถือว่าคุณกำลังติดต่อกับคนที่กำลังคำนวณความเสี่ยงของการกระทำผิด บทลงโทษ เช่น การปรับ การรับใช้สังคม หรือการกักขัง ถูกมองว่าเป็นต้นทุนที่สูงเกินไปเมื่อเทียบกับผลที่จะได้รับการป้องปรามยังถือด้วยว่าเมื่อคนถูกลงโทษคนอื่นจะมองเห็นการถูกลงโทษนี้ก็จะยิ่งเสริมแรงให้เกิดการเสี่ยงที่จะทำผิด

การป้องปรามเกี่ยวข้องกับความแน่นอน รวดเร็ว และรุนแรง ของบทลงโทษ คนที่มีเหตุผลจะประเมินความเสี่ยงโดยพิจารณาจากความเป็นไปได้ที่จะถูกจับ และความรุนแรงของบทลงโทษ และทั้งหมดนั้นจะเกิดขึ้นเร็วแค่ไหน เตาที่ร้อน ๆ เป็นตัวอย่างที่ดีในการป้องปราม คนจะเรียนรู้อย่างรวดเร็วว่าต้องไม่จับเตาที่ร้อนเพราะทุกครั้งที่มีอะไรมใหม่ในทันที และก็เจ็บปวดระบบยุติธรรมทางอาญาไม่ค่อยมีประสิทธิภาพเท่าเตาที่ร้อน

ประเภทของการป้องปราม	คำอธิบาย
ทั่วไป (ประชาชนทั่วไป)	การป้องปรามทั่วไปหมายถึงผลกระทบของการลงโทษต่อสังคมโดยรวม เมื่อได้เห็นการลงโทษต่อบุคคลอื่น บุคคลในสังคมจะเปลี่ยนการรับรู้เกี่ยวกับ “ต้นทุนอาชญากรรม”
เฉพาะเจาะจง (รายบุคคล)	การป้องปรามเฉพาะเจาะจงหมายถึงผลของการลงโทษต่อผู้ได้รับโทษ ภายหลังการถูกลงโทษ บุคคลเหล่านี้จะเปลี่ยนการรับรู้ต่อ “ต้นทุนอาชญากรรม”

องค์ประกอบ	คำอธิบาย	ตัวอย่างตัวชี้วัด
ความแน่นอน	คุณจะถูกลงโทษมากน้อยแค่ไหน	อัตราการเกิดอาชญากรรม อาชญากรรมทั้งหมด : อาชญากรรมที่ตรวจพบ อัตราการจับกุม จำนวนที่จับกุม : จำนวนที่ตรวจพบทั้งหมด อัตราการถูกลงโทษ จำนวนที่จับกุม : จำนวนที่ถูกลงโทษ ความเสี่ยงในการถูกจับกุม % ของคนที่รู้ว่ามิผู้ถูกจับกุม
ความรวดเร็ว (ความว่องไว)	คุณจะถูกลงโทษในเวลารวดเร็วแค่ไหน	เวลา ระยะเวลาระหว่างการทำความผิดกับการถูกตรวจพบ (ชั่วโมง) เวลา ระยะเวลาระหว่างการจับกุมการตัดสินโทษ (วัน) เวลา ระยะเวลาระหว่างการกระทำผิดกับการถูกลงโทษ (วัน)
ความรุนแรง	บทลงโทษเลวร้ายขนาดไหน	อัตราค่าปรับ ค่าปรับ : รายได้ต่อปี (จากอาชญากรรม) อัตราส่วนการถูกคุมขัง จำนวนเดือนในเรือนจำ : จำนวนเดือนที่กระทำผิด อัตราส่วนการถูกคุมขัง จำนวนเดือนในเรือนจำ : อายุขัยโดยประมาณ
ความเป็นเหตุเป็นผล	บุคคลมีความสามารถในการคิดเป็นเหตุเป็นผลหรือไม่	ความตระหนักรู้กฎหมาย % ของประชาชน (ที่ถูกจับ) ที่รู้กฎหมาย เมา % ของผู้ถูกจับกุมที่มีอาการเมมาในขณะกระทำความผิด

“เฟืองแห่งความยุติธรรม”

ระบบยุติธรรมทางอาญาแบบเข้าใจง่าย

เมื่อ “เฟืองแห่งความยุติธรรม” มีข้อล้าหลวมหลายจุด เหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ระบบยุติธรรมทางอาญาไม่สามารถยับยั้งอาชญากรรมได้ เพราะมันต้องการความร่วมมือจากหลายหน่วยงาน นอกจากนี้ยังเป็นกระบวนการที่ต้องมีความต่อเนื่อง เมื่อ “เฟือง” ตัวหนึ่งล้าหลวมในการทำงาน มันก็จะคิดพลาดล้าหลวมทั้งกระบวนการ เช่น หากเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่า จับกุมผู้กระทำความผิดแต่ไม่เก็บหลักฐานตามมาตรฐาน คดีก็อาจถูกยกฟ้อง หรือคนที่ต้องโทษจำคุก อาจกระทำทุจริตภายในเรือนจำทำให้สามารถหนีจากการต้องรับโทษได้ ไม่ว่าจะวิธีใดระบบก็จะล้าหลวม และการป้องปรามก็จะถูกทำลายลง

เมื่อความแน่นอนของการลงโทษต่ำ ผลของการป้องปรามก็เช่นกัน งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าความแน่นอนเป็น องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการป้องปราม หากบุคคลไม่คิดว่าจะถูกจับได้หรือถูกจับกุม ความรุนแรงและรวดเร็วของการลงโทษก็มีความสำคัญน้อยลง ปัญหาต่าง ๆ เช่น การคอร์รัปชัน การมีทรัพย์สินยากจำกัด การขาดการฝึกอบรม สามารถทำให้ระบบยุติธรรมทางอาญาเสียหายได้

การตระหนักรู้เป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้การป้องปรามได้ผล ประชาชนจะต้องรู้กฎหมาย คนที่ไม่รู้จักใช้ประโยชน์จากกฎหมาย หรือไม่รู้สถานะการคุ้มครองของพืชและสัตว์สายพันธุ์ต่าง ๆ ก็จะไม่เห็นว่าการผิดกฎหมายของตัวเองเป็นปัญหา ลองหาวิธีการเพิ่มความตระหนักรู้ เพื่อกระตุ้นให้คนทำตามกฎหมาย และสื่อสารให้เห็นถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

การลงโทษที่รุนแรงอาจทำให้เกิดผลที่ไม่คาดคิด คนมักอ้างว่าการบังคับใช้กฎหมายไม่ได้ผลเพราะบทลงโทษไม่รุนแรงพอ... “เราจำเป็นต้องเข้มงวดกับอาชญากรรม!” จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้ว่า

งานวิจัยเกี่ยวกับการลงโทษที่รุนแรงนั้นมักจะไม่ได้ผล และอาจส่งผลเสียด้วย ยิ่งไปกว่านั้นหากการลงโทษมีความแน่นอนต่ำ ผู้กระทำผิดก็จะไม่ถือว่าบทลงโทษที่รุนแรงเป็นความเสี่ยง นอกจากนี้ให้พิจารณาด้วยว่าเมื่อการลงโทษรุนแรงเกินไป สังคมอาจมองว่าการลงโทษนั้นผิดกฎหมาย และมีแนวโน้มที่จะช่วยตรวจหาคนผิดได้น้อย

การป้องปรามที่มีจุดเน้นเป็นวิธีการที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าช่วยลดอาชญากรรมและความวุ่นวาย การป้องปรามที่มีจุดเน้นเป็นยุทธวิธีที่มุ่งเน้นเอาชนะปัญหาบางอย่างด้วยรูปแบบการป้องปรามที่สร้างความเข้มแข็งให้กับความร่วมมือกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบยุติธรรมทางอาญา ทรัพยากรนั้นไม่ซับซ้อน เมื่อมีการระบุตัวผู้กระทำความผิดที่ทำตามเงื่อนไขยาวนาน และมีเป็นจำนวนมาก ผู้บังคับใช้กฎหมายและพันธมิตรสามารถหาวิธีต่าง ๆ ในการเพิ่มความมั่นใจว่าผู้กระทำผิดจะได้รับบทลงโทษอย่างแน่นอน เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับทำให้คดีมีความเข้มแข็งเพื่อเอาผิดผู้กระทำผิด แล้วให้พวกเขาดูหลักฐาน सरง่าย ๆ ที่สื่อออกมาคือ “หยุดเดี๋ยวนี้ มิเช่นนั้นคุณจะถูกลงโทษ”

เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง บุคคลที่เป็นเป้าหมายต้องการทางเลือกเพื่อออกจากเส้นทางอาชญากรรม ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายที่ทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการสังคม เพื่อให้ผู้กระทำความผิดสามารถหางานได้ หรือได้รับการบำบัดยาเสพติด หรือความช่วยเหลือรูปแบบอื่น เป้าหมายก็คือการดึงคนโยกเพื่อเปลี่ยนวิถีชีวิตของคน บางหน่วยงานก็ทำให้การลงโทษเกิดขึ้นอย่างนุ่มนวล หน่วยงานอื่นก็ทำให้การออกจากเส้นทางอาชญากรรมเป็นเรื่องง่าย ๆ

อ่านเพิ่มเติม

Conservation, wildlife crime, and tough-on-crime policies: Lessons learned from the criminological literature | Wilson & Boratto (2020)

Focused Deterrence of High-Risk Offenders | Scott (2017)

Focused Deterrence Strategies | Center for Evidence-Based Crime Policy (n.d.)

Pulling levers: Chronic offenders, high crime settings, and a theory of prevention | Kennedy (1997)

ขั้นตอนที่ 29 นึกถึงการปิดโอกาส

เมื่อนึกถึงวิธีจัดการหรือแก้ปัญหาอาชญากรรม สัตว์ป่า จำเป็นต้องใช้ผลการวิเคราะห์ของคุณ ถึงตอนนี้คุณควรต้องมีคำตอบสำหรับ 5W 1H ของปัญหาของตัวเองแล้ว แล้วคุณจะรู้มากขึ้นเกี่ยวกับแรงจูงใจของผู้กระทำผิดและโครงสร้างของโอกาสในการก่ออาชญากรรมที่เอื้อต่อพฤติกรรมของพวกเขา

ขณะออกแบบทางแก้ปัญหาคุณจำเป็นต้องคิดนอกกรอบ และมองหาวิธีจัดการปัญหาที่มากกว่า “การเพิ่มกำลังคนลงพื้นที่” เนื่องจากอาจเป็นไปได้ทางการเงิน และที่สำคัญกว่านั้นมันไม่ได้อยู่บนฐานข้อมูลที่คุณเรียนรู้มาเกี่ยวกับปัญหานั้น นอกจากนี้หากกระบวนยุติธรรมทางอาญาไม่สามารถทำงานได้ตามที่ควรจะเป็น การใช้ระบบดังกล่าวเพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมก็ไม้อาจเป็นจริง

เทคนิค 25 ประการในการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ (SCP) เป็นเครื่องมือที่ยอดเยี่ยมสำหรับการระดมความคิด แต่ละเทคนิคสื่อถึงวิธีการต่าง ๆ บันทึบทวนผู้กระทำผิด สร้างอำนาจให้พลเมืองและปกป้องเหยื่อ

กรณีศึกษา การป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ (SCP)

The POP Center hosts the [Situational Crime Prevention Evaluation Database](#). กรณีศึกษาเหล่านี้เป็นตัวอย่งที่ดีที่แสดงให้เห็นว่า SCP ถูกออกแบบ นำไปใช้ และประเมิน อย่าง โดยแสดงหลักฐานให้เห็นว่า “อะไรได้ผล”

เทคนิค 25 ประการ ในการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์	
เพิ่มความพยายาม	1. ทำให้เข้าถึงเป้าหมายยากขึ้น
	2. ควบคุมการเข้าถึงสถานที่
	3. ตรวจสอบตรงทางออก
	4. เบี่ยงเบนความสนใจผู้กระทำผิด
	5. ควบคุมเครื่องมือ/ อาวุธ
เพิ่มความเสถียร	6. เพิ่มความคุ้มครอง
	7. ช่วยเฝ้าระวังวัฒนธรรมชาติ
	8. ลดการไม่เปิดเผยตัวตน
	9. ใช้ผู้จัดการสถานที่
	10. เสริมสร้างการเฝ้าระวังอย่างเป็นทางการ
ลดผลตอบแทน	11. ซ่อนเป้าหมาย
	12. เอาเป้าหมายออก
	13. ระบุทรัพย์สิน
	14. ก่อความตลาค
	15. ทำให้ไม่มีประโยชน์
ลดแรงกระตุ้น	16. ลดการไม่มีทางออกและความเครียด
	17. หลีกเลี่ยงข้อพิพาท
	18. ลดสิ่งล่อใจและแรงยั่วชวน
	19. ชัดแจ้งแรงกดดันจากเพื่อน
	20. กีดกันการเลียนแบบ
ปิดข้อแก้ตัว	21. ตั้งกฎ
	22. ติดประกาศคำแนะนำ
	23. เดือนความจำ
	24. ช่วยให้ผู้ปฏิบัติตาม
	25. ควบคุมยาเสพติดและแอลกอฮอล์

ขั้นตอนที่ 30-34 เป็นเรื่องของเทคนิค 25 ประการของ SCP และจะช่วยชี้ให้คุณเห็นถึงประโยชน์ของแต่ละข้อ ตัวอย่างที่เป็นสถานการณ์สมมติของคู่มือเล่มนี้มีไว้เพื่อแสดงให้เห็นว่าทฤษฎีกลายเป็นการปฏิบัติได้อย่างไร ดูขั้นตอนที่ 15 เพื่อฟื้นความจำเกี่ยวกับ 5Ws 1H ของปัญหาที่เป็นสถานการณ์สมมติ รายการปัญหาแสดงในหน้าถัดไป

ในฐานะนักวิเคราะห์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้เทคนิคเหล่านี้ มันมีประโยชน์มากสำหรับการคิดในภาพกว้างเกี่ยวกับการป้องกัน โดยเฉพาะนอกเหนือการป้องปรามและการจำกัดขีดความสามารถ ซึ่งอิงอยู่กับระบบยุติธรรมทางอาญา

5 สิ่งควรทำและห้ามทำ ในการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์

ควรใช้การป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ (SCP) เป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ ในการบังคับใช้กฎหมายที่กว้างขึ้น
 SCP ไม่ได้ต้องการให้หน่วยงานหยุดการบังคับใช้กฎหมายทั้งหมด ในทางกลับกันควรมองว่าเป็นแนวทางใหม่ในการพุ่งเป้าไปที่โอกาสในการก่ออาชญากรรมด้วยปฏิบัติการตรงและความร่วมมือ และการไปให้ไกลกว่าการพยายาม “อยู่ถูกที่ ถูกเวลา ทุกครั้ง” มาตรการตอบสนองควรสนับสนุนกิจกรรมที่ดำเนินอยู่ไม่ใช่แข่งกัน

ห้ามใช้การป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์จัดการปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าทั่วไป .
 SCP ได้ผลดีกับกรณีปัญหาเฉพาะ หมวดหมู่มั่ว ๆ ของ “อาชญากรรมสัตว์ป่า” จะกินความรวมถึงผู้เกี่ยวข้อง เป้าหมาย สถานที่ และพฤติกรรมไม่พึงประสงค์มากมายเกินไป ต้องเฉพาะเจาะจงหากต้องการใช้ SCP ให้ถูกต้อง

ห้ามใช้การป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์จัดการปัญหาก่อนการวิเคราะห์อย่างละเอียด
 ตราบที่แรงขับและปัจจัยสนับสนุนของปัญหานั้นยังไม่ถูกระบุอย่างชัดเจน ก็จะเป็นการยากที่จะเลือกมาตรการ หรือชุดของมาตรการตอบสนองที่ถูกต้องเหมาะสมได้ SCP เป็นบริบทที่เฉพาะเจาะจงมาก ต้องแน่ใจว่าคุณไม่ได้ตั้งสมมติฐานที่จะบ่อนทำลายงานของตัวเอง คุณจะไม่มีทางรู้ว่าต้องการเครื่องมือป้องกันขึ้นไหนจนกว่าการวิเคราะห์จะเสร็จสมบูรณ์

ควรใช้การป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์สร้าง “เมนู” ของการตอบโต้ที่สามารถหารือกับฝ่ายจัดการและปฏิบัติได้
 การลงมือปฏิบัติมาตรการต้องใช้ความร่วมมือและการสนับสนุนอย่างมาก ในการทำให้ถูกต้อง เขียนรายงานมาตรการที่อาจถูกนำไปปฏิบัติและนำเสนออย่างเป็นกลางให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำไปปฏิบัติ ซึ่งจะช่วยให้จัดลำดับความสำคัญของมาตรการต่าง ๆ ได้ง่ายขึ้น ตามงบประมาณที่มี ชุดทักษะที่เจอในเวลา และความเต็มใจมีส่วนร่วมได้ง่ายขึ้น

ห้ามพยายามปรับให้เทคนิคทุกข้อเข้ากับปัญหาของคุณ
 เทคนิคต่าง ๆ เหล่านี้เป็นโครงสร้างในการคิดเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม ซึ่งจะช่วยให้หามาตรการตอบโต้ต่าง ๆ ได้กว้างขึ้น หากเทคนิคข้อหนึ่งข้อใดไม่เหมาะสมกับปัญหาของคุณ มันไม่ใช่ปัญหา แค่ทำเครื่องหมายว่าไม่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างด้านล่างแสดงการใช้เทคนิคเหล่านี้กับสถานการณ์สมมติที่กล่าวถึงในคู่มือนี้

ขั้นตอนที่ 30 พยายามให้มากขึ้นเพื่อให้ประสบความสำเร็จ

การรู้ว่าผู้กระทำผิดสามารถเป็นได้ทั้งคนที่เข้ามาเพราะโอกาสเปิดและคนที่มีความตั้งใจอยู่แล้ว การจะบันทึกความตั้งใจในการทำผิดของทั้ง 2 กลุ่มนี้ได้สำเร็จจำเป็นต้องใช้ความพยายามมากขึ้น โดยทั่วไปแนวคิดหลักของเทคนิค SCP ตามที่อธิบายไว้ด้านล่าง เป็นการทำให้การเข้าถึง/ หรือใช้ประโยชน์จากโอกาสในการก่ออาชญากรรมเป็นไปได้ยากขึ้น

สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้ว่าเทคนิคบางประการอาจง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ ในขณะที่อีกหลายประการอาจต้องใช้ทั้งเงินและเวลาจำนวนมาก ในฐานะนักวิเคราะห์งานของคุณคือการคิดถึงข้อดี ข้อเสียของแต่ละมาตรการอย่างละเอียด และนำเสนอมันให้กับผู้มีอำนาจตัดสินใจ การนำเสนอแผนปฏิบัติการที่ผ่านการศึกษาวิจัยมาอย่างดี พร้อมทางเลือกให้นำไปปฏิบัติ คือการที่คุณกำลังต่ออายุความเป็นจริงว่าไม่มีวิายาพิเศษสำหรับการลดอาชญากรรม

ทำให้เข้าถึงเป้าหมายยากขึ้น การทำให้เข้าถึงเป้าหมายยากขึ้น เป็นวิธีการป้องกันอาชญากรรมที่เก่าแก่และแพร่หลายที่สุดวิธีหนึ่ง เช่น การล็อกกุญแจทำให้โจรเข้ามาในบ้านไม่ได้ การใช้กระจกกันกระสุนทำให้การปล้นธนาคารทำได้ยากขึ้น และการใช้แท่งซีเมนต์กันขวางทำให้รถไม่ขึ้นไต่บันทางเท้า โดยพื้นฐานแล้ว วัตถุประสงค์ของการทำให้เข้าถึงเป้าหมายยากขึ้นเพื่อทำให้อาชญากรรมมีความท้าทายมากขึ้น โดยการสร้างอุปสรรคมากระหว่างผู้กระทำผิดกับเป้าหมาย การใช้วิธีการทำให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายยากขึ้น เพื่อแก้ปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าเป็นเรื่องค่อนข้างยาก เนื่องจากจำเป็นต้องปล่อยให้ธรรมชาติอยู่โดยไม่ถูกรบกวน อย่างไรก็ตามการทำให้เข้าถึงเป้าหมายยากขึ้นก็อาจมีประโยชน์เมื่อปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า มีของกลางที่ยึดมาได้ เช่น หนึ่ง กับดัก หรืออวัยวะของสัตว์ที่ล่ามาได้ ซึ่งเสี่ยงต่อการถูกขโมย

ควบคุมการเข้าถึงสถานที่ ดังกล่าวไว้ในขั้นตอนที่ 14 ว่าอาชญากรรมเป็นผลจากการที่ผู้กระทำผิดและเป้าหมายอยู่ในสถานที่เดียวกันในเวลาเดียวกัน

การควบคุมการเข้าถึงสถานที่จะสามารถแยกทั้ง 2 กลุ่มออกจากกัน สำหรับพื้นที่เมือง คนเฝ้าประตู หรือบัตรผ่านประตูแบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นวิธีมาตรฐานที่ใช้ตรวจสอบบุคคลเข้าออกอาคาร ทำให้โจรเข้าไปภายในอาคารได้ยากขึ้น ในพื้นที่ป่าคุ้มครองรั้วจะทำให้เข้าถึงพื้นที่ได้ยากขึ้นโดยเฉพาะเมื่อใช้ประตูที่มีคนคอยควบคุมการเปิดปิด เพื่อตรวจสอบการเข้าออกของบุคคลและยานพาหนะ

ตรวจตรงทางออก นึกถึงลำดับขั้นตอนในการก่ออาชญากรรมตั้งแต่ต้นจนจบ (ดูขั้นตอนที่ 17) การพุ่งเป้าไปที่ผู้กระทำผิดในขณะที่ออกจากสถานที่ก่อเหตุอาจจะเป็นประโยชน์ การให้มีเสียงสัญญาณเตือนที่ทางออกของร้านเพื่อตรวจจับสินค้าที่ถูกนำออกโดยไม่ได้ชำระเงินเป็นวิธีที่ใช้กันทั่วไปเพื่อป้องกันการขโมยสินค้าจากร้าน การตรวจค้นยานพาหนะก่อนออกจากพื้นที่คุ้มครองจะสามารถช่วยหลีกเลี่ยงการลักทรัพย์ได้ เช่นเดียวกับ การตรวจสอบกระเป๋าที่สนามบิน

เบี่ยงเบนทิศทางการกระทำผิด การปิดถนนเป็นตัวอย่างที่ใช้กันทั่วไปในการเบี่ยงเบนทิศทางการกระทำผิดเพราะเป็นการบังคับให้พวกเขาออกมาอยู่บนถนน ออกจากเป้าหมาย นี่อาจเป็นทางเลือกที่ดีในการป้องกันปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าบางประการ เช่น การตัดไม้อย่างผิดกฎหมาย เมื่อการปิดถนนจะช่วยลดโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ป่าไม้ที่สมบูรณ์ การตั้งด่านตรวจบนถนนที่วิ่งเข้าสู่พื้นที่คุ้มครองก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่ง ทำให้การขนย้ายเนื้อสัตว์ในปริมาณมากที่เพิ่งล่ามาได้ยากขึ้น

ควบคุมเครื่องมือและอาวุธ เมื่อผู้กระทำผิดต้องการเครื่องมือและอาวุธเพื่อประกอบอาชญากรรม การหาทางลดความสามารถในการเข้าถึงสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญ เช่น การจำกัดการขายสิบลประยให้กับผู้ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะสามารถลดการพบสิบลประยได้ กฎหมายที่เข้มงวดเกี่ยวกับการครอบครองและการเก็บรักษาอาวุธปืนจะทำให้บุคคลเหล่านี้ใช้ปืนในการก่ออาชญากรรมได้ยากขึ้น รวมถึงทำให้ป้องกันการเข้าถึงอาวุธปืนของเด็ก ๆ ที่หลายครั้งจบลงด้วยการยิงกันโดยไม่ตั้งใจด้วย กรณีนี้อาจใช้การควบคุมการขายกับดักและยาพิษที่นักล่าสัตว์ใช้ก็ได้ ในสถานการณ์ที่เครื่องมือและอาวุธเป็นสิ่งที่ไม่พบได้ทั่วไป เช่น ลวดแร้วดักสัตว์ วิธีการนี้อาจไม่เหมาะกับปัญหาอาชญากรรมของคุณ ในกรณีนี้ให้ใช้เทคนิค SCP เพื่อขัดขวางพฤติกรรมที่ไม่ต้องการ

เทคนิค SCP	การเก็บค่าใช้จ่าย	ลึกลับขนส่งสินค้ามูลค่าสูงผ่านทางสนามบิน	เหมืองทองผิดกฎหมายในพื้นที่อุทยาน	การล่าสัตว์เอาน้ำ
ทำให้เป้าหมายเข้าถึงยาก ทำให้เป้าหมายถูกเคลื่อนย้ายหรือทำลายยาก	ไม่เหมาะสม การยุ่งกับไซหรือรังจะเป็นการรบกวนเกินไป	ไม่เหมาะสม สินค้ามูลค่าสูงนั้นพร้อมสำหรับการขนย้ายแล้ว	ไม่เหมาะสม คุณไม่สามารถปรับแต่งพื้นดินโดยรอบกวนธรรมชาติ	ไม่เหมาะสม คุณไม่สามารถเคลื่อนย้ายกวางโดยไม่รบกวนธรรมชาติ
ควบคุมการเข้าถึงสถานที่ จำกัดการเข้าถึงพื้นที่ด้วยสิ่งกีดขวางทางกายภาพหรือการตรวจค้น	ห้ามไม่ให้เรือเข้าไปในแม่น้ำในพื้นที่ที่ไซถูกขโมย	เข้มงวดตรวจสอบเป็นพิเศษกับสินค้าที่มีความเสี่ยงสูงเมื่อขนถ่ายจากเครื่องบิน	กำหนดให้มีการขออนุญาตก่อนใช้เส้นทางสัญจรในอุทยาน	กำหนดให้มีการขออนุญาตก่อนใช้เส้นทางสัญจรในอุทยาน
ตรวจคัดกรองที่ทางออก ทำให้อาชญากรออกจากพื้นที่โดยไม่ถูกลักขโมย	ตั้งด่านตรวจตามแนวแม่น้ำเพื่อหาเรือที่ออกมาจากพื้นที่ที่มีการลักลอบเก็บไซเต่า	ใช้สุนัขดมกลิ่นเพื่อตรวจสอบสินค้าที่มีความเสี่ยงสูงก่อนจะโหลดขึ้นเครื่องบิน	ตรวจสอบรถทุกคันที่ออกมาจากอุทยานเพื่อหาหลักฐานการทำเหมือง ทั้งเครื่องมือที่ใช้และทองคำ	ตั้งด่านตรวจและให้สุนัขดมกลิ่นตามถนน เพื่อตรวจหาของที่ออกจากอุทยานในช่วงเช้าตรู่
เบี่ยงเบนทิศทางการกระทำผิด เบี่ยงเบนผู้กระทำผิดให้ออกจากเป้าหมาย	เปลี่ยนเส้นทางจราจรในช่วงฤดูผสมพันธุ์	ไม่เหมาะสม สินค้าถูกขนส่งมาตามเส้นทางขนส่งสินค้าที่ถูกกฎหมายแล้ว	ปิดหรือทำลายถนนที่ใช้อย่าง (ไม่)เป็นทางการในการเข้าถึงเหมือง	ปิดถนนในอุทยานตอนกลางคืนเมื่อพบว่าถูกใช้เพื่อเข้าไปล่าสัตว์
ควบคุมเครื่องมือ/อาวุธ จำกัดการเข้าถึงอุปกรณ์สำคัญที่จำเป็นต้องใช้	ไม่เหมาะสม เครื่องมือทั้งหมดที่ต้องการเป็นของใช้ทั่วไปที่ไม่สามารถควบคุมได้	ไม่เหมาะสม ไม่มีการใช้เครื่องมือหรืออาวุธในการกระทำนี้	ห้ามการซื้อขายหรือใช้อุปกรณ์ทำเหมืองด้วยการกำหนดให้ขอใบอนุญาต	ปิดร้านดีเล็กที่ขายวัสดุอุปกรณ์สำหรับผลิตปืนเอง

ขั้นตอนที่ 31 เพิ่มความเสถียรที่ เกี่ยวข้องกับกรกระทำ ผิดทุกอย่าง

ผู้กระทำผิดลงมือก่ออาชญากรรมเพราะพวกเขารู้สึกว่า ความเสี่ยงในการถูกจับต่ำมาก การทำให้มีความเสี่ยง ในการถูกจับเพิ่มมากขึ้น หรือทำให้ผู้กระทำผิดรู้ว่า มีโอกาสสูงมากที่เจ้าหน้าที่จะระบุดำเนินคดีเป็นเทคนิคสำคัญของ SCP สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้ว่าเมื่อพิจารณาใช้ทางเลือกนี้ให้หนักถึงว่าบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้บังคับใช้กฎหมาย เช่น ประชาชนทั่วไป หรือเจ้าของธุรกิจจะสามารถช่วย ตรวจจับและรายงานเหตุอาชญากรรมได้อย่างไร

อย่าลืมว่าเมื่อระบบยุติธรรมทางอาญาไม่ทำงาน การเพิ่มความเสถียรในการถูกจับอาจไม่ใช่วิธีป้องกันปราม แต่ “การถูกจับ” ก็อาจทำให้เกิดผลหลายประการ เช่น การสูญเสียสถานะทางสังคม หรือโอกาสในการลงทะเบียน เข้าร่วมโครงการที่สร้างโอกาสให้ทำสิ่งดี ๆ (ดูขั้นตอนที่ 33) งานของคุณคือคิดว่าจะนำการเพิ่มความเสถียร เข้ามาใช้ให้สอดคล้องกับบริบทและวัฒนธรรมในท้องถิ่นได้อย่างไร

เพิ่มความคุ้มครอง เจ้าหน้าที่คุ้มครองคือบุคคลที่คอย คุ้มครองเป้าหมายจากผู้กระทำผิด บางครั้งก็อาจเปิดเผยตัวให้เห็น การเพิ่มความคุ้มครองคือการเพิ่มเวลาที่เจ้าหน้าที่คุ้มครองกับเหยื่อในการอยู่ด้วยกัน เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถสังเกต หรือเข้าไปแทรกแซงเมื่อผู้กระทำผิดกระทำกับเหยื่อ บางครั้งการรู้สึกลัวว่ามีคนเฝ้า ดูเหยื่ออยู่จะทำให้เหยื่อหมดความมั่นใจลงไป การเดินทางเป็นกลุ่มในตอนกลางคืน หรือเปิดไฟในบ้าน ที่ทิ้งไว้ เมื่อไม่อยู่บ้าน เป็นตัวอย่างที่มักใช้กันทำให้โจร หรือขโมยรู้สึกว่าคุณมีความเสี่ยงมากขึ้น ในพื้นที่ คุ้มครอง หน่วยสอดแนมชุมชน และโครงการ “เฟียร์ วังฟาร์ม” เป็นตัวอย่างที่ดีในการพยายามเพิ่มความ คุ้มครอง

การช่วยเฝ้าระวังตามธรรมชาติ การเฝ้าระวังตามธรรมชาติ มักหมายถึง “การจับตาดูถนน” ในเมือง เมื่อพลเมืองสอดส่องและแวกไถ่เคียงและรายงาน อาชญากรรมต่อตำรวจ มาตรการต่าง ๆ เช่น การเพิ่ม ไฟส่องถนน หรือการออกแบบอาคารให้เอื้อต่อการเฝ้า ระวังตามธรรมชาติง่ายขึ้น เป็นตัวอย่างของการช่วย

การเอื้อให้เกิดการเฝ้าระวังตามธรรมชาติ สำหรับ การป้องกันอาชญากรรมสัตว์ป่า การตั้งสายด่วน ให้ประชาชนโทรเข้าไปร้องเรียนกิจกรรมต้องสงสัย หรือตั้งกลุ่มพูดคุยระหว่างเจ้าของที่ดินให้สื่อสารกัน ได้ เป็นตัวอย่างของการช่วยเฝ้าระวังตาม ธรรมชาติ

ลดการไม่เปิดเผยตัวตน การไม่เปิดเผยตัวตนทำให้ ผู้กระทำผิดได้ประโยชน์ เพราะทำให้เหยื่อหรือพยาน มีโอกาสน้อยที่จะสามารถระบุตัวเขาได้ การหาวิธีลด การไม่เปิดเผยตัวตนเป็นทางเลือกหนึ่งที่จะเพิ่มความ เสถียรให้ผู้กระทำผิด เพื่อลดการขบถโดยประมาท บริษัทหลายแห่งติดสติ๊กเกอร์ที่เขียนว่า “ผมขบถ เป็นอย่างไรบ้าง” ไว้ที่รถเพื่อให้ประชาชนทั่วไปโทร เข้าไปรายงานพฤติกรรมการขบถของคนขบถแต่ละ คน การจดบันทึกการเข้าพื้นที่คุ้มครองให้ดีขึ้น และ การกล่าวเตือนด้วยวาจากับนักล่าที่เรารู้ตัวว่าเป็นใคร เป็น 2 วิธีการที่จะช่วยลดการไม่เปิดเผยตัวตน

ใช้ผู้จัดการสถานที่ สามเหลี่ยมของการวิเคราะห์ ปัญหาเน้นถึงความสำคัญของผู้จัดการสถานที่ในการ ป้องกันอาชญากรรม (ดูขั้นตอนที่ 14) การฝึกอบรม พนักงานให้รู้ถึงวิธีป้องกันอาชญากรรมในที่ทำงาน ตนเอง สามารถทำให้ส่งต่อความรับผิดชอบบาง ประการของผู้บังคับใช้กฎหมายไปยังสมาชิกในสังคม ได้ อาชญากรรมเป็นสิ่งไม่ดีสำหรับการประกอบ ธุรกิจ หมายความว่าผู้จัดการสถานที่ที่จะได้ประโยชน์ จากการเข้าร่วมโครงการป้องกันอาชญากรรม ใน พื้นที่คุ้มครอง การทำให้เจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบธุรกิจ ท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ที่ดูแลบ้านพักสามารถระบุ หรือรายงานกิจกรรมน่าสงสัย หรือเข้ามาเป็นสวน หนึ่งกับโครงการอาจเป็นทางเลือกหนึ่ง

เสริมสร้างการเฝ้าระวังอย่างเป็นทางการ การเฝ้า ระวังอย่างเป็นทางการ หมายถึง งานของเจ้าหน้าที่ ตำรวจหรือบริษัทรักษาความปลอดภัยเอกชน ใน การตรวจจับหรือป้องกันอาชญากรรม การหาวิธี สร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงานเหล่านี้เป็นการ เพิ่มความเสี่ยงวิธีหนึ่ง การใช้กล้องวงจรปิดและ เทคโนโลยีอื่นที่ใช้ในการเฝ้าระวัง ช่วยเพิ่มความ สามารถในการสอดส่องดูแลพื้นที่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้ และยังช่วยในการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรม ในภายหลังได้ สำหรับอาชญากรรมสัตว์ป่าการสร้าง ความร่วมมือที่ดีขึ้นระหว่างหน่วยงานจะช่วยให้เกิด การแลกเปลี่ยนข้อมูล ขณะที่การสำรวจข้อมูลระยะ โกลจะช่วยให้สอดส่องดูแลพื้นที่ได้ต่อเนื่อง การเพิ่ม เจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าเป็นอีกตัวอย่างในการพยายาม เสริมสร้างการเฝ้าระวังอย่างเป็นทางการ

เทคนิค SCP	การเก็บข้อเท็จ	ลักลอบขนส่ง สินค้ามูลค่าสูง ผ่านทางสามมบิน	เหมืองทองคำ กัญชาในพื้นที่ อุทยาน	การล่าสัตว์เอา เนื้อ
การเพิ่มความ คุ้มครอง เพิ่มจำนวนหรือการ รับรู้ถึงการมีอยู่ของ เจ้าหน้าที่คุ้มครอง	โครงการฝึกงาน สำหรับนักศึกษา ชีววิทยาที่อยู่ใน ท้องถิ่น เพื่อช่วย เฝ้าติดตามดูแล ชายหาด	โครงการฝึกงาน สำหรับนักศึกษา กระบวนการ ยุติธรรมทาง อาญา เพื่อตรวจ สอบภาพเอกซเรย์ ของสินค้าเมื่อถูก ขนถ่ายจากเครื่อง บิน	โครงการฝึกงาน สำหรับนักศึกษา ภูมิศาสตร์เพื่อ ตรวจสอบภาพถ่าย ดาวเทียมของพื้นที่ เพื่อหาพื้นที่ที่มีการ เปิดทำเหมืองใหม่	โครงการฝึกงาน สำหรับนักศึกษา ชีววิทยาเพื่อ ทำการสำรวจ ความหลากหลาย ทางชีวภาพใน พื้นที่ที่มีการล่า สัตว์
การช่วยการเฝ้า ระวังตามธรรมชาติ ทำให้พลเมืองทั่วไป สามารถสังเกตเห็น กิจกรรมที่น่าสงสัย ง่ายขึ้น	ทำงานร่วมกับ กลุ่มเยาวชน ในพื้นที่เพื่อ สร้างกลไก การรายงาน พฤติกรรมน่า สงสัย	สอนพนักงานขน กระเป๋าและสินค้า ให้รู้จักวิธีการดู และรายงานสินค้า ต้องสงสัย รวมถึง การเขียนรายงาน เหมือน	หลักสูตรให้ความ รู้และสายด่วน สำหรับสมาชิกใน ชุมชนเพื่อระบุและ รายงานการทำ เหมือง	สายด่วนชุมชน เพื่อรายงานการ ขยายเนื้อสัตว์ป่า
ลดการไม่เปิดเผย ตัวตน ทำให้ผู้กระทำผิดถูก ระบุตัวได้ง่าย	จัดทำบันทึกการ พบรอยเท้าบน ชายหาด	รายงานราย ละเอียดของบุคคล และบริษัทที่ถูกยึด สินค้าไปยังตำรวจ สากล	ติดบันทึกไว้ที่ เหมืองเพื่อให้คนทำ เหมืองรู้ว่าเหมือง ถูกพบแล้ว และจะ มีการตรวจสอบ อย่างสม่ำเสมอ	เตือนผู้ล่าหรือ คนกลางที่เรา รู้ตัวด้วยวาจา
ใช้ผู้จัดการสถานที่ ขอความช่วยเหลือ จากบุคคลหรือภาค ธุรกิจที่รับผิดชอบ สถานที่ที่เกิดเหตุ อาชญากรรม	สนับสนุนให้ เจ้าของโรงแรม ในพื้นที่รายงาน กิจกรรมหรือผู้ เข้าพักที่น่าสงสัย ในฤดูวางไข่	ให้รางวัลบริษัท ขนส่งสินค้าและ พนักงาน ที่ช่วย รายงานสินค้ามา สงสัย	ทำงานกับเจ้าของ อาคาร เพื่อให้ บริษัทที่ขาย อุปกรณ์ทำเหมือง ผิดกฎหมายย้าย ออกไป	สนับสนุนให้ เจ้าของสวนป่าที่ อยู่ติดกับอุทยาน และถูกใช้เป็นเส้นทางเข้าสู่อุทยาน รายงานกิจกรรม น่าสงสัย
เสริมสร้างการเฝ้า ระวังอย่างเป็น ทางการ เพิ่มความสามารถ และขีดความสามารถ ของหน่วยงานที่ทำ หน้าที่รักษาความ ปลอดภัย	จัดกำลังเจ้า หน้าที่พิทักษ์ สิ่งแวดล้อมให้ ประจำการตลอด ฤดูการวางไข่	ฝึกอบรมเจ้า หน้าที่ศุลกากร และตำรวจสนามบินในการจำแนก ชนิดสายพันธุ์ต่างๆ	ลาดตระเวนพื้นที่ เป้าหมายในช่วงที่ กำลังทำเหมือง	ลาดตระเวนอย่าง มีเป้าหมายและ สังเกตตามด่าน เข้าออกพื้นที่ป่า

ขั้นตอนที่ 32

ลดมูลค่าผลตอบแทนจากการทำอาชญากรรมสำเร็จ

ทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผลอธิบายพฤติกรรม การก่ออาชญากรรมว่าเป็นการคำนวณระหว่าง ความเสี่ยงกับผลตอบแทน เมื่อผลตอบแทนที่จะ ได้รับจากการก่ออาชญากรรมมีมากกว่าความ เสี่ยง อาชญากรรมก็จะใช้โอกาสนั้น การหาวิธีทำให้ ผลตอบแทนในการก่ออาชญากรรมมีน้อยลงเป็น หนทางหนึ่งในการป้องกัน

ในฐานะนักวิเคราะห์คุณมีหน้าที่คิดเกี่ยวกับผล ตอบแทนที่ผู้กระทำผิดจะได้รับ แรงจูงใจในการ กระทำผิดคืออะไร เงิน โบนัส สถานะ หรืออาจ เป็นการแก้แค้น มองหาวิธีลดผลตอบแทนเหล่านั้น ด้วยเทคนิคต่อไปนี้

ซ่อนเป้าหมาย การซ่อนเป้าหมายจากอาชญากร เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้อาชญากรรมมีความน่าสนใจ ลดน้อยลง เมื่อผู้กระทำผิดมองไม่เห็นโอกาสก็มี แนวโน้มว่าพวกเขาจะไม่ทำมัน การจอดรถในโรงรถ เก็บอัญมณีออกจากตู้โชว์ตอนกลางคืน หรือการ เก็บของมีค่าไว้ท้ายรถขณะลงไปเดินซื้อของ เป็น ตัวอย่างของการซ่อนเป้าหมายจากขโมย การย้าย สัตว์ออกจากพื้นที่ใกล้แนวเขตคุ่มครอง การไล่ให้ สัตว์ออกไปไกลจากรั้ว และเผยแพร่ข้อมูลของสาย พันธุ์สัตว์ต่าง ๆ เป็นตัวอย่างหนึ่งของการซ่อนเป้าหมาย

ย้ายเป้าหมาย เช่นเดียวกับการซ่อนเป้าหมาย วิธี หนึ่งที่จะลดผลตอบแทนในการก่ออาชญากรรมได้ คือการย้ายเป้าหมายออกไป การเก็บเงินออกจาก ตู้แคชเชียร์ให้หมดในเวลากลางคืน เก็บของมีค่าไว้ในตู้เซฟแทนการเก็บไว้ที่บ้าน และการถอดอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์เช่น อุปกรณ์ GPS ออกจากรถที่จอด ไว้เป็นตัวอย่าง สำหรับการคุ้มครองสัตว์ป่า การ ย้ายสัตว์ไปยังพื้นที่อนุรักษ์อื่น ๆ และการถอนออ แรดออกเป็นตัวอย่างของการย้ายเป้าหมาย จำไว้ ว่าการย้ายหรือการซ่อนเป้าหมายอาจไม่สามารถ ทำได้กับปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่าเพราะเป็นการ ก่อวินาศกรรมสัตว์ป่ามากเกินไป

ระบุทรัพย์สิน ตลาดของสินค้าที่ถูกขโมยมาจะไปได้ ดีเมื่อสินค้าที่ขายในตลาดไม่ได้ถูกติดตามตรวจสอบ ที่มาที่ไป หากของที่ถูกขโมยมีคุณลักษณะเฉพาะ ที่ระบุได้ ก็จะเป็นการง่ายที่จะเชื่อมโยงกลับไปสู่ที่ ที่ถูกขโมยมา และสามารถจับกุมผู้ที่ครอบครองได้ การติดตามบุคคล การติดโมโครชิปให้มาราคาแพง หรือติดโมโครชิปบนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ส่วนบุคคลเป็นวิธีที่ทำให้ทรัพย์สินสามารถถูกระบุได้ ในพื้นที่คุ้มครอง การจัดทำฐานข้อมูล DNA ของ สัตว์ป่าหายากรายตัว การติดโมโครชิปที่นอแรด และฐานข้อมูลภาพถ่ายลายเสือของเสือโคร่ง เป็น วิธีที่ใช้กันอยู่ในการเชื่อมโยงข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่ยึดได้ กับพื้นที่อนุรักษ์ที่เป็นแหล่งของสัตว์นั้น ๆ

ก่อกวนตลาด คนขโมยด้วยเหตุผลมากมาย แต่ แรงจูงใจที่สำคัญของการขโมยคือการสามารถขาย สิ่งของที่ถูกขโมยได้ในราคาสูง การให้ความสำคัญ กับสิ่งที่เกิดขึ้นกับของที่ถูกขโมยหลังจากถูกขโมย ครั้งแรก จะทำให้เรารู้จักคนและตลาดที่เกี่ยวข้อง มากขึ้น เมื่อกำหนดเป้าหมายไปที่ตลาด คุณจะ ต้องให้ความสนใจกับผลตอบแทนที่เกี่ยวข้องกับ การขโมยด้วย ตัวอย่างรวมถึงการตรวจสอบโรงรับ จำนำและตรวจดูแลของอย่างสม่ำเสมอ ให้มั่นใจว่าทุกแห่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ ตลาด สำหรับผลิตภัณฑ์จากสัตว์ป่าก็ไม่แตกต่างกัน การตรวจสอบจุดขายเนื้อสัตว์ที่มีข้อมูลเป็นประจำ การรณรงค์ลดการบริโภค และการห้ามหรือควบคุม การค้าสัตว์ป่าเป็นรายสายพันธุ์จะสามารถช่วยได้

ทำให้ไม่มีประโยชน์ หากอาชญากรรมไม่ก่อให้เกิด ประโยชน์ตามที่คุณต้องการมันก็จะลดความน่า สนใจลง การทำให้ไม่มีประโยชน์ของอาชญากรรม ขึ้นอยู่กับประเภทของปัญหาและแรงจูงใจของผู้ กระทำผิด การลบภาพกราฟฟิติดังกล่าวอย่างรวดเร็วทำให้ ศิลปินไม่ได้รับประโยชน์เพราะคนจะไม่เห็นงาน เขา การเขียนใช้หมึกเขียนเสื้อผ้าที่ถูกขโมยทำให้ มันไม่สวย ไม่ทันสมัย และการทำให้โทรศัพท์ที่ถูก ขโมยไปใช้งานไม่ได้ก็จะทำให้ผู้ซื้อไม่สนใจ สำหรับ อาชญากรรมสัตว์ป่า การป้องกันไม่ให้นักล่าสัตว์ มีโอกาสยิงเนื้อในป่าก็จะทำให้เนื้อเสียเร็วขึ้น หรือ การทำให้สามารถติดตามตรวจสอบนอแรดได้จะ ทำให้ห่านนอแรดได้เร็วขึ้น และการทำให้ผู้นำหยุด การใช้นอแรดจริงจะช่วยให้การล่าสัตว์อย่างผิด กฎหมายไม่มีประโยชน์

เทคนิค SCP	การเก็บไข่เต่า	ลักลอบขนส่งสินค้ามูลค่าสูงผ่านทางสนามบิน	เหมืองทองผิดกฎหมายในพื้นที่อุทยาน	การล่าสัตว์เอาเนื้อ
ซ่อนเป้าหมาย ทำให้ผู้กระทำผิดมองเห็นเป้าหมายได้ยากขึ้น	ไม่เหมาะสม การย้ายหรือซ่อนไข่เต่า เป็นการรบกวนไข่มากเกินไป	ไม่เหมาะสม สินค้าถูกขนย้ายแล้ว	ไม่เหมาะสม ทองถูกซ่อนอยู่ใต้ดินอยู่แล้ว	ไม่เหมาะสม การย้ายหรือซ่อนทอง เป็นการรบกวนเกินไป
ย้ายเป้าหมาย ย้ายเป้าหมายออกไปจากที่ที่จะมีการกระทำผิด	จัดทำโครงการฟักไข่เต่าเพื่อให้ได้ไข่ตามสัดส่วนที่แน่นอนในแต่ละปี	ไม่เหมาะสม สินค้าถูกขนย้ายแล้ว	ไม่เหมาะสม การย้ายทองจะทำให้เกิดความเสียหายไม่ต่างจากการทำเหมือง	ไม่เหมาะสม การย้ายหรือซ่อนทอง เป็นการรบกวนเกินไป
ระบุทรัพย์สิน ทำให้สิ่งของมีลักษณะเฉพาะที่จำแนกจากอันอื่นได้เพื่อให้ติดตามที่มาได้	พันไข่เต่าด้วยน้ำ DNA เพื่อจำแนกว่ามาจากหาดไหน	ให้คำปรึกษา (จริง) ด้วยผู้เชี่ยวชาญเพื่อกำหนดชนิดและสถานะทางกฎหมายของสินค้า	ไม่เหมาะสม เมื่อทองถูกหลอมละลายจะไม่สามารถติดตามตรวจสอบที่มาได้	การตรวจ DNA อย่างเร็วจะทำให้จำแนกได้ว่าเนื้อที่ขายเป็นเนื้อจากสัตว์ที่เลี้ยงไว้ หรือสัตว์ป่า
ก่อกวนตลาด ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงกับการมีอยู่หรือขนาดของตลาดที่ขายสินค้าผิดกฎหมาย	ระบุตัว แล้วเดือนหรือจับกุมพ่อค้าคนสำคัญที่ซื้อไข่เต่าจากคนเก็บไข่เต่า เพื่อลดการเข้าถึงตลาด	ปรับบริษัทขนส่งสินค้าที่รับผิดชอบ การตรวจสอบและการไหลสินค้าที่ผิดกฎหมาย	ห้ามขายทองที่ไม่สามารถแสดงหลักฐานที่มาของทองหรือการทำเหมืองได้	ทำให้มีการขายเนื้อกวางที่ได้มาอย่างถูกกฎหมายในตลาดในราคาเท่ากันหรือต่ำกว่า เนื้อที่ได้มาอย่างผิดกฎหมาย
ทำให้ไม่มีประโยชน์ ทำให้ผู้กระทำผิดได้รับประโยชน์จากอาชญากรรมน้อยลง หากเขาทำอาชญากรรมได้สำเร็จ	รณรงค์สร้างความตระหนักถึงความต้องการ/ราคาไข่เต่า	ห้ามบุคคลและบริษัทที่เกี่ยวข้องกับการจับกุมใช้บริการส่งสินค้าอีกต่อไป	มุ่งไปหาบุคคลที่ซื้อทองผิดกฎหมาย โดยเน้นที่การเข้าถึงและการปราบปราม	รณรงค์ลดความต้องการ เพื่อลดราคาเนื้อสัตว์ป่า

ขั้นตอนที่ 33 ลดการย้ายที่กระตุ้นให้เกิดปัญหา

อาชญากรรมเป็นผลจากสถานการณ์ต่าง ๆ ประสบการณ์ส่วนบุคคล และโอกาส ที่มาประจวบกันพอดี นี่แสดงให้เห็นว่าสิ่งสำคัญที่จะต้องนึกถึง “จุดเปลี่ยน” ที่กระตุ้นให้คนเข้าสู่อาชญากรรม อาจเป็นความต้องการรายได้ที่เกิดขึ้นอย่างกะทันหันเนื่องจากเพาะปลูกไม่ได้ผล ความกลัวจะสูญเสียเพิ่มขึ้นอีกหลังจากสัตว์ป่าบุกทำลายพืชผล หรือแรงกดดันทางสังคมให้ล่าสัตว์เพื่อรักษาหรือเพิ่มสถานะ คุณอาจจะรู้สึกว่าคุณอาจในบางระดับใช้กฎหมายของคุณไม่เต็มใจหรือทรัพยากรดีพอที่จะจัดการกับแรงกระตุ้นเหล่านี้ มันไม่เป็นไร ให้คิดว่าคุณจะมาพร้อมกับผู้อื่นได้อย่างไร เพื่อให้ได้ทรัพยากร และการบริการที่จำเป็นเพื่อลดแรงกระตุ้นเหล่านี้

ลดการไม่มีทางออกและความเครียด หลายครั้งการไม่มีทางออกและความเครียดก่อตัวขึ้นจนถึงจุดเปลี่ยนที่ต้องลงมือทำ ชนสงสารณะที่เป็ดเสียด เทียว บินดิเลย์ บาร์ที่เต็มไปด้วยคน ทั้งหมดมีศักยภาพจุดประเด็นให้เกิดความรุนแรง การจำกัดจำนวนคนเข้าไปในคลับ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเที่ยวบินที่ล่าช้าตลอดเวลา การเพิ่มบริการขนส่งให้ดีขึ้น สามารถลดความตึงเครียดได้ สำหรับการคุมครองสัตว์ป่าการฆ่าล้างแค้นมักเป็นผลจากการที่สัตว์เข้าไปทำลายพืชผล หรือทำร้ายคนและปศุสัตว์ การขาดการสื่อสารที่กระตือรือร้นในพื้นที่คุมครองกับชุมชนโดยรอบ การจัดการกับความเสียหายที่เกิดจากสัตว์ป่าอย่างรวดเร็ว จัดระบบการสื่อสารระหว่างฝ่ายจัดการอุทยานกับชุมชนให้ดีขึ้น และการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของพวกเขา ทั้งหมดเป็นวิธีที่จะลดปัญหาการไม่มีทางออกและความเครียดได้

หลีกเลี่ยงการพิพาท การโต้แย้งหรือการพิพาทหากไม่มีการจัดการที่ดีจะสามารถกลายเป็นอาชญากรรมได้ เมื่อเข้าใจความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ก็จะมองเห็นชัดเจนว่าจะหลีกเลี่ยงมันได้อย่างไร การแยกแฟนฟุตบอลของทีมคู่แข่ง การตกลงราคาก่อนให้บริการ การเอาคนที่เมามากจนควบคุมตัวเองไม่ได้ออกไปจากบาร์ เป็นตัวอย่างของการหลีกเลี่ยงการพิพาท การสร้างสิ่งกีดขวางเพื่อกันไม่ให้สัตว์ป่าเข้าไปในชุมชน การชดเชย

ค่าเสียหายให้ชุมชนกรณีปศุสัตว์หรือผลผลิตได้รับความเสียหาย รวมถึงการจัดการพื้นที่โดยชุมชน เป็นวิธีหลีกเลี่ยงข้อพิพาทในงานป้องกันสัตว์ป่า

ลดสิ่งล่อใจและแรงยั่วยวน พฤติกรรมทางอาญาบางอย่างเป็นผลมาจากการที่ผู้กระทำผิดถูกยั่วให้กระทำ แม้จะไม่มีข้อแก้ตัวในการทำผิดกฎหมาย แต่ในฐานะนักวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหา คุณควรต้องคำนึงถึงการถูกล่อและยั่วใจด้วย การห้ามไม่ให้ผู้กระทำผิดทางเพศทำงานกับเด็ก หรือการกำหนดให้ต้องมีผู้ปกครองอยู่ด้วยในระหว่างการตรวจสุขภาพ เป็นตัวอย่างของการลดแรงยั่วยวน การควบคุมการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการกระจายของสัตว์ป่าที่มีมูลค่าสูง และการห้ามไม่ให้บุคคลนำอาวุธเข้าไปในพื้นที่อนุรักษ์เป็นวิธีที่จะลดการยั่วยวน ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมสัตว์ป่า

ขจัดแรงกดดันจากเพื่อน แรงกดดันจากเพื่อนสามารถก่อให้เกิดทั้งด้านบวกและด้านลบต่อพฤติกรรมทางอาญาของบุคคล ด้านหนึ่งแรงกดดันจากเพื่อนอาจกระตุ้นให้เกิดอาชญากรรม ด้านหนึ่งก็มีส่วนอย่างมากในการโน้มน้าวให้คนออกจากอาชญากรรม การแยกนักเรียนหัวโจกออกจากเพื่อนในโรงเรียน หรือการสร้างโครงการแรงจูงใจ “เพื่อนกัน ไม่ปล่อยให้เพื่อนเมาแล้วขับ” เป็นตัวอย่างที่ดี โครงการต้นแบบบทบาทด้านการอนุรักษ์ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านความปลอดภัยจากการล่าสัตว์ และการได้รับการสนับสนุนจากผู้นำชุมชนเป็นวิธีที่จะนำเทคนิคนี้ไปใช้กับอาชญากรรมสัตว์ป่าได้

กีดกันการเลียนแบบ การเลียนแบบเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ที่จริงจังที่สุด.... หรือการกล่าวชื่นชม มันยังเป็นพฤติกรรมทางอาญาที่แพร่กระจายไปในชุมชนหรือในหมู่ประชากร การหาวิธีเพื่อลดการทำพฤติกรรมเลียนแบบหรือพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ เป็นทางเลือกหนึ่งในการแก้ปัญหาอาชญากรรม ดัดซอฟต์แวร์คัดกรองข้อมูลเข้าออกผ่านระบบบนเบราว์เซอร์อินเทอร์เน็ตเพื่อกันเด็ก ๆ ไม่ให้ดูเนื้อหาที่ละเอียดอ่อน การซ่อมแซมทรัพย์สินที่ถูกทำลายลงอย่างรวดเร็วจะไม่กระตุ้นให้มีการก่อความเสียหายเพิ่มเติม และการป้องกันไม่ให้มีการรายงานรายละเอียดของการก่ออาชญากรรมในหนังสือพิมพ์ก็จะหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเลียนแบบ สำหรับอาชญากรรมสัตว์ป่า การจำกัดการแบ่งปันผลกำไรกับชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการล่าสัตว์ การให้การศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของสัตว์ป่าต่อชุมชน และการยึดเครื่องมือหรืออาวุธที่พบในพื้นที่ป่าคุ้มครอง เทคนิคกลุ่มสุดท้ายของการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ดูเหมือนจะเป็นการกำจัดค่าแก้ตัวของผู้กระทำผิด

เทคนิค SCP	การเก็บใช้เต่า	ลักลอบขนส่งสินค้ามูลค่าสูงผ่านทางสนามบิน	เหมืองทองผิดกฎหมายในพื้นที่อุทยาน	การล่าสัตว์เอาเนื้อ
ลดการไม่มีทางออกและความเครียด หาทางกำจัดความเครียดที่นำไปสู่การกระทำผิด	จัดหาโอกาสในการหาเลี้ยงชีพด้วยทางเลือกอื่นตามฤดูกาลให้นักล่าใช้เต่า	ไม่เหมาะสม ปัญหาเกิดจากการไม่มีทางออกและความเครียดในประเทศทางผ่าน	สร้างโครงการอาชีพทางเลือกให้คนงานเหมืองหรือให้ทำงานกับเหมืองที่ถูกกฎหมาย	โครงการอาชีพทางเลือกสำหรับนักล่า
หลีกเลี่ยงการพิพาท หาวิธีลดข้อพิพาทในการดำรงชีพหรือวิธีแก้ปัญหาอย่างรวดเร็ว	ไม่เหมาะสม ปัญหาไม่ได้เกิดจากการพิพาท	ไม่เหมาะสม ปัญหาไม่ได้เกิดจากการพิพาท	ทำงานกับผู้นำชุมชน ให้มั่นใจว่าชุมชนจะได้ประโยชน์ร่วมกับอุทยาน	ทำงานกับผู้นำชุมชนเพื่อสื่อสารกับชุมชนเกี่ยวกับกฎระเบียบของอุทยานและข้อตกลงการใช้ประโยชน์จากป่า
ลดสิ่งล่อใจและแรงยั่วยวน กำจัดสถานการณ์ที่สร้างแรงจูงใจให้ก่ออาชญากรรมได้ง่าย	สร้างโครงการให้แรงจูงใจให้รางวัลกับชุมชนที่มีจำนวนใช้เต่าที่ฟักได้ตามสัดส่วนที่กำหนด	ให้รางวัลกับพนักงานผู้สืบค้าและพนักงานยกกระเป๋าอย่างสมเหตุสมผลและเชื่อถือได้	โครงการสินเชื่อรายย่อยเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนเมื่อต้องการเงินสดด่วน	โครงการบำบัดผู้ติดสารเสพติดเพื่อช่วยนักล่าสัตว์ให้ลดการพึ่งพาสารเสพติด
ขจัดแรงกดดันจากเพื่อน หาวิธีสร้างบรรทัดฐานทางสังคมที่ต่อต้านการกระทำผิด	การรณรงค์ผ่านสื่อออนไลน์เพื่อแสดงให้เห็นการทำลายล้างธรรมชาติเนื่องจากการเก็บใช้เต่าในระบบนิเวศท้องถิ่น	ให้รางวัลและเลื่อนตำแหน่งพนักงานยกกระเป๋าที่ซื่อเป็นสินค้าผิดกฎหมาย	โครงการรณรงค์สร้างความตระหนักรู้เพื่อแสดงให้บุคคลเห็นอันตรายของการทำเหมืองรวมถึงผลต่อสิ่งแวดล้อม	จ้างงานนักล่าสัตว์ที่กลับใจให้เข้าร่วมกิจกรรมด้านสัตว์ป่าเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์
กีดกันการเลียนแบบ หาวิธีลดโอกาสในการเรียนรู้พฤติกรรมอาชญากรรม รวมถึงประโยชน์จากการเลียนแบบพฤติกรรมนั้น	ร่วมมือกับผู้นำหมู่บ้าน ประณามการเก็บใช้เต่าเพื่อขาย	ห้ามบุคคลและบริษัทที่เกี่ยวข้องกับสินค้าผิดกฎหมายที่ยึดได้ ทำธุรกิจในประเทศทางผ่านอีก	ยึดอุปกรณ์และทองคำทั้งหมดที่พบในพื้นที่ทำเหมือง	ใช้ระบบให้รางวัลชุมชนตามสัดส่วนสมาชิกในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการล่าสัตว์อย่างผิดกฎหมาย

ขั้นตอนที่ 34 ปิดข้อแก้ตัวของการไม่ทำตามกฎหมาย

การสร้างความชอบธรรมให้กับพฤติกรรมเป็นเทคนิคทั่วไปที่ผู้กระทำผิดใช้เพื่อหลีกเลี่ยงการรับผิดชอบการกระทำของตัวเอง คำให้การเช่น “ผมไม่รู้ว่ามีผิดกฎหมาย” หรือ “ใคร ๆ ก็ทำ” หรือ “ผมไม่ได้ทำร้ายใคร” เป็นตัวอย่างของการสร้างความชอบธรรมในที่นี้ เทคนิคกลุ่มสุดท้ายของการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ดูเหมือนจะเป็นการกำจัดคำแก้ตัวของผู้กระทำผิด

ในฐานะนักวิเคราะห์ คุณจำเป็นต้องพิจารณาว่าเป็นเพราะกฎหมายไม่ได้รับชุด คนไม่สนใจกฎหมาย หรือมันเป็นวัฒนธรรมชุมชน ที่อธิบายถึงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์นั้น วัฒนธรรมชุมชนอาจผลักดันให้เกิดการกระทำผิด ๆ ขณะที่คนที่กระทำผิดเพราะมีโอกาสอาจไม่รู้กฎหมายจริง ๆ คุณต้องพิจารณาถึงการกำจัดคำแก้ตัวเหล่านี้เมื่อมันเกี่ยวข้องกับปัญหาที่คุณกำลังวิเคราะห์

ตั้งกฎ การออกกฎใหม่เป็นวิธีที่ง่ายที่สุดในการกำจัดคำแก้ตัวในการก่ออาชญากรรม การทำให้กฎหมายมีความชัดเจนและบังคับใช้มัน กำจัดข้อความคลุมเครือที่ผู้กระทำผิดมักเอามาใช้เข้าข้างตัวเอง สัญญาเช่าอะพาร์ตเมนต์คอมเพล็กซ์ ต้องทำให้กระจ่างชัดเจน ไม่มีการเงินมัดจำหากไม่เข้าพัก สำหรับการป้องกันอาชญากรรมสัตว์ป่า การทำบันทึกความเข้าใจกับชุมชนที่ควบคุมการล่าสัตว์ กำหนดโควตาการล่าให้ชัดเจน ห้ามล่าในเวลากลางวัน หยุดการเคลื่อนไหวที่ไม่ต้องการในพื้นที่คุ้มครอง

ตีตประกาศคำแนะนำ การตีตประกาศคำแนะนำในพื้นที่ เพื่อให้ผู้กระทำผิดไม่มีข้อแก้ตัวสำหรับพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ตัวอย่างที่พบเห็นบ่อย เช่น การตีตป้าย “ทรัพย์สินส่วนบุคคล” และ “ผู้ขโมยจะได้รับการลงโทษ” สำหรับพื้นที่คุ้มครองป้าย เช่น “ไม่อนุญาตให้ล่าสัตว์” หรือ “ห้ามบุกรุก” ป้ายประกาศเหล่านี้อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามเวลา โดยต้องสะท้อนกฎหมายในขณะนั้น

เตือนความจำ บางครั้งคำเตือนง่าย ๆ จะทำให้ผู้กระทำผิดจำได้ว่ากำลังถูกจับตามอง หรือกำลังทำผิดกฎหมาย ตัวอย่างที่พบเห็นบ่อย 2 ตัวอย่าง ได้แก่ “ยิ้มหน่อย กล้องจับภาพคุณอยู่” และป้ายข้างถนนที่แสดงความเร็วสูงสุดตามกฎหมาย และความเร็วของรถแต่ละคันที่วิ่งอยู่ สำหรับพื้นที่คุ้มครอง ทำเส้นเขตแดนให้ชัดเจนด้วยรั้วหรือป้ายประกาศ จะช่วยให้รู้ว่าพื้นที่อนุรักษ์เริ่มตรงไหน การกำหนดให้ผู้เดินทางเข้าไปลงนามเพื่อแสดงให้เห็นว่ารับรู้และเข้าใจกฎระเบียบ ซึ่งมีบทลงโทษตามกฎหมาย จะช่วยเตือนพวกเขาให้ต้องรับผิดชอบ

ช่วยให้ปฏิบัติตาม วิธีที่ดีที่สุดในการกำจัดข้อแก้ตัวของผู้กระทำผิดคือ การเสนอความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ หากไม่กระทำผิดกฎหมาย การจัดเตรียมถุงมูลสุนัข ตรงทางเข้าสวนสาธารณะ จะช่วยลดความลังเลของเจ้าของในการทำความสะอาดหลังสุนัขขับถ่ายบนถนน การติดตั้งโถปัสสาวะบนถนนในกรุงอัมสเตอร์ดัม ช่วยลดปัญหาการที่ผู้คนปัสสาวะบนถนน และการใช้อุปกรณ์กันง่าย ๆ เพื่อจัดระเบียบแถวกันไม่ให้คนแซงคิวสำหรับพื้นที่คุ้มครองการอนุญาตให้ล่าสัตว์หรือเก็บไม้ฟืน และการแบ่งปันผลประโยชน์กับชุมชนจะช่วยให้ทำตามกฎระเบียบได้

ควบคุมยาเสพติดและแอลกอฮอล์ หลายครั้งที่อาชญากรรมเป็นผลมาจากการเมาสุรา หรือยาเสพติด ที่ทำให้การยับยั้งชั่งใจลดลง และกระทำสิ่งที่ปกติไม่กระทำ ขณะเดียวกัน การเสพยาเสพติดและแอลกอฮอล์ จะช่วยปิดทางข้อแก้ตัวของผู้กระทำผิดที่จะไม่รับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง การจัดการกรรมไร้อัลกอฮอล์ และการฝึกอบรมพนักงานในبارให้สังเกตพฤติกรรม การบริโภคแอลกอฮอล์ของลูกค้า จะช่วยหลีกเลี่ยงสถานการณ์ไม่พึงประสงค์ ในพื้นที่คุ้มครองการจัดทำโครงการเลิกยาเสพติดให้กับผู้ที่ก่ออาชญากรรมสัตว์ป่าเพื่อหาเงินมาซื้อสารเสพติด และการควบคุมการใช้แอลกอฮอล์ในแคมป์ล่าสัตว์ที่ถูกกฎหมาย เป็น 2 วิธีที่อาจช่วยลดอาชญากรรม

เทคนิค SCP	การเก็บข้อแก้ตัว	ลักษณะขนส่งสินค้ามูลค่าสูงผ่านทางสนามบิน	เหมืองทองผิดกฎหมายในพื้นที่อุทยาน	การล่าสัตว์เอาเนื้อ
ตั้งกฎ กำหนดข้อบังคับที่ชัดเจนและประกาศให้ผู้กระทำผิดรู้	กำหนดแนวทางการเก็บข้อแก้ตัวที่ถูกกฎหมาย	ออกกฎหมายระดับชาติเพื่อควบคุมการค้าสัตว์ป่า	ออกระเบียบสำหรับขั้นตอนในการขออนุญาตทำเหมือง	ออกระเบียบการล่าสัตว์ที่ชัดเจน
ตีตประกาศคำแนะนำ ใช้ป้ายประกาศและป้ายแสดงผลประชาสัมพันธ์กฎหมายในพื้นที่นั้น ๆ	ตีตป้ายหน้าทางเข้า หรือบริเวณที่มีการเก็บข้อแก้ตัวระบุให้ชัดเจนว่าสายพันธุ์ไหนเก็บได้เมื่อไร	ตีตป้ายประชาสัมพันธ์พร้อมรูปสัตว์ป่าต้องห้าม ในสถานที่บรรจุหรือจัดส่งได้เมื่อไร	ตีตป้ายประกาศในชุมชนตลอดแนวเข้าป่าระบุชัดเจนว่าไม่อนุญาตให้ทำเหมือง	ตีตป้ายประกาศตามแนวเขตแดนอุทยานประกาศรายชื่อสัตว์ที่อนุญาตให้ล่าในขณะนั้น
เตือนความจำ หาวิธีเตือนให้ผู้กระทำผิดรู้ว่าการกระทำนั้นผิดกฎหมายและมีบทลงโทษ	ตีตป้ายเล็ก ๆ ที่รังเต่า เตือนผู้เก็บข้อแก้ตัวว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย และมีระบบสอดส่องชายหาดอยู่	เพิ่มข้อความเตือนในใบส่งสินค้าว่า หากสินค้าถูกยึดที่ประเทศทางผ่าน ผู้ส่งจะถูกออกหมายจับทันทีให้ผู้ส่งลงนามรับทราบด้วย	ตีตป้ายที่เขตทำเหมืองใหม่ เช่น บริเวณที่กำลังเตรียมพื้นที่ แจ้งให้คนทำเหมืองรู้ว่าผิดกฎหมาย	ติดตั้งลำโพงที่จะมีเสียงเมื่อมีการเคลื่อนไหวตลอดแนวเส้นทางล่าสัตว์ เพื่อให้เกิดเสียงกับข้อบังคับการล่าสัตว์
ช่วยให้ปฏิบัติตาม หาวิธีทำให้ประชาชนปฏิบัติตามข้อตกลงตามกฎหมาย	ทำโครงการรับข้อแก้ตัวที่เก็บเอง ถูกกฎหมายและยั่งยืน	ตั้งกล่องนิรโทษกรรมที่ศูนย์บรรจุสินค้า เพื่อให้ผู้ส่งสินค้าส่งคืนสินค้าผิดกฎหมายโดยไม่มีความคิด	สร้างตลาดงานในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ หรือจัดพื้นที่สำหรับให้ช่างเหมืองที่มีฝีมือได้ทำงาน	จัดโครงการออกใบอนุญาตให้ล่าสัตว์ และช่วยให้นักล่าสัตว์ในชุมชนลงทะเบียน
ควบคุมยาเสพติดและแอลกอฮอล์ หาวิธีจำกัดความพร้อมและการใช้สารเสพติดที่เป็นแรงขับให้เกิดการกระทำผิด	ไม่เหมาะสม ปัญหาไม่เกี่ยวข้อง หรือมีแรงขับจากยาเสพติดและแอลกอฮอล์	ไม่เหมาะสม ปัญหาไม่เกี่ยวข้อง หรือมีแรงขับจากยาเสพติดและแอลกอฮอล์	ไม่เหมาะสม ปัญหาไม่เกี่ยวข้อง หรือมีแรงขับจากยาเสพติดและแอลกอฮอล์	โครงการเลิกยาเสพติดสำหรับนักล่าสัตว์ที่ติดยา

ขั้นตอนที่ 35 ควบคุมสถานที่ที่เอื้อ ให้เกิดปัญหา

ขั้นตอนที่ 20 เน้นถึงความสำคัญของการศึกษาสถานที่ในระหว่างทำการวิเคราะห์ปัญหา สถานที่ที่แตกต่างกันทำสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ของคุณอาจแสดงให้เห็นว่าเมื่อถึงเวลาต้องปฏิบัติการตอบสนอง การพุ่งเป้าไปที่สถานที่อาจเป็นทางเลือกที่ดีกว่าเน้นไปที่บุคคล แนวคิดนี้เป็นจริงยิ่ง โดยเฉพาะเมื่อคุณมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดจำกัด หากคุณไม่รู้ใครเป็นผู้ก่อปัญหา การทุ่มความพยายามไปที่สถานที่เกิดเหตุจะเป็นการดีกว่า

เริ่มต้นด้วยสคริปต์อาชญากรรม ถ้าคุณเขียนสคริปต์ปัญหาของตัวเองไว้ (ขั้นตอนที่ 17) คุณก็จะรู้ว่าพื้นที่ไหนสำคัญ ลองคิดถึงวิธีทำให้สถานที่นั้นน่าสนใจหรือเอื้อต่อการประกอบอาชญากรรมน้อยลง เช่น อาจมองหาวิธีปรับปรุงระบบรักษาความปลอดภัยที่อ่อนแอในสถานที่ที่ถูกใช้เป็นที่เก็บผลิตภัณฑ์ หรือให้ความสำคัญกับตลาดค้าสัตว์ป่าที่ผลิตภัณฑ์ถูกขาย

หาตัวผู้จัดการสถานที่และสร้างความเข้มแข็งให้สามเหลี่ยมวิเคราะห์ปัญหา (ขั้นตอนที่ 14) เน้นย้ำความสำคัญของการเชิญให้เจ้าของสถานที่หรือผู้จัดการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมระบุสถานที่ที่สำคัญได้ หากคำตอบให้ได้ว่าใครเป็นเจ้าของ ใครเป็นผู้เช่า หรือใครเป็นผู้บริหารจัดการ พิจารณาว่าปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่ากระทบกับคนเหล่านั้นอย่างไร พวกเขาได้ประโยชน์หรือไม่ หรือมันก่อปัญหาใหม่ พวกเขาหรือไม่มีปัญหาอยู่ เมื่อพบผู้จัดการที่เต็มใจ ชวนให้เขาเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหา โดยให้คำแนะนำหรือการช่วยเหลือเพื่อลดการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินของพวกเขา

ทำให้สถานที่ที่มีชื่อและตัวตน เมื่อคุณเข้าใจความเชื่อมโยงของปัญหาเกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ตรงเข้าไปยังสถานที่เหล่านั้น ทำความรู้จักกับผู้คนที่นี่... ไม่เพียงแต่เจ้าของหรือผู้จัดการสถานที่ คุณอาจพบว่าทางเลือกเพิ่มขึ้นมากมายเพื่อช่วยคุณควบคุมปัญหา ด้วยการขอความช่วยเหลือจากคนที่อยู่ในบริเวณนั้น อาจเป็นพนักงานบริษัทที่ทำงานในอาคาร อาจเป็นสมาชิกของชุมชนที่ใช้ประโยชน์จากอาคารนั้นประจำ คนเหล่านี้มักจะสนใจช่วยคุณรายงานพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ หรือเขาอาจมีความคิดที่ดีในการหยุดพฤติกรรมนั้น ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด การสร้างความสัมพันธ์กับผู้คนที่อยู่ในสถานที่เหล่านั้นจะช่วยให้คุณสร้างความสัมพันธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา

หาเหตุผลที่ทำให้สถานที่นั้นเสี่ยงต่อการถูกก่อวินาศกรรม ขณะคิดหาวิธีการ ลองคิดว่าเหตุใดพื้นที่นั้นจึงเป็นพื้นที่อ่อนแอในห่วงโซ่ของเหตุการณ์ทั้งหมด มันเป็นสถานที่แห่งหนึ่งไม่กี่แห่งที่ผู้กระทำผิดทุกคนที่เกี่ยวข้องกับขบวนการมารวมตัวกันหรือไม่ เป็นที่ที่ใช้เก็บสินค้าที่มีราคาสูงหรือไม่ คนทำผิดพักอยู่ที่นั่นเป็นช่วงเวลาหนึ่งหรือไม่ มันเป็นสถานที่ที่เป็นเอกลักษณ์ หายาก หรือหาที่อื่นทดแทนได้ยากหรือเปล่า

สร้างเครือข่ายพันธมิตรเพื่อช่วยกดดันสถานที่ต่างๆ สถานที่ที่อำนวยความสะดวกให้กับปัญหาของคุณจะอยู่ภายใต้การดูแลของคนหลายคนและหลายกลุ่ม ขณะเริ่มสร้างแผนปฏิบัติการตอบสนองปัญหา ให้ระบุตัวบุคคลที่คุณต้องการ และวิธีที่บุคคลนั้นเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายใหญ่ ลองนึกถึงเครือข่ายที่มีอยู่แล้วด้วย เช่น คุณอาจพบว่ามีความคืบหน้าบางอย่างที่อาจช่วยสนับสนุนการหยุดขายสินค้าผิดกฎหมาย หรือสมาคมเกษตรกรที่เกี่ยวข้องพื้นที่เกษตรที่อยู่รอบเขตแดนพื้นที่ของคุณ เกษตรในพื้นที่ คนทั้งสองกลุ่มสามารถช่วยคุณหาทางออกหรือช่วยสนับสนุนเมื่อนำการแก้ปัญหาไปใช้จริงได้

อย่าลืมห่วงทางขนส่ง เส้นทางขนส่งที่เชื่อมสถานที่ต่างๆ เข้าด้วยกันอาจเป็นเป้าหมายที่ดีของการจัดการปัญหา หากมีคอขวดที่ชัดเจน หรือมี “จุดสำคัญ” ในระหว่างเส้นทางขนส่ง หรือเส้นทางการเดินทางของอาชญากรรม (ขั้นตอนที่ 22) ลองพิจารณาหาทางใช้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านี้ และอย่าลืมหาผู้รับผิดชอบสถานที่ตลอดเส้นทางขนส่ง เช่น คนขับรถบัส พนักงานขนกระเป๋าสสามารถช่วยป้องกันอาชญากรรมได้ด้วย

ต้องมั่นใจว่าคุณควบคุมสถานที่ในเวลาที่คุณต้องการ ปัญหาของคุณไม่ได้จะเกิดขึ้นในสถานที่ที่สำคัญตลอด 24 ชั่วโมงใน 1 วัน และ 7 วันใน 1 สัปดาห์ ลองมองหารูปแบบว่าการใช้สถานที่เกิดขึ้นเมื่อไร เพื่อให้มั่นใจว่าคุณจะไม่ใช้ทรัพยากรไม่คุ้มค่าด้วยการลงมือปฏิบัติในเวลาที่ไม่เหมาะสม

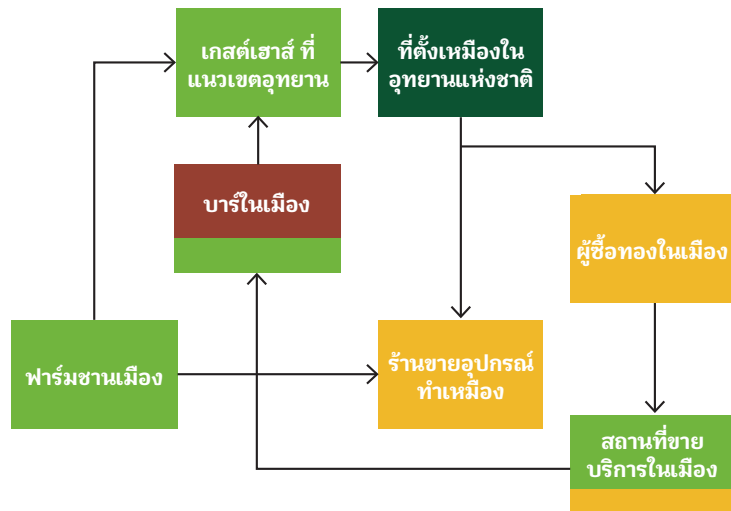
ตารางในหน้าถัดไป แสดงตัวอย่างของการเข้าแทรกแซงสถานที่ที่สามารถใช้เพื่อแก้ปัญหาสมมติ เรื่องการทำเหมืองตามที่กล่าวถึงในขั้นตอนที่ 15 และ 20 ได้

บทที่ 4

เสนอ วางแผน และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

- ที่นัดพบ
- ที่เกิดเหตุ
- พื้นที่ปลอดภัย
- ที่ส่งมอบของ

สถานการณ์สมมติการทำเหมืองผิดกฎหมาย: ควบคุมสถานที่ที่อำนวยความสะดวกให้กับปัญหา		
สถานที่	จุดเปราะบาง	ทางเลือกในการปฏิบัติ
เกิดเหตุ ผิวน้ำที่ตัดขาดจากพื้นที่อื่น อยู่ตามลำห้วยแคบ ๆ ที่สามารถบิมน้ำได้สะดวก	คนงานเหมืองใช้เวลาไม่นาน ๆ กับเฉพาะบางพื้นที่ของผิวน้ำบริเวณนั้น	ตรวจสอบปลายน้ำเพื่อหาสิ่งบ่งชี้การทำเหมือง พาทีมลาดตระเวนลงพื้นที่ตามหลักฐานที่พบเพื่อเพิ่มความเป็นไปได้ในการจับกุม พร้อมทั้งจัดทีมลาดตระเวนตลอดแนวลำห้วยเพื่อหาที่ตั้งเหมือง เมื่อพบ เป้าจคมหายเตือนไว้เพื่อให้คนงานเหมืองรู้ว่าพวกเขาถูกตรวจพบแล้ว และอาจถูกจับได้ หากพบว่ามีการทำเหมืองในเขตอุทยาน มาตรการเหล่านี้จะช่วยเพิ่มการรับรู้ความเสี่ยงในการทำเหมืองตลอดแนวลำห้วยนี้
พื้นที่ปลอดภัย ฟาร์มตามซานเมืองที่ใช้เก็บอุปกรณ์ทำเหมือง	อุปกรณ์ทำเหมืองราคาแพงถูกเก็บไว้ในสถานที่แห่งหนึ่ง	แจ้งความตำรวจในท้องที่เพื่อให้พิสูจน์ว่าเครื่องมือนั้นถูกใช้เพื่อการทำเหมืองในพื้นที่คุ้มครอง ออกหมายค้นเมื่อพบว่ามีเครื่องมือถูกจัดเก็บอยู่ แม้จะไม่ถูกจับกุมแต่การสูญเสียเครื่องมือก็เป็นการก่อกวนการทำเหมืองอย่างสำคัญ คนงานจะต้องหาเครื่องมือมาทดแทนอุปกรณ์ราคาแพงเหล่านั้น และต้องหาที่ใหม่ที่ใจได้สำหรับจัดเก็บ
ที่ทำลายหลักฐาน ผู้ซื้อทองแปลงทองของช่างทำเหมืองเป็นเงินสด	คนงานเหมืองมีทางเลือกที่ไว้ใจได้เพียงทางเดียวในการขายทองในพื้นที่	ประสานงานกับตำรวจท้องที่และเจ้าหน้าที่สรรพากร ตรวจสอบสถานที่เพื่อดูว่ามีทองผิดกฎหมายถูกซื้อขายเท่าไร ใช้กลยุทธ์การป้องปรามแบบมุ่งเน้นเพื่อพุ่งเป้าไปที่เจ้าของร้าน ชี้แจงสร้างความชัดเจนว่าการแสดงรายได้ต่ำกว่าความเป็นจริง และการรับซื้อทองที่ได้จากการทำเหมืองในเขตอุทยานจะทำให้เจ้าของร้านต้องพบกับผลทางกฎหมายที่รุนแรง และถูกยึดใบอนุญาตค้าขายทองค่าได้ เดือนเจ้าของร้านว่ารายได้เพียงเล็กน้อยที่ได้จากทองคำที่ผิดกฎหมาย สามารถส่งผลกระทบต่อกับธุรกิจอื่น ๆ ที่ถูกกฎหมายได้ทั้งหมด

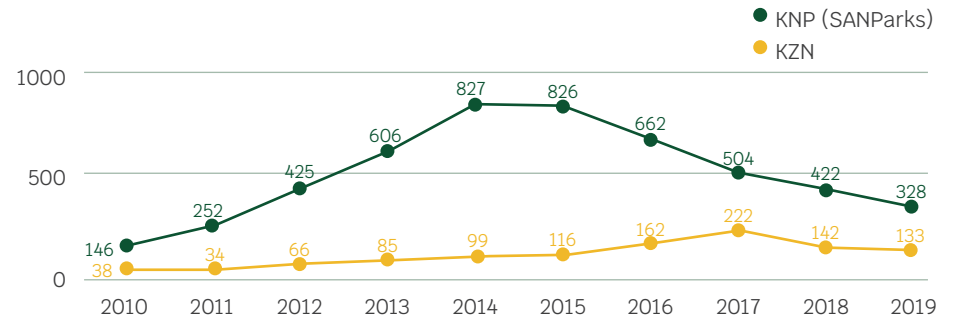
ขั้นตอนที่ 36 ทำความเข้าใจการย้ายที่ ของอาชญากรรม

ในฐานะนักวิเคราะห์ คุณจะถูกขอให้แนะนำยุทธศาสตร์ป้องกันที่เหมาะสมกับบุคคลและสถานที่ที่เกี่ยวข้อง เมื่อให้คำแนะนำเหล่านี้ คุณต้องพิจารณาด้วยว่าปัญหา รวมถึงบุคคลและสถานที่ที่เกี่ยวข้อง จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในขณะที่คุณลงมือตอบสนองปัญหา ตารางด้านล่างให้คำอธิบายสั้น ๆ เกี่ยวกับประเภทของการย้ายที่เพื่อให้ระวัง

การย้ายที่เกิดขึ้นเมื่อผู้กระทำผิดเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อหลีกเลี่ยงมาตรการบังคับและการป้องกัน; งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าเกิดขึ้นประมาณ 25 % ของโครงการป้องกันอาชญากรรม

ประเภทของการย้ายที่	
พื้นที่	ผู้ลงมือทำเปลี่ยนสถานที่ที่กระทำผิด พวกเขาอาจเปลี่ยนพื้นที่ล่าสัตว์ เส้นทางขนส่ง หรือ ที่ขาย
เวลา	ผู้ลงมือทำเปลี่ยนเวลากระทำผิด พวกเขาอาจลงมือทำในวัน/ สัปดาห์/ ปี อื่น เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกตรวจพบโดยเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย
เป้าหมาย	ผู้กระทำผิดเปลี่ยนเป้าหมาย นักล่าสัตว์อาจเปลี่ยนจับสัตว์ชนิดอื่น เพราะความเสี่ยงสูงขึ้นหรือความต้องการลดลง พ่อค้าและผู้บริโภคก็อาจเปลี่ยนความต้องการผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าของตัวเอง
ประเภทของอาชญากรรม	ผู้กระทำผิดอาจเปลี่ยนประเภทของอาชญากรรม ปืนที่เคยใช้ล่าสัตว์ก็อาจเอาไปใช้ปล้น หรือเส้นทางที่เคยใช้ลักลอบค้าสัตว์ป่าก็อาจถูกใช้ลักลอบขนสินค้าชนิดอื่น ๆ
เทคนิค	ผู้กระทำผิดเปลี่ยนวิธีก่ออาชญากรรม หากการตรวจจับกับดักประสบความสำเร็จ คุณก็อาจเริ่มใช้ปืนล่าสัตว์อย่างจริงจัง; พ่อค้าก็อาจเปลี่ยนจากการวางขายในที่สาธารณะอย่างเปิดเผย มาขายลับ ๆ เฉพาะเครือข่ายผู้ซื้อที่ไว้ใจได้
การเปลี่ยนตัวผู้กระทำผิด	เมื่อกลุ่มผู้กระทำผิดความผิดออกจากพื้นที่ หรือถูกทำให้หมดไป คนกลุ่มใหม่ที่ “จะเข้ามาแทนที่” เพราะยังมองเห็นโอกาสในการได้ผลตอบแทน

จำนวนช้างที่ถูกล่า, อุทยานแห่งชาติครูเกอร์ VS ควาซูลู-นาทาล, แอฟริกาใต้ 2010-2019

การล่าแรดในแอฟริกาใต้: มีหลักฐานการย้ายที่เชิงพื้นที่และเป้าหมายหรือไม่

อุทยานแห่งชาติครูเกอร์ (KNP) เป็นศูนย์กลางปัญหาการล่าแรดในแอฟริกาใต้ แต่หลังจากปี 2014 /2015 ซึ่งมีแรดถูกล่ามากที่สุดแล้ว การล่าในแต่ละปีก็ลดลง ในขณะที่อุทยานสุเลียแรมในจังหวัดควาซูลู-นาทาล (KZN) ได้เพิ่มขึ้นในปี 2016/2017 โดยระหว่างปี 2015-2019 มีการสูญเสียแรดโดยเฉลี่ยมากกว่าในรอบ 5 ปี ก่อนหน้านั้น KNP และจังหวัดใกล้เคียงได้รับทรัพยากรสำหรับใช้ต่อต้านการล่าสัตว์เป็นจำนวนมาก ทำให้ KZN เป็นเป้าหมายที่ “เบาบาง” ของนักล่าสัตว์ แรดกดดันในการล่าสัตว์เพิ่มขึ้น ขณะที่ KNP มีการล่าสัตว์ลดลง การสัมภาษณ์นักล่าแรดที่ลงมือใน KZN ในตอนนั้น ทำให้รู้ว่าพวกเขาถูกดึงเข้ามาโดยองค์กรอาชญากรรมที่ดำเนินงานอยู่ภายนอกจังหวัด (อ่านเพิ่มเติม); ปี 2022 ปัญหายังคงดำเนินอยู่ (อ่านเพิ่มเติม)

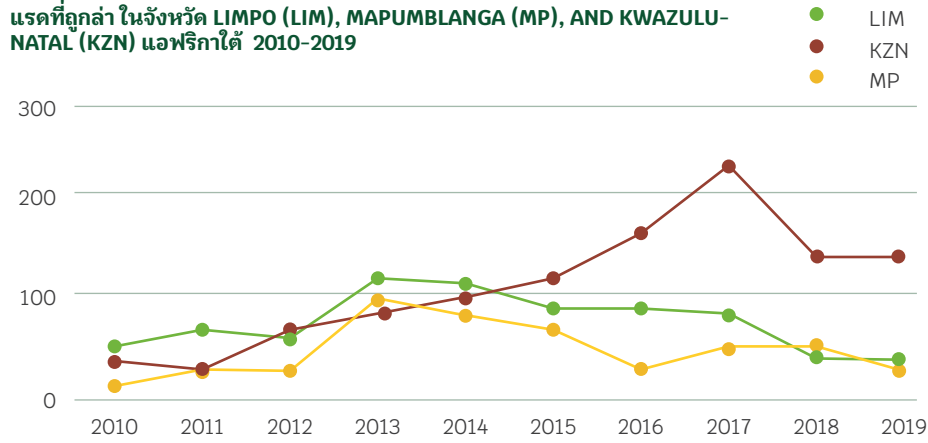
อุทยานแห่งชาติครูเกอร์ (KNP) อยู่ในจังหวัด Mpumalanga และ Limpopo ทางตะวันออกเฉียงเหนือของแอฟริกาใต้ เมื่อการล่าแรดในครูเกอร์ลดลง โอกาสที่ใกล้ที่สุดจึงอยู่ที่สองจังหวัดนั้น การล่าแรดในทั้ง 2 จังหวัดถึงจุดสูงสุดในปี 2013 และค่อย ๆ ลดลง การย้ายฐานการล่าไปที่ KZN ซึ่งไกลออกไปมากกว่า 500 กม. อาจเกิดจากการที่จำนวนแรดในพื้นที่ KNP ลดลง และมีความเสี่ยงที่จะถูกตรวจพบมากขึ้น ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม สิ่งที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นว่าองค์กรที่มีวิธีการจะสามารถปรับการดำเนินการเปลี่ยนไปหาที่เป็นเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดได้

นอกจากนี้ยังน่าสนใจที่จะบันทึกไว้ว่ามีจำนวนช้างเสียชีวิตเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็วในปี 2015 และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเมื่อจำนวนแรดที่ถูกล่าลดลง ยกเว้นปี 2019 ฆ่าช้างมีมูลค่าน้อยกว่าแรดเมื่อเทียบราคาต่อโลกรัม หมายความว่านักล่าสัตว์อาจ “ตั้งใจวางกับดัก” ล่าช้าง เมื่อแรดหายได้ยากขึ้น หรือเพื่อเป็นหลักประกันว่าอย่างน้อยการเข้าป่าเที่ยวหนึ่งก็ทำให้มีรายได้บ้าง | ข้อมูลเกี่ยวกับการล่ามาจาก: www.poachingfacts.com ซึ่งรวบรวมรายงานอย่างเป็นทางการจากกรมกิจการสิ่งแวดล้อมแอฟริกาใต้

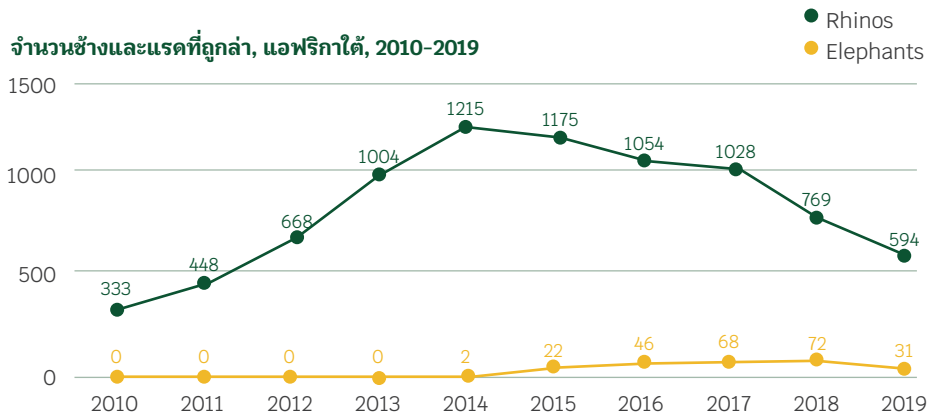
บทที่ 4

เสนอ วางแผน และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

แรดที่ถูกล่า ในจังหวัด LIMPO (LIM), MAPUMBLANGA (MP), AND KWAZULU-NATAL (KZN) แอฟริกาใต้ 2010-2019

จำนวนช้างและแรดที่ถูกล่า, แอฟริกาใต้, 2010-2019

Gareth Whittington-Jones, Panthera

ขั้นตอนที่ 37 ทำลายความชอบธรรม และการป้องกันการย้ายที่และการปรับตัว

คาดการณ์ถึงการที่ผู้กระทำผิดปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และพยายามหาหนทางออกจากการตอบสนองของคุณและหาโอกาสใหม่ ๆ ด้วย นี่คือการย้ายที่ เมื่อเวลาผ่านไปการย้ายที่ที่ประสบความสำเร็จอาจกลายเป็นการปักหลัก และกลุ่มผู้ที่กระทำผิดก็สามารถปรับตัวได้ การย้ายที่และการปรับตัวจะสามารถลดผลกระทบมาตรการตอบสนองของคุณเมื่อเวลาผ่านไป ลองคาดการณ์ถึงรูปแบบหรือวิธีการย้ายที่ของอาชญากรที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นมากที่สุด และติดตามสัญญาณของการย้ายที่ที่เกิดขึ้นในทีอื่น ๆ

คาดการณ์ตำแหน่งที่คิดว่าจะมีการย้ายที่ การทำความเข้าใจเหตุผลที่ผู้กระทำผิดใช้ประโยชน์จากโอกาสในการก่ออาชญากรรมและแรงจูงใจของพวกเขา จะช่วยให้คุณคาดการณ์แนวโน้มการเคลื่อนตัวของอาชญากรได้ เนื่องจากการตอบสนองของคุณจะทำให้สถานที่ เวลา หรือเทคนิคเฉพาะใด ๆ มีต้นทุนสูงขึ้น หรือมีความเสี่ยงในการใช้งานมากขึ้น สถานที่ เวลา และเทคนิคอื่น ๆ ก็จะน่าสนใจมากขึ้น การรู้ว่ามีทางเลือกอื่น และมีโอกาสก่ออาชญากรรมมาก แต่โอกาสนั้นไม่ได้ถูกใช้จะช่วยทำให้สามารถคาดการณ์ได้ว่าแนวโน้มการย้ายที่ของการก่ออาชญากรรมสูงหรืออาจจะไม่มีเลย ลองคิดว่าถ้าคุณเป็นผู้กระทำผิด คุณจะจัดการกับมาตรการตอบสนองของตัวเองอย่างไร

ยิ่งเข้าใจเหตุผลที่คนลงมือทำในช่วงที่มีโอกาสในการก่ออาชญากรรม จะยิ่งทำให้คุณคาดการณ์การย้ายที่ของอาชญากรได้ง่ายขึ้น

การย้ายที่อาจเกิดได้หลายรูปแบบ การแทรกแซงในช่วงเวลาใดเป็นการเฉพาะ เช่น จัดให้มีการลาดตระเวนมากขึ้น ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ไม่ได้หมายความว่าทำให้เกิดการกระทำผิดในเวลาอื่น

แต่มันอาจทำให้เกิดการย้ายที่ทางเทคนิค หรือทั้ง 2 อย่างก็ได้ เช่น การพุ่งเป้าไปที่การลาดตระเวนเวลากลางวันเพื่อหาที่ปักหลักแล้วอาจทำให้นักล่าสัตว์เปลี่ยนไปตรวจกับดักของตัวเองตอนกลางคืน (ซึ่งอันตรายมากขึ้น) หรืออาจทำให้พวกเขาเปลี่ยนไปใช้วิธีล่าที่แอคทีฟมากขึ้น เช่น ใช้สุนัขหรือปืนซึ่งหน่วยลาดตระเวนจะตรวจจับได้น้อยลง

อย่าห่อแค้นเพราะการย้ายที่ การย้ายที่ไม่ได้แปลว่ามาตรการของคุณไม่มีประสิทธิภาพ การย้ายที่มีค่าใช้จ่ายสูงทำให้ผู้กระทำผิดต้องทำงานหนักขึ้น แบกรับความเสี่ยงมากขึ้นเพื่อผลตอบแทนที่ต่ำกว่า

หมั่นติดตามการย้ายที่และการป้องกันไม่ให้เกิดการย้ายที่ที่ไม่พึงประสงค์ในพื้นที่อื่น ตื่นตัวกับสัญญาณการย้ายที่ที่เกิดขึ้น และลงมือตอบโต้เพื่อพบว่ามีการใช้ประโยชน์จากโอกาสใหม่ ๆ ในการก่ออาชญากรรมขยายตัวในวงกว้าง ไม่ใช่การย้ายที่ที่รูปแบบจะถูกคัดค้านได้ล่วงหน้า หากเป็นไปได้ พิจารณาถึงการใช้อนุมาตรการป้องกันการย้ายที่ที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้น ตัวอย่างต่อไปนี้อาจเป็นการปรับเปลี่ยนทางออกของคุณอย่างง่าย และต้นทุนต่ำ

เตรียมรับมือการย้ายที่

เหนือจากระเบิดระเบิดได้รับความนิยมนมากขึ้นในช่วงต้นปี 2000 เพื่อนำไปทำยาจีนแผนโบราณ ทำให้ชาวประมงในหมู่บ้านลามากราอินโดนีเซีย มีการจับระเบิดระเบิดเพื่อการค้าเพิ่มขึ้น การวิเคราะห์ของบูธและคณะ (2021) พบว่าการล่าจะรวมตัวกันที่ผิวหน้าเหนือแนวปะการังที่ปลาขนาดเล็กไปรวมตัวกันเพื่อกินแพลงตอนและแบคทีเรียที่เกาะตามตัวพวกมัน (cleaning station) ในช่วงเดือนมีนาคมถึงตุลาคม โดยจะรวมตัวหนาแน่นสุดในคืนเดือนมืด การลาดตระเวนในสถานที่และเวลาช่วงดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ใหญ่และเป็นองค์รวมที่ใช้ลดความรุนแรงของปัญหา

โครงการนี้ทำให้การล่าระเบิดระเบิดลดลงประมาณ 86 % ในปี 2017 เมื่อเทียบกับปีฐาน 2013 การศึกษาแสดงให้เห็นว่ามีสัญญาณการเปลี่ยนเป้าหมาย เพราะระเบิดระเบิดจางตกเป็นเหยื่อของการล่ามากขึ้นกว่าตอนก่อนจะเริ่มโครงการตารางใหม่จำกัดไปแสดงให้เห็นวิธีการระดมความคิดเกี่ยวกับการย้ายที่ที่เกิดขึ้นหลังจากการมีการแทรกแซงเป็นการเฉพาะเจาะจงแบบนี้

แนวทางการบูรณาการการจัดการอาชญากรรมสัตว์ป่า: ผลกระทบและบทเรียนจากการทำประมงปลากระเบนราหูแบบมีเป้าหมายที่ใหญ่ที่สุดในโลก | Booth et al. (2021)

ผลกระทบของการลาดตระเวนแบบมีเป้าหมายเพื่อลดการล่ากระเบนราหู: การระบุและตีกรอบการย้ายที่ ความน่าจะเป็น

ประเภทของการย้ายที่	ตัวอย่างการย้ายที่	ความน่าจะเป็น	ยุทธศาสตร์การเฝ้าระวัง	ยุทธศาสตร์การควบคุม
พื้นที่	นักล่าเปลี่ยนไปล่ากระเบนที่ “สถานีทำความสะอาด” หรือแนวปะการังที่เป็นแหล่งรวมปลาเล็ก ๆ ที่คอยทำความสะอาดร่างกายปลาขนาดใหญ่ด้วยการกินแพลงตอนและแบคทีเรียบนตัวพวกมัน แห่งอื่นที่ไกลจากชุมชน	ปานกลาง	ทีมลาดตระเวนสุ่มตรวจ “สถานีทำความสะอาด” ที่รู้จักขอให้ผู้ประสานงานในชุมชน ผู้ทำธุรกิจท่องเที่ยวและนักวิจัยแจ้งเมื่อพบเห็นเรือล่ากระเบน	ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการลาดตระเวนไม่ได้เกิดขึ้นในพื้นที่ที่คาดการณ์ได้ว่าจะมีการลาดตระเวน
เวลา	นักล่าเปลี่ยนฤดูกาลการล่าสูงสุด	ต่ำ	ทีมลาดตระเวนบันทึกเวลาที่ได้ทำการขัดขวางการล่าไว้, ขอให้นักวิจัยและผู้ทำธุรกิจท่องเที่ยวแจ้งเมื่อพบเห็นเรือล่ากระเบน	ตรวจสอบให้แน่ใจว่าการลาดตระเวนไม่ได้เกิดขึ้นตามเวลาที่คาดการณ์ได้
เป้าหมาย	นักล่าพุ่งความสนใจไปที่กระเบนชนิดอื่นมากขึ้น	สูง	ขอให้เจ้าหน้าที่โครงการและผู้ประสานงานในชุมชนตรวจสอบปลาที่จับได้ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าทีมลาดตระเวนสามารถจำแนกกระเบนชนิดต่าง ๆ ได้และจับบันทึกไว้ในช่วงที่เข้าสกัดกั้นการล่า	ไม่มี
ประเภทอาชญากรรม	ทีมนักล่าหันไปหาการลักลอบค้ายาเสพติด	ต่ำ	ตรวจสอบบันทึกข้อมูลของตำรวจและตำรวจน้ำ ติดตามการค้าสินค้าที่รู้จัก	ไม่มี
เทคนิค	นักล่าแล่เรือปลากะเบนในทะเล เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกตรวจจับบนฝั่ง	สูง	ทีมลาดตระเวนบันทึกสถานะของชิ้นส่วนกระเบนราหูเมื่อทำการยึดในทะเล รวมทั้งประเภทของอุปกรณ์ที่ใช้, สัมภาษณ์นักล่าหลังถูกจับกุม, สอบถามผู้ประสานงานในชุมชนว่ามีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการล่าเกิดขึ้นหรือไม่	ไม่มี
เปลี่ยนตัวผู้กระทำผิด	นักล่าจากชุมชนชายฝั่งอื่น ๆ ย้ายเข้ามาเพื่อใช้ประโยชน์จากการลดแรงกดดันในการล่าจากลามากรา (Lamakera)	ปานกลาง	ทีมลาดตระเวนตรวจสอบชุมชนที่เป็นที่อยู่ของผู้กระทำผิด และจุดที่เรือหยุด และตรวจสอบสถานีกระเบนราหู	ขยายปฏิบัติการในชุมชนออกไปยังชุมชนชายฝั่งอื่น ๆ หากตรวจพบการย้ายถิ่นของนักล่า

ขั้นตอนที่ 38 กำหนดเป้าหมาย SMART

เป้าหมายเป็นตัวกำหนดความเร็วในการทำงานของคุณและประเภทของมาตรการตอบโต้ที่คุณควรพิจารณา พวกเขากำหนดตัวชี้วัดที่คุณต้องดำเนินการ ระบุเป้าหมายเฉพาะของปัญหาเฉพาะ ทั้งสองอย่างนี้ช่วยให้ทีมมุ่งเป้าไปที่ความรับผิดชอบที่เน้นไปที่การลงมือตามปฏิบัติการตอบสนอง และทีมที่คอยประเมินผลกระทบ เป้าหมายเป็นตัวบอกคุณว่าอะไรคือสิ่งที่คุณต้องทำให้สำเร็จ พวกเขาจะไม่ได้บอกคุณว่าต้องทำอะไร เป้าหมายที่สำคัญมี 2 ประเภท คือ จุดมุ่งหมาย (goal) และวัตถุประสงค์ (objective)

ต้องชัดเจนว่าคุณกำลังเดินไปสู่จุดใด จุดมุ่งหมายในการเข้ามาจัดการปัญหานี้คืออะไร ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจต้องการให้ปัญหาหมดไปเลย หรือมีวัตถุประสงค์เพียงแคต้องการให้มันลดลงไปสู่ระดับที่สามารถจัดการได้ ถ้าใช่ แคไหนคือระดับที่จัดการได้ ผู้มีอำนาจตัดสินใจเป็นคนกำหนดเป้าหมาย แต่กระบวนการทำให้บรรลุควรเป็นความร่วมมือกัน ผู้มีอำนาจตัดสินใจเป็นผู้เข้าใจถึงความพร้อมของทรัพยากรและกำหนดเวลา ส่วนคุณเข้าใจปฏิกิริยาตอบกลับของปัญหาต่อการตอบสนองของคุณ และความเป็นจริงของความคาดหวังที่จะเห็นปัญหาลดลงควรอยู่ตรงไหน

จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ : คิดทั้งระยะสั้นและระยะยาว จุดมุ่งหมายทำให้คุณมองเป็นปลายทางระยะยาวของโครงการว่าจะไปสู่จุดใด ส่วนวัตถุประสงค์คือเป้าหมายที่ต้องบรรลุทันทีเพื่อพาคุณไปสู่จุดนั้น ทั้งสองอย่างควรต้อง SMART คือ S (specific) - เฉพาะเจาะจง M (measurable) - วัดผลได้ A (achievable) - บรรลุผลได้ R (results-oriented)- มุ่งเน้นผลลัพธ์ และ T (time bound) - จำกัดเวลา จุดมุ่งหมายควรต้องสมเหตุสมผลเมื่อมองจากมุมมองการฟื้นตัวของประชากรสัตว์ป่า

ระวังกับดักที่ชวนให้ออกนอกเส้นทาง เป้าหมายบางอย่างอาจดูเป็นเหตุเป็นผลบนหน้ากระดาษ แต่อาจให้ผลตรงกันข้ามเมื่อนำมากำหนดความรับผิดชอบให้ทีมงานแต่ละคน หรืออาจดึงให้ตัวโครงการหลุดออกไปจากแผนที่ตั้งใจไว้ เป้าหมายเช่น “การลดเป็นศูนย์” จะส่งผลให้เกิดการใช้อำนาจที่กระทบถึงความโปร่งใสของรายงาน ขณะที่เป้าหมายด้านประสิทธิภาพชั่วคราว เช่น “จำนวนกิโลเมตรที่มีการลาดตระเวน” จะนำสู่การพุ่งเป้าไปเพื่อทำให้เป้าหมายนั้นบรรลุ แทนที่จะมุ่งลดภัยคุกคามของปัญหาหลัก ผู้มีอำนาจตัดสินใจสามารถเอาชนะกับดักเหล่านี้ได้โดยการสื่อสารอย่างชัดเจนว่าควรตีความเป้าหมายอย่างไร และทำให้แน่ใจว่าเป้าหมายเหล่านั้นมุ่งให้เกิดผลที่ตัวปัญหา

เป้าหมายที่ชัดเจนจะกำหนดตัวชี้วัดที่คุณต้องทำ เป็นตัวบอกว่าคุณควรมุ่งไปที่จุดใด ไม่ได้บอกว่าไปอย่างไร

เป้าหมายที่ SMART	
S - เฉพาะเจาะจง	ทุกคนรู้เป้าหมายชัดเจน ไม่มีใครสงสัย คลุมเครือ
M - วัดผลได้	สามารถวัดความก้าวหน้าได้ชัดเจน ถูกต้อง
A - บรรลุได้	เป้าหมายมีความทะเยอทะยาน แต่สามารถทำได้จริง
R - มุ่งเน้นผลลัพธ์	แสดงให้เห็นความเปลี่ยนแปลงจริงที่เกิดขึ้นกับเป้าหมาย
T - จำกัดระยะเวลา	กำหนดวันชัดเจนสำหรับความก้าวหน้าแต่ละครั้ง

วัตถุประสงค์ที่ SMART: ภายในสิ้นปี 2015 คลินิกในชนบทจะใช้งานได้อย่างสมบูรณ์ และนักล่าสัตว์เพื่อเอาเนื้อมาขายอย่างน้อย 15 คน จากหมู่บ้านเป้าหมายจะเริ่มโครงการบำบัดยาเสพติด

เป้าหมายที่ SMART (ปัญหา): ภายในสิ้นปี 2018 การล่าสัตว์เพื่อเอาเนื้อในอุทยานแห่งชาตินี้จะลดน้อยลง 40 % จากปี 2012

เป้าหมายที่ SMART (สัตว์ป่า): ภายในสิ้นปี 2020 สัตว์ที่มีกีบเท้าสายพันธุ์สำคัญ 3 สายพันธุ์ในอุทยานแห่งชาตินี้ จะมีถิ่นอาศัยเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 30% จากระดับในปี 2012

อ่านเพิ่มเติม
การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ในการอนุรักษ์ | ขั้นตอนต่าง ๆ
ในคู่มือเล่มนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจุดประกายความคิดของคุณเกี่ยวกับวิธีการเปลี่ยนการวิเคราะห์ของคุณให้เป็นการตอบสนองที่มีประสิทธิภาพสำหรับคำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และการจัดการโครงการอนุรักษ์ เราแนะนำให้ไปที่เว็บไซต์ของ โอเพ่น สแตนดาร์ดเพื่อปฏิบัติการด้านการอนุรักษ์ www.openstandards.org.

ขั้นตอนที่ 39 ใช้แผนที่ตัวบ่งชี้เป็น เครื่องมืออธิบายวิธี การบรรลุเป้าหมาย

เมื่อคุณเริ่มออกแบบยุทธศาสตร์การตอบสนอง แผนที่ตัวบ่งชี้จะช่วยคุณได้ การวิเคราะห์ปัญหาของคุณทำให้คุณมีตัวเลือกเพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และคุณก็ต้องการติดตามผลกระทบเมื่อคุณลงมือนำมาตรการต่าง ๆ ไปใช้ การพิจารณาว่ามาตรการแต่ละอย่างนั้นจะสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมคนได้อย่างไร จะช่วยให้คุณสามารถหาวิธีวัดผลกระทบของคุณได้

เริ่มต้นด้วยสมมติฐานจากการวิเคราะห์ของคุณ การตอบสนองของคุณจะกำหนดเป้าหมายเฉพาะเจาะจงอาจเป็นแรงจูงใจหรือปัจจัยอำนวยความสะดวก คิดให้รอบคอบว่ามาตรการตอบสนองของคุณจะไปปรับบริบทเหล่านั้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้อย่างไร เช่น ถ้าการล่าสัตว์เอาน้ำเกิดจากแรงขับที่ต้องการเงินไปซื้อยาเสพติด การลดการพึ่งพาเสพติดก็จะลดความต้องการล่าสัตว์ (ดูสถานการณ์สมมติในหน้าถัดไป)

พยายามทำให้ง่ายเข้าไว้; หนึ่งในมาตรการ หนึ่งในกลไกการเปลี่ยนแปลง การวัดการเปลี่ยนแปลงเป็นเรื่องยากพอควร พยายามอย่าทำให้แผนที่ตัวบ่งชี้ของคุณซับซ้อนเกินไปด้วยการเอามาตรการต่าง ๆ มาปนกัน แผนที่ตัวบ่งชี้ในหน้าถัดไปแสดงว่าจะเขียนมาตรการ 2 มาตรการ ที่มีกลไกการเปลี่ยนแปลงต่างกันเข้าด้วยกันได้อย่างไร แม้ว่าตัวบ่งชี้หลายตัวจะแตกต่างกัน แต่ตัวบ่งชี้สำหรับ

การเปลี่ยนแปลงในภาพรวมของปัญหาจะเหมือนกัน

ทำแผนที่หลาย ๆ อัน เพื่อช่วยให้เห็นการซ้อนทับและการทำงานร่วมกันของมาตรการต่าง ๆ การทำแผนที่แยกกันตามรายการมาตรการช่วยให้เห็นภาพชัดว่าต้องการข้อมูลใดเพื่อใช้ในการตรวจสอบการนำไปใช้และผลกระทบของการตอบสนองของคุณ หากคุณกำลังจะเริ่มรวบรวมข้อมูลชุดใหม่ จะเป็นการดีที่สุดที่จะรวบรวมข้อมูลที่สามารถใช้เพื่อวัดตัวบ่งชี้ได้หลายตัว

คิดถึงวิธีที่คุณจะใช้วัดการใช้งาน “เพิ่มการลาดตระเวนเฉพาะจุด” ฟังดูดี แต่คุณจะวัดค่ามันอย่างไร คุณต้องรู้ว่าคุณต้องใช้ความพยายามมากน้อยเพียงใดในมาตรการตอบสนองของคุณ และยังคงรู้ด้วยว่า “ขนาด” ของมาตรการนั้นใหญ่เพียงใด สำหรับการลาดตระเวนเฉพาะจุด คุณอาจวัดเปอร์เซ็นต์ของการลาดตระเวนที่เป็นการลาดตระเวนเฉพาะจุดปัญหา และความถี่ในการลาดตระเวนเหล่านั้นเมื่อเวลาผ่านไป

สมมติตัวเองเป็นคนทำผิด วิธีนี้จะช่วยให้คุณนึกภาพการที่คนจะตอบรับและนำข้อเสนอของคุณไปใช้ได้ดีขึ้น อะไรเกิดขึ้นเมื่อคุณต้องสูญเสียคนหรือเครื่องมือสำคัญ อะไรคือผลที่จะตามมาหลังจากคุณถูกจับ คุณจะปรับตัวอย่างไรเพื่อเอาชนะมาตรการนั้น

พยายามนึกถึงการขัดขวางหรือการปรับตัวอย่างน้อย 3 ครั้ง แผนที่ตัวบ่งชี้ที่อยู่ในหน้าถัดไปแต่ละอันจะมีตัวอย่างแสดงให้เห็นวิธีการที่มาตรการเข้าไปทำให้ขัดขวางพฤติกรรมการล่าสัตว์ให้มันลดลง ต้องปรับตัว 3 ตัวอย่าง เมื่อต้องสร้างแผนที่ตัวบ่งชี้ อย่าจำกัดตัวเองไว้เพียงแค่การปรับตัว 3 แบบ มันมีวิธีการอื่น ๆ อีกมากมาย ! คิดให้หนักเพื่อหาวิธีฉลาด ๆ ในการวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

หาทางทำให้ข้อมูลปัจจุบันสามารถวัดตัวบ่งชี้ได้ อย่าจำกัดตัวเองไว้กับการคิดถึงตัวบ่งชี้บนฐานข้อมูลชุดปัจจุบันของตัวเองอย่างเดียว แต่ต้องให้ความสำคัญกับข้อมูลเหล่านี้ด้วย หาวิธีปรับโครงสร้างข้อมูลที่มีอยู่ หรือวิเคราะห์มันอย่างเฉพาะเจาะจงมากขึ้นก็สำคัญ การไหลเวียนของข้อมูลเหล่านี้มีอยู่แล้วทำให้ง่ายต่อการรวบรวมข้อมูลต่อไป และง่ายต่อการเปรียบเทียบกับอดีต

ระบุข้อมูลใหม่ที่ต้องเก็บเพิ่ม แผนที่ตัวบ่งชี้ที่ละเอียดมักแสดงให้เห็นถึงข้อมูลที่ถูกต้องเก็บเพิ่มเติม ยิ่งคุณเฉพาะเจาะจงมากขึ้น ทั้งกับตัวปัญหาและการตอบสนองของคุณ บริบทก็ยิ่งสำคัญ หมายความว่า คุณอาจต้องการข้อมูลในรายละเอียด ที่ไม่ปรากฏในรายงานทั่วไป จำไว้ว่าหลายต่อหลายครั้งองค์กรพันธมิตรจะมีข้อมูลที่ คุณต้องการ หรือสามารถช่วยให้คุณเก็บข้อมูลได้ การทำงานด้วยกันมักช่วยประหยัดเงินและเวลา !

สถานการณ์สมมติการล่าสัตว์เอาน้ำ: แผนที่ตัวบ่งชี้

ทีมแก้ปัญหาทำงานภายใต้แรงกดดันจากผู้มีอำนาจตัดสินใจที่ต้องการวิธีการที่สามารถควบคุมปัญหาได้ทันที นักวิเคราะห์ใช้การวิเคราะห์เชิงพื้นที่และเวลาเพื่อสร้างแนวทางให้ทีมลาดตระเวน ทำให้สามารถจับกุมผู้กระทำผิดได้หลายครั้ง สร้างความพอใจให้ผู้จัดการและทำให้ทีมสามารถสัมภาษณ์เชิงลึกบรรดานักล่าได้ แผนที่ตัวบ่งชี้ที่ 1 แสดงวิธีการติดตามตรวจสอบผลกระทบของมาตรการ

การสัมภาษณ์ทำให้รู้ถึงแรงจูงใจหลัก นั่นคือทำให้ทีมล่าได้เงินสดไปซื้อยาบ้า ทีมสรุปให้ผู้จัดการฟังและเสนอให้ตั้งผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ เข้ามาร่วม ผู้จัดการสนับสนุนแนวคิดนี้และเสนอให้ทีมงานติดต่อกับกรมอนามัยชนบทและเครือข่าย NGO ด้านมนุษยธรรมที่ทำงานในพื้นที่

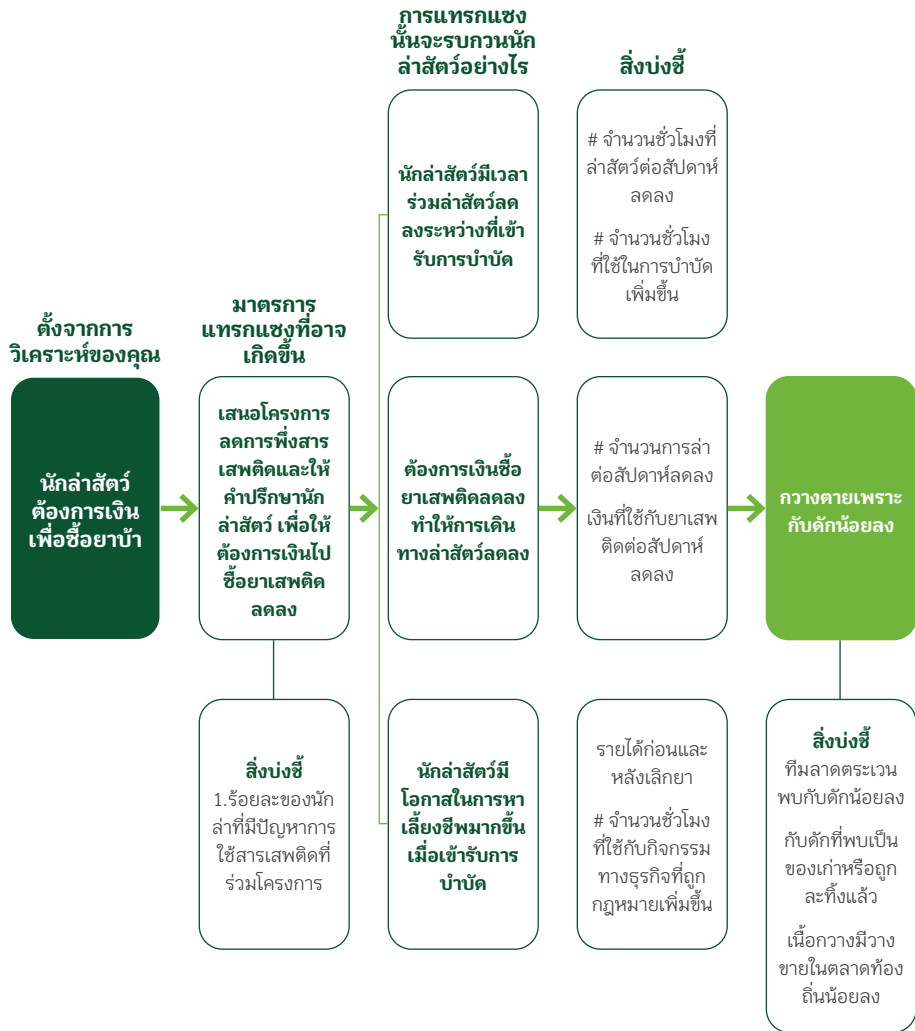
ทีมไม่เพียงเสนอแนวทางลาดตระเวน แต่ยังได้ประจักษ์ร่วมกับพันธมิตรที่สนใจสนับสนุนสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของชาวบ้านเป็นประจำ ทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับธรรมชาติของการติดยาบ้าและการติดในกับดักความยากจนของการเป็นหนี้ สุดท้ายทำให้เกิดความสนใจมากพอที่องค์กรพันธมิตรจะได้เริ่มโครงการของตนเองให้กับนักล่า (ดูแผนที่ตัวบ่งชี้ที่ 2)

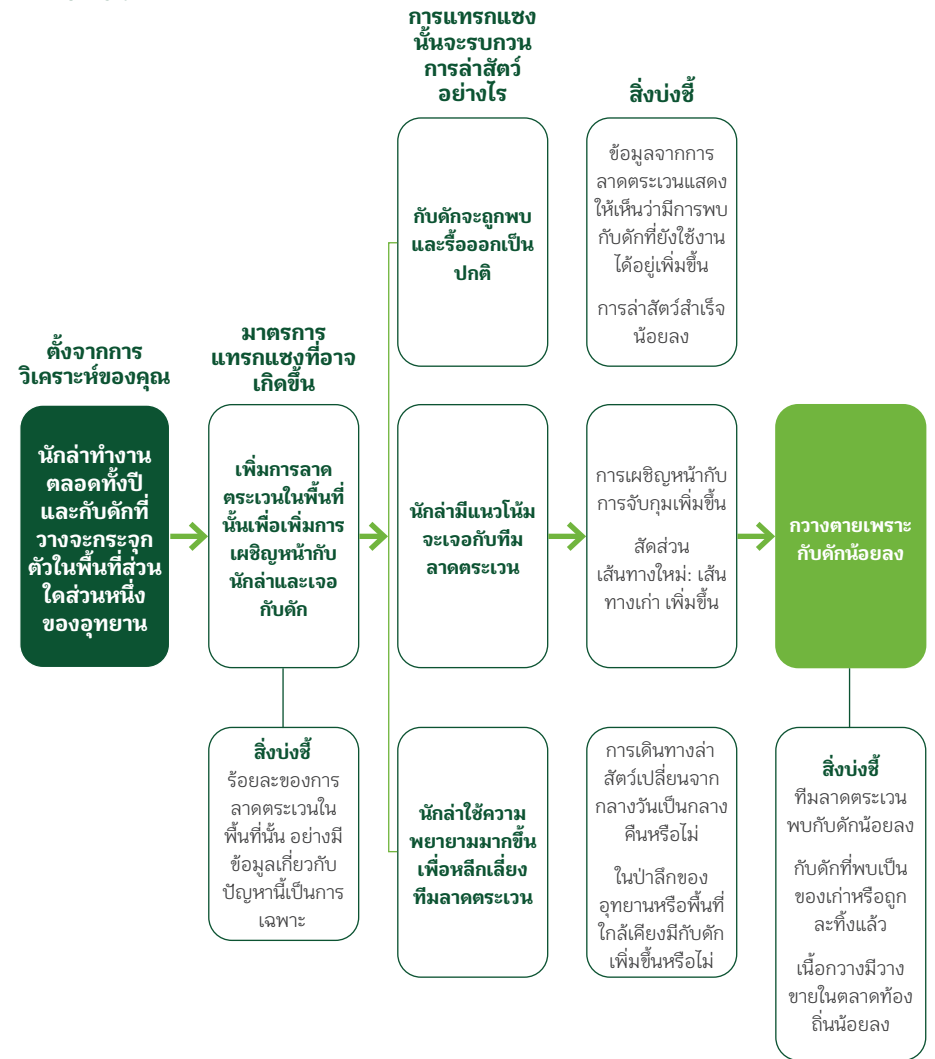
บทที่ 4

เสนอ วางแผน และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

INDICATOR MAP 1

INDICATOR MAP 2

ขั้นตอนที่ 40 หาทางชนะให้เร็วและเตรียมพร้อมสำหรับปรับเปลี่ยนข้อเสนอของตนเอง

ในฐานะนักวิเคราะห์ คุณจะตระหนักถึงความกดดันด้านเวลาอย่างแท้จริง ผู้จัดการของคุณจะคอยถามถึงผลการวิเคราะห์และข้อเสนอในการรับมือกับปัญหานั้น พวกเขาไม่ต้องการพบกับ “การเป็นอัมพาตจากการวิเคราะห์” คุณและทีมวิเคราะห์ปัญหาของคอมไม่น่าจะมีเวลาทุ่มเพื่อสวຍหรือสำหรับการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติของปัญหาอย่างสมบูรณ์แบบ

การชนะอย่างรวดเร็วช่วยสร้างโมเมนตัม การวิเคราะห์ของคุณอาจมาพร้อมข้อเสนอที่ใช้ต้นทุนต่ำ สามารถลงมือปฏิบัติได้เลยด้วยทรัพยากรที่มีอยู่ การนำข้อเสนอมาใช้แต่เนิ่น ๆ จะเป็นประโยชน์ บางครั้งเราอาจเรียกข้อเสนอพวกนี้ว่า “ตัวเลือกที่ใช้แล้ว ‘ไม่เสียใจ’” เพราะความเสี่ยงที่จะล้มเหลวมีน้อย และหากเกิดความล้มเหลวขึ้นก็ไม่น่าจะส่งผลเสียกลับมาหรือส่งผลกระทบต่อมาตรการระยะยาวที่จะส่งผลกระทบต่อปัญหามากกว่า

หลีกเลี่ยงกับดัก “กระโจนสู่การปฏิบัติ” การแก้ปัญหาระยะสั้นที่มีผลกระทบเพียงเล็กน้อยต่อการป้องกันอาชญากรรมหรือไม่มีเลยอาจดูดีที่พยามยและเวลาที่คอมมีอยู่ ความพยามยของคอมจะเป็นเพียงการตอบสนองตามสถานการณ์เท่านั้น ในฐานะนักวิเคราะห์คุณต้องอธิบายข้อจำกัดเหล่านี้ให้ผู้จัดการทราบ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าผลกระทบจากการดำเนินงานในระยะสั้นได้รับการประเมินอย่างเหมาะสม และชี้ให้เห็นว่าคุณจะประสบความสำเร็จในการลดอาชญากรรมได้อย่างไร

การฉวยโอกาสจากชัยชนะที่รวดเร็วช่วยสร้างโมเมนตัมให้คุณได้ แต่ระวัง “โรคกระโจนสู่การปฏิบัติ”

ใช้มาตรการที่ทำให้ชนะอย่างรวดเร็วและการตอบสนองที่จับเวลาขยายตัวเลือกมาตรการตอบสนอง สื่อสารผลลัพธ์การดำเนินการในช่วงแรก เพื่อให้เพื่อนร่วมงานและองค์กรพันธมิตรเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้คุณระบุปัญหาและหาทางแก้ไขได้ตั้งแต่ช่วงแรก ๆ การตอบสนองที่ประสบความสำเร็จจะทำให้คุณได้ข้อมูลเพิ่มขึ้นและสร้างความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับปัญหา ซึ่งจะช่วยให้คุณสามารถหาตัวเลือกมาตรการตอบสนองอื่น ๆ ได้อีก

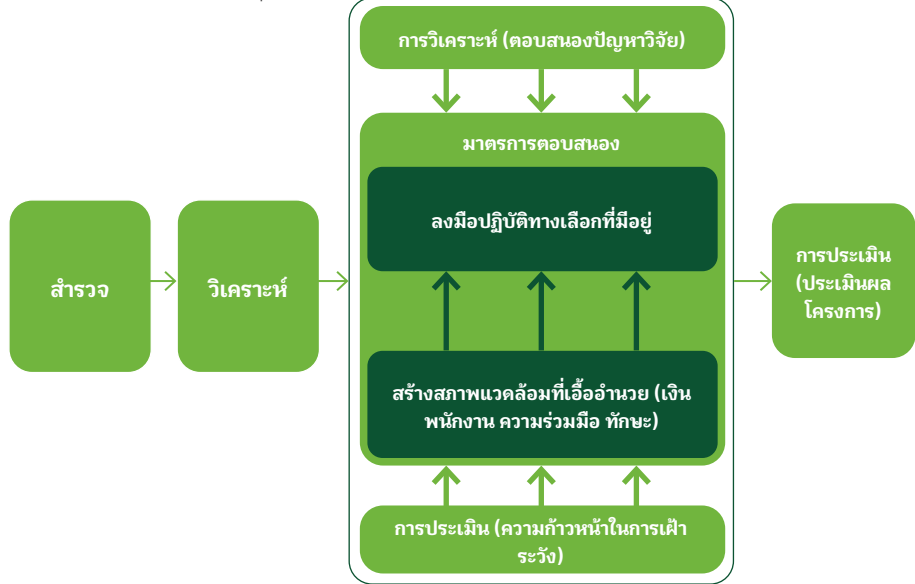
บริหารโครงการแบบยืดหยุ่น เปลี่ยนแปลงได้ตลอด ขณะที่กำลังดำเนินการตอบสนองของคุณ ให้หมั่นประเมินความคืบหน้าในการดำเนินการ ผลของมันเมื่อนำมารวมกับข้อมูลใหม่ ๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์ของคุณจะช่วยให้คุณปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และทำให้เห็นช่องโหว่ข้อมูลที่ต้องเติมให้เต็ม อาจทำให้เห็นว่าสมมติฐานเบื้องต้นมีความผิดพลาด หรือความล้มเหลวในการนำไปปฏิบัติอาจทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงแผน สิ่งสำคัญคือโครงการที่ตั้งไว้ต้องสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยได้

คาดการณ์ขีดจำกัดของประสิทธิภาพการตอบสนองของคุณ การตอบสนองที่ประสบความสำเร็จในช่วงแรก สามารถมีประสิทธิผลลดลงได้ตลอดเวลา เมื่อความพึงพอใจมากขึ้น ความเร่งด่วนของปัญหาลดลง และทีมงานก็อาจเริ่มเคยชินกับวิธีการทำงานที่ง่ายขึ้น เงินทุนก็อาจลดน้อยลงเพราะภัยคุกคามดูเหมือนจะได้รับการแก้ไขแล้ว มาตรการตอบสนองที่ประกอบด้วยความร่วมมือจากหลากหลายภาคส่วน อาจเต็มไปด้วยความตึงเครียด เพราะแต่ละองค์กรที่เข้าร่วมมีแรงกดดันเพิ่มขึ้นจากการที่ต้องจัดสรรทรัพยากรใหม่ หากไม่มีการปรับเปลี่ยนให้ดีขึ้นและเติมสิ่งใหม่ ๆ ลงไป มาตรการตอบสนองของคุณก็อาจจะแข็งทื่อทำอะไรไม่ได้ ขณะที่อาชญากรรมมีการปรับตัวเปลี่ยนรูปแบบใหม่มากมาย แม้จะมีการนำไปปฏิบัติได้อย่างยอดเยี่ยม แต่มาตรการของคุณก็อาจมี

ข้อจำกัดตามธรรมชาติว่าจะสามารถกดดันปัญหาได้นานแค่ไหนโดยไม่มีการเพิ่มมาตรการสนับสนุนลงไป (ขั้นตอนที่ 42) สามารถกดดันปัญหาได้นานแค่ไหนโดยไม่มีการเพิ่มมาตรการสนับสนุนลงไป (ขั้นตอนที่ 42)

วางรากฐานสำหรับการตอบสนองที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ในตอนเริ่มต้นเป้าหมายของคุณอาจเป็นเพียงการทำให้ปัญหาลดลงจากสถานะปัจจุบัน ซึ่งผู้จัดการของคุณประเมินว่าเป็นปัญหาใหญ่จนไม่สามารถยอมรับได้ การดำเนินการตอบสนองที่แก้ไขรากของปัญหาอาจไม่สามารถทำได้ทันที ต้องใช้ความพยามยค้นหาและสร้างความสัมพันธ์กับพันธมิตรภาคส่วนอื่น ๆ อาจต้องการการลงทุนในด้านการฝึกอบรมหรือต้องการเงินทุนเพิ่มมากขึ้น เมื่อนำความเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบแวดล้อมเหล่านี้เข้ามาเป็นปัจจัยร่วมในแผนการตอบสนองของคุณ โครงการของคุณก็จะเติบโตขยายตัวสู่ระยะต่อไป รูปด้านล่างแสดงให้เห็นว่าการวิเคราะห์ที่มีกรปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ประเมินสิ่งที่ทำแล้วได้ผล นำการเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อโครงการของคุณเข้ามาเป็นปัจจัยในการปรับแต่งมาตรการตอบสนองของคุณได้อย่างไร และทั้งหมดนั้นทำให้เกิดมาตรการตอบสนองใหม่ ๆ ได้อย่างไร

จ้องก่อนกระโจน
ก่อนจะเริ่มโครงการใหม่ ตรวจสอบก่อนว่าทำไม่ความพยามยแก้ปัญหาครั้งก่อน ๆ ถึงล้มเหลว จะช่วยให้หลีกเลี่ยงความผิดพลาดที่สามารถป้องกันได้ ความคิดดี ๆ อาจล้มเหลวได้ เพราะอุปสรรคในการนำไปปฏิบัติ หรืออาจเป็นเพราะถูกนำไปใช้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่จะก่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้ หรืออาจจะมีโครงการที่กำลังดำเนินอยู่ที่มีสัญญาณแห่งความสำเร็จแสดงให้เห็นแล้ว ซึ่งอาจจะมาปรับหรือขยายผลได้ อ่านรายงานหรือการประเมินผลโครงการก่อน ๆ และพูดคุยกับคนที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับโครงการ และแน่นอนแลกเปลี่ยนเรื่องราวความล้มเหลวของคุณให้ผู้อื่นฟังด้วย !

อ่านเพิ่มเติม
Implementing POP: Leading, Structuring, and Managing a Problem-Oriented Police Agency | Scott & Kirby (2012)

ขั้นตอนที่ 41 เตรียมเปลี่ยนจุด สมดุลของปัญหา เรื่อง

ปัญหาอาจเกิดขึ้นและดำรงอยู่นานมาแล้วจนกลายเป็นปัญหาเรื้อรัง และปัญหาเรื้อรังก็จะสามารถต้านทานความพยายามในการลดขนาดของปัญหา ความพยายามแก้ปัญหาที่ล้มเหลวซ้ำแล้วซ้ำอีก อาจทำให้เกิดการรับรู้ที่ฝังแน่นว่าปัญหาแก้ไขไม่ได้ ปัญหาอาจดูเหมือนถูกทำให้เล็กลง แต่หลังจากนั้นไม่กี่ปีมันจะกลับมาอย่างแข็งแกร่งมากขึ้นกว่าตอนที่ก่อนที่จะมีการดำเนินการตอบสนองเสียอีก ปัญหาหมักจะกลับมาเกิดขึ้นอีกครั้งไม่นานหลังการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้น

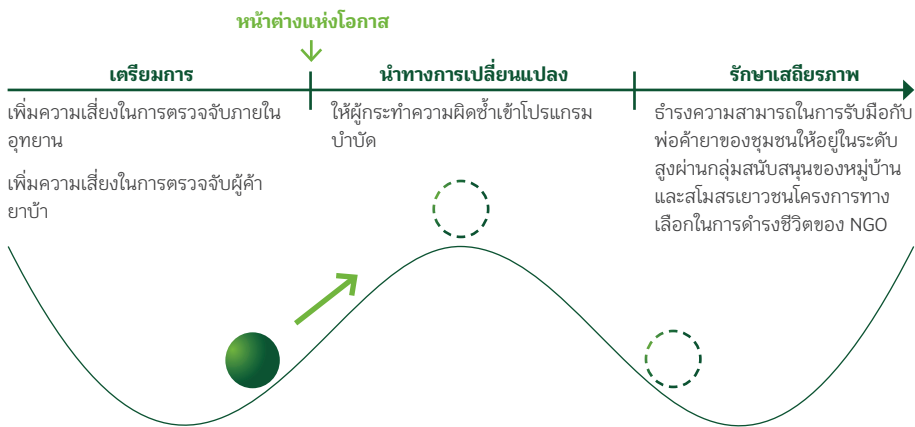
POP ออกแบบมาเพื่อแก้ปัญหาลักษณะนี้เป็นการเฉพาะ และปัญหาลักษณะนี้ก็เป็นเหตุผลที่เราสนับสนุนให้คุณคิดถึงการกำจัดโอกาสและแรงจูงใจที่ทำให้เกิดปัญหาออกไป

ดั่งที่ออลสันและคณะให้คำแนะนำไว้ว่า จะเป็นประโยชน์มากหากเรามองปัญหาเป็นเหมือนตลับลูกปืนเม็ดกลมที่ตั้งนิ่ง ๆ อยู่บนรูในสภาวะสมดุล ความพยายามดันตลับลูกปืนออกจากรูส่งผลให้มันกลิ้งกลับลงไปด้านล่างทุกครั้งที่มีการปล่อยแรงดัน คุณอาจส่งแรงไปให้มากพอที่จะดันให้ตลับลูกปืนไปที่ขอบของรู ซึ่งเป็นตำแหน่งที่จะมีหน้าตักโอกาส แต่ตลับลูกปืนนั้นไม่เสถียร สามารถกลิ้งไปได้ทุกทิศทาง และคุณก็จะต้องนำทางมันไปบ้านใหม่อย่างระมัดระวัง

พิจารณาเกณฑ์การตอบสนองที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุผลกระทบ การแทรกแซงปัญหาที่เล็กลง อาจไม่เพียงพอที่จะทำให้ปัญหาลดลง มาตรการตอบสนองนั้นอาจฟังดูมีเหตุผลแต่อาจต้องใช้ทรัพยากรมากจนทำไม่ได้

สถานการณ์สมมติการล่าสัตว์เอานือ:
หน้าตักแห่งโอกาสและการเปลี่ยนแปลง

รูปด้านล่างแสดงให้เห็นการทำงานของทีมต่อปัญหาสมมติการล่าสัตว์เอานือด้วยการผลักดันให้ปัญหาเข้าสู่สภาวะสมดุลใหม่ ใช้มาตรการแทรกแซงหลายมาตรการ ที่ละลำดับอย่างถูกต้อง พวกเขาสามารถคว้าหน้าตักแห่งโอกาสในการทำให้นักล่าเข้าร่วมโครงการฟื้นฟูชีวิตและความเป็นอยู่ได้

วางแผนว่าจะขยับปัญหาไปสู่สถานะใหม่ และคงมันไว้ที่ตำแหน่งนั้นได้อย่างไร

จะบิกแบงหรือกลยุทธ์ที่เพิ่มขึ้น ในบางกรณีอาจจำเป็นต้องนำเสนอการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ทั้งหมดในคราวเดียว เพื่อทำให้ปัญหาหลุดจากตำแหน่งสมดุลและเข้าสู่สถานะใหม่ นั่นอาจหมายถึงการหยุดขั้นตอนที่เพิ่มขึ้น และอาจต้องยอมเสียผลประโยชน์ที่จะได้ เมื่อต้องรับมือกับองค์กรอาชญากรรม หรือกับระบบการคอร์รัปชันที่ฝังแน่น การดำเนินการตอบสนองพร้อมกันจะมีผลกระทบยาวนานกว่าเมื่อเทียบกับการดำเนินการทีละครั้ง

จัดลำดับให้ถูกต้องและประสานงานในการลงมือปฏิบัติ ลำดับการลงมือทำตามมาตรการตอบสนองของคุณจะส่งผลต่อความสำเร็จโดยรวมของโครงการ มาตรการบางอย่างจะเป็นไปได้ต่อเมื่อทุกอย่างเป็นไปตามเงื่อนไขเท่านั้น มาตรการที่ไม่ได้ประสานงานหรือไม่เชื่อมต่อกันอาจสร้างความสับสนและเกิดผลเสียได้

หน้าตักแห่งโอกาสและจุดเปลี่ยน แรงกดดันอย่างต่อเนื่องต่อปัญหาสามารถนำไปสู่จุดเปลี่ยน ซึ่งคุณสามารถเร่งให้มันไปสู่ทิศทางใหม่ได้ ด้วยการเพิ่มมาตรการตอบสนองเข้าไปในช่วงเวลาสำคัญ

ความก้าวหน้าและเสถียรภาพของมาตรการตอบสนอง จุดสุดท้ายคือการวางแผนกลยุทธ์การถอนตัว มองไปข้างหน้าหาจุดที่จะสามารถยุติการคุ้มครองสัตว์ป่าที่ต้องใช้งบประมาณสูงและเข้มข้นได้อย่างไร และจัดสรรทรัพยากรใหม่ ในขณะที่หลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดปัญหาเกิดขึ้นอีก

ต้องหั้งตั้งและดัน ในบางครั้งการช่วยให้ปฏิบัติตามกฎหมายและเพิ่มความเสี่ยงไปด้วยพร้อมกันก็มีประโยชน์ ต้องหั้งตั้งและดัน ในบางครั้งการช่วยให้ปฏิบัติตามกฎหมายและเพิ่มความเสี่ยงไปด้วยพร้อมกันก็มีประโยชน์ อาจด้วยการเสนอทางออกให้ผู้กระทำความผิดให้ติดอยู่กับรูปแบบเดิม ๆ ของการถูกจับและการทำความเข้าใจ (ดูขั้นตอนที่ 28 ให้มีความสำคัญกับการป้องกัน) ในขณะเดียวกันโครงการที่มุ่งเปลี่ยนการหาเลี้ยงชีพของชุมชนอาจกระทำได้ดีซ้ำ หากไม่มีแรงกระตุ้นด้วยการเพิ่มต้นทุนของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย

อ่านเพิ่มเติม

Building Transformative Capacity for Ecosystem Stewardship in Social-Ecological Systems | Olsson et al. (2010)

The Character of Harms | Sparrow (2008)

ขั้นตอนที่ 42 เตรียมการรักษาระดับ ปัญหาที่ลดลงและหลีกเลี่ยงการฟื้นคืนของ ปัญหา

ปัญหาอาจดูเหมือนถูกทำให้เล็กลง แต่หลังจากนั้นไม่กี่ปีมันจะกลับมาอย่างแข็งแกร่งมากขึ้นกว่าตอนที่ก่อนจะมีการดำเนินการตอบสนองเสียอีก ปัญหามักจะกลับมาเกิดขึ้นอีกครั้งไม่นานหลังการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มข้น ภายในระยะเวลาสั้น ๆ หลังจากคนที่กระทำความผิดหยุดการกระทำ อาชญากรรมจะก่อตัวขึ้นอีกครั้งเพราะไม่มีแรงกดดันอีกแล้ว ไม่ได้หมายความว่า การบังคับใช้กฎหมายล้มเหลว มันอาจช่วยซื้อเวลาในการปกป้องประชากรสัตว์จากการสูญพันธุ์ในประเทศได้ แต่ที่ล้มเหลวคือกระบวนการตอบสนองต่อปัญหาโดยรวมที่ไม่ได้เตรียมมาตรการที่จะสามารถเปลี่ยนโครงสร้างโอกาสและแรงจูงใจในการก่อปัญหาไว้

วงจรรักษาปัญหาและการระดมทุน ขั้นตอนที่ 41 (จุดสมดุล) เน้นถึงความสำคัญของการวางแผนที่ไปไกลกว่าการลดปัญหาในทันที และการหลีกเลี่ยงกับดักของการอ้างว่า “ภารกิจสำเร็จ” ก่อนเวลาอันควร โครงการลดปัญหาที่ประสบความสำเร็จควรแสดงให้เห็นว่าปัญหายังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเวลาผ่านไปหลายปีหลังจากเริ่มปฏิบัติการตอบสนองต่อปัญหาครั้งแรก ในขณะที่กำลังพัฒนาโครงการ ควรแสดงให้เห็นว่ามีอำนาจตัดสินใจเห็นถึงสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นหลังจากผ่านไป 3 ปี เพื่อให้พวกเขาหาเงินทุนสำหรับรักษาความมั่นคงของโครงการไม่ให้เป็นไฟไหม้ฟาง

ปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมร่วมกับภาคี คุณอาจถูกกดดันด้วยเงื่อนไขเวลาในการลงมือปฏิบัติ มาตรการตอบสนองต่าง ๆ คุณอาจไม่มีเวลาสร้างความร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานที่ถูกต้องที่จะสามารถมีบทบาทในการทำให้ปัญหาลดลงในระดับต่ำ หากเป็นเช่นนั้นให้คุณรวมการปรับเปลี่ยนการทำงานต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรการตอบสนองของคุณ

คาดการณ์ขีดจำกัดของประสิทธิภาพของการตอบสนองของคุณ การตอบสนองที่ประสบความสำเร็จในช่วงแรก สามารถมีประสิทธิผลลดลงได้ตลอดเวลา เมื่อความพึงพอใจมากขึ้น ความเร่งด่วนของปัญหาลดลง ทีมงานก็อาจเริ่มเคยชินกับวิธีการทำงานที่ง่ายขึ้น เงินทุนก็อาจลดน้อยลง เพราะภัยคุกคามดูเหมือนจะได้รับการแก้ไขแล้ว มาตรการตอบสนองที่ประกอบด้วยความร่วมมือจากหลายภาคส่วนอาจเต็มไปด้วยความตึงเครียด เพราะแต่ละองค์กรที่เข้ามามีส่วนร่วมมีแรงกดดันเพิ่มขึ้นจากการต้องจัดสรรทรัพยากรใหม่ หากไม่มีการปรับเปลี่ยนให้ดีขึ้นและเติมสิ่งใหม่ ๆ ลงไป (ขั้นตอนที่ 40) มาตรการตอบสนองของคุณก็อาจจะแข็งทื่อทำอะไรไม่ได้ ขณะที่อาชญากรรมมีการปรับตัวเปลี่ยนรูปแบบใหม่มากมาย (ขั้นตอนที่ 36) แม้จะมีการนำไปปฏิบัติได้อย่างยอดเยี่ยม แต่มาตรการของคุณก็อาจมีข้อจำกัดตามธรรมชาติว่าจะสามารถกดดันปัญหาได้นานแค่ไหนโดยไม่มีการเพิ่มมาตรการสนับสนุนลงไป

ทำลายกับดักแรงเฉื่อย ในปัญหาการค้าสัตว์ป่าที่ยืดเยื้อผู้ที่เกี่ยวข้องอาจทำมาหลายปีแล้ว บางกรณีอาจมีการถ่ายทอดทักษะไปสู่คนรุ่นหลัง ทำให้โอกาสที่ปัญหาจะกลับมา มีสูงมาก ความรู้ เครื่องมือ ความสัมพันธ์ และรูปแบบการใช้ชีวิตที่สืบทอดกันมาเป็นสิ่งที่ไม่ว่าจะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ แรงแล้วยเหล่านี้จะเริ่มพยายามตั้งปัญหากลับไปสู่จุดก่อนที่คุณจะเริ่มมาตรการตอบสนอง

สถานการณ์สมมติการล่าสัตว์เอาน้ำ: หาวิธีรักษาระดับการล่าสัตว์ที่ลดน้อยลงให้คงอยู่ต่อไป

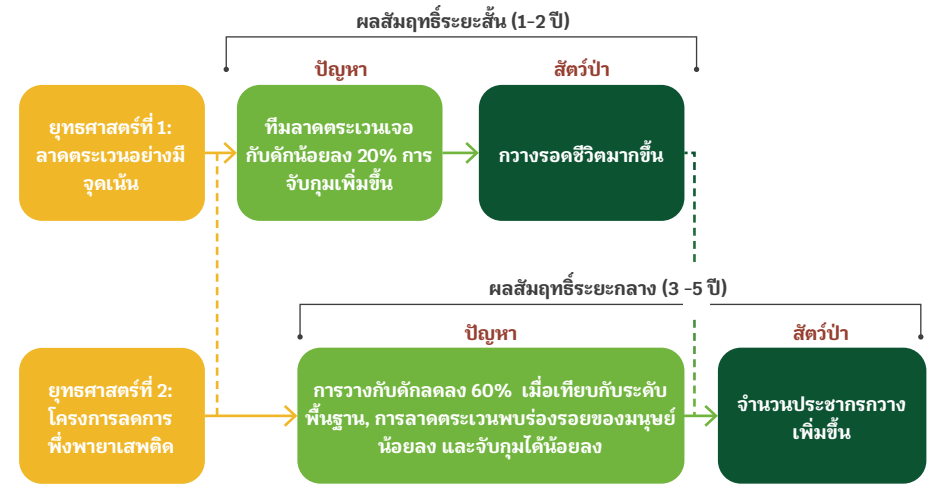
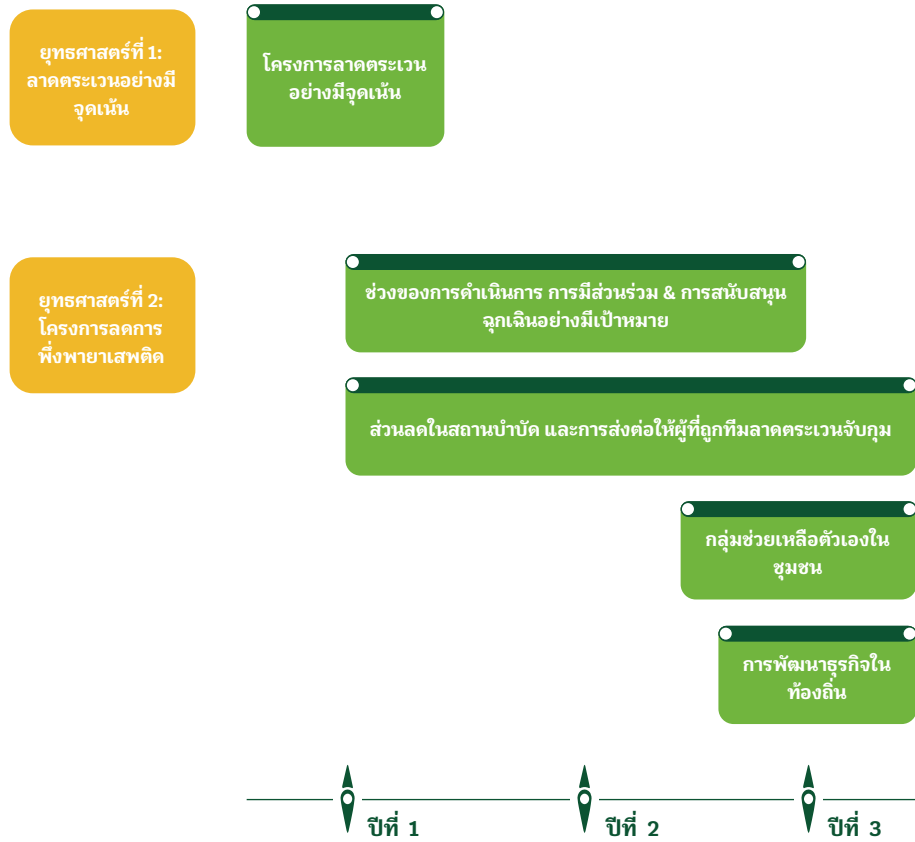
ทีมงานเริ่มใช้การลาดตระเวนเฉพาะจุด กำหนดเป้าหมายไปยังพื้นที่ที่มีการวางกับดักหนาแน่น ทำให้ทีมลาดตระเวนเจอกับดักมากขึ้นและเผชิญหน้ากับนักล่าบ่อยครั้งขึ้น แม้ทีมลาดตระเวนจะมีโอกาสยึดกับดักได้มากขึ้น หรือแม้แต่จับกุมผู้กระทำความผิด การวางกับดักล่าสัตว์ก็ยังคงเป็นปัญหาต่อไป ด้วยความเข้าใจที่ชัดเจนถึงแรงจูงใจและการเวียนย้อนกลับของปัญหา ทีมตระหนักดีว่าจำเป็นต้องมีมาตรการแทรกแซงในระดับชุมชนมากขึ้นเพื่อเสริมการทำงานของลาดตระเวนเฉพาะจุด

สมาชิกในทีมมุ่งเน้นไปที่การวางกลยุทธ์ที่แข็งแกร่งเพื่อสร้างความสามารถในการรับมือของชุมชนต่อแรงจูงใจหลักของปัญหาคือการเสพยาบ้า ซึ่งเน้นรวมถึงการให้หน่วยงานด้านสาธารณสุข องค์กรการกุศลทางการแพทย์ในท้องถิ่น รวมถึงผู้นำธุรกิจได้เข้ามามีส่วนร่วม จากการทำชุมชนมีความไว้วางใจ อุทยานในระดับต่ำ ทีมจึงริบลงมือเรียกความไว้วางใจกลับมาด้วยกิจกรรมที่ใช้ต้นทุนต่ำ มีการจัดประชุมร่วมกับผู้นำชุมชนทุกเดือนเพื่อหารือถึงปัญหาของหมู่บ้านที่อุทยานสามารถให้การสนับสนุนได้ อุทยานแจกชุดบรรเทาทุกข์ฉุกเฉินที่ราคาไม่มากให้กับครอบครัวที่ทุกข์ยากอย่างสาหัสเพื่อให้ชุมชนเชื่อมั่นในการทำงานของอุทยาน ต่อมาโครงการที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารเสพติดก็เกิดขึ้น มีการจัดบริการฟื้นฟูสมรรถภาพแบบมีส่วนร่วมให้สมาชิกในชุมชน รวมถึงผู้ที่ทีมลาดตระเวนส่งตัวมาให้เข้าร่วมโครงการด้วย เวลาผ่านไปชุมชนก็ได้ตั้งกลุ่มช่วยเหลือตัวเองขึ้นมาจนสามารถพัฒนาธุรกิจชุมชนขึ้นมาได้เอง ให้บริการแก่สมาชิกในชุมชนหลังผ่านโครงการบำบัดฟื้นฟู

บทที่ 4

เสนอ วางแผน และขับเคลื่อนการตอบสนองของคุณ

ไทม์ไลน์กิจกรรม

เครดิต: ไวส์เนอร์เนส ซาฟารี แพนเทอร่า

เครดิต: แพนเทอร่า

บทที่ 5 | ความสำเร็จที่ได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

หน่วยสอดแนมอาวุโสอธิบายรูปแบบการล่าสัตว์เชิงพื้นที่ให้หัวหน้าทีมพิทักษ์ป่าฟัง การคาดการณ์พฤติกรรมของนักล่าในพื้นที่เพื่อการลาดตระเวนอย่างมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น และการประเมินว่าวิธีการต่าง ๆ ที่ดำเนินอยู่ทำให้ปัญหาลดลงหรือไม่ จะช่วยให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจสามารถตัดสินใจจัดสรรทรัพยากรบนฐานข้อมูลได้ กระบวนการนี้ช่วยป้องกันไม่ให้เทคนิควิธีที่ไม่ช่วยลดปัญหายังคงได้รับเงินทุนดำเนินต่อไป และช่วยทำให้สามารถแก้ไขปรับแต่งเทคนิควิธีที่มีแนวโน้มจะได้ผลเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เขี้ยวหมีหมาที่เก็บมาจากแคมป์ของนักล่าสัตว์ในมาเลเซียแสดงให้เห็นความสำเร็จของการปราบปรามการกระทำผิดกฎหมาย แต่กลับไม่สามารถป้องกันไม่ให้เกิดการเสียชีวิตของหมีหมาได้ การศึกษาปฏิบัติการต่อต้านการล่าสัตว์แต่ละครั้งทำให้การวิเคราะห์พื้นที่สามารถระบุจุดที่ทำให้เกิดความผิดพลาดซ้ำได้ ทีมงานร่วมระหว่างกรมสัตว์ป่าและอุทยานกับแพนเทอร่ามาเลเซีย ซึ่งทำงานร่วมกับผู้จัดการ หัวหน้าทีมลาดตระเวน เจ้าหน้าที่ลาดตระเวนที่มีความชำนาญ สามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์และพัฒนาคู่มือต่อต้านการล่าสัตว์ในพื้นที่ป่าลึกขึ้นมาได้ ส่งผลให้สามารถจับกุมทีมล่าสัตว์ได้เพิ่มขึ้นจาก 1 ใน 20 ในปีฐาน เป็น 1 ใน 3 ในปีที่ทำโครงการ และการจับกุมการล่าสัตว์ของทีมงานกัมพูชาทำให้การล่าสัตว์ลดลง 62 % หลักฐานบ่งชี้ว่าความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นอาจเป็นด้วยยังความพยายามของนักล่าชาวกัมพูชา

ขั้นตอนที่ 43 กำหนดตัวแปรการประเมิน

เนื้อหาส่วนนี้แนะนำเคล็ดลับในการประเมินผลการตอบสนองของคุณ ลักษณะการประเมินของคุณจะขึ้นอยู่กับสิ่งที่คุณพยายามแสดงให้เห็น ในบางกรณีต้องการเพียงการพิสูจน์ให้เห็นว่าปัญหาที่น่ารำคาญใจนั้นลดน้อยลง เราขอแนะนำให้คุณทำตามขั้นตอนต่อไปนี้ แสดงให้เห็นว่าการตอบสนองของคุณทำให้ปัญหาหมดไป แสดงให้เห็นเหตุผลและวิธีการที่ทำให้การตอบสนองของคุณได้ผล และหากมีคนต้องการนำการตอบสนองของคุณไปใช้รับมือกับปัญหาลักษณะคล้ายกันต้องมีองค์ประกอบแวดล้อมใดบ้าง

ยาขานานี้มาพร้อมคำเตือนด้านสุขภาพ มันหมายถึงการต้องทุ่มเทเวลามากขึ้นในการวางแผน การติดตามและการประเมินผล การออกแบบการทดลองโดยมีกลุ่มควบคุมจะทำให้ผลการประเมินที่แม่นยำ แต่มันก็ต้องการทรัพยากรมากที่สุด ดัดลีนใจร่วมกับผู้จัดการของคุณว่าวัตถุประสงค์ของการประเมินคืออะไร เนื่องจากจะเป็นตัวกำหนดเวลาและทรัพยากรที่คุณต้องการ (ขั้นตอนที่ 7)

วัตถุประสงค์การประเมิน	เวลาและทรัพยากรที่ต้องการ
เพื่อความมั่นใจว่าปัญหาลดลง	ต่ำ
เพื่อความมั่นใจเกี่ยวกับบทบาทของมาตรการตอบสนองที่ทำให้ปัญหาลดลง	ปานกลาง
เพื่อสามารถเป็นแนวทางให้ทีมอื่นที่จัดการกับปัญหาลักษณะคล้ายกันได้	สูง

การประเมินเป็นกระบวนการวนซ้ำ มาตรการแทรกแซงที่แตกต่างกันจะใช้เวลาที่จะเริ่มเห็นการลดลงของปัญหาต่างกัน สิ่งสำคัญคือไม่ต้องรอจนเวลาผ่านไปเป็นปีจึงจะเริ่มการประเมิน ในขณะที่เพื่อนร่วมทีมของคุณกำลังทำตามกลยุทธ์ที่วางไว้ให้คุณตรวจสอบตัวบ่งชี้ระยะสั้นที่สามารถบอกคุณได้ว่ากลยุทธ์ของคุณมาถูกทาง และรายงานผลการค้นพบนั้นให้กับผู้จัดการและทีมงาน

ยุทธวิธีจำเป็นต้องมีการปรับแต่งหรือไม่ ประสิทธิภาพของมันสามารถเพิ่มขึ้นได้หรือไม่ หากเราลองทำวิธีการอื่น หากเป็นไปได้ เราจำเป็นต้องเชิญหน่วยงานอื่นมาร่วมด้วยหรือไม่ ไม่มีการตอบสนองใดจะก่อร่างอย่างสมบูรณ์แบบขึ้นมาได้จากการเขียนบนกระดาษ การตอบสนองทุกอย่างต้องการพัฒนาปรับปรุงขึ้น ซึ่งเป็นเหตุผลที่กระบวนการ SARA มีวงจรป้อนกลับจากการประเมินไปจนถึงการตอบสนอง

ในเวลาเดียวกัน เมื่อคุณเริ่มปฏิบัติการตามมาตรการตอบสนองของคุณ คุณอาจพบว่าปัจจัยบางตัวมีปัญหามาและต้องการการแก้ไข หรืออาจมีข้อมูลที่จำเป็นต้องหาความชัดเจนเพิ่มไม่ว่าจะมีการย้ายที่ของปัญหาเกิดขึ้นหรือไม่ เป็นเรื่องปกติ คุณเรียนรู้ขณะทำงานไป และเมื่อคุณเริ่มบอกเล่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น คุณจะมีโอกาสที่จะได้รับความร่วมมือและเงินทุนเพิ่มมากขึ้น มีการประเมินผลที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น สิ่งสำคัญคือต้องแน่ใจว่าในระยะสั้น ผู้มีอำนาจตัดสินใจจะมีข้อเสนอแนะที่ดีและเร็วเพื่อเป็นแนวทาง ซึ่งจะช่วยให้คุณพร้อมสำหรับการประเมินผลที่ละเอียดหลังจากโครงการดำเนินไป 1 ปี หรือประมาณนั้น บทที่ 6 จะให้แนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสื่อสารสิ่งที่คุณพบอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ

การประเมินจะเริ่มขึ้นเมื่อคุณลงมือปฏิบัติการตอบสนอง ตั้งเป้าเพื่อให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้มีอำนาจตัดสินใจอย่างรวดเร็วและสม่ำเสมอ และประเมินผลอย่างละเอียดลึกซึ้งทุก 1 ปี หรือประมาณนั้น

“ปัญหาลดลงจริงหรือ” เป็นคำถามสำคัญที่สุดที่คุณจะถูกถาม เพื่อตอบคำถามนี้คุณต้องเปรียบเทียบจำนวนปัญหาหลังโครงการดำเนินไปแล้วกับข้อมูลของปัญหาก่อนที่คุณจะเริ่มโครงการ ซึ่งนั่นต้องการมาตรวัดที่ดีและความสามารถในการวัดปัญหา

“การตอบสนองของเราทำให้ปัญหาลดลงหรือเปล่า” นี่เป็นอีกคำถามหนึ่งที่แตกต่างกันแต่มีความสำคัญเท่ากัน มันบอกให้คุณรู้ว่าการตอบสนองของคุณทำได้ดีเพียงไร เป็นการลงทุนที่ดีหรือไม่ และคุณอาจพิจารณาว่ามันไปใช้กับปัญหาลักษณะคล้ายกันที่อื่นหรือไม่ก็ได้ เกณฑ์ 4 ข้อ ที่จะทำให้บอกว่าการตอบสนองของคุณเป็นสิ่งที่ทำให้ปัญหาลดลงแล้ว

“ผู้อื่นจะใช้การตอบสนองนี้ได้อย่างไร” ใครควรเป็นผู้ใช้การตอบสนองนี้ และใช้ในบริบทใดจึงจะสามารถคาดหวังถึงผลสำเร็จได้ มีทรัพยากรและปัจจัยใดบ้างที่จำเป็นก่อนที่จะใครสักคนจะพิจารณาการนำมาใช้ มีหลุมพรางใดบ้างที่ควรต้องระวังและสำคัญที่สุดมันต้องใช้เงินเท่าไร (หรือประหยัดได้เท่าไร) คำถามเหล่านี้สำคัญยิ่งต่อการแนะนำให้ผู้อื่นนำมาใช้ใช้จัดการกับปัญหาที่คล้ายคลึงกัน การตอบคำถามเหล่านี้ต้องการการทำงานที่มากขึ้น แต่จะทำให้โครงการของคุณมีประโยชน์มากกว่าการแก้ปัญหาแค่ปัญหาเดียว

ใช้ EMMIE ประเมินมาตรการตอบสนองของคุณ EMMIE เป็นกรอบความคิดที่มีประโยชน์ที่จะช่วยคุณประเมินผล ตารางในหน้าถัดไปแสดงให้เห็นวิธีการใช้ EMMIE ในการประเมินการติดตั้งประตูทางเข้าชอยเพื่อลดอาชญากรรมและพฤติกรรมต่อต้านสังคมในชอยชอยต่างๆ ชอยสามารถมองว่าเป็นโอกาสในการก่ออาชญากรรมและเอื้อให้ก่ออาชญากรรม เพราะสามารถเข้าถึงทรัพย์สินได้โดยไม่สะดุดตาคน “ประตูเข้าออกชอย” เป็นเทคนิคในการป้องกันอาชญากรรมเพื่อป้องกันไม่ให้มีการโจรกรรม ด้วยการติดตั้งประตูรั้วที่สามารถล็อกได้ เพื่อจำกัดไม่ให้ผู้ที่ไม่ได้พักอาศัยในชอยเข้าไปในชอยได้ โชตบอททอมและคณะ (2018) ประเมินหลักฐานที่แสดงประสิทธิภาพของเทคนิคนี้และสิ่งที่จะต้องทำเพื่อให้มันใช้งานได้ผล

การทดสอบความเป็นเหตุเป็นผล 4 ประเด็นตามแนวทางของ Eck	
1	มีกลไกที่มีเหตุผลสำหรับการตอบสนองที่ทำให้ปัญหาลดลง
2	จำนวนการตอบสนองกับจำนวนการลดลงของปัญหามีความสัมพันธ์กัน
3	การตอบสนองเกิดขึ้นก่อนที่ปัญหาจะลดลง
4	คำอธิบายทางเลือกถูกตัดออก

อ่านเพิ่มเติม
 Introducing EMMIE: An evidence rating scale to encourage mixed-method crime prevention synthesis reviews | Johnson, Tilley and Bowers (2015)
 Gating Alleys to Reduce Crime: A Meta-Analysis and Realist Synthesis | Sidebottom et al (2018)
 Assessing Responses to Problems: Did It Work? | Eck (2017)

บทที่ 5 | สิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

EMMIE		ตัวอย่างประจักษ์ทางเข้าชอย
ผลกระทบ (EFFECT) ผลกระทบต่ออาสาสมัคร	หลักฐานที่ปรากฏชี้ให้เห็นว่ามาตรการแทรกแซงที่นำมาใช้นำสู่การเพิ่มขึ้นหรือลดลง หรือมีผลใดๆ ต่ออาสาสมัครหรือไม่	<ul style="list-style-type: none"> -การโครงการในพื้นที่ที่มีการติดประจักษ์ทางเข้าชอยลดลงเร็วกว่าพื้นที่ควบคุมที่ไม่มีประจักษ์ชอย -การโครงการในพื้นที่ที่ร่อยต่อรอบพื้นที่ที่มีการติดประจักษ์ทางเข้าชอยลดลงในอัตราที่มากกว่าพื้นที่ควบคุม แสดงให้เห็นว่าการกระจายตัวของอาสาสมัครเป็นตัวควบคุมประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น
กลไก (Mechanism) มันทำงานอย่างไร	สามารถนำมามาตรการแทรกแซงมาอธิบายผลกระทบต่อที่เกิดขึ้นได้อย่างไร	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพิ่มความพยายามในการโครงการเพื่อหาทางผ่านประตูรั้วที่ล็อคอยู่เข้าไปให้ได้ 2. เพิ่มการรับรู้ถึงความเสี่ยงในการกระทำผิด ด้วยการขยายการให้การดูแล และช่วยสอดส่อง เพราะผู้อยู่อาศัยในชอยมีความภาคภูมิใจและใส่ใจชอยมากขึ้น และรู้สึกมีอำนาจมากขึ้นในการทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลปกป้องชอย 3. ปิดไม่ให้มีข้อแก้ตัว สำหรับการเข้าไปในพื้นที่ ส่วนบุคคลของผู้กระทำผิด ทำให้ผู้อยู่อาศัยท้าทายผู้ที่กระทำผิดได้ง่ายขึ้น 4. ปิดช่องโหว่ การจัดระเบียบพื้นที่ ทำให้เห็นว่าชอยนั้นไม่เหมาะกับการก่อเหตุเพราะมีความเสี่ยงสูงที่จะถูกขัดขวาง ถูกตรวจพบ และถูกจับกุม 5. เบี่ยงเบนความสนใจของผู้กระทำผิดออกจากพื้นที่ที่กว้างกว่าชอยนั้น จากการที่การรับรู้พื้นที่ของผู้กระทำผิดลดน้อยลง ลดการรับรู้ถึงโอกาสในการก่ออาชญากรรม และความน่าสนใจของพื้นที่โดยรวมลง

ปัจจัยควบคุม (Moderator) มันได้ผลที่ไหนบ้าง	ในสภาพแวดล้อมและบริบทใดบ้างที่มาตรการนี้มีแนวโน้มจะได้ผล/ ไม่ได้ผล	<ol style="list-style-type: none"> 1. บริบทพื้นที่ใกล้เคียง การไม่มีกฎระเบียบในการเข้าถึงกฎแฉประจักษ์ และการย้ายเข้าย้ายออกบ่อย ๆ ของผู้อยู่อาศัยจะลดประจักษ์ภาพลง 2. ความสามัคคีของคนในชุมชน ชุมชนที่มีความสามัคคีน้อยจะลดประจักษ์ภาพในการนำมาตรการนี้ไปปฏิบัติ บุคคลที่ี้อึดอัดและต่อต้านการมีประจักษ์เพียงแค่ 2-3 คน สามารถทำลายโครงการนี้ได้ 3. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ การออกแบบประตูที่ไม่ดี ที่ทำให้กลายเป็นอุปสรรคต่อการเข้าถึง อาจทำให้ผู้อยู่อาศัยใช้เป็นพื้นที่ที่ขยยะ บ่งบอกว่า เป็นพื้นที่ที่ไม่ได้รับการดูแล
การนำไปปฏิบัติ (Implementation) ต้องทำอย่างไร	มีปัจจัยอะไรบ้างที่ต้องพิจารณาเมื่อนำมาตรการแทรกแซงนี้ไปใช้ในท้องถิ่น	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องปรึกษาและได้รับการยินยอมจากผู้อยู่อาศัยก่อนลงมือปฏิบัติ 2. การยอมรับของชุมชนเป็นสิ่งจำเป็นต้องกระตุ้นให้เกิดขึ้นและธำรงรักษาไว้ 3. จำเป็นต้องปรึกษากับผู้ให้บริการด้านต่าง ๆ ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากการติดตั้งประตูทางเข้าชอย เพื่อให้แน่ใจว่าประตูจะไม่กระทบกับบริการที่จำเป็น 4. การออกแบบประตูต้องให้แข็งแรงและใหญ่พอที่จะป้องกันไม่ให้คนกระโดดข้ามได้ อาจต้องเปิดไฟตอนกลางคืน และสร้างความสวยงามให้บริเวณที่อยู่อาศัยด้วย
เศรษฐศาสตร์ (Economic) ต้องใช้งบประมาณเท่าไร	ค่าใช้จ่ายทั้งทางตรงและทางอ้อมที่เกี่ยวข้องกับมาตรการนี้เป็นเงินเท่าไร และมีหลักฐานแสดงให้เห็นผลประโยชน์ที่เป็นตัวเงินหรือไม่	<p>ราคาเฉลี่ยประตูทางเข้าออกชอยอยู่ที่ 950 เหรียญ (ระหว่าง 205-1,453 เหรียญ)</p> <p>อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุนแสดงให้เห็นว่า ทุก ๆ 1.30 เหรียญที่จ่ายให้กับประตูทางเข้าออกชอย จะให้ผลตอบแทนการลงทุน 2.42-3.64 เหรียญ ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่คำนวณจากการลดลงของการโครงการ</p>

บทที่ 5 | สิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

ขั้นตอนที่ 44 วัดตัวชี้วัดข้อมูลที่มีความหมายมากขึ้น

หลังจากวางแผนการตอบสนองแล้ว คุณควรมีแผนที่ชัดเจนว่ามันจะสามารถเปลี่ยนเงื่อนไขหรือป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาได้อย่างไร เมื่อเริ่มใช้มาตรการตอบสนองจนจำเป็นต้องลงมือบันทึกข้อมูลสิ่งที่คุณทำไปแล้ว (ข้อมูลนำเข้า - input) ตัวชี้วัดข้อมูลของผลที่เกิดขึ้นในทันที (ผลลัพธ์ - output) และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตัวปัญหา (ผลลัพธ์ - outcome) ผลลัพธ์สำคัญในแง่ที่ช่วยแสดงให้เห็นว่าการตอบสนองของคุณเป็นปัจจัยทำให้ปัญหาลดลง แต่มันอาจบันทึกได้ยาก และคนก็จะละเลยได้ง่าย

อะไรทำให้เกิดตัวชี้วัดข้อมูลที่ดี ตัวชี้วัดข้อมูลที่ดีแสดงถึงสิ่งที่คุณพยายามวัดอย่างซื่อสัตย์ เป็นกลาง และไวต่อการเปลี่ยนแปลง สามารถวัดได้ด้วยวิธีการเดียวกันแม้คนวัดจะคนละคนกัน ในช่วงเวลาที่ต่อเนื่องกัน ในทางปฏิบัติข้อมูลที่จะนำมาทำตัวชี้วัดต้องสามารถเก็บรวบรวมได้โดยไม่ต้องใช้กำลังคนหรือภาระทางการเงินมากเกินไป

วางแผนวิธีการรวบรวมข้อมูล การบันทึกตัวชี้วัดข้อมูลคุณต้องทำการออกแบบการตรวจสอบข้อมูลไปด้วยเพื่อดูว่าข้อมูลที่คุณจะเก็บรวบรวมมาจะเป็นข้อมูลที่คุณต้องการเพื่อติดตามแนวโน้มได้ชัดเจนแค่ไหน รายการตรวจสอบด้านล่างเป็นวิธีที่มีประโยชน์ในการคิดผ่านการลงมือทำ

ระวังตัวชี้วัดข้อมูลที่มาตราการตอบสนองเป็นตัวสร้างให้เกิดขึ้น ตัวชี้วัดข้อมูลจำนวนมากที่คุณจะใช้จะขึ้นอยู่กับความพยายามที่คุณใช้ในการสังเกตและบันทึกข้อมูล ซึ่งมันสามารถสร้างหลุมพรางที่ยิ่งคุณพยายามมากเท่าไร คุณก็ยิ่งต้องสังเกตมากเท่านั้น และในทางกลับกันยิ่งคุณสังเกตมากคุณก็ยิ่งต้องพยายามมาก เช่น คุณลาดตระเวนน้อย คุณก็จะเจอกับเด็กขโมยรถจักรยานน้อย หากเป็นไปได้ให้หลีกเลี่ยงการพึ่งตัวชี้วัดข้อมูลที่ได้จากตัวมาตรการตอบสนองเองมากเกินไป ให้เปรียบเทียบตัวชี้วัดข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งข้อมูลหลายแหล่งที่เป็นอิสระจากกัน (ขั้นตอนที่ 18)

ให้ความสำคัญกับกระบวนการที่ผลลัพธ์ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ เช่น โครงการที่มุ่งปรับปรุงระบบยุติธรรมทางอาญาด้วยการฝึกอบรม (ข้อมูลนำเข้า) ให้กับเจ้าหน้าที่และผู้พิพากษา อาจนำสู่การจับกุมและสามารถดำเนินคดีในการกระทำความผิดเกี่ยวกับสัตว์ป่าได้สำเร็จ (ผลลัพธ์) ตัวชี้วัดข้อมูลของผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่าการฝึกอบรมดูเหมือนจะได้ผลแต่มันไม่ได้แสดงให้เห็นว่าภัยคุกคามต่อสัตว์ป่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร (ผลสัมฤทธิ์) สิ่งสำคัญที่ต้องจำเกี่ยวกับตัวชี้วัดคือการฝึกอบรมไม่ใช่ผลลัพธ์ ตัวชี้วัดประสิทธิภาพหลักที่วัดข้อมูลนำเข้า เช่น ระยะทางที่เดินลาดตระเวน หรือจำนวนกับดักที่ถูกหรือออก จะเป็นประโยชน์ในระยะสั้นตรงที่แสดงให้เห็นว่ามีการดำเนินการกิจกรรมที่ตกลงกันไว้แล้ว แต่ต้องระวังไม่ให้นั้นกลายเป็นเป้าหมายที่มากำหนดทิศทางของโครงการคุณ การเข้าใจว่าผลลัพธ์จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะทำให้รู้ได้ว่าสิ่งที่คุณกำลังทำจะก่อให้เกิดผลกระทบใดหรือไม่

รายการตรวจสอบตัวชี้วัดข้อมูลที่มีความหมาย	
แม่นยำ	ทุกคนที่มาไปใช้สามารถกำหนดค่าได้เหมือนกันหรือไม่
สามารถวัดได้	คุณสามารถบันทึกและวิเคราะห์ตัวชี้วัดข้อมูลในเชิงปริมาณและ/หรือเชิงคุณภาพได้หรือไม่
สม่ำเสมอ	คุณสามารถวัดสิ่งเดียวกันด้วยวิธีการเดียวกันตลอดระยะเวลาของโครงการได้หรือไม่
มีความอ่อนไหว	ตัวชี้วัดข้อมูลสามารถเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนตามการเปลี่ยนแปลงจริงของเงื่อนไขที่กำลังวัดได้หรือไม่
ใช้ได้จริง	ข้อมูลที่จะนำมาทำตัวชี้วัดข้อมูลเป็นสิ่งที่ทีมงานสามารถเก็บได้หรือไม่ ต้นทุนทางการเงินและกำลังคนที่ต้องใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีความสมเหตุสมผลหรือไม่

ปัญหา การเก็บไขเต่าตัวชี้วัดผลลัพธ์ % ของรังเต่าที่ถูกบุกรุกในปีนั้น ๆ จากชายหาดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	
ใครมีหน้าที่รับผิดชอบบันทึกตัวชี้วัด	ทีมวิจัยของ NGO
ตัวชี้วัดแสดงให้เห็นอะไร	ร้อยละของรังที่สำรวจที่ถูกคนบุกรุก เป็นตัวบ่งชี้ความรุนแรงในการบุกรุกรังได้แม่นยำ
สมมติฐานหลักคืออะไร	ชายหาดตัวอย่างทั้ง 5 แห่งสะท้อนให้เห็นแรงกดดันของการบุกรุกรังตลอดแนวแม่น้ำ ยังคงพบเห็นกิจกรรมของมนุษย์ในระหว่างการลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบ
อคติที่อาจเกิดขึ้นคืออะไร และจะเอาชนะได้อย่างไร	ความเสี่ยงต่อการผิดพลาดในการจำแนกรังที่ถูกบุกรุกโดยผู้ล่าตามธรรมชาติ เฉพาะเมื่อมีหลักฐานที่ชัดเจนว่ามนุษย์เข้าไปเกี่ยวข้องเท่านั้นที่จะถูกบันทึกว่าเป็นการบุกรุกโดยมนุษย์
จะเก็บข้อมูลที่ไหน	แม่น้ำ Z ที่มีการแทรกแซงด้วยกระบวนการวิจัย จากจุด A ถึงจุด B ที่ชายหาดตัวอย่าง 5 แห่ง แม่น้ำ Y แม่น้ำควบคุม จากจุด A ถึงจุด B ที่ชายหาดตัวอย่าง 5 แห่ง
ต้องบันทึกตัวชี้วัดเมื่อไร	ข้อมูลรังเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน – 30 กรกฎาคม ในช่วงฤดูวางไข่ทุกปี
ข้อมูลจะอ่อนไหวเมื่อไร ในช่วงเวลาไร	การเปลี่ยนแปลงปีต่อปี
ข้อมูลที่บันทึกไว้จะส่งผลกระทบต่อการใช้ปฏิบัติอย่างไร	ทีมตรวจสอบเก็บข้อมูลตลอดลำน้ำทุก 2 สัปดาห์ ด้วยเรือ 2 ลำ แต่ละลำมีทีมสำรวจ 5 คน รังเต่าทุกรังที่พบจะถูกบันทึกตำแหน่ง GPS ระบุวัน เวลา ที่พบ และจัดประเภทของรัง: ยืนยันการฟักไข่สำเร็จ; ยืนยันถูกบุกรุกด้วยผู้ล่าตามธรรมชาติ; ยืนยันถูกมนุษย์บุกรุก; ผู้บุกรุกไม่ชัดเจน รูของรังไข่ที่บันทึกแล้วจะถูกถล่มปิด ป้องกันการนับซ้ำ

สถานการณ์สมมติการเก็บไขเต่า: วัดค่าตัวชี้วัดข้อมูลที่มีความหมาย

ในบทที่ 5 ทั้งบทเราจะใช้สถานการณ์สมมติเพื่อแสดงให้เห็นแนวคิดบางอย่าง เราจะเปลี่ยนจากสถานการณ์สมมติการล่าสัตว์เอาเนื้อในบทที่ 4 มาโฟกัสที่การเก็บไขเต่าแม่น้ำซึ่งเป็นโครงการที่เน้นตัวปัญหา (ดูขั้นตอนที่ 15) ในตัวอย่างนี้ ทีมงานได้ดำเนินโครงการเพื่อลดปัญหาการเก็บไขเต่าตลอดแนวแม่น้ำ จากการวิเคราะห์พบว่าปัญหาเกิดจากคนงานที่ทำงานในฟาร์ม และฤดูวางไข่ของเต่าตรงกับช่วงที่ในฟาร์มไม่ค่อยมีงาน การวิเคราะห์ยังแสดงให้เห็นอีกว่าใช้สมบรูณ์ ซึ่งมีจำนวนน้อยก็ถูกเก็บไป คิดเป็นมากกว่าครึ่งหนึ่งของไข่ทั้งหมดที่ถูกเก็บ และถูกนำไปขายที่ใกล้สินค้าลับ ๆ ในหมู่บ้าน ก่อนที่ไข่พวกนี้จะถูกขายอีกครั้งในเมืองใกล้เคียง ทีมงานได้สร้างมาตรการตอบสนองปัญหาซึ่งรวมถึงการสร้างงานขนาดเล็กตามฤดูกาลเพื่อให้คนงานวัยรุ่นทำและมีรายได้ในช่วงเดือนที่ประปรายที่สุด โครงการเน้นไปที่คนเก็บไขเต่าที่อยู่ในภาวะสมบรูณ์

ตารางด้านล่างแสดงวิธีที่ทีมออกแบบตัวชี้วัดข้อมูลหลัก ในขณะระดมความคิด พวกเขาคิดถึงการนับรังไข่ที่ถูกคนบุกรุกอย่างง่าย ๆ แต่ก็ตระหนักว่ารังไข่ทั้งหมดอาจมีไม่เท่ากันในแต่ละปีขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น คุณภาพแม่น้ำ จำนวนเต่าเต็มวัยที่ถูกล่า ดังนั้น การประมาณจำนวนรังทั้งหมดกับจำนวนรังที่ถูกบุกรุกขโมยไข่จึงมีความถูกต้องแม่นยำมากกว่า แต่มันก็หมายถึงงานที่มากขึ้น ทีมจึงลดจำนวนชายหาดที่จะทำการสำรวจลง โดยคัดเลือกอย่างระมัดระวัง ให้เป็นชายหาดที่สะท้อนให้เห็นแรงกดดันที่แม่น้ำที่สายต้องเผชิญ

บทที่ 5 | สิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

ขั้นตอนที่ 45 ประเมินผลกระบวนการ

การประเมินผลกระบวนการ เป็นวิธีตรวจสอบการนำมาตรการตอบสนองของคุณไปใช้ เน้นไปที่สิ่งที่คุณทำ (ข้อมูลนำเข้า) และผลที่เกิดขึ้น (ผลลัพธ์) หากไม่มีการประเมินผลกระบวนการ ก็จะเป็นการยากที่จะระบุได้ว่ามาตรการของคุณทำให้ปัญหาเปลี่ยนแปลงมากเพียงใด หากปัญหาลดลง โดยที่องค์ประกอบต่าง ๆ ของมาตรการตอบสนองของคุณไม่ได้ถูกนำไปปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ แสดงให้เห็นว่าอาจเป็นผลขององค์ประกอบอื่น ซึ่งนั่นจะลดน้ำหนักในการที่คุณจะบอกว่ามาตรการของคุณได้ผลและแนะนำให้มีการนำไปใช้กับปัญหาอื่นที่ใกล้เคียงกัน (การประเมินผลกระทบ)

มาตรการตอบสนองอาจจะดี แต่โครงการล้มเหลวจากการนำไปใช้

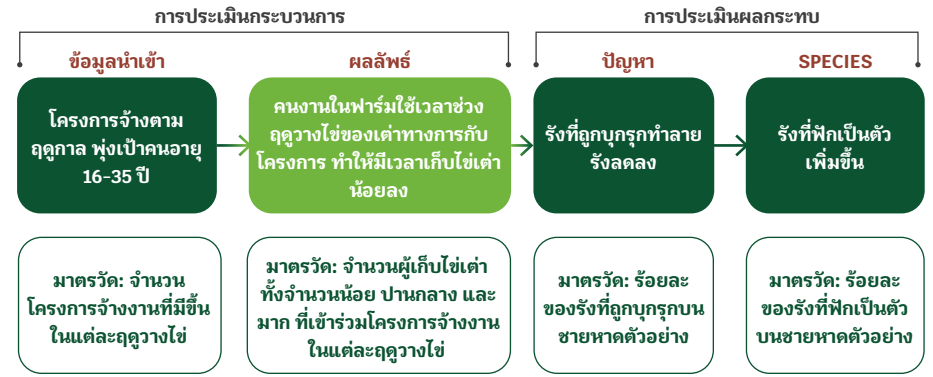
แม้แผนการจะดีแต่ก็ยิ่งเผชิญกับความท้าทาย ทั้งความล่าช้าในการนำเสนอมาตรการตอบสนองให้ตรงเวลา, พันธมิตรไม่จริงจังเหมือนที่ตั้งใจไว้, และอาจมีอุปสรรคอื่นเกิดขึ้น หรือทำให้คุณต้องปรับแผนกลางทาง ขณะเดียวกัน คุณเองก็มีแนวโน้มที่จะเข้าใจปัญหาดีขึ้นในระหว่างทาง ทางเลือกใหม่จึงอาจเกิดขึ้นได้ ทำให้คุณสามารถปรับหรือเกลามาตรการได้ใหม่ให้ดีขึ้น สิ่งสำคัญคือการบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นแม้จะเกิดโดยไม่ได้วางแผนก็ตาม การรวบรวมข้อมูลนำเข้าและผลลัพธ์ที่กำหนดไว้ อย่างดีตั้งแต่เริ่มต้นจะทำให้ทำงานง่ายขึ้น

เขียนใหม่และจดบันทึก บางครั้งไม่ได้สำคัญว่าคุณทำอะไร แต่คุณและเพื่อนคุณทำมันเมื่อไร และด้วยความสำคัญลำดับที่เท่าไร การรักษาใหม่ การเกิดขึ้นของเหตุการณ์สำคัญ เช่น การฝึกอบรม การลาดตระเวน การสร้างรั้ว การเปิดตัวแคมเปญสื่อสาร จะช่วยในการประเมินผลกระบวนการ

สถานการณ์สมมติการเก็บไข่เต่า: พัฒนาการ ติดตาม และปรับปรุง มาตรการตอบสนอง

การวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเก็บไข่เต่าส่วนใหญ่เป็นพนักงานในฟาร์ม ที่ในช่วงฤดูการวางไข่ไม่ค่อยมีงานทำ จึงมีเวลาว่างมากและไม่มียารายได้ ในกลุ่มนี้มีบางคนเก็บไข่เยอะกว่าคนอื่น ๆ มาก ทีมจึงสร้างงานในช่วงฤดูการวางไข่เพื่อให้คนกลุ่มนี้ได้ทำ ดังแสดงในตารางด้านล่าง การประเมินผลกระบวนการจะพิจารณาว่าโครงการสร้างงานถูกนำไปใช้อย่างไรและเมื่อไร และคนงานตอบรับมันอย่างไร ผู้เข้าร่วมจะถูกขอให้กรอกแบบสอบถามง่าย ๆ แบบไม่ระบุชื่อ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับกรเก็บไข่เต่า เพื่อแบ่งกลุ่มปริมาณการเก็บไข่เต่า น้อย ปานกลาง หรือมาก

ใน 2 ปีแรกของโครงการ ทีมได้วางแผนสร้างงาน แต่เกิดความล่าช้า กว่าที่จะเริ่มต้นได้ก็หลังฤดูวางไข่เริ่มต้นขึ้นแล้ว และการเก็บไข่ก็เกิดขึ้นแล้ว ผู้ที่เข้าร่วมโครงการมีเพียงผู้ที่เก็บไข่ในปริมาณน้อยและปานกลางเท่านั้น ในปีที่ 3 โครงการสร้างงานเกิดขึ้นก่อนถึงฤดูวางไข่ของเต่า และมีการประชาสัมพันธ์ทางวิทยุ และการแจกใบปลิวในฟาร์มที่ตั้งอยู่ตลอดลำน้ำ ทำให้มีการตอบรับดี แต่กลุ่มคนที่เก็บไข่เต่าปริมาณมากมาเข้าร่วมโครงการก็เมื่อเข้าปีที่ 4 แล้ว หลังจากที่ทีมระบุตัวผู้ที่เก็บไข่เต่าจำนวนมาก และเข้าไปพูดคุยด้วยโดยตรง และมีการใช้มาตรการต่าง ๆ หลายวิธีเพื่อดึงดูดให้คนกลุ่มนี้เข้ามาทำงานที่โครงการสร้างไว้ให้

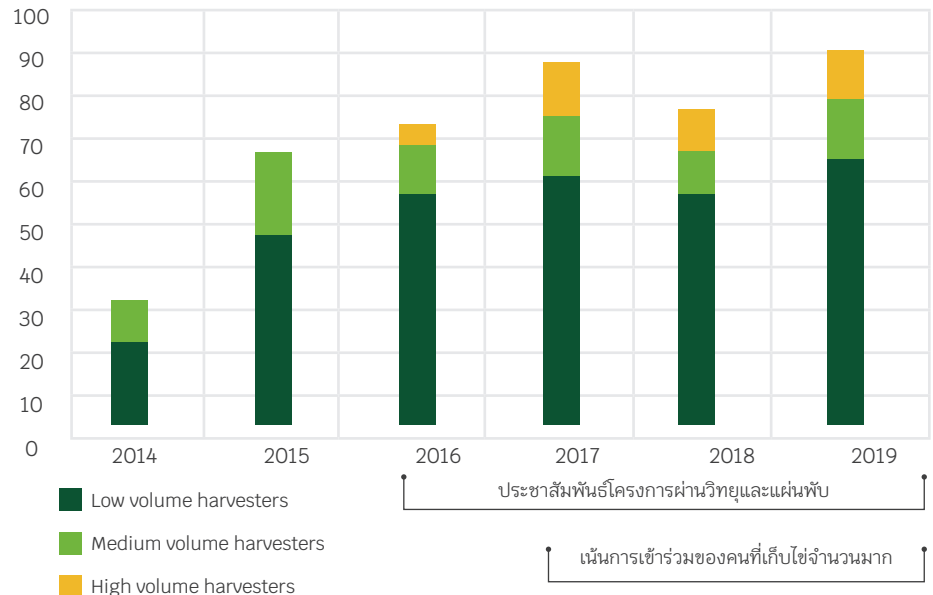

การประเมินผลกระบวนการ: สัมภาษณ์ทีมงานที่เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจการปรับมาตรการของตัวเองในระหว่างทาง

“เราต้องตื่นนอนมากในการทำให้คนที่เก็บไข่เป็นจำนวนมากเข้าร่วมโครงการจ้างงานของเรา คนให้ความสนใจค่อนข้างน้อย จนกระทั่งทีมลาดตระเวนของอุทยานเร่งทำการจับกุมผู้กระทำความผิดอย่างต่อเนื่อง สัปดาห์ที่มีคนในหมู่บ้านเป้าหมายของเราถูกจับกุมไป 3 คน จากการไปเก็บไข่เต่า ก็มีคนจำนวนมากไปที่ออฟฟิศเพื่อขอเข้าร่วมโครงการจ้างงานของเรา

“เราพูดคุยกับทีมลาดตระเวนและมอบแผ่นพับของโครงการจ้างงานให้เขาไปช่วยแจก พวกเขาแจกมันให้ชาวบ้านตอนที่เรียกเรือให้หยุดเพื่อตรวจสอบ หลังจากที่เราทำงานร่วมกันในลักษณะนี้ เรามีคนที่เก็บไข่จำนวนมาก ๆ มาร่วมโครงการสร้างงานของเรา”

จำนวนคนงานในฟาร์มที่เข้าร่วมโครงการจ้างงาน

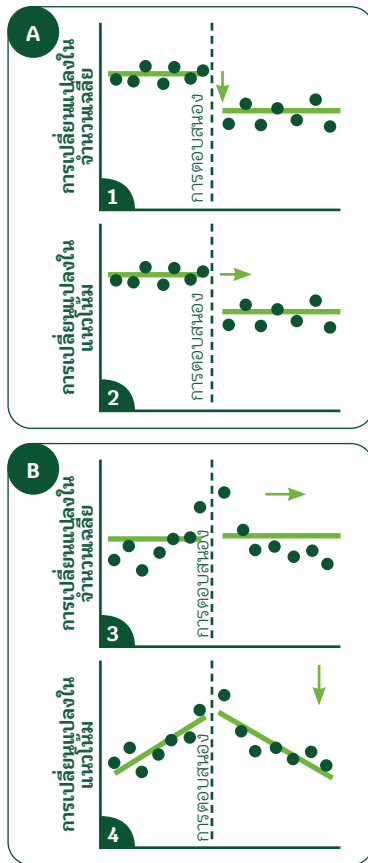

ขั้นตอนที่ 46 ทดสอบก่อนและหลัง

การทดสอบก่อนและหลังเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดในการดูว่าปัญหาลดลงหรือไม่ และมาตรการตอบสนองของคุณเป็นปัจจัยที่ทำให้ปัญหาลดลงหรือไม่ การทดสอบรวมถึงการตั้งสมมติฐานว่า แนวโน้มใด ๆ ของปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนที่คุณจะดำเนินการตามมาตรการตอบสนองของตัวเอง อาจจะเป็นไปตามมาตรฐานการตอบสนองของคุณไม่ได้ถูกนำไปใช้ ซึ่งสมมติฐานนั้นมักจะผิด แต่เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของการวิเคราะห์ในอนาคต ขั้นตอนนี้จะทำให้เห็นสิ่งที่ควรพิจารณา 2-3 อย่าง เมื่อคุณประเมินผลกระทบของโครงการ

เลือกมาตรวัดการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสม คุณสามารถตรวจสอบได้ว่าปัญหาเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก่อนและหลังคุณเริ่มโครงการได้ 2 วิธีหลัก คุณสามารถเปรียบเทียบจำนวนเฉลี่ยของปัญหาในช่วงเวลาหนึ่งก่อนที่คุณจะเริ่มดำเนินการตอบสนองของตัวเอง กับจำนวนเฉลี่ยของปัญหาหลังจากดำเนินการไปแล้ว หรือคุณจะเปรียบเทียบแนวโน้ม ของปัญหา ก่อนและหลังการดำเนินการของคุณก็ได้ การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดของปัญหาจะนับก่อนโครงการของคุณเริ่มและการนับภายหลังทันทีจะเป็นประโยชน์ต่อเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่เห็นได้ชัด ดังตัวอย่าง A

การวัดผลแต่ละอย่างสามารถทำให้เกิดการตีความผลกระทบของการตอบสนองของคุณแตกต่างกัน ดังในตัวอย่าง A และ B ทางขวามือ ในตัวอย่าง A จำนวนเฉลี่ยของปัญหาลดลงหลังมีการตอบสนองปัญหา แต่แนวโน้มก็เหมือนจะหยุดนิ่ง ในตัวอย่าง B จำนวนเฉลี่ยของปัญหาหลังการตอบสนองยังคงเท่าเดิม แต่แนวโน้มจะมีการเปลี่ยนแปลงในทางกลับกันจากเพิ่มขึ้นเป็นลดน้อยลง เลือกการวัดที่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงของปัญหาได้แม่นยำที่สุด การใช้การวัดเปลี่ยนแปลงไปหลาย ๆ วิธีจะช่วยทำให้คุณสามารถตรวจสอบปฏิกิริยาของปัญหาต่อการตอบสนองของคุณได้จากหลากหลายมุมมอง

- 1 จำนวนปัญหาลดลง: การตอบสนองได้ผล
- 2 ปัญหาหยุดนิ่งหลังการตอบสนอง: การตอบสนองไม่ได้ผล
- 3 จำนวนปัญหาเท่าเดิม: การตอบสนองไม่ได้ผล
- 4 ปัญหาลดลงหลังการตอบสนอง: การตอบสนองได้ผล

ตีความพฤติกรรมของปัญหาเมื่อเวลาผ่านไป การอธิบายรูปร่างของกราฟที่แสดงปัญหาคือจุดเริ่มต้น ตอนนี้คุณต้องตีความเพื่อให้เข้าใจผลกระทบทที่แท้จริงของการตอบสนองของคุณ อนุกรมเวลาที่ยาวขึ้นและการบันทึกข้อมูลบ่อยขึ้นรวมกับการวิเคราะห์เบื้องต้นที่ชัดเจนเกี่ยวกับลักษณะของปัญหาจะทำให้กระบวนการนี้ง่ายขึ้น กราฟในหน้าถัดไปแสดงตัวอย่างบางส่วนของปัญหาที่เปลี่ยนแปลงตามเวลา และความหมายในการตีความ

1 อัตราเร่งของการตอบสนองลดลงในระยะยาว

ปัญหาอาจลดลงก่อนการตอบสนองจะเริ่มขึ้น ในกรณีนี้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนปัญหา ก่อนและหลังจะทำให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการตอบสนอง แต่แนวโน้มที่ลดลงอย่างมาก หลังการตอบสนองอาจบ่งชี้ว่ามีผลบางอย่างในการเร่งการลดลง

2 ปัญหาลดลงตามธรรมชาติจากที่สูงผิดปกติ

ปัญหาอาจถูกเลือกเนื่องจากเป็นปัญหาที่แย่มาก และการตอบสนองของคุณก็ถูกนำมาใช้เมื่อปัญหาสูงผิดปกติ ในบางกรณีปัญหาจะบรรเทาจนสู่ระดับปกติเองแม้จะไม่มีมาตรการทำอะไรเลย ซึ่งเรียกว่า **“การลดถอยสู่ค่าเฉลี่ย”** มีตัวอย่างลักษณะนี้เกิดขึ้นมากมายหลังโควิด-19 เมื่อการหยุดชะงักระยะสั้นของการจ้างงานทำให้เกิดการลาสัตว์เพื่อเอาเนื้อ ซึ่งปัญหาลดลงเองเมื่อการจ้างงานกลับคืนมา การทำความเข้าใจปัจจัยที่อยู่เบื้องหลังการทำให้ปัญหาใหญ่ขึ้นหรือเล็กลงเป็นสิ่งสำคัญ

3 จังหวะตามฤดูกาล

ปัญหาของคุณอาจขึ้น ๆ ลง ๆ ตามธรรมชาติ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของกิจกรรมของผู้กระทำผิดตามฤดูกาล เช่น กิจกรรมที่พุ่งสูงในช่วงกลางปีตามตัวอย่างนี้ การเปรียบเทียบรอบเวลาที่เท่ากันเป็นสิ่งสำคัญในการควบคุม

4 การตอบสนองจะป้องกันไม่ให้อาการเพิ่มขึ้นอีก

แม้จะมีการตอบสนองของคุณ ปัญหาที่อาจอยู่ในระดับเดิม แนวราบสูงสุดอาจหมายความว่า คุณป้องกันไม่ให้อาการเพิ่มขึ้นอีก แต่จำเป็นต้องมีการตอบสนองอื่นเพิ่มเติมเพื่อทำให้ปัญหาลดลง ย้ำอีกครั้งคุณจำเป็นต้องสำรวจแหล่งข้อมูลอื่นเพื่อตรวจสอบว่าการเพิ่มขึ้นของปัญหาไม่ได้บรรเทาลงด้วยเหตุผลอื่น (เช่น การลดลงอย่างมากของจำนวนชนิดพันธุ์เป้าหมาย)

5 การลดลงของปัญหาล่าช้า

ความล่าช้าอาจขึ้นกับบริบทของปัญหาและการตอบสนอง ตัวอย่าง มันอาจใช้เวลาหลายปีในการสร้างความตระหนักถึงความเสี่ยงและความพยายามในการล่าสัตว์ในกลุ่มคนที่แตกต่างกัน ติดต่อกันไม่บ่อยนัก และอยู่ห่างจากพื้นที่ที่ดำเนินการตอบสนอง และสามารถกำหนดเป้าหมายพื้นที่ทางเลือกจำนวนมากได้ การเข้าใจบริบทนี้จะช่วยให้คุณสามารถประเมินได้ว่าข้อมูลจะแพร่กระจายได้เร็วเพียงใด

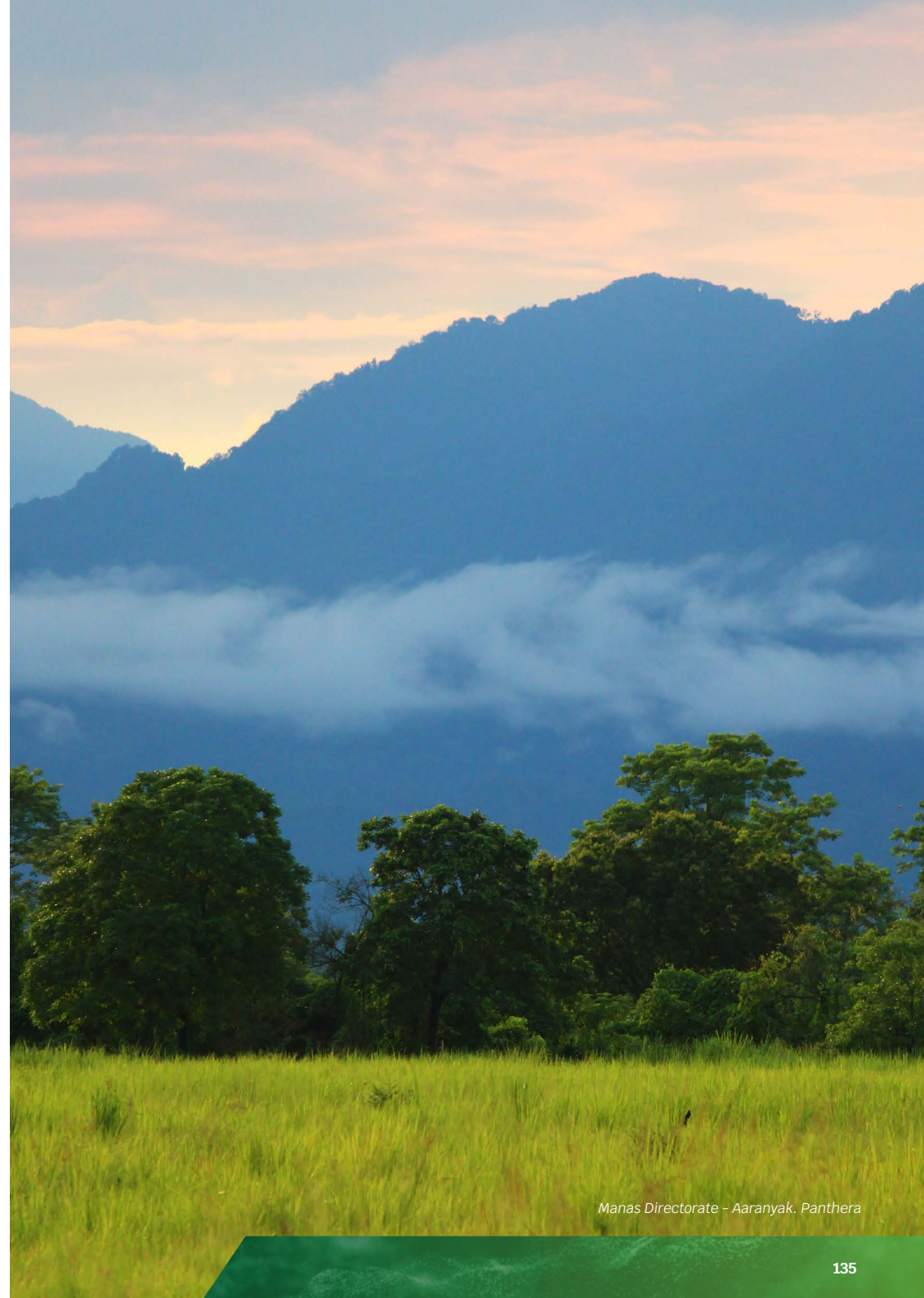
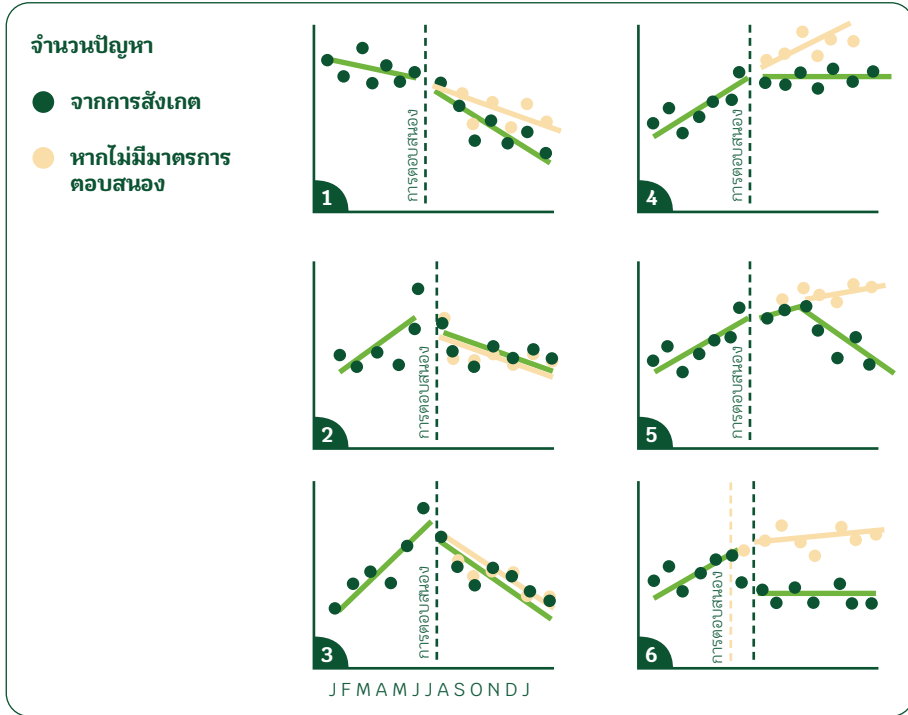
6 ปัญหาลดลงก่อนเวลาอันควร

ผู้กระทำผิดอาจเชื่อว่าการตอบสนองเริ่มต้นขึ้นเร็วกว่าที่คิดวางแผนไว้ ซึ่งเรียกกันว่า **“ผลประโยชน์ที่คาดหวัง”** และพบว่าเป็นจริงใน 40 % ของการศึกษา การป้องกันอาชญากรรม สิ่งนี้มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นเมื่อการตอบสนองตามมาตรฐานการรณรงค์เพื่อสร้างความตระหนัก และผู้กระทำผิดเองคาดว่าความเสี่ยงจะเพิ่มขึ้น

อ่านเพิ่มเติม

Evaluating impact using time series data | Wauchope et al (2021)

บทที่ 5 | หาสิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

ขั้นตอนที่ 47 หากกลุ่มควบคุม

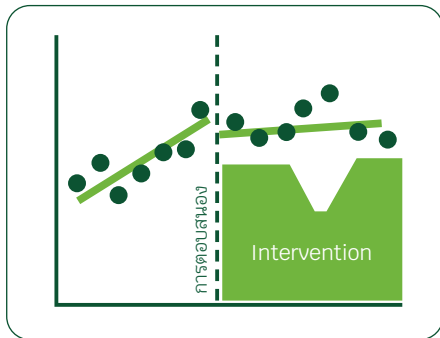
ถามตัวเองว่าจะเกิดอะไรขึ้นถ้าคุณไม่ดำเนินการตอบสนอง ปัญหาจะลดลงอยู่ดีด้วยปัจจัยอื่นหรือไม่ หรือมันจะคงตัวอยู่อย่างนั้น หรือคุณป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเพิ่มขึ้นใหม่ สถานการณ์จำลองต่อไปนี้ต้องการความเข้าใจปัญหาอย่างลึกซึ้ง ซึ่งอาจเป็นเรื่องยากที่จะพัฒนา วิธีหนึ่งในการสร้างข้อเท็จจริงที่นำเชื่อถือมาคือการใช้การควบคุม การควบคุมคือมาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบผลลัพธ์ของคุณและช่วยให้คุณตัดผลกระทบจากปัจจัยอื่น ๆ ออกไป

เมื่อทำการทดสอบยาใหม่นักวิจัยจะแบ่งคนออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่ได้รับยา (กลุ่มทดลอง) กับกลุ่มควบคุมซึ่งไม่ได้รับยา ทั้งสองกลุ่มจะได้รับการติดตามตรวจสอบในลักษณะเดียวกัน เมื่อเวลาผ่านไป หากกลุ่มทดลองมีอาการดีขึ้น ส่วนกลุ่มควบคุมไม่มีการเปลี่ยนแปลง ก็จะสามารถมั่นใจได้ว่าการรักษาได้ผลจริง ๆ การควบคุมลักษณะนี้ ต้องการการวางแผนและทรัพยากร การนำมาใช้กับปัญหาในการป้องกันสัตว์ป่าเป็นเรื่องท้าทายมาก แต่เชื่อว่าจะเป็นไปได้ ใช้รายการตรวจสอบด้านล่างค้นหาการควบคุมที่เหมาะสม

การควบคุมที่ดี คือการควบคุมในทางปฏิบัติ พื้นที่ควบคุมควรมีเงื่อนไขคล้ายกับพื้นที่ทดลอง เพื่อให้การเปรียบเทียบมีความสมบูรณ์ ตามหลักการแล้วพื้นที่ควบคุมจะไม่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ทดลอง ดังนั้น คุณสามารถบอกได้ว่าการเพิ่มขึ้นของปัญหาในพื้นที่ควบคุมคือสิ่งที่คุณหลีกเลี่ยงในพื้นที่ทดลอง ไม่ใช่สิ่งที่คุณทำให้เกิดขึ้นด้วยการผลักดันให้ผู้กระทำผิดออกไปอยู่ในพื้นที่ติดกัน ออกแบบการทดลองของคุณในเชิงปฏิบัติ มันเป็นไปได้ที่จะมั่นใจได้ว่าเงื่อนไขทั้งหมดถูกทำให้เป็นมาตรฐานทั้งในพื้นที่ควบคุมและพื้นที่ทดลอง แต่การรวมสิ่งนี้เข้ากับแผนการประเมินตั้งแต่เริ่มแรกจะทำให้ข้อค้นพบของคุณแข็งแกร่งขึ้น

ตัวควบคุมที่ดีจะทำให้คุณเห็นว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นหากคุณไม่ลงมือทำการตอบสนองของคุณ มันช่วยคุณแยกแยะปัจจัยเชิงสาเหตุอื่น ๆ ได้

ใช้การทดลองตามธรรมชาติ คุณอาจไม่ใช้การควบคุมก็ได้ แต่ลองนึกถึงวิธีอื่น ๆ ในการตรวจสอบว่าการตอบสนองของคุณทำให้ปัญหาลดลงหรือไม่ กราฟด้านล่างแสดงถึงพฤติกรรมที่แตกต่างกัน 3 กรณี ซึ่งปริมาณของการตอบสนองและปัญหามีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นหนึ่งในสี่เกณฑ์สำหรับการอ้างความเป็นเหตุเป็นผลกัน ในที่นี้ปัญหาจะลดลงหลังดำเนินการตอบสนอง แล้วปัญหาเพิ่มขึ้นใหม่ เมื่อการตอบสนองลดลง สุดท้ายปัญหาลดลงอีกครั้งเมื่อระดับการตอบสนองฟื้นตัว การลดระดับการตอบสนองอาจเป็นผลจากการถูกตัดเงินทุน แต่มันทำให้เกิดการทดลองตามธรรมชาติ

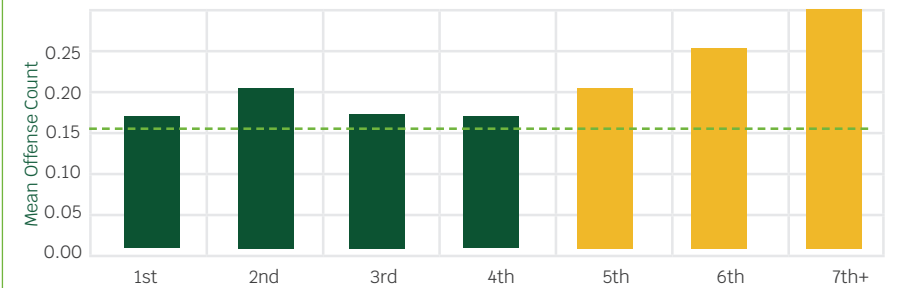
อ่านเพิ่มเติม

Sweet spots of residual deterrence: A randomized crossover experiment in minimalist police patrol | Barnes et al (2020)

การทดลองแบบสุ่มที่มีกลุ่มควบคุม: มาตรฐานทองคำของการออกแบบการทดลอง

ในการทดลองแบบสุ่มที่มีกลุ่มควบคุม คุณไม่ได้พึ่งพาเพียงพื้นที่ทดลองและพื้นที่ควบคุมเดียว แต่หลายพื้นที่ และที่สำคัญที่สุดคือการตัดสินใจแบบสุ่มว่าจะใช้พื้นที่ใดเป็นพื้นที่ทดลอง แนวทางนี้ช่วยขจัดปัจจัยจำนวนมากที่จะก่อให้เกิดความสับสนและอคติ ซึ่งจะทำให้การค้นพบมีความแน่นอนมากขึ้น

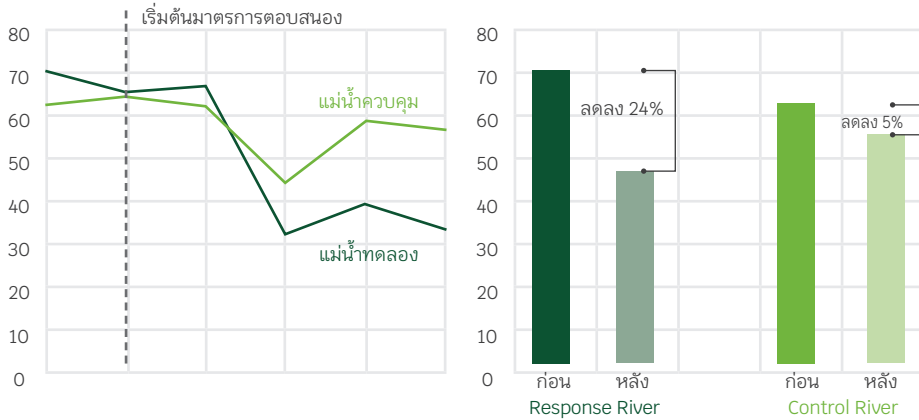
ทีมตำรวจออสเตรเลียตะวันตก (WAPF) ได้วิเคราะห์ผลกระทบจากการเดินลาดตระเวนบริเวณจุดเกิดอาชญากรรมบ่อยในกรุงเพิร์ธ โดยเลือกพื้นที่ที่เกิดเหตุที่มีขนาด 200 ม. X 200 ม. จำนวน 15 แห่ง ทุกวันจะมีการสุ่มเดินลาดตระเวนใน 3 พื้นที่ รวม 20 นาที อีก 12 พื้นที่ที่เหลือจะถูกจัดเป็น "พื้นที่ควบคุมเบื้องต้น" หากมีอาชญากรรมเกิดขึ้นหลังจากวันที่มีลาดตระเวนมากกว่า 1 วัน และ "พื้นที่ควบคุมเพิ่มเติม" หากเกิดเหตุหลังจากการเดินลาดตระเวนมากกว่า 5 วัน ทีมพบว่าการกระทำผิดในพื้นที่เหล่านั้นในวันที่มีการลาดตระเวนลดลง และยังคงเกิดเหตุในระดับต่ำต่อไปหลังจากนั้นอีก 4 วัน ก่อนที่จะเพิ่มสูงขึ้นอีกครั้งในวันที่ 5 (กราฟด้านล่าง) แสดงให้เห็นว่าการลาดตระเวน 20 นาทีสามารถยับยั้งการเกิดเหตุได้คงอยู่ในพื้นที่ได้ก่อนจะจางหายไปเป็นเวลาผ่านไป 4 วัน

อาชญากรรม-อันตราย จากการกระทำผิดกฎหมายแสดงให้เห็นว่าเมื่อเวลาผ่านไป 4 วัน ลักษณะของอาชญากรรมมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีการกระทำผิดที่รุนแรงมากขึ้น (บนขวา) ทีมยังพบว่างานของตำรวจสายตรวจเพิ่มมากขึ้นหลังเวลาผ่านไป 4 วัน ขณะที่ในวันที่ 1-4 หลังการลาดตระเวน ตำรวจรู้สึกพึงพอใจการอาชญากรรมที่ลดลง กลยุทธ์ในการให้เวลาผ่านไป 4 วัน ค่อยมีการลาดตระเวนซ้ำในพื้นที่ที่เคยเกิดเหตุบ่อยทำให้ลดภารกิจที่ต้องส่งตำรวจลงพื้นที่ถึง 537 ภารกิจในแต่ละปี

บทที่ 5 | หาสิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

ร้อยละของรังเต่าที่ถูกคนเก็บไข่บุกรุกเก็บไข่บนหาดทรายตัวอย่าง 5 แห่งของแม่น้ำแต่ละสาย

การลดลงในแม่น้ำควบคุม 5% - การลดลงในแม่น้ำทดลอง 24% = การลดลงที่เกิดจากการตอบสนอง 19%

สถานการณ์สมมติการเก็บไข่เต่า: จัดตั้งพื้นที่ควบคุม

ทีมงานได้เลือกแม่น้ำควบคุมเพื่อตรวจสอบว่ามีแรงกดดันในการเก็บไข่เต่าคล้ายกับในแม่น้ำทดลองหรือไม่ ต้องเป็นแม่น้ำที่มีจำนวนรังบนชายหาดเท่า ๆ กัน สามารถเข้าถึงทางเรือจากชุมชนได้พอ ๆ กัน นักวิเคราะห์เปรียบเทียบปีสุดท้ายของโครงการกับปีฐานเพื่อหาเปอร์เซ็นต์ของรังเต่าที่ถูกผู้เก็บไข่เต่าบุกรุก อนุกรมเวลาแสดงให้เห็นว่าจำนวนรังที่ถูกบุกรุกมีจำนวนลดลงทั้งในแม่น้ำควบคุมและแม่น้ำทดลอง แต่ในแม่น้ำทดลองมีการลดลงมากกว่า นักวิเคราะห์ห้มองว่าผลลัพธ์ของแม่น้ำทดลองนั้นดีสวนทางกับข้อเท็จจริง เพราะมันมีแนวโน้มว่ารูปแบบการลดลง 5% ของรังเต่าที่ถูกบุกรุกโดยมนุษย์สามารถเกิดขึ้นกับแม่น้ำตอบสนองได้แม้จะไม่มีกรทำอะไรรเลย

รายการตรวจสอบตัวควบคุม

เปรียบเทียบได้	พื้นที่ควบคุมประสบปัญหาเดียวกับพื้นที่ทดลองของคุณหรือไม่ ปัญหาถูกวัดในลักษณะเดียวกันหรือไม่ พื้นที่ทดลองและพื้นที่ควบคุมมีจังหวะตามฤดูกาลหรือไม่ พื้นที่ทดลองและพื้นที่ควบคุมสัมผัสกับปัจจัยภายนอกทางเศรษฐกิจและสังคมเดียวกันหรือไม่
เป็นอิสระ	พื้นที่ควบคุมอยู่ห่างจากพื้นที่ทดลองเพียงพอจนไม่มาจะได้รับอิทธิพลจากการเคลื่อนตัวหรือไม่

J. Monkivitch

ขั้นตอนที่ 48 หาตัวควบคุมการตอบสนอง

เมื่อแพทย์สั่งยา พวกเขาต้องคำนวณปริมาณยาที่ผู้ป่วยต้องการจากร่างกายผู้ป่วยและขนาดของปัญหา การได้รับปริมาณยาที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญ น้อยเกินไปอาจไม่ทำให้เกิดผล ขณะที่มากเกินไปก็อาจสิ้นเปลืองทรัพยากรและอันตราย ผู้ใหญ่ต้องการยาในปริมาณที่มากกว่าเด็ก ยาบางตัวอาจไม่ได้ผลเมื่อกินร่วมกับตัวอื่น คิดถึงการตอบสนองของคุณในลักษณะเดียวกัน มันเป็นการรักษาที่ต้องออกแบบเฉพาะสำหรับลดปัญหาหนึ่ง ๆ

นอกเหนือจากการพิสูจน์ว่าการตอบสนองของคุณเป็นสาเหตุที่ทำให้ปัญหาลดลงจริง ๆ แล้ว คุณสามารถระบุได้หรือไม่ว่าภายใต้สภาพแวดล้อมหรือบริบทใดที่การตอบสนองของคุณจะได้ผลดีที่สุด และแบบใดได้ผลน้อยที่สุด ซึ่งจะช่วยให้คุณค่าการประเมินของคุณได้อย่างมหัศจรรย์และจะเป็นแนวทางให้ผู้อื่นอีกด้วย

การตอบสนองของคุณอาจได้ผลดีกับผู้กระทำผิดบางกลุ่ม แต่ได้ผลไม่ดีกับกลุ่มอื่นๆ การหาปัจจัยควบคุมการตอบสนองเช่นนี้จะทำให้ที่มอื่นรู้ได้ว่าสามารถคาดหวังผลอะไรได้

ปริมาณและเกณฑ์ขั้นต่ำ เนื่องจากทรัพยากรมีจำกัด การรู้ว่าการตอบสนองขั้นต่ำที่จะส่งผลให้เกิดการลดลงของปัญหาอยู่ตรงไหนจะเป็นประโยชน์มาก และมันมีเกณฑ์ที่การตอบสนองจะให้ผลเล็กน้อยหรือไม่ได้ผลเลยหรือไม่ ตัวอย่างการลาดตระเวนพื้นที่ที่เกิดอาชญากรรมบ่อยในขั้นตอนที่ 47 แสดงให้เห็นว่าเวลาตั้งแต่หลังการลาดตระเวนครั้งล่าสุดเป็นปัจจัยควบคุมที่สำคัญ ทีมระบุ “จุดพอดี” ด้วยการเดินลาดตระเวน 20 นาที ซึ่งสามารถทำให้การยับยั้งการเกิดเหตุคงอยู่ได้อีกถึง 4 วัน หลังจากนั้น ปริมาณยาที่เหมาะสมของการลาดตระเวน 20 นาที ทุก ๆ 4 วัน ทำให้เกิดสมดุลระหว่างการรักษาระดับการเกิดอาชญากรรมให้อยู่ในระดับต่ำกับการใช้ทรัพยากรของตำรวจ

การออกแบบการทดลองเพื่อหาปริมาณยาที่เหมาะสม และปริมาณผลกระทบของปัจจัยควบคุมจำเป็นต้องมีการวางแผนก่อน ที่จะลงมือทำตามมาตรการตอบสนองของคุณ หากไม่ทำเช่นนี้ คุณจะมองเห็นหน่วยหรือกลุ่มต่าง ๆ ในข้อมูลของตัวเองหรือไม่ และคุณจะได้รับผลลัพธ์ที่แตกต่างกันในกลุ่มที่แตกต่างหรือไม่

สถานการณ์สมมติการเก็บไข่เต่า: ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของโครงการจ้างงาน

- แหล่งรายได้ของผู้กระทำผิด** โครงการได้ผลดีกับผู้เก็บไข่เต่าในปริมาณน้อย ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่เก็บไข่เต่าเฉพาะกิจเพื่อเป็นแหล่งรายได้เสริมควบคู่กับการทำงานอื่น โครงการได้ผลน้อยที่สุดกับผู้เก็บไข่เต่าปริมาณมาก ๆ ที่ไข่เต่าเป็นแหล่งรายได้หลัก
- ระยะทางจากหมู่บ้าน** ผู้กระทำผิดที่อาศัยในฟาร์มที่ห่างจากหมู่บ้านมากที่สุดไม่ค่อยเต็มใจที่ต้องออกจากหมู่บ้านทุกวันเพื่อมาทำงานกับโครงการจ้างงาน ทีมงานได้ทดลองใช้สิ่งจูงใจเช่น การให้ค่าน้ำมันสำหรับเดินทาง

ลดการตัดไม้ทำลายป่าด้วยคลินิกสุขภาพชนบท

โครงการจัดตั้งขึ้นในอุทยานแห่งชาติกุนุง ปาลุง (Gunung Palung) กะลิมันตัน อินโดนีเซีย เพื่อจัดการปัญหาการตัดไม้ผิดกฎหมาย การวิเคราะห์ของ โจนส์และคณะ (2020) เผยให้เห็นว่าการระบาดของไข้มาลาเรียใน 36 หมู่บ้านรอบอุทยานแห่งชาติ และคำรักษาแพงมาก คนใหม่หมู่บ้านเหล่านั้นพากันตัดไม้เพื่อหาเงินอย่างรวดเร็วสำหรับจ่ายเป็นค่ารักษามาลาเรียที่ราคาแพงมาก ขณะที่การตัดไม้เองทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับการแพร่พันธุ์ของยุง อีกทั้งการทำเกษตรแบบเข้มข้นในชุมชนก็ทำให้ดินหมดความอุดมสมบูรณ์ ทำให้เกษตรกรต้องซื้อปุ๋ยราคาแพงอยู่เสมอ กลายเป็นกับดักความจนอันที่สอง

โครงการนี้นำเสนอส่วนลดให้กับการรับการรักษาในคลินิกในชุมชน โดยชุมชนจะได้รับส่วนลดเมื่อสามารถลดการลักลอบตัดไม้ผิดกฎหมายได้ ส่วนที่สองของโครงการยังได้ให้การสนับสนุนการเกษตรปฏิรูปเพื่อฟื้นฟูดิน (regenerative agriculture) เพื่อเพิ่มผลผลิตและลดความจำเป็นในการซื้อปุ๋ย

การวิเคราะห์แยกคนในชุมชนออกเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับความพยายามในการมีส่วนร่วม ต่ำ ปานกลาง และสูง โดยคำนวณจำนวนชั่วโมงสะสมที่แต่ละคนติดต่อกับเจ้าหน้าที่ทีมงาน อัตราการทำลายป่าคำนวณโดยใช้ภาพถ่ายดาวเทียม ผลการค้นพบ (ด้านล่าง) แสดงให้เห็นว่าอัตราการทำลายป่าลดลงตามความเข้มแข็งของมาตรการแทรกแซง แต่ความพยายามมีส่วนร่วมในระดับสูงทำให้การตัดไม้ผิดกฎหมายในชุมชนลดลง

อ่านเพิ่มเติม

[Improving rural health care reduces illegal logging and conserves carbon in a tropical forest | Jones et al \(2020\)](#)

บทที่ 5 | สิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

ขั้นตอนที่ 49 ตรวจสอบการย้ายที่ และประโยชน์ที่เกินความคาดหมาย

ยกระดับการประเมินของคุณไปอีกขั้นหนึ่ง คุณสามารถประเมินผลที่ได้รับโดยรวม โดยคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงด้านบวกและด้านลบที่เกิดขึ้นกับปัญหานอกเหนือจากพื้นที่ที่คุณนำการตอบสนองของคุณไปใช้ หรือนอกเหนือปัญหาหลักของคุณหรือไม่

การย้ายที่ของอาชญากรรมอาจเป็นทั้งการย้ายที่ที่เป็นอันตรายและไม่เป็นอันตราย การย้ายที่ที่เป็นอันตรายหมายถึงการแทรกแซงของคุณทำให้สถานการณ์เลวร้ายลง หรือพูดอีกอย่าง มันทำให้เกิดผลในทางตรงข้าม การย้ายที่ที่ไม่เป็นอันตราย คือ อาชญากรรมยังคงเกิดขึ้นแต่ทำให้เกิดอันตรายโดยรวมลดลง เช่น การย้ายไปล่าสัตว์ในพื้นที่ที่มีความสำคัญรองลงมา หรือใช้อาวุธที่มีประสิทธิภาพลดลง แต่ก็ยังถือว่าทำให้ปัญหาในภาพรวมลดลง

การกระจายตัวของผลประโยชน์เกิดขึ้นเมื่ออาชญากรรมลดลงนอกพื้นที่ที่ทดลองหรือในประเภทปัญหาที่ไม่ใช่เป้าหมาย ผู้กระทำผิดอาจประเมินค่าพื้นที่ที่คุณดำเนินการแทรกแซงสูงเกินไปว่าทำให้อาชญากรรมกำกวมตัวเพิ่มสูงขึ้น ทำให้เกิดการยับยั้งการก่ออาชญากรรมนอกพื้นที่ของคุณด้วยสิ่งนี้เรียกว่า "อคติทางความคิด" (halo

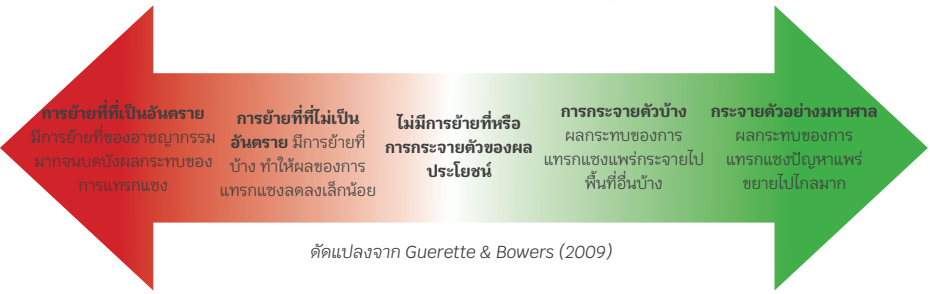
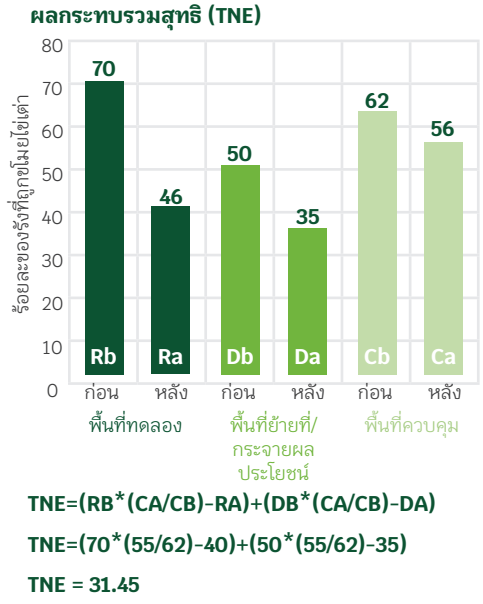
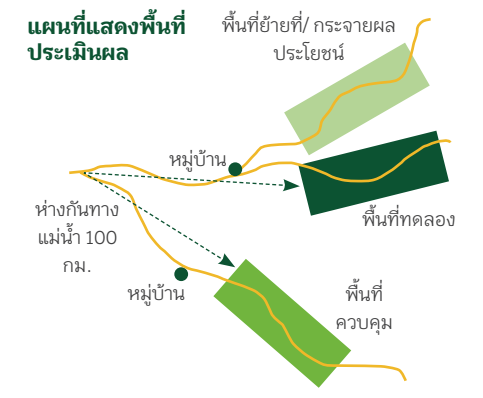
effect) ผู้กระทำผิดอาจพัฒนาการรับรู้ที่เกินจริงว่าผลตอบแทนจากอาชญากรรมหนึ่ง ๆ ไม่ได้จรรค่าแก่การพยายามอีกแล้ว ทำให้บั่นทอนความคิดที่จะก่ออาชญากรรม ซึ่งสามารถเพิ่มผลกระทบของการแทรกแซงของคุณได้ การกระจายตัวของผลประโยชน์และการย้ายที่ของอาชญากรรมเกิดขึ้นบ่อยเท่า ๆ กัน ประมาณ 25 % ของความพยายามป้องกันอาชญากรรม

การพิจารณาว่าการแทรกแซงของคุณทำให้ปัญหาที่อยู่นอกพื้นที่ของคุณเกิดการเปลี่ยนแปลงได้อย่างไร จะทำให้คุณเห็นภาพที่แท้จริงมากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของมัน

การทดสอบการย้ายที่ทางภูมิศาสตร์กับการกระจายตัวของผลประโยชน์ วัดปัญหาด้วยการประเมินใน 3 พื้นที่: พื้นที่ทดลอง พื้นที่กันชนที่คาดว่าปัญหาจะย้ายไปที่นั่น (พื้นที่ย้ายที่/ พื้นที่แพร่กระจาย) และ (ในอุดมคติ) พื้นที่ควบคุมที่เปรียบเทียบได้และเป็นอิสระ พื้นที่ย้ายที่/ พื้นที่แพร่กระจาย ควรมีความเชื่อมต่อทางเหตุและผลกับพื้นที่ทดลอง และควรมีขนาดเท่า ๆ กัน และเป็นอิสระจากการแทรกแซงเพื่อไม่ให้ผลลัพธ์สับสน ส่วนพื้นที่ควบคุมในอุดมคตินั้น แยกจากกันทางภูมิศาสตร์ แต่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกับพื้นที่ทดลอง รวมถึงมีระดับของปัญหาใกล้เคียงกันด้วย (ขั้นตอนที่ 47)

คำนวณผลกระทบสุทธิ (Total Net Effect - TNE) ของการแทรกแซง ใช้สมการด้านล่างพิจารณาการเปลี่ยนแปลงในพื้นที่ควบคุม และพื้นที่ย้ายที่/ แพร่กระจาย ตัวเลขยังเป็นบวก ผลกระทบของการตอบสนองก็ยิ่งสูง ส่วนตัวเลขติดลบสื่อให้เห็นว่าการตอบสนองไม่ได้ก่อให้เกิดผลกระทบในภาพรวม ดูล้อมกรอบอ่านเพิ่มเติมด้านล่างสำหรับรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการวัดระดับการย้ายที่ของอาชญากรรม

สถานการณ์สมมติการเก็บไข่เต่า: ตรวจสอบการย้ายที่ของอาชญากรรม
 ทีมงานได้ทดสอบการย้ายที่ทางภูมิศาสตร์และการกระจายตัวของผลประโยชน์ พวกเขาเลือกพื้นที่ของแม่น้ำอีกสายหนึ่ง ซึ่งมีระยะห่างจากหมู่บ้านเท่า ๆ กับแม่น้ำที่เป็นพื้นที่ทดลอง และมีจำนวนหาดทรายที่ให้เต่าวางไข่ได้เท่า ๆ กัน แม่น้ำควบคุมถูกเลือกเพราะอยู่ไกลจากแม่น้ำทดลองและเข้าถึงยากจากหมู่บ้านหลัก อีกทั้งยังอยู่ห่างจากหมู่บ้านที่มีการกินไขสูงเป็นระยะทางพอ ๆ กัน ทั้ง 3 พื้นที่ มีความยาวเท่ากัน และจำนวนรังตัวอย่างเท่ากัน ทีมงานเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ของรังที่ถูกทำลายและเก็บไข่ของแม่น้ำทั้งสามสายและพบว่ามีการลดลงของการทำลายรังในพื้นที่ย้ายที่/ แพร่กระจายมากกว่าพื้นที่ควบคุม ทำให้มีผลกระทบสุทธิ (TNE) เท่ากับ 31.45 นี้แสดงให้เห็นว่าโครงการมีการกระจายตัวของผลประโยชน์และประสบความสำเร็จโดยรวม

ดัดแปลงจาก Guerette & Bowers (2009)

อ่านเพิ่มเติม
 Analyzing Crime Displacement and Diffusion | Guerette (2009)
 Assessing the Extent of Crime Displacement and Diffusion of Benefits: A Review of Situational Crime Prevention Evaluations | Guerette & Bowers (2009)
 Crime Displacement: What We Know, What We Don't Know, and What it Means for Crime Reduction | Johnson et al. (2014)

บทที่ 5 | สิ่งที่ทำแล้วได้ผล และทำแล้วล้มเหลว พร้อมทั้งเหตุผล

ขั้นตอนที่ 50 ตัดเหตุผลอื่นออกไป

คุณจะสามารถมั่นใจได้ว่าการตอบสนองของคุณทำให้ปัญหาลดลงได้ด้วยการตัดคำอธิบายอื่น ๆ ที่ทำเป็นไปได้ออก การมีพื้นที่ที่คุณจะช่วยเหลือในเรื่องนี้อาจมีหลายปัจจัยรวมกันที่ทำให้ปัญหาลดลง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่ามันทำให้การตอบสนองของคุณลดคุณค่าลง แต่มันช่วยทำให้ผู้ปฏิบัติงานคนอื่น ๆ รู้ว่าปัจจัยใดทำให้การตอบสนองของคุณได้ผลดี และช่วยลดความคาดหวังหากพวกเขาไม่สามารถสร้างเงื่อนไขที่เหมือนกันได้

เตรียมพร้อมสำหรับเหตุการณ์ไม่คาดคิดและการแทรกแซงแบบฉุกเฉิน การแพร่ระบาดของโควิด-19 ทำให้เห็นว่าเหตุการณ์ไม่คาดคิดอาจส่งผลกระทบต่ออย่างมากต่อปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า บางครั้งอาจทำให้ปัญหาเลวร้ายลง บางครั้งอาจช่วยให้ดีขึ้น จำไว้ว่าหน่วยงานอื่น ๆ อาจดำเนินการแทรกแซงและช่วยลดปัญหาของคุณได้... หรือทำให้เลวร้ายลงด้วยการทำให้ผู้กระทำผิดย้ายไปกระทำที่อื่น

เตรียมเก็บข้อมูลปัจจัยอื่น ทำบันทึกเหตุผลอื่น ๆ ที่อาจทำให้ปัญหาในพื้นที่ดีขึ้นหรือแย่ลง แล้วใส่รวมในการประเมินของคุณ ใส่รายละเอียดข้อมูลที่สนับสนุนหรือปฏิเสธเหตุผลแต่ละข้อด้วย การพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ และการสัมภาษณ์ผู้ที่เข้าใจปัญหาดีจะช่วยได้ แคเตรียมพร้อมไว้เพราะนี่หมายถึงการต้องค้นคว้าเพิ่มเติม คุยกับผู้คนและเก็บข้อมูลเพิ่มเติม

ปัจจัยอื่นอาจมีพลังลึกลับให้ปัญหาลดลงหรือเพิ่มขึ้นขณะที่คุณดำเนินมาตรการตอบสนองของคุณ....พยายามประเมินอิทธิพลของปัจจัยเหล่านั้น

ทดสอบสมมติฐาน มันชวนให้คิดว่าการที่ปัญหาลดลงเป็นความสำเร็จของคุณเพราะหลักฐานที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นว่าการตอบสนองของคุณได้ผลดี แต่ลองสวมบทบาทนางมารร้ายถกเถียงกับตัวเองดูก่อน คุณต้องทำหายตนเองด้วยการพิสูจน์ให้เห็นว่ามันเกิดจากการตอบสนองของคุณ ไม่ใช่ด้วยปัจจัยอื่นใด ระหว่างการวิเคราะห์ให้คุณทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับธรรมชาติของปัญหาและความอ่อนไหวต่อแรงกดดันต่าง ๆ คราวนี้ให้ทำขั้นตอนเดิมอีกครั้ง และตรวจสอบข้อมูลสนับสนุนเหตุผลอื่น ๆ ที่ทำให้ปัญหาลดลง

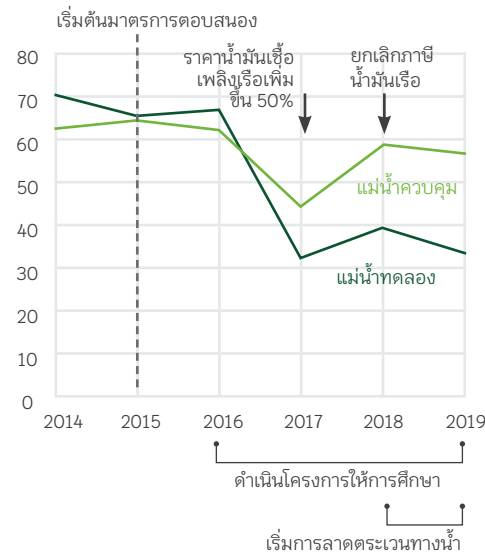
สถานการณ์สมมติการเก็บไข่เต่า: หากอธิบายของเหตุผลอื่น

ทีมเต่าพิจารณาข้อมูลสนับสนุนที่ทำให้เห็นว่าปัจจัยอื่นอาจจะมีอิทธิพลต่อปัญหา พวกเขาสามารถตัดเรื่องการย้ายถิ่นระหว่างเมือง-ชนบทออกไปได้ แต่พบว่าเหตุผลที่บอกว่าการชะงักของปัญหาเกิดจากการลาดตระเวนทางน้ำและการให้การศึกษาที่ยังอ่อนอยู่ การพูดคุยกับคนเก็บไข่เต่าที่เลิกทำแล้วทำให้ทีมพบว่าปัจจัยที่สำคัญกว่านั้น คือ ราคาน้ำมันเรือ ปีที่รัฐบาลขึ้นราคาน้ำมันเรือ 50% จำนวนรังที่ถูกทำลายลดลงทั้งในแม่น้ำควคุมและแม่น้ำตองสอง ปีต่อมารัฐบาลที่ได้รับการเลือกตั้งใหม่ยกเลิกภาษีน้ำมันเรือ แล้วการบุกรุกทำลายรังก็เพิ่มขึ้นในแม่น้ำทั้งสองสาย ที่น่าสนใจคือปี 2017 เป็นปีแรกที่คนเก็บไข่เต่า ๆ เข้าร่วมโครงการจ้างงาน แม้การเก็บไข่จะเพิ่มขึ้นอีกครั้งหลักการยกเลิกภาษีน้ำมันเรือ แต่มันก็ไม่ได้ขึ้นไปถึงระดับก่อนเก็บไข่ ขณะที่มันคนที่เก็บไข่เต่ามาก ๆ เข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้นในปี 2018 แสดงให้เห็นว่าคนที่เก็บไข่จำนวนมาก ๆ ต้องการแรงกดดันเพิ่มเพื่อที่จะหยุดการกระทำ แต่เมื่อเข้าร่วมโครงการจ้างงาน พวกเขา ก็ไม่ได้กลับไปทำอีก แต่ชวนเพื่อนให้มาเข้าร่วมโครงการเพิ่มขึ้น

คำอธิบายปัจจัยอื่นที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อปัญหาการเก็บไข่เต่า

ปัจจัย	อิทธิพลต่อปัญหา	หลักฐานสนับสนุนหรือปฏิเสธ	ผลการประเมิน
การอพยพเข้าเมืองเพื่อหางานทำ	ลดจำนวนคนเก็บไข่เต่า	สถิติระดับชาติแสดงให้เห็นการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของจำนวนแรงงานในชนบทที่อพยพไปทำงานในเมือง แต่ตัวเลขการสมัครในท้องถิ่นก็ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี	ไม่มีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อรูปแบบที่สังเกตได้
การป้องกันทั่วไปจากการลาดตระเวนทางน้ำ	เพิ่มความเสี่ยงที่จะถูกจับกุมขณะเก็บไข่	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการลาดตระเวนทางเรือแสดงให้เห็นว่าทั้งแม่น้ำควคุมและแม่น้ำตองสองมีการลาดตระเวนพอ ๆ กัน	ปัจจัยสนับสนุนรอง
การรณรงค์ให้การศึกษาโดยเจ้าหน้าที่เทศบาล	ผลตอบแทนลดลง ความต้องการไข่เต่าลดลง ราคาไข่เต่าต่ำลง	ผู้ประกอบการในชุมชนรายงานว่าราคาไข่เต่าที่วางมือแล้วสูงกว่าการเก็บไข่ขายเริ่มให้กำไรลดลง แต่ก็ไม่ได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในอัตราการเก็บไข่ในแม่น้ำควคุม	ปัจจัยสนับสนุนรอง
ราคาน้ำมันเรือที่เพิ่มสูงขึ้น	ต้องเพิ่มความปลอดภัย ผู้เก็บไข่เต่าต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในการเดินทางไปเก็บไข่ในแต่ละครั้ง	ปีที่ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงขึ้นและลงสุดคล้ายกับปีที่จำนวนรังที่ถูกบุกรุกเพิ่มขึ้นและลดลง ทั้งในแม่น้ำตองสองและแม่น้ำควคุม	ปัจจัยสนับสนุนที่ชัดเจนในการทำให้เกิดการลดลงในระยะสั้น

ร้อยละของรังเต่าที่ถูกคนเก็บไข่บุกรุกเก็บไข่บนหาดทรายตัวอย่าง 5 แห่งของแม่น้ำแต่ละสาย

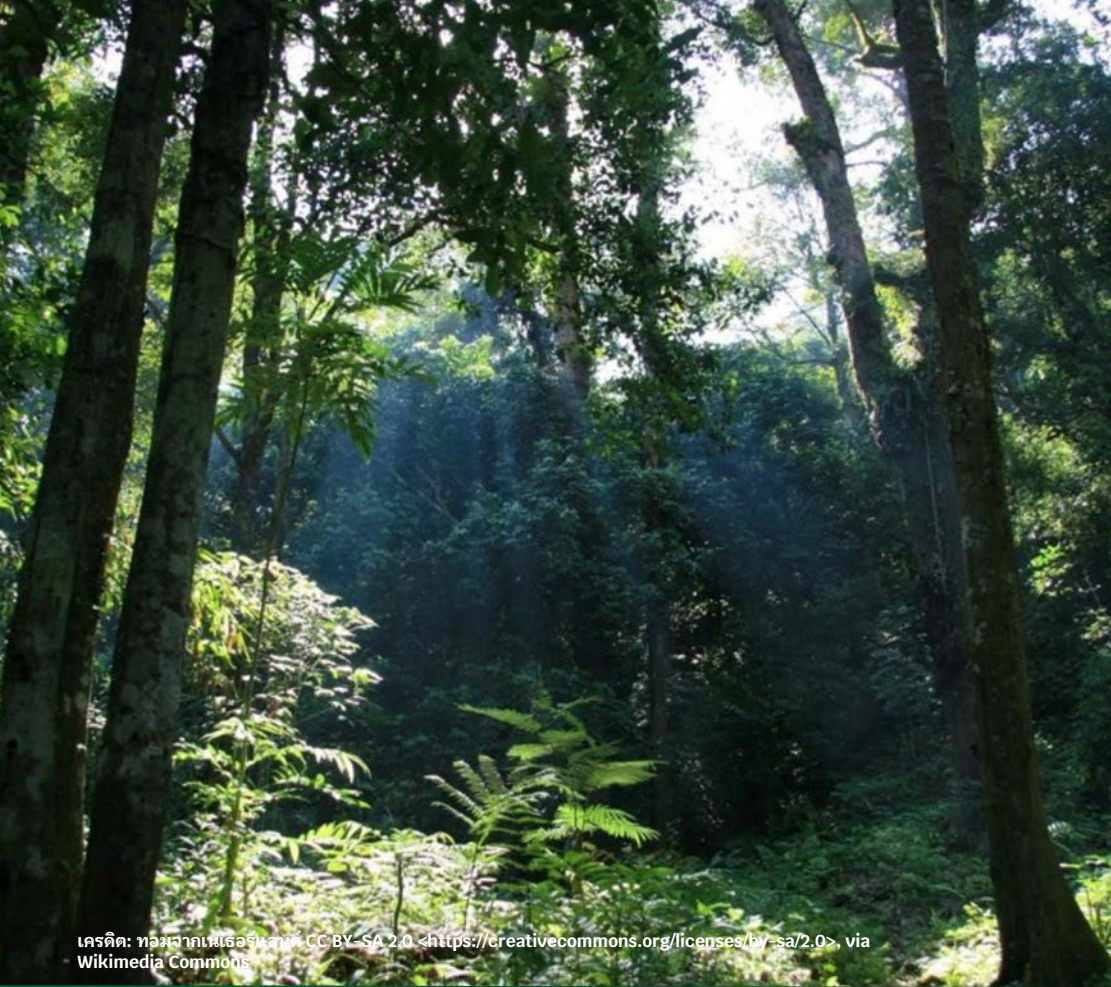
อะไรทำให้คุณหยุด

หลักฐานที่ดีที่สุดบางอย่าง อาจได้มาจากการตั้งคำถามกับคนเก็บไข่ที่วางมือแล้ว ทำให้พวกเขาถึงหยุด และหยุดเมื่อไร

“จริง ๆ เลยก็คือราคาน้ำมันเรือที่เพิ่มขึ้นในปี 2016 เป็นเหตุผลหลักเลย มันเริ่มเสียงมากขึ้นเล็กน้อยเมื่อเริ่มมีการลาดตระเวนทางน้ำ แต่พวกเขาบางคนยังรู้วิธีหลีกเลี่ยงการลาดตระเวน ตลาดก็ไม่ได้ดีอย่างที่เคยเป็น เราได้เงินที่ขายไข่ได้ต่อกิโลลดน้อยลง พอได้ยินเรื่องโครงการจ้างงานผมก็คิดว่าทำไมจะไม่ทำล่ะ ได้เงินเยอะกว่าจะตาย”

- คนเก็บไข่เต่าในปริมาณมากที่วางมือแล้ว

เครดิต: ทอมวากเนเรอร์ภายใต้ CC BY-SA 2.0 <<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/>>, via Wikimedia Commons

เครดิต: โดโนแวน จุสท์, แพทเทอร์รา

บทที่ 6 | สื่อสารสิ่งที่เกิดขึ้น

ต้นไม้ยืนต้นที่อุทยานแห่งชาติกุง ปาลง บอร์เนียว อินโดนีเซีย ป่าที่อุดมสมบูรณ์ด้วยพันธุ์ไม้หลายชนิดแห่งนี้กำลังเสื่อมโทรมลงจากการถูกลักลอบตัดไม้จำนวนมากโดยชาวบ้านที่อยู่บริเวณชายขอบพื้นที่ป่า การถูกบุกรุกเพื่อทำพื้นที่เพาะปลูกขนาดเล็กและการตัดไม้ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับปัญหาความยากจนในท้องถิ่นที่กำลังขยายตัวทำให้พื้นที่ป่าลดลงกำลังเป็นภัยคุกคามผืนป่าทั่วโลก และเป็นปัญหาที่ท้าทายที่กำลังรอกแอกโซ ที่ป่ากุง ปาลง ทีมแก้ปัญหาได้สัมภาษณ์สมาชิกในชุมชนและพบว่า การตัดไม้เกิดจากการต้องการเงินสดอย่างกระทันหันเพื่อซื้อยารักษาโรคและปุ๋ยสำหรับใช้ในการเกษตร ด้วยการค้าเงินโครงการอุดหนุนเงินเพื่อการดูแลสุขภาพในพื้นที่ชนบท ควบคู่กับการฝึกอบรมการเกษตรปฏิกิริยาเพื่อฟื้นฟูดิน ทีมงานสามารถลดแรงกดดันที่สำคัญลงไปได้ และพบว่า การสูญเสียพื้นที่ป่าในบริเวณที่อยู่ติดกับชุมชนที่เข้าร่วมโครงการลดลงถึง 70 % ขณะที่อัตราการเสียชีวิตของทารกก็ลดลงถึง 3 เท่า

[Improving rural health care reduces illegal logging and conserves carbon in a tropical forest | Jones et al \(2020\)](#)

ทีมลาดตระเวนตรวจสอบกับศัลยกรรมที่เก็บได้จากการลาดตระเวนในแองโกลา การตั้งคำถามเกี่ยวกับเครื่องมือและอาวุธที่ใช้ในการล่าและแปรรูปสัตว์ป่าจะช่วยให้คุณหาวิธีการล่าสัตว์ด้วยการควบคุมการมีอยู่ของเครื่องมือเหล่านั้น จำนวนผู้ผลิตที่มีความสามารถและอุปกรณ์ในการทำอาวุธหรือกับดักมีจำนวนจำกัดหรือไม่ พวกเขาต้องมีการเข้าถึงวัสดุพิเศษอะไรหรือไม่ และกระบวนการได้มาซึ่งส่วนประกอบนั้นสามารถกำหนดได้หรือไม่ มีสถานที่เฉพาะเพื่อขายหรือโฆษณาอาวุธเหล่านั้นหรือไม่ คำตอบ "ใช่" ของปัญหาข้อใดก็ตามอาจหมายถึงจุดที่การแทรกแซงจะเกิดขึ้นได้

ขั้นตอนที่ 51 สื่อสารกับทีมปฏิบัติการ งานและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียอย่างสม่ำเสมอ

เนื้อหาส่วนสุดท้ายของคู่มือเล่มนี้จะกลับมาพูดถึงเรื่องการสื่อสารอีกครั้งหนึ่งในฐานะนักวิเคราะห์ คุณมีบทบาทสำคัญในการจัดการการไหลของข้อมูลข่าวสารในองค์กรของตัวเอง คุณต้องรับผิดชอบต่อการรวบรวมยุทธศาสตร์ในการรวบรวมข้อมูล (ขั้นตอนที่ 8) ทำลายแหล่งข้อมูล (ขั้นตอนที่ 9) และแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอก (ขั้นตอนที่ 11) เพื่อให้การทำบทบาทนี้มีประสิทธิภาพคุณต้องพัฒนาความสัมพันธ์สร้างความเชื่อใจให้เกิดขึ้นกับผู้ให้ข้อมูลของคุณ รวมถึงผู้ที่ใช้ข้อมูลของคุณที่ปลายทาง ซึ่งต้องฟังฟังผลการวิเคราะห์ข้อมูลของคุณด้วยการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้พัฒนาความสัมพันธ์เหล่านี้และเมื่อเวลาผ่านไปจะสร้างความสามารถในการวิเคราะห์ขององค์กรคุณได้

มีเหตุผลสำคัญ 2 ประการในการสื่อสาร: เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และแลกเปลี่ยนข้อมูลกับบุคคลอื่น สิ่งสำคัญคือต้องระลึกเสมอว่าความสัมพันธ์ของคุณกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่ใช่ความสัมพันธ์ทางเดียว เช่น เพื่อรักษาแรงจูงใจ คนที่ให้ข้อมูลกับคุณย่อมอยากเห็นคุณใช้ข้อมูลนั้น กับทีมปฏิบัติการภาคสนามสามารถทำได้โดยทำให้พวกเขามั่นใจว่าข้อมูลที่พวกเขาส่งให้ได้รับการยอมรับ และถูกนำไปใช้ และพวกเขาเองก็ได้รับผลผลิตของการวิเคราะห์ เช่น บทสรุปแนวทางการลาดตระเวน

เข้าใจความต้องการของฝ่ายปฏิบัติ และชัดเจนในความสำเร็จของการวิเคราะห์ของคุณเอง
กลยุทธ์การมีส่วนร่วมของคุณต้องสะท้อนความจริงว่าผู้คนในเครือข่ายของคุณต้องการสิ่งที่แตกต่างกันจากคุณ... และคุณเองก็ต้องการสิ่งที่แตกต่างกันจากพวกเขา หากต้องการข้อมูลจากใครสักคนเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ของคุณ ต้องชัดเจนว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ใดจากเขาเหล่านั้นด้วย เช่นเดียวกัน หากคุณกำลังแลกเปลี่ยนข้อมูลกับใคร ต้องชัดเจนว่าข้อมูลของคุณจะช่วยให้การดำเนินการอย่างไร ผู้ฟังบางคนอาจต้องการพบหน้าอย่างไม่เป็นทางการ บางคนอาจต้องการเอกสารสรุป ขณะที่บางคนขอให้มีการนำเสนออย่างเป็นทางการหรือขอเอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษร ยืดหยุ่นเข้าไว้ แม้มันจะทำให้ต้องใช้เวลาและพลังงานมากขึ้น เพราะสิ่งนี้จะช่วยให้คุณสัมพันธ์ของคุณแน่นแฟ้นขึ้น

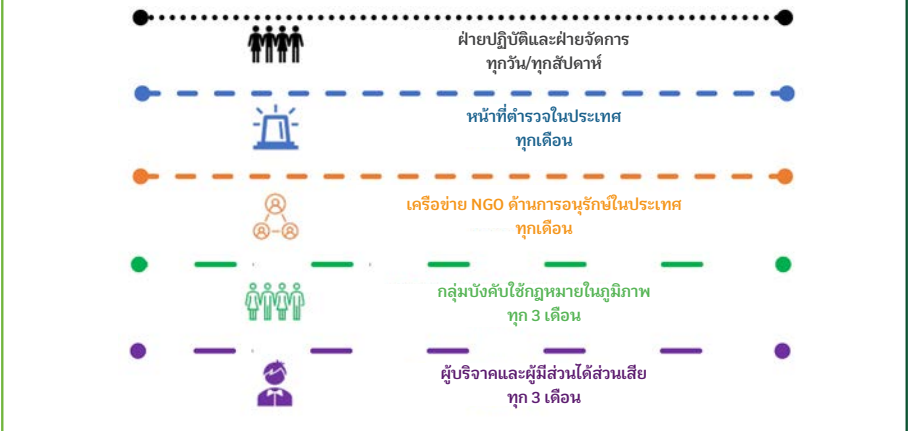
ตั้งเป้าหมายเริ่มต้นความสัมพันธ์ด้วยตนเองหรือทางโทรศัพท์เสมอ ด้วยวิธีการนี้คุณสามารถรับรู้รูปแบบความต้องการการสื่อสารของแต่ละคน ซึ่งจะช่วยให้คุณหาขอบเขตสำหรับการร่วมงานกันในอนาคต ทั้งหมดนี้สามารถรวมให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการเก็บข้อมูลของคุณได้ เปิดใจรับฟังความเห็นผู้อื่นเกี่ยวกับการรวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูล เช่น เจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าอาจไม่ต้องการส่งรายงานข้อมูลอย่างเป็นทางการ แต่พวกเขาเต็มใจแบ่งปันข้อมูลความรู้ อย่างละเอียดด้วยการสื่อสารแบบเห็นหน้า หรือผู้ที่วางแผนลาดตระเวนอาจไม่ต้องการรายงานรายเดือนหรือแผนที่เป็นปีก แต่ต้องการเข้าถึงข้อมูลของคุณแบบเรียลไทม์ เป็นผู้ฟังที่ดีและพยายามใส่ใจคำร้องขอต่าง ๆ เพราะจะเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับบุคคลต่าง ๆ

สถานะของคุณในฐานะนักวิเคราะห์จะได้รับเมื่อเวลาผ่านไป เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ง่ายสำหรับนักวิเคราะห์คนหนึ่ง ที่ผลงานของพวกเขาจะหลุดไปจากกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งมักเกิดขึ้นเมื่อคุณค่าของกระบวนการวิเคราะห์ หรือตัวนักวิเคราะห์เองไม่ได้รับการยอมรับจากองค์กร หากคุณทำงานกับฝ่ายปฏิบัติและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างใกล้ชิด สม่ำเสมอ และจัดการงานของคุณให้สอดคล้องกับลำดับความสำคัญของงานของพวกเขาตั้งแต่แรก (ขั้นตอนที่ 7) คุณจะได้รับความไว้วางใจอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น เตรียมพร้อมลงทุนเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ... เช่นเดียวกับสมาชิกในฝ่ายปฏิบัติการ

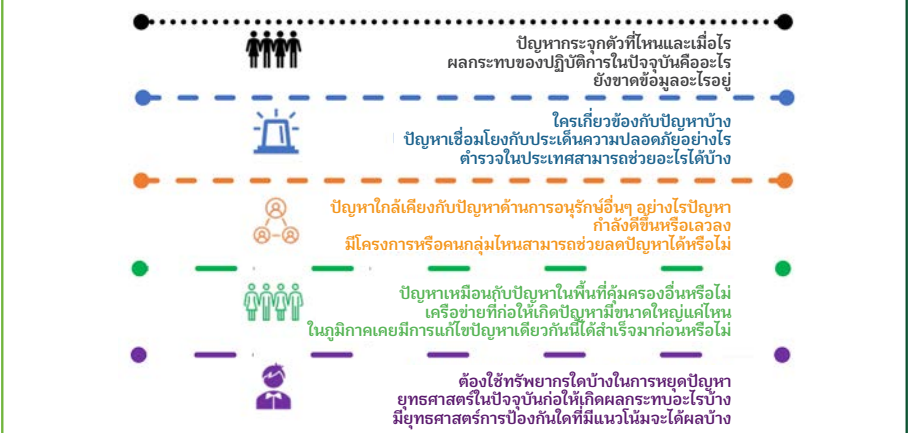
อย่าสร้างเซอร์ไพรส์...อย่ารอจนวิเคราะห์เสร็จหมดแล้วค่อยนำเสนอผลงาน หากตลอดระยะเวลาการทำงานของคุณไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับใครเลย ผู้ฟังการนำเสนอของคุณอาจมีการตอบสนองที่แย ๆ เพราะ (ก) พวกเขาไม่เข้าใจว่าคุณทำวิเคราะห์ทำไม หรือ (ข) คุณไม่ได้ตอบคำถามสำคัญให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจ ตั้งเป้าไว้เลยว่าเขาผู้มีอำนาจตัดสินใจร่วมเดินทางไปกับคุณตลอดระยะทางด้วยการให้พวกเขามีส่วนร่วมตั้งแต่แรก ๆ และบ่อย ๆ การบอกเล่าสถานการณ์การวิเคราะห์ของคุณอย่างสม่ำเสมอจะทำให้เกิดความคุ้นเคยกับการวิเคราะห์ การลงทุน และผลสัมฤทธิ์ของคุณ

เปิดให้มีการแลกเปลี่ยนหากทำได้ แต่ต้องมั่นใจว่าคุณมีเวลาสำหรับผู้อื่น เมื่อนำเสนองานให้จัดสรรเวลาสำหรับคำถามและการแลกเปลี่ยนให้เพียงพอ ความเห็นและข้อเสนอแนะมีความสำคัญมากในการปรับปรุงการวิเคราะห์ปัญหาของคุณ (ดูขั้นตอนที่ 55) ทำให้ทุกคนรู้สึกสบายใจที่จะท้าทายการค้นพบของคุณ หรือร่วมแสดงความเห็นเกี่ยวกับการนำข้อมูลของคุณไปใช้ เปิดใจรับการวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งจะช่วยสร้างความไว้วางใจ และปรับปรุงผลการวิเคราะห์ของคุณในที่สุด

คนบางกลุ่มต้องการความสนใจมากกว่าคนอื่น วางแผนกำหนดความถี่ในการสื่อสารกับฝ่ายปฏิบัติและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

เล่าเรื่องให้ถูกคน พิจารณาว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละคนต้องการข้อมูลผลการวิเคราะห์แบบใด

ขั้นตอนที่ 52 เล่าให้ชัดเจน

ในท้ายที่สุด ผลกระทบของการวิเคราะห์ของคุณที่มีต่อการลดปัญหาจะรวมอยู่ที่สิ่งเดียวคือ... การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ หากผู้คนไม่เข้าใจสิ่งที่คุณทำ หรือความหมายของมันต่อการปฏิบัติงาน คุณล้มเหลวแล้ว... แม้การวิเคราะห์ของคุณจะถูกต้อง 100 %

รู้จักผู้ฟัง การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต้องรู้ว่าใครคือผู้อ่านหรือจะเห็นผลงานของคุณ หากคุณนำเสนอผลงานต่อผู้จัดการอาวุโสที่รับผิดชอบงบประมาณและการดำเนินงาน คุณต้องมีวิธีการนำเสนอที่แตกต่างไปจากการนำเสนอให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชน

ใช้สื่อให้เหมาะสมในการสื่อสาร การนำเสนอด้วยพาวเวอร์ พอยท์ อาจเป็นสิ่งที่คุณเรียนมาจากโรงเรียน: แต่ไม่ได้หมายความว่ามันคือรูปแบบที่ดีที่สุดของการสื่อสาร ผู้ฟังบางคนปิดรับการนำเสนอด้วยวิธีนี้ทันที บางคนอาจต้องการอ่านงานของคุณ เพราะทำให้มีเวลาคิดใคร่ครวญและตั้งคำถามกลับมาให้คุณภายหลังได้ การใช้วิดีโอและภาพถ่ายก็เป็นตัวเลือกที่ดีที่จะดึงดูดความสนใจของผู้คน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสื่อสารที่สั้นกระชับและตรงเป้าหมาย

อย่าลืม KISS หรือ ทำให้ง่ายเข้าใจ (Keep It Simple Stupid) KISS เป็นกฎที่ดีที่ควรคำนึงถึงเมื่อทำการสื่อสาร ใคร่รู้ว่าการวิเคราะห์ของตัวเองดีกว่าใคร... ตีจนเกินไป... ทำให้มันง่ายเข้าใจ ระบุเฉพาะประเด็นสำคัญ อย่าจมอยู่กับรายละเอียดเว้นเสียแต่เป็นการตอบคำถามที่เฉพาะเจาะจง

เลือกใช้คำอย่างระมัดระวัง... และสม่ำเสมอ จำไว้ว่าผู้ฟังจะตอบสนองต่อคำพูดแตกต่างกัน เช่น คำว่า “ผู้สัถลอบล่าสัตว์” กับ “ผู้กระทำความผิด” เป็นคำที่มักใช้ในวงการกฎหมาย แต่ในชุมชนหรือภาคประชาสังคมมักหลีกเลี่ยงที่จะใช้ ในที่นี้คุณอาจใช้คำว่านายพรานแทน เพราะมันลบการปะปายที่บ่งชี้ถึงความเป็นอาชญากรรม แต่เน้นไปที่พฤติกรรมที่เป็นปัญหาแทน เมื่อเลือกใช้คำที่ถูกต้อง ใช้มันให้สม่ำเสมอเพื่อหลีกเลี่ยงความสับสน

พึงจำไว้ว่าทุกเรื่องต้องมีจุดเริ่มต้น ตรงกลาง และตอนจบ ... เพียงแต่มันอาจไม่ได้เรียงตามลำดับ เมื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ของคุณ จะเป็นการช่วยพวกเขาได้มากหากคุณนำเสนอให้พวกเขาเห็นว่า คุณเริ่มต้นจากที่ใด โครงการพัฒนาไปอย่างไร และโครงการมีความสำคัญอย่างไร คุณอาจเริ่มต้นนำเสนอที่จุดสิ้นสุดของโครงการ ด้วยการกล่าวถึงข้อเสนอแนะก่อน แล้วค่อยย้อนกลับไป เล่าเหตุผลในการดำเนินการของคุณ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจและช่วยทำให้พวกเขามีความเข้าใจกระบวนการวิเคราะห์ดีขึ้น

พื้นฐานการเล่าเรื่อง

รู้จักผู้ฟังของคุณ

ใครจะเห็นงานของคุณ พวกเขาให้ความสนใจหรือไม่ พวกเขาหมกมุ่นกับอะไรในการแก้ไขปัญหา ปกติพวกเขาเสนอปัญหาอย่างไร ปกติพวกเขาได้ข้อมูลจากไหน พวกเขาได้ดูการนำเสนอหรือเห็นรายงานก่อนของคุณมากเป็นจำนวนเท่าไร

เลือกใช้สื่อให้ถูก

ผู้ฟังการนำเสนอชอบอ่านไหม การเปิดเวทีให้อภิปรายแลกเปลี่ยนแบบมีผู้ดำเนินรายการจะดีกว่าการนำเสนอแล้วเปิดให้ถามไหม แล้วสรุปภาพกับวิดีโอ

KISS

อะไรคือข้อค้นพบที่สำคัญที่สุด ใครคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญที่สุด ถ้านำเสนอใน 30 วินาที เรื่องราวของคุณจะออกมาอย่างไร คุณใช้ได้เฉพาะรูปภาพและกราฟเท่านั้นหรือเปล่า

ใช้ภาษาให้เหมาะสม

ภูมิหลังของผู้ฟังของคุณคืออะไร คุณกำลังพูดถึงเรื่องละเอียดอ่อนหรือไม่ ศัพท์คำไหนที่เด็ก 10 ขวบใช้บ้าง

มีขึ้นต้น ตอนกลาง และตอนจบ

ทำไมคุณถึงเริ่มการวิเคราะห์ของคุณ คุณได้เรียนรู้อะไรระหว่างการทำงาน มันมีความหมายต่อการปฏิบัติงานอย่างไร

ทุกปีศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมแบบมุ่งเน้นปัญหา จะได้รับใบสมัครสำหรับ รางวัลเซอร์มัน โกลด์สไตน์ เพื่อความเป็นเลิศในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมแบบมุ่งเน้นปัญหา Herman Goldstein Award for Excellence in Problem-Oriented Policing. ใบใบสมัครจะมีชุดของคำถามที่เป็นประโยชน์ที่ช่วยให้คุณคอยบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการ SARA

ก. สำรวจ

- อะไรคือธรรมชาติของปัญหา
- จะระบุปัญหาได้ด้วยวิธีการใด
- ใครเป็นคนระบุปัญหา (เช่น ชุมชน ตำรวจ ผู้จัดการ เจ้าหน้าที่ หรือการเมือง สื่อมวลชน)
- ปัญหาถูกเลือกมาจากปัญหาอื่น ๆ เพื่อให้ได้รับความสนใจเป็นพิเศษ ด้วยวิธีการใดและเพราะเหตุใด
- อะไรคือระดับเริ่มต้นของการวินิจฉัย/ หน่วยการวิเคราะห์ (เช่น ประเภทของอาชญากรรมประเภทที่เกิดเหตุ สถานที่ที่เฉพาะเจาะจง กลุ่มบุคคลผู้กระทำผิดที่เฉพาะเจาะจง)

ข. วิเคราะห์

- วิธีการ ข้อมูล และแหล่งข้อมูลใดบ้างที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัญหา (เช่น การสำรวจ การสัมภาษณ์ การสังเกต การวิเคราะห์อาชญากรรม)
- ปัญหาเกิดขึ้นบ่อยและนานเพียงใด
- ใครบ้างที่เกี่ยวข้องกับปัญหา (ผู้กระทำผิดเหยื่อ และคนอื่น ๆ) และอะไรคือแรงจูงใจตามลำดับ ได้อะไร เสียอะไร
- ปัญหาส่งผลให้เกิดอันตรายใด
- ปัญหาได้รับการแก้ไขอย่างไรก่อนโครงการคุณ จะเกิดขึ้น ผลของการแก้ปัญหาเหล่านั้นคืออะไร
- การวิเคราะห์เปิดเผยอะไรเกี่ยวกับธรรมชาติและขนาดของปัญหาบ้าง
- การวิเคราะห์เปิดเผยอะไรเกี่ยวกับสาเหตุและปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้เกิดปัญหาบ้าง
- มีข้อมูลอื่น ๆ อะไรบ้างที่ถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อให้เข้าใจปัญหาดีขึ้น (เช่น เวลาเกิดเหตุ สถานที่ ลักษณะของสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสังคมของปัญหา)
- ชุมชนมองปัญหาอย่างไร

ค. ตอบสนอง

- อะไรคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่สามารถวัดผลได้ของโครงการ
- ทางเลือกในการตอบสนองที่เป็นไปได้ช่วงใดที่ได้รับการพิจารณาเพื่อจัดการกับปัญหา
- คุณได้เรียนรู้อะไรเป็นพิเศษจากการวิเคราะห์ของตัวเองที่ทำให้คุณได้ตัวเลือกใหม่ในการตอบสนองปัญหา
- คุณเลือกใช้การตอบสนองใดในการจัดการกับปัญหา
- ใครบ้างที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองต่อปัญหา
- การตัดสินใจเลือกมาตรการตอบสนองเพื่อนำไปปฏิบัติพิจารณาถึงปัจจัยใดบ้าง (เช่น ความถูกต้องตามกฎหมาย คำนิยมชุมชน ประสิทธิภาพที่จะเกิดขึ้น ต้นทุนการปฏิบัติได้จริง)
- มีทรัพยากรใดบ้างที่พร้อมสำหรับใช้ในการจัดการปัญหา
- พบปัญหาอะไรบ้างระหว่างดำเนินการตอบสนองปัญหา

ง. ประเมินผล

- ตอบสนองต่อเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่
- ก่อให้เกิดผลกระทบใดต่อปัญหาเป็นพิเศษไหม
- วัดผลสัมฤทธิ์อย่างไร
- ประสิทธิภาพของความพยายามในการแก้ปัญหาคุณ ประเมินนานเพียงใด
- ใครเป็นผู้ประเมินผล
- มีปัญหาในการดำเนินการตามแผนที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของโครงการหรือไม่
- หากปัญหาไม่ดีขึ้น มีการพิจารณาถึงการนำความพยายามเชิงระบบอื่น ๆ มาใช้จัดการกับปัญหาหรือไม่
- สามารถทำการตอบสนองมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้อย่างไร
- มีหลักฐานแสดงให้เห็นการเคลื่อนไหวหรือไม่ (เช่น ปัญหาหายไปเกิดขึ้น หรือ เปลี่ยนรูปแบบพฤติกรรมที่เป็นปัญหา)
- มีหลักฐานของการกระจายตัวของประโยชน์ที่เกิดขึ้นหรือไม่ (เช่น ทำให้เกิดผลกระทบเชิงบวกมากกว่าที่คาดไว้)
- การตอบสนองของคุณจำเป็นต้องมีการติดตามต่อเนื่องหรือต้องใช้พยายามต่อเนื่องในการรักษาผลลัพธ์ไว้หรือไม่

ขั้นตอนที่ 53

ใช้แผนภาพบอกเล่าเรื่องราวของคุณ

แผนที่และกราฟสามารถเป็นเพื่อนที่ดีของนักวิเคราะห์... แต่มันก็อาจเป็นศัตรูที่เลวร้ายที่สุดได้ด้วย แผนที่ กราฟ และภาพอื่น ๆ อาจไม่ช่วยอะไรเมื่อคุณใช้มันมากเกินไปในเวลาเดียวกัน เช่นเดียวกับการเล่าเรื่อง หากคุณใช้สิ่งเหล่านี้ง่าย ๆ มันจะทำให้ผู้ฟังอยู่กับคุณตลอดการวิเคราะห์

หนึ่งภาพ....หนึ่งข้อค้นพบ เป็นกฎที่ดีข้อหนึ่งในการใช้ภาพประกอบในงานของคุณ หากแผนที่หรือภาพ 1 ภาพ ถูกใช้เพื่อนำเสนอประเด็นสำคัญ 5-6 ประเด็น ผู้ฟังจะรู้สึกมากเกินไป ตรงกันข้ามให้พิจารณาถึงการนำภาพหลายภาพมาประกอบกันเพื่อนำเสนอ 1 ประเด็น เมื่อมีข้อสงสัย ถามตัวเองว่าข้อค้นพบใดสำคัญที่สุด แล้วให้ความสำคัญนั้นเป็นอันดับแรก

ตัวเลขควรเสนอข้อมูลได้ด้วยตนเอง หากคุณทำได้ดี แผนภาพที่คุณสร้างสรรค์ขึ้นมาสามารถบอกเล่าเรื่องราวที่คุณต้องการสื่อสารได้ ผู้อ่านควรจะสามารถรับรู้ประเด็นของคุณได้ เมื่อดูเฉพาะตัวเลขเหล่านั้น และสามารถรับรู้ได้ว่าการวิเคราะห์ของคุณค้นพบอะไร

ตัวเลขควรอ่านได้ เมื่อสร้างสรรคแผนภาพ ให้เพิ่มความใส่ใจเป็นพิเศษกับตัวหนังสือและตัวเลขในนั้น ต้องแน่ใจว่ามันสามารถอ่านได้ง่าย แผนที่ที่มีจุดเล็ก ๆ อ่านยาก และกราฟที่มีป้ายกำกับเล็ก ๆ ก็ตีความยาก หากคุณต้องขมขยาดำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งเพื่อให้อ่านข้อความได้ ให้ทำแผนภาพขึ้นมาใหม่

ใช้ข้อความประกอบเพื่อตีความ ไม่ใช่เพื่อให้ข้อมูลซ้ำ หลายคนอาจมีนิสัยไม่ดีในการใส่ข้อความลงไปรอบ ๆ กราฟฟีกเพื่ออธิบายสิ่งที่มองเห็นอยู่แล้ว พยายามเขียนเฉพาะข้อมูลที่สำคัญและต้องการเน้นจริง ๆ เก็บข้อความที่เหลือตีความสิ่งที่มองเห็น เช่น ตัวเลขที่ดี คือตัวเลขที่ผู้อ่านของคุณเห็นแล้วรู้ทันทีว่าปัญหาเพิ่มขึ้นหรือลดลง ข้อความประกอบควรบอกสาเหตุของมันไม่ใช่การเขียนตัวเลขจำนวนจริง

ใช้ตารางสรุปข้อมูลดิบที่สำคัญ ผู้ฟังบางคนต้องการดูเฉพาะภาพประกอบที่สวยงาม บางคนก็อยากเห็นตัวข้อมูล และบางคนก็อยากเห็นทั้งสองอย่าง ใส่ตารางในภาคผนวกของเอกสารเพื่อให้ผู้ที่สนใจสามารถตรวจสอบได้ว่าตัวเลขของคุณมาจากไหน ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม กลุ่มที่ได้รับการตอบสนอง หรือปัญหาต่าง ๆ

หัวกราฟและคำอธิบายคือเพื่อนที่ดีที่สุด ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณได้ใส่ชื่อหัวข้อของแกนกราฟต่าง ๆ ทั้งหมด และต้องไม่ลืมใส่คำอธิบายทุกครั้งหากมีการใช้สัญลักษณ์ เพื่อช่วยให้ผู้ฟังการนำเสนอของคุณเข้าใจ ข้อมูลที่นำเสนอต่าง ๆ กัน ของคุณได้ง่ายและเร็ว

ชื่อเรื่องไม่ใช่ใส่เพียงเพราะต้องใส่ ใช้ชื่อเรื่องที่สื่อให้เห็นข้อมูลที่ตัวเลขหรือตารางนำเสนอให้มากที่สุด ชื่อเรื่องที่ดีจะสรุปรวบยอดข้อมูลที่ใช้และวิธีการเปรียบเทียบมัน และอาจนำเสนอข้อสรุปการค้นพบ เช่น "การล่าแรดในอุทยานแห่งชาติครูเกอร์ลดลง แต่เพิ่มขึ้นที่จังหวัด ควาซูลู นาทาล (2010 - 2019)"

ใช้สัญลักษณ์ประกอบเพิ่มหากจำเป็น บางครั้งแผนภูมิที่เยียดเยียมแล้วสามารถทำให้ดีขึ้นได้อีกหากมีการเน้นข้อมูลสำคัญด้วยสัญลักษณ์อย่างลูกศร ล้อมกรอบ หรือข้อความ อย่ากลัวการใช้เครื่องมือพวกนี้ในแผนภาพหรือแผนที่ของคุณ เมื่อมันช่วยในการเล่าเรื่อง เช่น เดิมลูกศรให้เห็นว่าเรือขนส่งสินค้ากำลังมุ่งไปทางใดก่อนที่จะถูกจับกุม ช่วยเพิ่มข้อมูลที่มีคุณค่าเกี่ยวกับเส้นทางการลักลอบขนส่งสินค้า ระวังอย่าใช้สัญลักษณ์เหล่านี้มากเกินไป มันจะทำลายความน่าสนใจ

ยึดมาตรฐาน เว้นเสียแต่ว่าลูกเล่นทันสมัยจะเพิ่มคุณค่าในงาน ในการทำแผนภาพประกอบการใช้ เครื่องมือมาตรฐานจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด การใช้ภาพเอฟเฟกต์ 3 มิติ ภาพเคลื่อนไหว หรือคำสีที่กำหนดขึ้นมาเอง มักจะเบี่ยงเบนความสนใจมากกว่าจะช่วยให้ดึงดูดความสนใจ แต่คุณอาจต้องการใช้แผนที่แบบอินเตอร์แอคทีฟ หรือภาพเคลื่อนไหวเพื่อดูการเปลี่ยนแปลงตามเวลา ถามตัวเองให้แน่ใจว่ามันช่วยทำให้เห็นประเด็นชัดเจน หรือเพื่อความสวยงามเท่านั้น อะไรก็ตามที่ทำให้ความสวยงามมักใช้เวลาทำนาน... พิจารณาว่าการใช้เวลาขนาดนั้นก่อให้เกิดผลกับผู้ชมของคุณคุ้มค่าหรือไม่ จำไว้ว่าเป้าหมายของคุณคือการช่วยพวกเขาตัดสินใจ ไม่ใช่เพื่อสร้างความประทับใจด้วยภาพประกอบต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 54

ใช้กรณีศึกษาเพื่อการเรียนรู้

ในฐานะนักวิเคราะห์ที่ทำงานด้านการคุ้มครองสัตว์ป่า เป็นไปได้ยากที่คุณจะจัดการทดลองขนาดใหญ่เพื่อทดสอบผลกระทบของมาตรการแทรกแซงของคุณ มันกลับมีแนวโน้มว่าคุณจะมีเวลา ข้อมูล และทรัพยากรที่จะป้อนคำตอบให้กับผู้มีอำนาจตัดสินใจจำกัดเสียมากกว่า... เกิดอะไรขึ้น มันได้ผลหรือไม่

กรณีศึกษาช่วยให้มองเห็นบริบท การแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนและสามารถปรับเปลี่ยนได้ การตัดสินใจมักทำด้วยข้อมูลที่จำกัดเพราะมันต้องเป็นเช่นนั้น การจัดการตัดสินใจและการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้มีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจว่าเหตุใดการแทรกแซงจึงล้มเหลวหรือได้ผล

กรณีศึกษาเป็นวิธีที่ดีในการบันทึกการทำงานที่มุ่งเน้นแก้ที่ตัวปัญหา การมุ่งเน้นไปที่จุดใดจุดหนึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการแก้ปัญหา หมายความว่ามาตรการแทรกแซงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมักจะเกี่ยวข้องกันและบุคคลอย่างเฉพาะเจาะจงไม่ใช่สถานที่ทั่วไปหรือประชากรทั่วไป การให้ความสำคัญกับปัญหาเป็นรายกรณี คุณจะเริ่มด้วยทำวิจัยเล็ก ๆ ย่อยง่าย ๆ เสนอให้กับผู้มีอำนาจตัดสินใจ

ข้อดีของกรณีศึกษาเมื่อเปรียบเทียบกับการวิจัยรูปแบบอื่น

- ให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการลงมือแก้ปัญหา
- ช่วยให้เห็นวิธีใหม่ ๆ ในการวิจัยและวัดปัญหา
- เป็นหลักฐานให้กับกรณีที่ไม่สามารถจัดการทดลองแบบสุ่มที่มีกลุ่มควบคุมเพื่อทดสอบมาตรการแทรกแซงต่าง ๆ ได้
- สามารถทำย้อนหลังได้หากมีข้อมูลที่เหมาะสม
- มักถูกกว่าการศึกษาขนาดใหญ่

แต่ก็มีข้อเสีย

- ยากที่จะนำไปอธิบายสถานการณ์อื่น ๆ เพราะกรณีศึกษามีความเฉพาะเจาะจง
- พิสูจน์ความสำเร็จได้ยากเพราะมักไม่มีกลุ่มเปรียบเทียบ ถ้ามีก็น้อยมาก

เรียนรู้จากกรณีศึกษา

ในปีการศึกษา 2021 – 2022 โรงเรียนธุรกิจฮาร์วาร์ด (Harvard Business School: HBS) ฉลองครบรอบ 100 ปีของการสอนนักศึกษาด้วยระบบของการใช้กรณีศึกษาแทนการบรรยาย อาจารย์จัดให้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความเห็นกันเกี่ยวกับกรณีศึกษาทางธุรกิจ ตลอดหลักสูตร 2 ปี นักศึกษา HBS ได้นำเสนอกรณีศึกษาที่แตกต่างกันถึง 500 กรณี แต่ละกรณีเขียนโดยผู้ทำงานแก้ปัญหาทางธุรกิจนั้น ๆ จริง ๆ จะมีความยาวประมาณ 10 – 20 หน้า

นักศึกษารับรู้กรณีศึกษาต่าง ๆ ซึ่งจะมีข้อมูลที่ไมครบถ้วน และเริ่มคิดว่าจะแก้ปัญหาธุรกิจนั้นอย่างไร มีการจับกลุ่มเล็ก ๆ พูดคุยกันก่อนเข้าชั้นเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดและเตรียมประเด็นการพูดคุย

ในชั้นเรียนพวกเขาจะถกเถียงกันถึงวิธีที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหา พวกเขาประสานประสบการณ์

ทางธุรกิจของตัวเองในโลกจริง เข้ากับข้อมูลของแต่ละกรณีศึกษา การเรียนรู้วิธีนี้เน้นความจำเป็นที่ต้องมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเดียวกันก็พัฒนาทักษะการฟังอย่างตั้งใจ เพราะความคิดของคนอื่นอาจจุดประกายให้เกิดการแก้ปัญหาที่ดีกว่า

หลังเลิกเรียนนักศึกษาก็จะสะท้อนสิ่งที่ได้ฟังว่าจะช่วยพัฒนากระบวนการตัดสินใจของตนเองในอนาคตเมื่อเป็นผู้บริหารหรือทีมได้อย่างไร

การให้นักศึกษาได้สัมผัสกรณีศึกษา 500 กรณี ทำให้หลักสูตร HBS สามารถขยายความเข้าใจเกี่ยวกับการทำธุรกิจในภาพกว้าง ด้วยการลงลึกในประเด็นเฉพาะ การศึกษาเชิงลึกทำให้เห็นบริบทปัญหาของแต่ละกรณี ขณะที่กรณีศึกษาจำนวนมากช่วยเพิ่มความรู้อื่น ๆ เกี่ยวกับธุรกิจให้นักศึกษา แต่ละปีจะมีการเพิ่มกรณีศึกษาใหม่ ๆ เข้ามาในหลักสูตร

ข้อมูลเพิ่มเติม: [HBS Case Study Method](#)

โมเดลของ HBS สามารถมาประยุกต์ใช้กับการคุ้มครองสัตว์ป่าได้หรือไม่ บันทึกว่าด้วยโอกาสทางการศึกษา

การเปิดโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้มีอำนาจตัดสินใจด้านการคุ้มครองสัตว์ป่า ได้เรียนรู้โดยการใช้กรณีศึกษาเป็นสิ่งที่พบเห็นได้ทั่วไป การใช้กรณีศึกษาที่เขียนโดยผู้นำในการแก้ปัญหาจริงเพื่อใช้ฝึกอบรมให้กับผู้ทำงานด้านนี้ ไม่เพียงจะทำให้มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการแทรกแซงเพิ่มมากขึ้น มันยังช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้นำเหล่านั้นในการสร้างกรณีศึกษาของตนเอง

ให้เวลากับการพิจารณาว่าองค์กรของคุณจะสามารถใช้กรณีศึกษาทั้งภายในและภายนอกอย่างไร การเขียนกรณีศึกษาเพื่อใช้ภายในจะง่ายกว่าการเขียนเพื่อเผยแพร่ภายนอกหรือออกสู่สาธารณะ กรณีศึกษาภายในจะช่วยให้คุณสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานและสัมผัสประสบการณ์พวกเขาได้ การพูดคุยกรณีศึกษากับทีมภาคสนามเป็นวิธีที่ยอดเยี่ยมในการเชื่อมการปฏิบัติกับการวิเคราะห์ ถ้าตั้งใจฟังคุณจะได้แนวคิดที่น่าสนใจเกี่ยวกับวิธีวัดปัญหาหรือการตอบสนองต่อปัญหาที่ดียิ่งขึ้น ถามตัวเองด้วยคำถามต่อไปนี้

- กรณีศึกษาจะช่วยให้คุณมองเห็นภาพการทำงานป้องกันอาชญากรรมได้ดีขึ้นหรือไม่
- มีโอกาสที่จะได้เรียนรู้ด้วยกรณีศึกษาหรือไม่ ถ้ามีระดับไหน
- คุณมีกรณีใดที่สามารถเป็นตัวอย่างที่ดีเพื่อเขียนเป็นกรณีศึกษาหรือไม่
- มีความสนใจที่จะรวบรวมเรื่องราวเป็นชุดของกรณีศึกษาสำหรับใช้ภายในองค์กรหรือไม่
- มีความสนใจที่จะเผยแพร่ชุดกรณีศึกษาของตัวเองเพื่อการใช้ภายนอกองค์กรหรือไม่

ลองใช้เวลาพิจารณาคุณค่าของการแบ่งปันกรณีศึกษาของคุณให้กับภายนอก เช่น รางวัลเซอร์มัน โกลด์สไตน์ เพื่อการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ ซึ่งเป็นแหล่งรวมกรณีศึกษาเกี่ยวกับคุ้มครองสัตว์ป่า ที่ปัจจุบันมีกรณีศึกษามากกว่า 500 กรณี เปิดให้สาธารณะเข้าถึงได้ สามารถเป็นทรัพยากรการเรียนรู้ที่คุณค่ามาก ออกไปด้วยข้อมูลที่เป็ประโยชน์ต่อการศึกษาและการวิจัย

ขั้นตอนที่ 55 นำความเห็นและข้อเสนอแนะมาปรับปรุง งานของตัวเอง

เมื่อนำเสนอผลงาน มีแนวโน้มที่คุณจะได้รับคำถามเกี่ยวกับข้อค้นพบของคุณ หรืออาจเป็นการวิพากษ์วิจารณ์การตีความข้อมูลของคุณ ไม่ได้เป็นปัญหาอะไรเลย จริง ๆ แล้วมันคือสิ่งที่คุณต้องการเสียด้วยซ้ำ หากห้องที่คุณนำเสนอเต็มไปด้วยผู้มีอำนาจตัดสินใจ และไม่มีใครถามอะไรเลย แปลว่าคุณล้มเหลวในการสื่อสาร ดังนั้น เมื่อนำเสนอผลงานเตรียมพร้อมสำหรับทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะ และใช้มันให้เป็นประโยชน์ ทำให้งานของคุณแน่นขึ้น

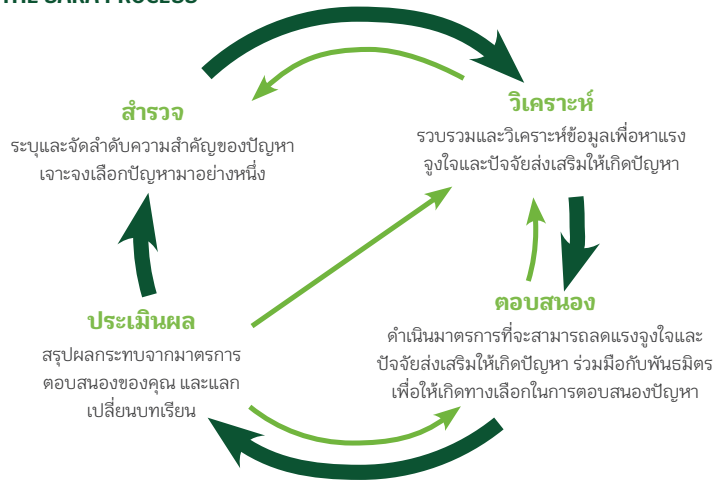
อย่าลืมว่าการวิเคราะห์ปัญหาที่มีพัฒนาการ การวิเคราะห์ปัญหาช่วยให้คุณติดตามปัญหาเมื่อเวลาผ่านไป รวมถึงพัฒนาแนวทางแก้ไข และตัดสินใจ

ว่าแนวทางเหล่านั้นทำงานได้ดีเพียงใด หมายความว่า คุณจะต้องเฝ้าติดตามปัญหาระยะเวลาหนึ่ง และปรับเปลี่ยนทางแก้ไขไปพร้อมกัน ใช้ความเห็นและข้อเสนอแนะจากพันธมิตรและเพื่อนร่วมงานเพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงที่อาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของมาตรการแทรกแซงปัญหาของคุณ หรือวิธีการวัดปัญหา

จำไว้เสมอว่า SARA คือกระบวนการที่ปรับเปลี่ยนได้ ภาพด้านล่างแสดงวงจรย้อนกลับให้เห็นวิธีการที่สร้างให้เกิดกระบวนการ SARA ขณะที่ทำงานบนตัวปัญหา คุณอาจต้องถอยหลังในบางครั้ง เช่น เมื่อผลการประเมินแสดงว่ามาตรการตอบสนองของคุณไม่ได้ผล และจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนการถอยหลังไม่ใช่ปัญหา トラบที่มันยังแสดงให้เห็นว่าระบบติดตามตรวจสอบของคุณยังทำงานได้ดี

เมื่อตกม้า ลุกขึ้น แล้วกระโดดขึ้นหลังม้าอีกครั้ง บางครั้งคุณอาจรู้สึกว่างานของคุณได้รับการวิจารณ์อย่างไม่เป็นธรรม หรือไม่มีใครฟัง คุณอาจจะเป็นฝ่ายถูกก็ได้ แต่เป็นหน้าที่ที่คุณจะต้องเรียนรู้จากประสบการณ์เหล่านั้น และพยายามหลีกเลี่ยงไม่ให้มันเกิดขึ้นซ้ำอีก

THE SARA PROCESS

รูปแบบสำหรับการแสดงความเห็นต่อ คู่มือ 55 ขั้นตอน		
บทที่	ความเห็น	ทางแก้ไขที่เป็นไปได้
ภาพรวมทั่วไป	ไฟล์ PDF อ่านบนมือถือยาก	ทำรูปแบบสำหรับมือถือ/เว็บไซต์
ขั้นตอนที่ 2	คู่มือควรมีการอ้างอิงเพื่อค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม	อ้างอิงที่ 1, อ้างอิงที่ 2
บทที่ 3	ไม่มีการระบุขั้นตอนในการวิเคราะห์เครือข่าย	เพิ่มขั้นตอน
บทที่	ระบุว่าความเห็นของคุณอ้างถึงเนื้อหาส่วนใดของคู่มือ อาจระบุชัดเจนว่าขั้นตอนที่เท่าไร หรือบทใด หรืออาจพูดถึงภาพรวมทั้งหมดของคู่มือ	
ความเห็น	อธิบายว่าคุณควรปรับปรุงอย่างไร เช่น มีกรณีศึกษาใดที่ควรต้องอ้างอิงหรือไม่ หรือ มีงานวิจัยใดที่ควรต้องนำมาเขียนถึงหรือไม่	
แนวทางแก้ไขที่เป็นไปได้	อธิบายว่าคุณรับความเห็นของคุณไปดำเนินการต่ออย่างไร ต้องมีการเพิ่มขั้นตอนใหม่หรือไม่ ต้องมีการแก้ไขภาษาหรือไม่ คุณต้องการมีส่วนร่วมในกระบวนการนี้หรือไม่ ถ้าเป็นไปได้ขอให้อ้างอิง ถ้าจะให้ดีควรแนบไฟล์ให้ด้วย	

เรียนผู้อ่าน

เราแนะนำให้ท่านใช้รูปแบบนี้ในการแสดงความเห็นส่งกลับมาให้เรา ดังระบุไว้ตอนต้นของคู่มือที่เราตระหนักดีว่า ลำพังตัวเอง เราไม่สามารถบันทึกและถ่ายทอดทุกอย่างได้ จึงยอมมีข้อมูลและแนวคิดบางอย่างตกหล่นไป ตามที่ขั้นตอนนี้อธิบายไว้ ความเห็นที่คุณมีต่อการทำงานของเราจะช่วยขัดเกลาและปรับแต่งให้คู่มือนี้มาเชื่อถือและได้รับการนำไปใช้มากขึ้น

กรุณาส่งความเห็นกลับไปที่ make55stepsbetter@proton.me

ขอบคุณล่วงหน้า
แอนดรูว์, เร็บบ และ ดาเมียน

เอ. เอ็ม. เลอมีเออ (A.M. LEMIEUX)

แอนดรูว์เคยเป็นนักวิจัยที่สถาบันเนเธอร์แลนด์เพื่อการศึกษาอาชญากรรมและการบังคับใช้กฎหมาย (NSCR) เขาเคยทำงานกับองค์กรที่ทำงานด้านการคุ้มครองสัตว์ป่าหลายแห่งในแอฟริกา ทั้งหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานนอกภาครัฐ และองค์กรเอกชน งานของเขาเกี่ยวข้องกับการรวบรวมและการใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจโดยเน้นการแก้ไขปัญหาและการป้องกันอาชญากรรมตามสถานการณ์ ณ วันที่ 1 กันยายน 2022 แอนดรูว์ ร่วมงานกับ LEAD Ranger รับผิดชอบโครงการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมสัตว์ป่าโดยมุ่งเน้นปัญหา

อีเมลล์ : andrew@leadranger.org

อาร์. เอส. เอ. พิคเกิลส์ (R.S.A PICKLES)

ร็อบสนับสนุนที่มั่นนักวิเคราะห์และนักแก้ปัญหาของแพนเทอร์าทั่วโลกในการทำความเข้าใจปัญหาอาชญากรรมสัตว์ป่า ออกแบบมาตรการตอบสนองที่เหมาะสมต่อปัญหา และประเมินผลกระทบในการทำงานอย่างใกล้ชิดกับทีมต่อต้านการล่าสัตว์ป่าตลอด 7 ปีที่ผ่านมา ร็อบให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการเอาชนะความท้าทายในการป้องกันการล่าสัตว์ในพื้นที่ป่าลึก ห้างไกล และมีเพียงกำลังเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่ากลุ่มเล็ก ๆ ที่แทบไม่มีเครื่องมือใด ๆ ร็อบสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยเคมท์ และสมาคมนักสัตววิทยาแห่งลอนดอน ในปี 2010 ร่วมงานกับแพนเทอร์าปี 2012

อีเมลล์ : rpickles@panthera.org

ดี. วีคเกอร์ส (D. WEEKERS)

ดาเมียนเป็นผู้พัฒนาระบบสนับสนุนการตัดสินใจสำหรับโครงการเกี่ยวกับยุทธวิธีการปฏิบัติการทั้งหมดในอุทยานแห่งชาติทางทะเล เกรท บาร์เรียร์ รีฟ ในออสเตรเลีย ดาเมียนใช้ประสบการณ์ด้านการวิเคราะห์ข่าวกรองของตนเอง พัฒนาการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์และการปราบปรามอาชญากรรมที่มุ่งเน้นตัวปัญหาให้สอดคล้องกับกฎระเบียบของการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองทางทะเล ดาเมียนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านอาชญาวิทยา (criminology) จากมหาวิทยาลัยควีนส์แลนด์ ในปี 2020 ด้วยผลงานวิจัยที่ศึกษาการนำทฤษฎีอาชญาวิทยาด้านสิ่งแวดล้อมและเทคนิคการป้องกันมาใช้กับปัญหาการทำประมงอย่างผิดกฎหมายในพื้นที่คุ้มครองทางทะเล ความสนใจในงานวิจัยหลังปริญญาเอกของเขาเน้นไปที่การประยุกต์ต่ออาชญาศาสตร์ (crime science) เข้ากับงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

อีเมลล์ : Damian.Weekers@gbrmpa.gov.au

กิตติกรรมประกาศ

คู่มือเล่มนี้เป็นผลงานแห่งความรักที่ใช้เวลาหลายปีกว่าจะเสร็จสมบูรณ์ ตั้งระบไว้ใบบทนำ เราได้รับแรงบันดาลใจจาก คู่มือ 60 ชิ้นตอน ขอขอบคุณและจ้อเห็นที่มองการณ์ไกลและทุ่มเทในการจัดทำคู่มือฉบับนี้ ผลกระทบที่งานของพวกเขาที่มีต่อชีวิตการทำงานของเราไม่สามารถบรรยายได้หมด และเราต้องขอขอบคุณไมค์ สกอต ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมแบบมุ่งเน้นปัญหา ที่ให้การสนับสนุนทรัพยากรสำหรับปัญหาในที่ห่างไกลอย่างแน่วแน่ และสนับสนุนความพยายามของเราในการผลิตเอกสารรวมถึงคู่มือเล่มนี้ ท้ายที่สุด ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย พันธมิตร และนักศึกษาจำนวนนับไม่ถ้วนที่ได้ทำงานร่วมกันตลอดเวลาหลายปีที่ผ่านมา การทำงานร่วมกัน ตกเตียงแลกเปลี่ยนกัน อ่านเอกสารงานวิจัยร่วมกัน และแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ที่พวกเราทำให้กัน ทำให้เรากลายเป็นนักแก้ปัญหาที่เก่งขึ้น และเป็นเครื่องมือสำคัญในการเขียนคู่มือเล่มนี้ ขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับ Jacob van der Ploeg ที่มีส่วนอย่างมากในการเขียนต้นฉบับร่างแรก ๆ

เครดิต: ฟาบีโอ แอนดริว โทมัส ลันซา, CC BY-SA 4.0
<<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>>, via Wikimedia Commons

ในช่วงเวลาแห่งความหวังของการเพิ่มจำนวนประชากร ลูกเต่าอาราอู (Arrau) ตัวน้อยก็ปรากฏตัวขึ้นในเขตอนุรักษ์ชีวภาพริโอทรอบเมตาส ของบราซิล ในช่วงฤดูแล้งของทุกปีเต่าเหล่านี้จะทำรังบนหาดทรายริมแม่น้ำ ลักษณะของสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดจะเป็นตัวกำหนดว่ามีแนวโน้มถูกคุกคามจากการถูกเอาเปรียบและเบียดเบียนอย่างไร และมันจะสามารถฟื้นตัวได้ด้วยกระบวนการแทรกแซงอย่างไร การทำความเข้าใจระบบนิเวศและฤดูกาลของสัตว์ป่าสายพันธุ์หลัก ๆ จะช่วยให้คุณปรับแต่มาตรการตอบสนอง และสามารถวัดความสำเร็จได้

Center for
Problem-Oriented
Policing

นสอ

เครดิต: กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช/แพนเทอร์า